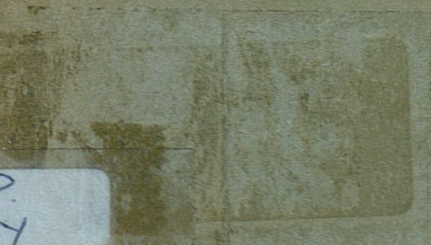

95
150

48/49

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΗΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ.

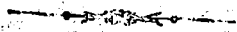

Ἐπιγραφαί.—Κατάλογοι Ἐπισκόπων.—Ἐπιγράμματα καὶ Στι-
χοὺργήματα τοῦ ΙΖ'. καὶ ΙΗ'. αἰῶνος.—Ἀρχαῖος Μονόλιθος
Τάφος.—Προσδιορισμὸς τῆς ἀγνώστου θέσεως ἀρχαίων τινῶν
πόλεων τῆς Μυσίας.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1875—1876.

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ.

ΤΥΠΟΙΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Α. ΔΑΜΙΑΝΟΥ.

1876.

E. P.

1407

ΑΜΒΡΟΣΙΩ, ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΡΑΛΛΗ

ΕΥΕΡΓΕΤΗ, ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Η ΒΙΒΛΟΣ ΑΥΤΗ

ΕΥΓΝΩΝΟΥΝΤΕΣ ΕΝΕΚΕΝ

ἀνατίθεται.

Ἡ Ἐφορία τοῦ Μουσείου καὶ τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς δημοσιεύσασα πέρυσιν ἐν ἰδίῳ τεύχει ὅσας ἀνεκδότους ἐπιγραφὰς ἀπέστειλαν αὐτῇ κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς περίοδον ἀντεπιστέλλοντες ἐταῖροι ἢ καὶ ἄλλοι φιλόμουσοι, ἔκρινε σκόπιμον χάριν τῶν περὶ τὴν ἀρχαιολογίαν ἀσχολουμένων ἵνα τοῦ λοιποῦ ἐκδίδῃ εἰς φῶς κατ' ἔτος μετὰ τὴν ἀπαιτουμένην ἀνάγνωσιν καὶ τὴν κατὰ τὸ δυνατόν ἐξακρίβωσιν ὅσας ἐπιγραφὰς ἀνεκδότους ἢ ἐπιδιωρωμένους αὐτῇ αὕτη ἢ Ἐφορία ἤθελε συλλέξει ἢ ἄλλοι φιλόρχαιοι ἤθελον δωρήσει αὐτῇ.

Διὸ ἄρχεται ἤδη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ α. φυλλαδίου τῆς δευτέρας τριετοῦς περιόδου, ἐν ᾧ σὺν ταῖς ἐπιγραφαῖς δημοσιεύονται καὶ ἄλλα τινα ὡς κατωτέρω φαίνεται.

Α'. Ἐπιγραφαὶ 100 ἐπισταλεῖσαι ἐν ἀντιγράφοις, ἀπὸ στοιχ. ογ'. ἕως ροβ. ἐξ ὧν αἱ ὑπὸ στοιχ. ογ' μέχρι ιγ' ἐδημοσιεύθησαν ἤδη ἐν τῇ Ἰωνίᾳ (βλ. ἀριθ. 184, Μαρτίου 10, 1876 καὶ ἐφεξῆς) αἱ δὲ λοιπαὶ ὁμοίως ἐν τῇ Ἀμαλθείᾳ, (βλ. ἀριθ. 2240 Ἀπριλίου 24 καὶ ἐφεξῆς.)

Β'. Ἐπιγραφαὶ 8 ἐν τῷ Μουσείῳ ἐναποκείμεναι ἀπὸ ἀριθ. 109 ἕως 116.

Γ'. Ἐπισκοπῶν κατάλογοι ἑπτὰ, ἐκ χειρογράφου τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς, ἐν οἷς ὑπεσημειώθησαν αἱ ἐν ταῖς προγενεστέραις ἐκδόσεσι διαφοραὶ, τῇ ἐπιστάσῃ τοῦ ἀναμάτου τῆς Βιβλιοθήκης Ἐπιμελητοῦ.

Δ'. Ἐπιγράμματα τινα καὶ στιχουργήματα τοῦ 17 καὶ 18 αἰῶνος ἐκ διαφόρων χειρογράφων ἐρανισθέντα.

Ε'. Περὶ ἀρχαιοτάτου τινὸς τάφου παρὰ τὴν παλαιὰν Φώκαιαν, μετὰ σχεδιογραφίας ἐπισυνεθείσης ἐν τέλει τοῦ τεύχους.

ΣΤ'. Προσδιορισμός τῆς θέσεως ἀρχαίων τινων πόλεων τῆς Μουσείας.

Ὅπως συνεχισθῇ τὸ ἔργον ἐπικαλούμεθα τὴν ἀρωγὴν τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ταῖς νήσοις λογίων, ἱατρῶν, διδασκάλων καὶ ἱερέων ἵνα περισυνάξωσι μετὰ ζήλου πᾶσαν νεωστὶ ἀνακαλυπτομένην ἐπιγραφὴν καὶ πέμπωσι τῇ Ἐφορίᾳ τὸ ἀντίγραφον μετὰ πάσης χρησίμου πληροφορίας οἷον, τοῦ τόπου ἐν ᾧ εὑρέθη, τοῦ ὀνόματος τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τῶν ἀκριβῶν διαστάσεων τῆς πλακός.—Ἐὰν δὲ ᾖ ἀνάγκη νὰ ληφθῇ καὶ ἐκτύπωμα, ἡ Ἐφορία προθύμως θέλει ἀποστείλῃ τὸν ἀρμόδιον χάρτην, ἅμα ζητηθέντα.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἡ Ἐφορία ἀναγγέλλει εὐχαρίστως τῷ φιλομούσῳ κοινῷ τὴν ὅσον οὕτω ἔκδοσιν καὶ τοῦ δευτέρου μέρους τῆς σπουδαίας πραγματείας «τῶν Σμυρναϊκῶν» τοῦ ἀξιολύμου ἡμῶν συμπολίτου κυρ Μιχαήλ Τσακύρογλου, ἣν ὁ συγγραφεὺς, ἀποδίδων τὰ τροφεῖα τῇ ἀναθρεψάσῃ αὐτόν Εὐαγγελικῇ Σχολῇ, ἐδωρήσατο τῷ Μουσείῳ.

Α'.

Ε Π Ι Γ Ρ Α Φ Α Ι

ΕΠΙΣΤΑΛΕΙΣΑΙ ΕΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΙΣ.

Ἐξ ἀντιγραφῆς κ. Γ. Ἑαρινου.

αγ'.

Ἐκ στήλης ὕψ. 1,76 διαμέτρου 0,58, ἀνακαλυφθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Εὐαγγέλου Τουλιάδου ἐν τῷ μέσῳ περιίπου τῆς ἀπὸ Σμύρνης εἰς Σεβδίχιοι ἀγούσης ὁδοῦ.

Imp(erator) Caesar Vespasianus, Aug(ustus),
Pontif(ex) Max(imus), Trib(uni) Potes(tati) VI,
Imp(erator) XIII, P(ater) P(atriciae), Co(n)s(ul) VI,
desig(natus) VII

Censor, vias reficien-
5 das curavit.

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Οὐε-
σπασιανὸς, Σεβαστὸς, Ἄρ-
χιερὺς μέγιστος, δημ-
αρχικῆς ἐξουσίας τὸ ε',
10 Αὐτοκράτωρ τὸ ιγ', Ὑπατ-
ος τὸ ε', ἀποδεδειγμέ-
νος τὸ ζ' τειμητῆς, τὰ
ς ὁδοὺς ἐπεσχεύασεν.

σε'.

Ἐκ στήλης ὑψ. 1,76, διαμέτρου 0,58, ἣν ἀνεῦρεν ὁ κ. Γ. Ἑαρινὸς ἐντὸς τοῦ ὀθωμανικοῦ νεκροταφείου τοῦ Γκιουνάρ τσαμισί, θέσεως κειμένης παρὰ τὴν ἀπὸ Σμύρνης εἰς Σεβδίκιοι ἄγουσαν, ἐν τέταρτον τῆς ὥρας περίπου μακρὰν τοῦ τόπου, ἐνθα ἀνευρέθη ἡ προηγουμένη ἐπιγραφή.

[Imp(erator) Caesar Vespasianus, Aug(ustus),
Pontif(ex) Max(imus), Trib(uni) Potes(tati) VI,
Imp(erator) XIII, P(ater) P(atriciae), Co(n)s(ul)
VI, desig(natus) VII

Censor, vias reficie]n-

5 [das curavit.]

[Αὐτοκράτωρ Καῖσα]ρ

[Οὐεσπασιανὸς, Σεβαστὸς],

[Ἀρχιερεὺς μέγιστος],

[δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ ε'],

10 [Αὐτοκράτωρ τὸ ιγ'], Ὑπα-

[τος τὸ ε', ἀποδεδεῖγ-]

μένος τὸ ζ' τειμητῆς,

τὰς ὁδοὺς ἐπισκεύασεν.

σε'.

Ἐκ πλακὸς ὑψ. 0,96, πλ. 0,51, εὕρισκομένης ἀκτίστου ἐν τῷ προαυλίῳ τῆς ἐν Περγάμῳ Ἀρμενικῆς Ἑκκλησίας. Τὸ ὑψ. τῶν γραμ. εἶνε 0,015· ἐδημοσιεύθη δὲ ἐν τῷ περιοδικῷ Ὀμήρῳ ἔτ. Β'. σελ. 120 ἐσφαλμένως.

Ἀγαθῇ

Τύχῃ.

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ, θεοῦ

Τραϊανοῦ Παρθικοῦ υἱός,

θεοῦ Νερούα υἱόνος,

5 Τραϊανὸς Ἀδριανὸς Σεβαστός,

δημαρχικῆς ἐξουσίας,
 Συνόδῳ τῶν ἐν Περγάμῳ·
 νέων χαίρειν.

Ἐπιγινούς ἔκ τε τῶν γραμμά-

10 των καὶ διὰ τοῦ πρεσβεύον-
 τος Κλαυδίου Κύρου τὴν χα-
 ράν ὅσης ἐφ' ἡμεῖν ὡμολογεῖ-
 τε μετεिलηφέναι, ἡγούμην
 σημεῖα ἀγαθῶν ἀνδρῶν

15 τὰ τοιαῦτα εἶναι.

Εὐτυχεῖτε.

• Κλαύδιος Κύρος ἀπέδωκα
 τοῖς περὶ Οὐλλπίον Ἀσκληπιά-
 δην Γραμματεῦσι τῶν νέων,

20 ἐπὶ Γραμματέων Μ. Οὐλπίου

Ἀσκληπιάδου, Λευπιανοῦ

Φλαουίου Σεκούνδου,

Ἄλυσος τοῦ Ἄλυσος]Κελεριανέου.

ς'.

Ἐπὶ λίστου ὕψ. 0,84, πλ. 0,54, εὐρισκομένου ἐν τῇ πατρικῇ οἰκίᾳ
 τῶν ἀδ. Πάλλης, ἐν Περγάμῳ, κατὰ τὴν συνοικίαν τῆς Ζωοδόχου Πη-
 γῆς. Ὁ λίθος οὗτος ἐπιονίσθη καὶ ἔπειτα ἐθραύθη εἰς διάφορα τεμά-
 χια ἔχοντα πᾶς, 0,11, ἐνῶ πρὸ τῆς περιονίσσεως τοῦ εἶχε πᾶς, 0,33-
 Τὸ ὕψ. τῶν γραμ. εἶναι πρὸς μὲν τὰ ἄνω 0,3, πρὸς δὲ τὰ κάτω 0,2-
 ἐδημοσιεύθη δὲ ἐσφαλμένως ἐν τῷ Περιοδικῷ Ὀμήρῳ ἔτ. Β'.
 σελ 384.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα,

θεοῦ] Τραϊανοῦ Παρθοῦ

υῖον], θεοῦ Νερούα υἱόνον,

Τραϊανόν Ἀδριανόν

5 Σ]εβαστόν, Ἀρχιερέα μέγισ-

Πρὸ γ'.
 Ἰδῶν Νοεμβρίου.
 Ἀπὸ Ἰουλίου-
 πέλως.

τον], δημαρχικῆς ἐξουσίας
 τὸ ζ', "Υπατον [τὸ ε'], τὸν γῆς
 καὶ θαλάσσης ἄρχοντα,
 ἡ Βουλὴ [καὶ] ὁ Δῆμος
 10 τ]ῶν πρώτων καὶ δις [νεωκόρων
 Περγαμηνῶν,
 ἐπιμεληθέντων
 'Ι]ουλείου Αἰλιανοῦ, 'Απολλωνίου
 Αἰλίου, Θεοδότου
 15 Αἰ]λιανοῦ Α
 Αἰ]λίου Λα
 ΤΑ . . . ΔΟ ΑΙ
 . . τρατ . . ο

οζ'.

Ἐπὶ πλακὸς ὕψ. 0,96, πλ. 0,34, ἐχούσης πρὸς τὰ ἄνω στέφανον ἐκ κισσοῦ, ὥστε τὸ ἐπιγεγραμμένον αὐτῆς μέρος ἔχει ὕψ. μόνον 0.68 καὶ τεθραυσμένης περὶ τὸ μέσον λοξῶς εἰς δύο τεμάρχια. Τὸ ὕψ. τῶν γραμ. πρὸς μὲν τὰ ἄνω εἶνε 0,2 πρὸς δὲ τὰ κάτω 0,1. Ἀνεκαλύφθη μὲν ἐν τῷ ἀρχαίῳ τῆς Περγᾶμου θεάτρῳ· εὐρίσκεται δὲ ἤδη ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας, ἣτις ἐχρησίμευσεν ὡς κατάστημα τοῦ διαλυθέντος ὁμωνύμου τῇ πόλει Συλλόγου. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἐδημοσιεύθη ἐσφαλμένως ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τῆς Περγᾶμου ὑπὸ Ν. Ράλλη σελ. 48 καὶ ἐν τῷ Περιδικῷ Ὁμήρῳ δολοκλήρος ἐπίσης ἐσφαλμένως ἔτ. Β'. σελ. 119.

Οἱ βουκόλοι ἐτείμησαν
 Σωτήρα Ἀρτεμιδώρου τὸν
 Ἀρχιβουκόλον διὰ τὸ εὐσεβῶς
 καὶ ἀξίως τοῦ καθηγμένου
 ὁ Διονύσου προέστασθαι τῶν

θείων μυστηρίων.

εἰσὶν δὲ αἱ βουκόλοι·

Λαι[πλ]νιος Γάλλος,

Περιγέ[νης] Περιγένους,

10 Μηνόδωρος Ἀσκληπιάδου,

Ἑρμαίσκος Ἑρμαίσκου,

Λ. Ἰούλιος Διοκλῆς,

Τρύφων Τρύφωνος Κοράλης,

Διομήδης Διομήδους,

15 Ἑρμαίσκος Ποσιδωνίου,

Μηνογένης Ἀσκληπιάδου Μινναῖς,

Νικόμαχος Νικομάχου,

Ἑρμογένης Ἀγαθοβούλου,

Λ. Ἀνείνιος Ἰουλιανός,

20 Γ(άιος) Ἰούλιος Ροῦφος ὁ καὶ Ἀφροδείσιος,

Ἀσκληπιάδης Ζω[πύρο]υ Ἐπίνεικος,

Ἀγαθόδουλος Ἑρ[μ]ο[γέ]νους,

Ἀπολλώνιος Ἀπολλωνίου Πόπλιος,

Ἰοῦστος,

25 Ἀπολλώνιος.

Ἑμνοδιδάσκαλοι.

Μηνόφιλος Ἡρακλείδου Φηλιξ,

Ἀσκληπιάδης Μόσχου Πάρις

Σειληνοί.

30 Μηνόφαντες Μηνοφάντου Πολύβιος,

Θάλαμος Ἀσκληπιάδου,

Π. Οὐήδιος Νάσων χορηγός.

ση'.

Ἐπὶ λίθου ὕψ. 0,69 πλ. 0,50 κειμένου ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ ἐν Περ-
γάμῳ σχολείου καὶ τεθραυσμένου εἰς δύο τεμάχια. Τὸ ὕψ. τῶν γραμ-
μῶν 0,015—0,2· ἐδημοσιεύθη δὲ ἐν τῷ Περιόδικῳ Ὁμήρῳ ἔτ. Β'.
σελ. 199 ἐσφαλμένως.

Ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Δῆμος

ἐτίμησε

Τι(θέριον) Κλαύδιον Ουέτερα

τὸν Πρύτανιν καὶ κτίστῃ[ν

5 τοῦ ἀλειπτηρίου τοῦ ἐ[ν τῷ

τῶν νέων γυμνασίῳ

καὶ δις στράτηγόν καὶ τρίς

εἰρηνάρχην καὶ ἀγορανό-

μον καὶ ἱερονόμον καὶ τα-

10 μίαν τῶν τῆς πόλεως χρη-

μάτων κα[ὶ] φίλον πάντων

ἀρετῆς ἑ[ν]εκα καὶ τῆς

εἰς τὴν π[α]τρίδα εὐνοίας.

Ἐπὶ δὲ τῆς κάτω πλευρᾷ τοῦ λίθου τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν.

Ἄτ[τα]λος βασι[λεὺς] Ἀσκληπιῶ Σω-

τῆ[ρι] καὶ Ἀθηνᾶ Νι[κηφόρῳ]

. υνουσι . . .

. εριτολυ . . εδρον

οθ'.

Ἐκ πλακῶς ὕψ. 0,68, πλ. 0,43, εὐρισκομένης ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἐλευθε-
ρίου Δούκα κειμένη κατὰ τὴν συνοικίαν Χαμζ-Ἀλῆ ἐν Περγάμῳ.
Ὑψ. γραμ. 0,2.

Διογένης, Μηνόδοτος Ἡλιόδωρου

χαίρετε.

Ἐκ στήλης τετραγ. ὕψ. 0,53, πλ. 0,23, χρησιμευούσης ὡς στυλοβάτης τῶν κελλίων τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας τῶν Ἀγ. Θεοδώρων. Τὸ ὕψ. τῶν γραμ. εἶνε 0,2.

Γλύκινα,
Θεῶ ὑψίστῳ
εὐχὴν ἀνέθηκα,
ἐρωμένη ἱκτάτη.

πα'.

Ἐκ μαρμάρου ἐκτισμένου ἐν τῷ ταίχῃ τῆς Ἀκροπόλεως Περγάμου. Τὸ ὕψ. τῶν γραμ. εἶνε 0,015· ἐδημοσιεύθη δὲ ἐσφαλμένως ἐν τῷ Περιοδ. Ὀμήρῳ ἔτ. Β'. σελ. 120.

Γλύ[κω]ν,
Ἀσκληᾶς,
Ὀρφεὺς,
Ἀλέξανδρος,
5 Κάλανδος,
Ἀπολλωνίδης ἱερός,
[Γ]άιος ἱερός.

πβ'.

Ἐπὶ πλακὸς ὕψ. 0,71 πλ. 0,58 ἐκτισμένης ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας Θωμᾶ Ὁτουντζῆ, κατεμένης ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἀράπ-Μαχαλὲ ἐν Περγάμῳ. Τὸ ὕψ. τῶν γραμ. εἶνε 0,3 ἐδημοσιεύθη δὲ μετὰ τινος διαφορᾶς ἐν τῷ Περιοδ. Ὀμήρῳ ἔτ. Β'. σελ. 120.

Ὁ Δῆμος ὁ Κεττιάων
Στέξτον Ἀππολήιον τὸν
Ἀνθύπατον καὶ ἑαυτῶν
εὐεργέτην.

πγ'.

Ἐκ πλακῶς ἐκτισμένης εἰς ὑψηλὸν μέρος ἐπὶ τοῦ τείχους τῆς Ἀκροπόλεως Περγάμου.

Ἀ θ η ν ᾱ.

πδ'.

Ἐπὶ λίθου χρησιμεύοντος ὡς ἐπιτυμβίου ἐν τῷ παρὰ τὸ Διοικητήριον Ὁθ. νεκροταφείῳ, ἐν Περγάμῳ. Τὸ ἔξω τῆς γῆς μέρος αὐτοῦ ἔχει ὕψ. 0,30, τὸ πλ. 0,32 καὶ τὸ ὕψ. τῶν γραμ. 0,035.

Πανάκιαν

Σώζουσιν.

Φλ[άβιος] Νικό-

μαχος.

πέ.

Ἐπὶ λίθου ὕψ. 0,59, πλ. 0,21, πᾶχ. 0,21, ἐκτισμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ Μεῖμῆτ-Ἐμὶν Ὀσμανάκη, κειμένη ἐν τῇ συνοικίᾳ Χατζῆ Μπεργιτζῆτ ἐν Περγάμῳ. Τοῦ ὕψ. τῶν γραμ. εἶνε 0,1.

	Φί]λος	Μηνόρμιντος	[Ἀπολλ]ωνίου,
	Φί]λος	Ἀνδρόνικος	[Ἀρτεμιδῶ]ρου,
	Φίλος	Ἐπίγονος	
	Φίλος	Φιλόστρατος	Ἀσκληπιάδου,
5	Φί]λος	Γλύκων	Ἀρτέμωνος,
	Φί]λος	Παλέστης	
	Φίλ]ος	Ἀσκληπιιάδης.	Διογένους,
	Φί]λος	Γάϊος	Ἀννίου Γαίου,
	Φί]λος	Διονύσιος	Απολλωνίδου,
10	Φί]λος	Μηνόδοτος	

πστ'.

Ἐπὶ λίθου κυβικοῦ, ὡς ἐκάστη πλευρὰ ἔχει ὕψ. 0,52 κειμένου
παρὰ τὴν θύραν τῆς ἐν Περγάμῳ Ἐκκλησίᾳς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.
Το ὕψ. τῶν γραμ. εἶνε 0,1.

Οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ ὄντες καὶ τὰ ἔθνη καὶ αἱ πόλεις
καὶ οἱ [κ]αὶ ἄλλα κεκριμένοι ἐκ τῆς π[ό]λεως Περγάμου
ἐτίμησαν Ἀγήνορα τὸν Δημητρίου. Δ.Τ.ΗΙΟ...
Περγαμηνοῦ υἱὸν τοῦ ἀγωνοθετήσαντος
τὰ πέμπτα Εὐεργέσια, τὰ ἀχθέντα δημο[σί]α ἐν [Περγά]μῳ.

πζ'.

Ἐξ ἀναγλύφου εὗρισκομένου ἐν τῷ Σχολείῳ Περγάμου.

Χρυσόμαλλος.

πη.

Ἐπὶ πλακῶς τεθρυπσμένης εἰς δύο τεμάχια ὕψ. 0,46, πλ. 0,14
καὶ εὗρισκομένης ἐν τῷ τῆς Περγάμου Σχολείῳ τῶν ἀρρένων. Το ὕψ.
τῶν γραμ. εἶνε 0,015, ἐδημοσιεύθη δὲ ἐσφαλμένως ἐν τῇ Περιοδικῇ
Ὁμῇρω ἔτ. Β'. σελ. 200.

Ἀγαθὴ Τύχη.

Ἐπὶ στρα[τηγοῦ] δεινός

Ἀρχιαντ

τοῦ Σωτῆ[ρος]

5 φηφισαν

Βουλῆς

ἄνδρα κα[λὸν] καγαθὸν καὶ

πολλάκις

NONTIO

10 ANAK

ΔΡΑ

.

πθ'.

Ἐπὶ τεμαχίου λίθου ὕψ. 0,20, μήκ. 0,24. Ὑψ. γραμ. 0,035, εὐ-
ρισκομένου ἐν τῷ Σχολείῳ Περγᾶμου.

.
. . . ΔΟΣ
. . . ΥΤΑΙ
.

ι'.

Ἐπὶ τεμαχίου λίθου ὕψ. 0,12, μήκ. 0,15, ὕψ. γραμ. 0,025 εὐρι-
σκομένου ἐν τῷ Σχολείῳ Περγᾶμου.

.
. . . ΑΥΣ
. . . ΑΧΡΟΝ
. . . ΟΓΟΝΩ
.

ιζ'.

Ἐπὶ τεμαχίου λίθου ὕψ. 0,19, πλ. 0,10, ὕψ. γραμ. 0,1, εὐρισκο-
μένου ἐν τῷ Σχολείῳ Περγᾶμου. Ἐδημοσιεύθη δὲ ἐσφαλμένως ἐν
τῷ Περιοδικῷ Ὀμήρῳ ἔτ. Β'. σελ. 200.

.
, φο . . . , . . .
. . . . Ἑ]ρμολόγος[ος
. . . , ρέτου ,
, , , Ἀσ]κληπιόδω[ρου . . . ,

- 5 K]λέωνος
 'Απολλων[ίου
 Δι]οφάντο[υ
 ασι
 'Η]ρωίδο[υ
 10 Διο]δώρα
 εφο
 , . . . , . . . , . . .

'Εξ αντιγραφῆς κ. Α. Μ. Φοντριέρου.

Λβ'.

'Επὶ βάθρου ἀνδριάντος. 'Η ἐπιγραφή ἐν πλαισίῳ ὑψ. 0,65 πλ. 0,37, πλάχ. 0,38, εὐρισκομένου εἰς συνοικίαν Γύφτικα τῆς Παλαιᾶς Φωκαίας· ἐδημοσιεύθη δὲ καὶ ἐν τῷ C. I. G. ὑπ' ἀριθ. 3414 διαφύως.

Φλ. 'Ερμοκρά-
 την φιλόσο-
 φον, στεφα-
 νηφόρον ἐτί-
 [μησεν. . . .

Λγ'.

'Επὶ βάθρου ὁμοίου τῷ ἀνωτέρῳ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ θέσει εὐρισκομένου.

Οὐδία Πώλλ[α
 'Ερμοκράτην
 Βοιώ[τιον] φιλό-
 σοφον κ.τ.λ.

Σ. 'Η ἐπιγραφή αὕτη ὡσαύτως εὑρηται ἐν τῷ C. I. G. ὑπ' ἀρθ. 3414, ὁρῶς μὲν ἀντιγεγραμμένη ἀπὸ τὸν Kiepert, διαφοροτρόπως ἑμῶς συμπεπληρωμένος ὁ πρῶτος στίχος ὑπὸ τοῦ ἐκδότου.

43'.

Ἐπὶ δάυρου ὕψ. 0,80, πλ. 0,40, πλάχ. 0,40, εὐρισκομένου ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἀγίας Εἰρήνης ἐν Νέᾳ Φωκαίᾳ.

Ἄρις
Λάριδος.

44.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου πλακὸς ἐντετυγισμένης ὑψηλὰ ἐπὶ τινος οἰκίας παρὰ τὴν ἐκκλησίαν ἐν Νέᾳ Φωκαίᾳ.

Χαῖρε Ἀρτεμιδωρε Ἀπολλωνί[ου
φ]ράτρας Χαιρωνίδος.

45'.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου πλακὸς, ὕψ. 0,28, πλ. 0,33, πλάχ. 0,6, εὐρισκομένης ἐντὸς τῆς αὐλῆς τῆς οἰκίας τοῦ κ. Βαλταζῆ ἐν Ἀλῇ-Ἀγαῶ.

Ἀθηνάδης Ἀρχία
χαῖρε.

45'.

Ἐπὶ τεμαχίου ἐπιτυμβίου πλακὸς ὕψ. 0,55, πλ. 0,40, πλάχ. 0,14, εὐρισκομένης εἰς ὁ μέρος καὶ ἡ ἀνωτέρω.

Ὁ τᾶς ἀοιδ(ᾶ)
ἀγεμῶν ἀν' Ἐλ-
λᾶδα, ὁ πάν-
τα πᾶσιν ἐξισώ-
5 σης τᾶν λόγιω.

καὶ τὰν ἀτά-
ραχον ἐν ὄρο-
το]ῖς θεύσας
ὁδὸν,] Πυρρω-

Σ. Ἡ ἀνωτέρω ἐπιγραφὴ συμπληροῦται διὰ τοῦ ἐπομένου τεμαχίου
εὐρισκομένου ἐντὸς τοῦ παρὰ τὸ Σάμουρλι-καϊδὲ ὁθωμ. νεκροταφείου,
1 1)2 ὥραν ἀπέχοντος τοῦ Ἀλῆ-Ἀγῶ.

το[ίς θεύσας
ὁδὸν, [Πυρρω-
10 νιαστὰς [Με-
νεκλήης
ὕψις ἡμην ἐγώ.

Ἡ.

Ἐπὶ τεμαχίου μαρμάρου, ὕψ. 0,85, πλ. 0,30, πάχ. 0,12'
εὐρισκομένου ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἐν Ἀλῆ-Ἀγῶ ἐπαύλεως.

τα πολυδα ,
τας ἔννεα
γυμναστῶν
μενον διὰ βίω
5 γοις καλημέ ,
νειταν ὁπω
ἀγρῶν γυμνα
μενον εἰς το

Σ. Τὸ ἄνω τεμάχιον ἀποτελεῖ, φαίνεται, μέρος ἑτέρου τεμαχίου
ἐπιγραφῆς, ἣν ἀντέγραψεν ὁ Arundel (βλ. ἀρ. 3520 ἐν τῷ C. I. G.)
μεταξὺ Γκιουζέλι-Ἰσάρ καὶ Μαινομένης.

40'.

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης ὕψ. 2,12, διαμ. 0,50, εὐρισκομένης ἐντὸς λάκκου παρά τινι φρέατι, πλησίον τῆς σκάλας τοῦ Κλῆδρ Μπακάλη, ἐπινείου τοῦ Κλησέκιοῦ.

Αὐ[τοκράτωρ Καῖ]
 σαρ Οὐερ[πασ]ια-
 νός, σεβ[αστ]ός,
 ἀρχιερεὺς [μέγ]ισ-
 5 τος, θεμ[αρχικῆς]
 ἐξουσία[ς τὸ . , Αὐ-
 τοκράτωρ τὸ . ,
 πατήρ πατ[ρί]δος, ὑπα-
 τος τὸ ε', ἀποδεδει-
 10 γμένος τὸ ε' τειμη-
 τῆς, τὰς ὁδοὺς ἐποίη[σεν].
 ἀπὸ Ἐρ(έσου) ὄ(ρος) πῆ.

Σ. Τῆς τελευταίας γραμμῆς τὰ γράμματα εἶνε μεγαλύτερα τῶν τῆς λοιπῆς ἐπιγραφῆς, ἀρκούντως δ' εὐανάγνωστα.

ρ'.

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης ὕψ. 1 μέτρου, διαμέτρου 0,45, κειμένης ἐν τῇ αὐτῇ θέσει ἔξω τοῦ ρηθέντος λάκκου.

Αὐτοκράτο-
 ρι Καίσαρι
 Μάρ(τω) Ἀντω-
 νίω Γορδι-
 5 ανῶ, εὐσε-

βεῖ, εὐτυ-
 χεῖ, σεβαστώ,
 ἀρχιερεῖ με-
 γίστω, δημαρ-
 10 χικῆς ἐξουσί-
 ας, πατρὶ πα-
 τρίδος, ὑπάτω,
 ἀνθυπάτω·
 Ἐπὶ ἀνθυπάτου Α

ρα'.

Ἐπὶ ὠραίου βάθρου ὕψ. 1, μέτρου, πλ. 0,70, πᾶχ. 0,40, εὐρισκο-
 μένου ἐν τὸς χωραφίου εἰς θέσιν Καζλίκ-μπαγλάρ, μετενεχθισομένου
 δὲ ἐν τὸς ὀλίγου εἰς Κλησέχιϊ διὰ τὴν ἀνεγειρομένην ἐκεῖσε ἐκκλησίαν
 τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Μ. Κασσίω Ὀμηριανῷ
 μελοποιῷ
 Α. Ἰ ρ ρ ι ο ς Καπίτιον
 ὁ φίλος.

Σ. Ἀναδημοσιεύεται ἡ ἐπιγραφή αὕτη, καὶ τοι ὑπάρχει δεδημοσιευ-
 μένη ἐν τῷ C. I. G. ὑπ' ἀριθ. 3532, καθότι τὸ ὄνομα Ἰ ρ ρ ι ο ς
 δὲν ἀναφέρεται ἐν τῷ λεξικῷ τοῦ W. Pape ἔκδ. 1863.

ρδ'.

Ἐπὶ μαύρου μαρμάρου ὕψ. 0,34, πλ. 0,58, πᾶχ. 0,40, ἐντετει-
 χισμένου ἐπὶ τῆς ἐν Κλησέχιϊ κρήνης.

Ὁ δῆμος
 Λεύκιον Ἀγριον, Λευκίου
 υἱὸν, Πουβλητιανὸν Βάσσον,

τὸν πάτρωνα, σωτήρα καὶ
5 εὐεργέτην γενόμενον
τῆς πόλεως.

Σ. Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εὑρηται δεδημοσιευμένη ἐν τῷ C. I. G. ὑπ' ἀριθ. 3531 καὶ ἐν τῷ περιοδικῷ Ὀμήρου ἔτ. Β'. σελ. 200 μετὰ παραλλαγῶν τινων.

ΡΥ'.

Ἐπὶ μαύρου μαρμάρου ὑψ. 0,58, πλ. 0,70, πᾶχ. 0,40, ἐντετειχισμένου κατὰ τὴν ἐν τῷ Μετσότ τοῦ Κλησέκιοι εἴσοδον.

Ὁ δῆμος
5 Kaisaréων Μυραιναιῶν
Αὐτοκράτορι Καίσαρι Θεῷ,
υἱῷ Θεοῦ, σεβαστῷ, ὑπὲρ
εἰρήνης σεβαστῆς
καθιέρωσεν.

Σ. Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εὑρηται δεδημοσιευμένη ἐν τῷ περιοδ. Ὀμήρῳ ἔτ. Β'. σελ. 120 μετὰ τινος διαφορᾶς.

ρδ'.

Ἐπὶ τεμαχίου πλακῶς, ὕψ. 0,42, πλ. 0,22, πάχ. 0,13, μετενεχ-
θέντος ἐκ τοῦ παρὰ τὴν Ἑλαίαν πεδίου, εὕρισκομένου δὲ νῦν ἐν τῇ
οἰκίᾳ ἑνὸς τῶν ἐφόρων τῆς ἐν Κλησέκιοι ἀνεγειρομένης ἐκκλησίας.

. . . ἣν ὠκεανοῖο δεδου
Σώταν δυσμενέων μαρ
υἱέα τὸν Φιλίου, ὃς ἄγοντ
ὠκύμορον κρυόεις αμ ,
5 Κελτῶν ἐν χεῖρεσσιν ο
ἤλυθε σὺν Κίντῳ κρα
ἐνθα οἱ Εὐρυμένης Γα
ἐκτέρισαν ξείνῃ φω
τηλοῦ μὲν τοκέων τ
10 ὤλετο καὶ πατρὸς α
Σώτας Φιλίου , , , ,

Σημ. Ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἀ. στίχ. τὸ Η τοῦ . . . ἦν εἶναι ἀμφίβολον.
Εἰς τὸ τέλος » » » διακρίνονται τὰ σκέλη ἑνὸς Π

»	»	»	β'.	»	»	»	Ν
»	»	»	γ'.	»	»	»	Α
»	»	»	ε'.	»	»	»	Π
»	»	»	ς'.	»	»	»	Ι
»	»	»	ζ'.	»	»	»	Σ

ρς'.

Ἐπὶ πλακὺς ἐατρωμένης ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ ἐν Κλισέκχοϊ με-
τσιτιρῷ.

Οἱ

Ἦ δῆ-

Οἱ παι-

ἐνκριθέν-

μος,

δευταί.

τες εἰς τοὺς

ἐφήβους.

5 Ἐπὶ ἀρ[χιε]ρέως

Βάσσου [στε-

φανηφόρου

λίου

Φιλιερῶ

10

. . . Α . . Θ . . .

. . ΛΙΣΑ

. . ΠΟΣ

,, Ε

15

. . . ΕΚ

. . . Ἀπολλωνίου

[καὶ] Μηνόφιλος

Ἀπολλωνίου.

ρς'.

Ἐπὶ μαρμάρου ὕψ. 0,92, πλ. 0,57, πᾶχ. 0,28, ἐκτισμένου ἐν
τῇ δεξαμενῇ τοῦ ἐν Κλησέκχοϊ κήπου τοῦ Κιὸρ-Μπακάλη.

Ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Δῆμος

ἐτείμνησεν

Αὐ]λὸν Ἰούλιον Κουαδράτον,

ὑπ]ατον, ἀνθύπατον Κρή-

5 τ]ης καὶ Κυρήνης, πρεσβευτῇ

τοῦ Σεβαστοῦ ἐπαρχείας

Καππαδοκικῆς, πρεσβευτῇ

- τοῦ Σεβαστοῦ καὶ ἀντιστρά-
τηγον Λυκίας καὶ Πανφυλίας,
10 πρεσβευτὴν Ἀσίας θ', πρεσ-
βευτὴν Πόντου καὶ Βειθυνί-
ας, φράτρεμ ἀρουάλεμ
σεπτιμούϊρ ἐπουλώνου[μ,
ν]έον εὐεργέτην [καὶ] κτίστη[ν
15 τῆς πόλεως. Τῆς Βο[υλῆς
ἐκ τῶν ἰδίων ἀναθ[είσης.

Σ. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εὔρηται ἐν τῷ C. I. G. ὑπ' ἀριθ. 3548 ἐλ-
λιπῶς, καὶ ἐν τῷ συγγρ. Texier, II, σελ. 214 (Teuthranie) ὡς καὶ
ἐν τῷ περιοδικῷ «Ὁμήρῳ» ἐσφαλμένως. Πρὸς καὶ Texier, II, σελ.
309 (Cos.)

ρζ'.

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης, ὑψ. 0,40, διαμ. 0,25, εὐρεθείσης εἰς Τεκέ-
κιοι, ἡμίσειαν ὥραν μακρὰν τοῦ Κλησέκιοι, ἐπὶ τῆς κορυφῆς λόφου,
ἐφ' οὗ ἐκκλησίδιον Βυζαντινόν, μεταδληθὲν εἰς Τεκέ.

Οἱ ὄρυ τοῦ Ἀγίου
Ἀποστόλου Ἰωάννου

.

ρῆ.

Ἐπὶ πλάκῃς, ὑψ. 0,43, πλ. 0,30, ἐκτισμένη; ἀνεστραμμένως ἐν
τῷ τοίχῳ τοῦ ἐν Σάμουρλη-καϊβέ ὁθωμ. νεκροταφείου.

Ἀνθὺς ἰέρεια
Νῆση κόρη τὸν
βωμὸν ἀνέ-
θη κε.

Σ. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εὔρηται δεδημοσιευμένη πρὸς Texier T. 2,
σελ. 244 ἐσφαλμένως.

ρθ'.

Ἐπὶ μαύρου λίθου, ὕψ. 0,50, πλ. 0,74, πᾶχ. 0,38, εὕρισκομένου
ἐν τῷ παρὰ τὸ Σάμκυρλη-καϊβὲ ὁθωμ. νεκροταφείῳ.

Λυσ

. . . . ἐνης Κόνωνος ἐποί[ει].

ρ'.

Ἐπὶ τεμαχίου ἀρχιτεκτονικοῦ κοσμήματος ὕψ. 0,50, μήκ. 0,70,
πᾶχ. 0,17, εὕρισκομένου ἐνθα καὶ τὸ ἀνωτέρω.

. ριστον.

ριζ.

Ἐπὶ πλακὸς, ὕψ. 0,74, πλ. 0,26, πᾶχ. 0,6, εὐρεθείσης ἐσχάτως
εἰς Ναμοῦρει ἢ Ἀμούρτην (Κύμην,) ἥδη δὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἐν Τσα-
χουμκχλὶ Κωνσταντῆ Παναγιωτέλη.

. ΦΑΝΝΟΙΔΡΧΙ . ΑΛΛΟΣ

II

Ἐπὶ πρυτάνεως Κύμης Τ . . Ρ . Λ

. δην ζων

. εμε . .

5 ντος Χ .

. του

40

. τάναντία-Οἰκήματα τὰ προγε-

γραμμένα καὶ ἱερὰ, καθὼς ἡ κτῆσις περ[ι-]

έχει, καθιέρωσεν Ἡρακλείδης Ζωπύρο[υ]

Ὀλυμπικὸς σὺν τοῖς ἱεροῖς πᾶσιν ἀγορα-
 45 νομῶντος Ὀλυμπικοῦ Νέου τὸ δεύτε-
 ρον— Οἱ δὲ κατενηνεχότες εἰς τὴν
 ὦνῃν τὸ ἀργύριον σὺν τοῖς προγεγραμμένοις
 πράκτορσιν Τεύταμος αὐλητῆς δωρεάν
 Παπίας Βουλομάχα Πρεῖμα Ἀρχίπη
 50 Φοῖβος Μητροφίλη Ἑλλισμάχα? Σαμίραμι[ς
 ΙΓΡΑΠ.ΟΣ Ἐλένη Σωτηρῆς Ἐκπρεπ. .
 Ζώσιμος Ἀμμιον Ἑλπίς Διονυσιά[ς
 Ἐν . . . ικὸς Εὐγενία Ἡδέα Ἑλπίς
 Μέ[λη]τος Μεττία Αὐξήσις Φαυστεῖνα,
 55 Σπόρος Βάσσα Συντύχη
 Ζώσιμος Εὐτυχία Σώτειρα
 Κορβούλων Ἀγαπω[μ]έν[η] Γαμικῇ
 ιος Λεξβία
 Ἡράκλεα
 60 Κασταλία

ριδ'.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου πλκχὸς ὕψ. 0,10, πλ. 1,42, πᾶχ. 0,7, εὐρίσκα-
 μένης εἰς Τσικουμακλὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Γιαννακοῦ Μπαλαμπάνη.

Σαραπίων Διονυσο-
 δώρου. Χαῖρε.

ριγ'.

Ἐπὶ μαύρου λίθου εὐρίσκομένου ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ ἐν Μαινομένῃ
 Τσυρμπὲ τοῦ Ζικιρὶ Σουλτάν.

Ὁ δῆμος Τιθερίῳ Καίσαρι Θεοῦ Καίσαρος υἱῷ.

Ἐξ ἀντιγραφῆς κ. Γ. Ἑαρινού
ριδ'.

Ἐπὶ πλακὸς ὕψ. 1,08, πλ. 0,49, πᾶχ. 0,19, ἐκτισμένης ἐπὶ τῆς δεξαμενῆς τοῦ ἐν Περγάμῳ κήπου τοῦ Χαρπουτόγλου, ἣν διέτρησαν ἀπὸ τῆς 4ης—15ης γραμμῆς, ὅπως διέλθῃ διὰ τοῦ τρήματος ὕδωρ καθ' ὅλον δὲ τὸ μῆκος αὐτῆς, πρὸς τὸ μέσον, κατεσκευάσαν αὐλακα πλ. 0,10 περίπου. Τὸ ὕψ. τῶν γραμμ. εἶναι 0,1.

....., [τῶν προ-
λι]τῶν οὐδενὸς δευτερεύουσιν τὴν χορηγίαν ἐποιήσατο βουθυ[τῶν·
ὥστε ἐν τῇ ἀναστάσει τῆς εἰκόνος ἁθλά τε ἔθηκεν τοῖς ἐφήβοις[τε
καὶ νέοις καὶ τὰ λοιπὰ σχοῦσιν καὶ παιδ.
δη]μ[ο]σίους ἐφρόντισ[ε εἰσφ]έρων δαπάνην.
5 ... δεξάμενος τυγχάνοντες
... α μηδὲν ἐμπο[δῶν]. ν ἀνηκόντω[ν
εἰσήγαγεν δὲ κα [δη]μοσίας πλείονας,
λ]ουτρῶν τὴν..... [ὑδ]ωρ ἱκανὸν χρ[ε]ρηγ
... ἑνδεκα ἐν τῷ [ἡμέ]ρας δημοσίας δύο. . .
10 . περ ἰδὼν τὴν πλεο δαπάνην Περιπερ
.. φυλακῆς ματ ε ὁμῶστε τοῖς ἄλλοι[ς]
.. θη.α.νου τῶν τυχ. τε ἔπλον ἐν αὐτοῖς τ[οῖς
Ἑρμ]αίοις ἀνέθηκεν. ε αὐτὸν δῆμου δικαίως
καὶ εὐσεβῶς τοῖς ἐπιτηδ[εῖοις]....., ε ἀποδούς· διδ συνέδῃ μὴ [μό-
15 ν]ον ταινιωθῆναι αὐτὸν κατὰ [τὸν ἐ]θισμόν, ἀλλὰ καὶ χρυσοῖς σ[τε-
φ]άνοις ὑπὸ τε τῶν νέων καὶ ἐ[φ]ήβω[ν] τιμηθῆναι, τῶν τε ἐκκομ[ι-
σθέντων
ἐπιμελεῖσθαι καὶ κακοπ[αθεῖ]ν εἰ[ς] προσήκο]υσαν ἐπιστροφὴν ἐποήσα[το
καθ' ὅ]λου μηδέποτε ἀρυστερ[ήσας, ἀλλὰ] διαστήμῳς ἀφηγούμενος [τῶν
νε]ανίσκων· ἐξ οὗ συνέβαινε [καὶ τοὺς δη]μοτικούς μηθὲν ἥσσον [των
20 ἐν ὑπεροχῇ ὄντων ἐν τῷ μερ[ίσματι εἶν]αι, καὶ ἐπὶ τῶν πομπῶν δ' ἐξ-
[ισοῦν-
τε, γινόμενον τὸ ἔνδοξον ἐ]νταλμα τῶν]τε θεῶν καὶ εὐεργετῶν· [τῆς
δὲ
τῶν νέων πολυοχλίας καὶ τ[ῆς τούτων ἀ]κοσμίας συναυξομένης ἐν τῇ
πό-
λει, κατὰξίως ὁμιλῶν τοὺς [ἀπειθεῖ]ς εἰς τὴν καθήκουσαν ἐπ[ι]τ[αξι]ν
ἐπα[ν]ήγειν τοῖς δὲ προσεδρ[έ]ουσι πᾶσι] καὶ φιλανθρωπίαν ἐμερί[ζε]-

25 το ἔν] τε ἄλλαις τῶν ἐπισήμ[ων ἑορτῶν] δις εἰσποησάμενος πρὸς
[εὐ-

ωχίαν καὶ ἐν τοῖς Καβείρι[οις ἀφειδῶ]ς τῇ χορηγίᾳ χρησάμενος,
οὐ]κ ὀλίγας ἀνεδέξατο διπά[νας καὶ χορηγία]ς εἰς τοὺς πολίτας

[ἅπαντας
ὅπως οὖν καὶ ὁ δῆμος φαίν[ηται τοὺς καλοῦ]ς κάγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν
[δεξι-

ούμενος καὶ ταῖς κατ' ἄξια[ν τιμαῖς καὶ χάρ]·σιν ἀμειβόμενος, ἀγαθῇ
30 τύχῃ, δεδόχθαι τῇ βουλ[ῇ καὶ τῷ δήμῳ] ἐπαινέσαι τε Μητροδώρον
ἐπὶ τοῖς προγεγραμμέν[οις δημοσ]ίως καὶ χρυσῷ στεφάνῳ [στεφανῶσαι
τῷ ἐκ τοῦ νόμου μεγίστῳ [καὶ εἰκόνι χαλ]κῇ, ἣν στήσαι ἐν τῇ παρα[δρο-
μίδι τοῦ Γυμνασίου καὶ τὴν δ' ἀπάνην ἀποτ]ίσασθαι τὸν ἀγωνοθέτην [τῇ
πρώτῃ ἀχθησομένῃ· πα[ρέχε]ιν δὲ αὐτῷ καὶ σίτησιν ἐν [τῷ πρυ-

35 τανείῳ καὶ ἀλειτουργησίᾳ [ν καὶ ἀτέλ]·ειαν· ἀν[αγράψαι δ]ὲ καὶ [τὰ
δεδογμένα τῷ Δήμῳ εἰς [στήλῃν λιθοῦ λ]·ευκοῦ, ἥ[ν πα]ραστήσαι τῇ
εἰκόν[ι,

ἐπεὶ τε καὶ κατὰ πλῆθος ciυλοασιν [έ]ου] ὁ μιν ε[ἰς στεφανῶ-
σαι αὐ-

τὸν χρυσῷ στεφάνῳ καὶ ε[ἰκόνι χαλκῇ] μαρτυροῦντες [ὅτι ὁσίως
καὶ δικαίως ἐν τῇ ἀρχῇ ἀν[εστράφθαι ἐπι]τρέποιτο [γε]·νέσθαι [τὴν
κατα-

40 χώρησιν γενομένης ἐπι[κηρύξεως ἀπὸ το]ῦ θήματος· «ὁ δῆμος ἐ-
τίμη[σε

Μητροδώρον Ἑρακλέων[ος γυμνασιαρχ]ήσαντα καλῶς καὶ ἐνδόξ[ως
καὶ ἐπιμεληθέντα τῆς τε[λείας τῶν] νέων παιδείας τε καὶ κοσμ[ιό-
τητος καὶ τῶν κατὰ τὸ γυμ[νάσιον αὐτῶν] ἀνταξίως τοῦ καταστή-
σα[ν-

τος Δήμου·» ἐπὶ δὲ τῆς ὑπὸ [τῶν νέων] σταθισσομένης· «οἱ Νέοι
[έ]·[ι-

45 μῆσαν Μητροδώρον Ἑρα[κλέωνος διὰ] τῇ[ν τάξιν] καὶ ἰσότητι, ἣν
προσηνέ[γ-

κατο ἀφηγησάμενος αὐτῷ[ν]·» αἰρεθῆναι δὲ] καὶ ἄνδρας δύο τῶν
πολιτῶν τοῦ[ς

ἔσομένους πρὸς τῇ ἐπι[μελείᾳ τῆς κ]·τασκευῆς καὶ ἀναθέσεως τῶν
ἐψηφισμένων. Ο[ἱ δὲ ἡρέθ]ησαν ἐπιμεληταί.

Εὐδίοτος Εὐδίοτος

Μητροδώρος [δείνους].

ριζ'.

Ἐπὶ τεμαχίου λίθου ὕψ. 0,22, πλ. 0,29, εὑρισκομένου παρὰ τῷ ἐν Περγάμῳ κ. Γ. Πάλλη. Ὑψ. γραμ. 0,4.

Αὐτοκράτορ]α Μ[άρχον

Αἴλιον Ἀ[ντω-

νεῖνον Σ[εβαστὸν

.

ριή.

Ἐπὶ τεμαχίου μαρμαρίου εὑρισκομένου ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως Περγάμου. Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἢ εἶναι τεμάχιον ἐκείνης, περὶ ἧς ἔγραφεν ὁ ἐν Παρισίοις κ. Foucart τὴν 8ην Ἀπριλ, 1874 πρὸς τὸν ἐνταῦθα σύλλόγον «Ὁμηρον», ἢ μάλλον τῆς ὑπ' ἀριθ. 3548 τῶν Ἑλλήν, ἐπιγραφῶν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Ἐξημοσιεύθη δ' ἐσφαλμένως ἐν τῷ περιοδ. «Ὁμήρῳ» ἔτ. γ'. σελ. 202.

.

. τοῦ καὶ

. πρεσβευτ]ήν δις Ἀσίας,

πρεσβευτὴν Σεβαστ]οῦ ἐπαρχείας

. ἀ]νθύπατον

δ π]ρεσβευτὴν

. στ]ρατηγὸν

. ς πρεσβευ-

. στρ]ατηγὸν . .

. Τ]ραϊαν[οῦ

10 Γερ]μαν[ικοῦ

. Συ[ρίας

.

ριθ'.

Ἐπὶ λίθου ὕψ. 0,21, πλ. 0,64, πάχ. 0,21, ἐκτισμένου ἐπὶ τοῦ τοίχου τοῦ ἐν Περγάμῳ χανίου τοῦ Γραζιτζῆ. Τὸ ὕψ. τῶν γραμ. εἶναι 0,2· ἐδημοσιεύθη δὲ διαφόρως ὑπ' ἀριθ. 3553 ἐν τῇ συλλογῇ τῶν ἐλλ. ἐπιγραφῶν τοῦ Βοικχίου καὶ ἐν τῷ Περιόδ. «Ὀμήρῳ» ἔτ. 6'. σελ. 119 ἐσφαλμένως.

Ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Ἀῆμος ἐτείμησαν
 Κλ]αυδίαν Ἀλκίμου θυγατέρα Ἀκκαν,
 μη]τέρα Κλαυδίας Ἀλκιμ(λλ)ης, ἱερείας
 Νεικηφόρου καὶ Πολιάδος Ἀθηνᾶς,
 πάσης ἀρετῆς ἕνεκα.

ρκ'.

Ἐπὶ τετραγώνῳ λίθου, ὕψ. 0,24, πλ. 0,57, χρησιμεύοντος πρὸς λιθόστρωσιν τῆς ὁδοῦ πρὸ τῆς θύρας τῆς ἐν Περγάμῳ οἰκίας τοῦ Δ. Μακροπούλου, κειμένης ἀπέναντι τῆς ἐκκλησίας τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Ὑψ. γραμ. 0,6.

.
 . . . Σε]βαστῶ
 . . . τὰ προβαλ . . .

Ἐξ ἀντιγραφῆς τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ Κύπρου κ. Ν. Γλυκῆος.

Ἐπὶ τεσσάρων μαρμάρων ἀνευρεθέντων κατὰ τὰς ἐσχάτως γενομένης ἐπισκευὰς τῆς ἐν Λευκωσίᾳ Κύπρου ἐκκλησίας τῆς Ἀγίας Σοφίας.

ρχά.

Victor Barbaticus Cypri prorex quum,
 ut patria magis quam suis commodis

- consuleret, exacta jam aetate in provinciam navigasset, secundo mense
- 5 post [q]uam magistratum inierat, gravi morbo oppressus e corporis vinculis in coelum evolavit, queEm decedentem universa civitas luctu et moerore prosecuta est.
- 10 Obiit aetatis suae anno LXVI ad XL KL quint(o) a Christo nato DXLVII supra M.

ρκδ'.

H]ic jacet	tulum.
insignis	Ecclien-
eques D(ecimus	cos pie-
Jacobus	tatis O ^{ae}
5 Urrius	P ^{ae} Statuit
cui capi-	tumulum.

ρκγ'.

- Non est fixa dies vit(a)e, non terminus ullus, nulla sub certo f(o)edere jura manet;
- nam qui tam subito cecidit
- 8 nunc, funere ma[gi]s debuerat c(o)eli vivere, lege diu s[i]dera decepit, parvo nam tempore sanus

infer[n]us vivus mori[u]is a[d] fuit.

10 Hector Beltrame repe(n)ti-
ne obi(i)t die.

ρκδ'.

Non ti stupir viator,
che fermi il passo,
che esca di oscura tomba
un chiaro raggio,
5 son le fiede ossa di quel
grande e saggio
Cornar Jacobo chiuse
in questo sasso.

Anno salutis
10 MDXXXIII
Pridie idus Maii.

Ἐξ ἀντιγραφῆς τοῦ ἐν Ἀϊδινίῳ κ. Μιχαὴλ Παππά
Κωνσταντίνου.

ρκε'.

Ἐπὶ πλακὸς ὑψ. 1,05, πλ. 0,55, πάχ. 0,47, εὑρισκομένης ἐν
τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἐν Ἀϊδινίῳ Χατζῆ Ἰσμιρλή Ναλπάντη. Ὑψ. τῶν
γραμ. 0,7.

Ἰούλιον

Ἀμυντι-

αγὸν ἱε-

ρεῖα Εἴσι-

5 δος καὶ
 Σαραάπι-
 δος. Οἱ
 μύσται
 τὸν Πανέλ-
 ληνα.

Ἐξ ἀντιγραφῆς τοῦ ἐν Ρόδῳ κ. Α. Σακελαρίδου.

ρξ'.

Ἐπὶ μαρμαρίνου ὀχετοῦ, ὕψ. 0,26, διαιμέτρου 0,23, οὐτινος ἡ ὀπή
ἔχει διάμ. 0,9, εὑρεθέντος ἐν Ρόδῳ.

Μάρ. Αὐρ. Ροδοπαίθους
Ἀράκοντος τοῦ
κρατίστου.

Ἐξ ἀντιγραφῆς κ. Α. Μ. Φοντριέρου.

ρξ'.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου πλακὸς εὐρεθείσης ἐν τῷ παρὰ τὸ Χαλκα-Μπουνδρ
ἀμπελῶνι τοῦ κ. Λεωνίδα Ἀργυροπούλου.

Ὁ δῆ-	Ὁ δῆ-
μος	μος
Ἡρακλείδην	Δημήτριον Ἡραίου
Ἡρα(ί)ου.	τοῦ Ἡρακλείδου.

ρκή.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου ἀναγλύφου εὐρεθέντος ἔνθα καὶ τὸ ἀνωτέρω.

Ὁ δῆ-	Ὁ δῆ-
μος	μος
Μητρίχην	Ἀπολλᾶν
Ἡρακλείδου.	Ἡραίου.

ρχθ'.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου πλακῶς εὐρισκομένης ἐν τῇ ἐν Κουκλουτζᾷ οἰκίᾳ
τοῦ κ. Κ. Καραλλῆ.

Φλ. Ἰούλιος ἀγροάσας τόπον
καθαρὸν ὃν κατεσκεύασε ἡ μήτηρ Αὐ-
ων(ία) Ἰουλία Τερτία ἐχυτῇ καὶ τῷ ἀνδρὶ
καὶ τέκνοις καὶ ἐκγόνοις καὶ
ἀπελευθέροις καὶ δούλοις,
μηδενὸς ἄλλου ἔχοντος ἐξου-
σίαν τοῦ μνημείου ἢ θ[ῆναι] . .

.

ρλ'.

Ἐπὶ ἀναγλύφου ἐκ τῆς συλλογῆς τοῦ ἐν Ναρλίκιοι κ. Α. Mirzan.

Μολεσέος Τρώ-
γλου Κακάβω
εὐχὴν.

ρλά.

Ἐπὶ τεμαχίου ἐτέρου ἀναγλύφου εὐρισκομένου ἔνθα καὶ τὸ ἀνωτέρω.

(πρὸς τὰ ἄνω ἐκ δεξιῶν.)

. , : . . ς Φιλούμενος

(ἐν τῷ μέσῳ ἐκ δεξιῶν.)

Ἀππᾶς

ρλβ'.

Ἐπὶ μικρᾷ λάρνακος, ὕψ. 0,40, πλ. 0,44, πᾶχ. 0,40, εὐρισκομένης ἐντὸς τοῦ κήπου τοῦ ἐνταῦθα ἀγγλικοῦ προξενείου.

Εἰσίων Ἦρωος χρηστὴ
χαῖρε.

ρλγ'.

Ἐπὶ ἐτέρᾳ ὁμοίᾳ εὐρισκομένης ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω,

Σώπατρος Ἀλεξάνδρου.

ρλδ'.

Ἐπὶ βάθρου, ὕψ. 0,84, πλ. 0,57, πᾶχ. 0,50, ἀνευρεθέντος, ὡς μᾶς εἶπον, ἀνασκαπτομένων τῶν θεμελίων τοῦ ἐνταῦθα Ἀγγλικοῦ προξενείου.

.
. [πα-
τρὶδος καὶ υἱὸν τῆς πόλ[ε-
ως, διὰ τὸ πολλὰ ὑπ' αὐτοῦ
καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Κλαυ-
δίου Κλεάνδρου φιλοπάτρι-
5 δος εὐεργετῆσθαι, ἐκ τῶν
ιδίῳν κατασχευάσαντες
ἀνέθηκαν.

Ἐπιμελη

ρλε'.

Ἐπὶ στήλης 1 μέτρον, διαμέτρ. 0,20 περίπου, εὐρισκομένης ἐν τῇ ἐν Μπουτζᾶ οἰκίᾳ τοῦ κ. Σπάρταλη, μετενεχθείσης δὲ ὑπὸ τοῦ πρώην κατόχου αὐτῆς κ. Δημοσθένους Βαλταζῆ ἔκ τινος ἐν Μαινεμένη τουρκ. νεκροταφείου.

Ἀγαθῇ Τύχῃ.

Αὐτοκράτορσιν

Καίσαρσιν Γ. Αὐρ. Οὐάλ.

Διοκλητιανῶ καὶ

5 Μάρ. Αὐρ. Οὐάλ. Μαξι-

μιανῶ καὶ Φλ. Οὐαλ.

Κωνσταντίῳ

καὶ Γαλερ. Οὐαλερ.

Μαξιμιανῶ ἐπι-

10 φανεστάτοις Καί-
σαρσιν. Ἀπὸ Σμύρ-
νης.

M H

Ἐπὶ τοῦ ἐτέρου μέρους τῆς αὐτῆς στήλης.

.

. . . . Valer.

Constantio et

Galerio Valer

Maximiano

nobi(lissimis) n(ostris) Caes(aribus) S(mirna.)

I

M VII

Ἐξ ἀντιγραφῆς τοῦ ἐν Ἀἰδινίᾳ κ. Μιχαὴλ Παππᾶ Κοινσταντίνου.

ρλς'.

Ἐπὶ πλακὸς τετραπλεύρου, ὕψ. 0,45, πλάχ. 0,48, εὐρισκομένης ἐν
τῇ ἐν Ἀἰδινίᾳ οἰκίᾳ τοῦ κ. Σπυρόκη.

Τὸ μνημεῖον τὸ

ὑπερῶν κατεσκεύ-

ασεν Ἀντωνία Με-

νανδρίωνος ἐκυ-

5 τῇ καὶ τέχνοις καὶ

ἐκγόνοις καὶ θρέμ-

μασιν.

Ζῶσιν.

Ἐξ ἀντιγραφῆς τοῦ ἐν Χίῳ κ. Μ. Κ. Κρίστη.

ρλζ'.

Ἐπὶ φαιοῦ τετραγώνου μαρμάρου, ὕψ. 0,38, πλ. 0,35, πλάχ. 0,34, εὐρισκομένου ἐν τῷ περιδόλῳ τοῦ ἐν Χίῳ γυμνασίου.

Ἀθηνίων Συμμάχ[ου γυμνα-
σιαρχήσας καὶ ξ[υσταρχήσας
τῶν Θεοφανικῶν
Ῥωμαίων ἐπὶ Λευ
γίου Ἑρμῇ καὶ Ἡρ

ρλθ.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0,35, πλ. 0,14, ἐντετειχισμένου ἐπὶ τοῦ τοίχου τῆς ἐκκλησίας Ὑπαπαντιῆς εἰς θέσιν Ἀτοικῇ ἐν τῇ πόλει Χίῳ,

	.	.	.	.	.	.	.	.	.
	.	.	.	.	ΑΡΤΕ	.	.	.	.
	.	.	.	.	ΕΩΝΟΣ	.	.	.	.
	.	.	.	.	ΘΥΛΑΙ	.	.	.	.
	.	.	.	.	ΑΤΑΕΣΓ	.	.	.	.
5	.	.	.	.	ΚΑΝΤΩΛΑ	.	.	.	.
	.	.	.	.	ΥΤΑΟΤΑΝ	.	.	.	.
	.	.	.	.	ρ]εῖρας εὐ[ο	.	.	.	.
	.	.	.	.	ΥΚΤΕΩΣΑ	.	.	.	.
	.	.	.	.	ΜΗΕΚΥΟΝΟ	.	.	.	.
10	.	.	.	.	ΑΔΘΗΠΑ	.	.	.	.
	.	.	.	.	ἄρτον καὶ	.	.	.	.
	.	.	.	.	τρία καὶ ο	.	.	.	.
	.	.	.	.	οχλὸν ὅση	.	.	.	.
	.	.	.	.	μὴ παραδε	.	.	.	.
15	.	.	.	.	αντων μὴχ	.	.	.	.
	.	.	.	.	τ. . . α	.	.	.	.
	.	.	.	.	.	.	.	.	.

ρλθ'.

Ἐπὶ λίθου φέροντος ἀνάγλυφον, ὕψ. 0,50, πλ. 0,32, πάχ. 0,10, εὕρισκομένου ἐν τῷ περιθόλῳ τοῦ ἐν Χίῳ γυμνασίου.

Ἐπάγαθος Ἐπαφροδείτῳ τῷ
ἀδελφῷ. Χρηστέ χαῖρε.

ρμ'.

Ἐπὶ φαιῶν μαρμάρου, ὕψ. 0,28, μήκ. 0,32, πάχ. 0,10, εὕρισκομένου ἐν τῷ περιθόλῳ τοῦ ἐν Χίῳ γυμνασίου, καὶ ἀνευρεθέντος ὅπσιον τοῦ ἱεροῦ τῆς ἐκκλησίας τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Λαμπρινούσαιννας).

Ὅροι

. . . σφων.

ρμα'.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. 0,47, πλ. καὶ πάχ. 0,20, ἐκτισμένου ἐπὶ τοῦ βρείου τοίχου ἐρειπωμένου ἐνετικῷ πύργῳ, παρὰ τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ Παρθένῃ, ἐν τῇ θέσει ἁγίου Ἰωάννου τῶν Ὀργατάδων (Νερομύλους), ἐν Χίῳ.

.
. . . ὕρη . .
. . . ὠνος . .
. . ν η.

ρμβ'.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὕψ. καὶ πλ. 0,30, ἐντετειχισμένου εἰς ὑψηλὸν μέρος τοῦ προειρημένου πύργου.

Κρατερὸς
Δημοκρίτο.

ρμγ'.

Ἐπὶ μαρμαῦρου, ὕψ. 0,31, μήκ. 0,72, ἐντετειχισμένου παρὰ τὴν κλιμακα τοῦ προειρημένου πύργου.

. . . . φάνης φιλοκαΐσαρ ἐδωρήσατο
 ος τάλαντα δεκαπέντε
 α πρεσβεύσαντος πρὸς
 κ]ομισαντος τοῦ ξένου
 π . ολω . Διογένους
 e . . . τοῦ φιλοκαΐσαρ[ος.

ρμδ'.

Ἐπὶ φαίου μαρμαῦρου, ὕψ. 0,66, πλ. 0,40, ἐντετειχισμένου ἐπὶ ἀχρήστου ἤδη δεξαμενῆς ὅπισθεν τοῦ νεοδμητοῦ ἐκκλησιδίου τοῦ Ἀγ. Γεωργίου κατὰ τὸ Βαρθάσι, ἐν τῇ πόλει Χίω.

Ἀγαθῇ Τύχῃ.
 Τροφιμαῖς
 Θεᾷ Κόρη
 Ἐπηκόω Ἀνεικήτω
 5 Οὐρανία εὐχαριστ[ή-
 ριον ἂν ἐθήκα.

ρμε'.

Ἐπὶ φαίου μαρμαῦρου, ὕψ. 0,55, μήκ. 0,60, ἐντετειχισμένου ἐπὶ τοῦ τοίχου τοῦ ἱεροῦ τῆς ἐρειπωμένης ἐκκλησίας τοῦ Ἀγ. Συμεῶνος ἐν τῇ πόλει Χίω.

Μητροδώρου
 τοῦ Ὀρίντου.

ρμς'.

Ἐπὶ λευκοῦ λίθου, ὑψ. 0,80, πλ 0,54, ἐντετειχισμένου εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὀθώμαν. φρουρίου Χίου, πρὸς τὸ μέρος τοῦ λιμένος, ἔχοντος πρὸς τὰ ἄνω στέφανον.

Ὁ Δῆμος

Κρισπεί-
ναν Σε-
βαστήν.

ρμς'.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὑψ. 0,44, μήκ. 0,54, πλάχ. 0,30, ἐντετειχισμένου παρὰ τὴν γωνίαν τοῦ ἱεροῦ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀγ. Στεφάνου ἐν τῇ συνοικίᾳ τῆς πόλεως Χίου, Ἀπλωταριᾶ.

Νικοκράτης
Νουμηνίου.

ρμῆ.

Ἐπὶ μέλανος μαρμάρου, ὑψ. 0,46, μήκ. 0,56, πλάχ. 0,33, ἐκτεσμένου, ἀνεστραμμένως ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ τοίχου τῆς προσιρρημένης ἐκκλησίας.

Παταυνίων Ἐκατεύς.

ρμθ'.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὑψ. 0,36, μήκ. 1,22, πλάχ. 0,13 ἐντετειχισμένου ἔνωθεν τῆς ἐξωτερικῆς θύρας τῆς ἐν τῷ Κερταχωρίῳ ἐκκλησίας τῆς Ἀγίας Μαρίνης ἐν τῇ πόλει Χίου.

Ἀπολλώνιος Ἀπολλωνίου, στεφανηφόρος
ἀπ]οδειχθεὶς εἰς τὸν ἐν αὐτὸν τὸν μετὰ στε-
φανηφόρον βασιλέα Ροιμητάλκην, ἔδωκεν τῷ
δῆμῳ δωρεὰν τῆς στεφανηφορίας εἰς σ[ί]του
ὠνὴν δραχμὰς μυρίας.

ρν'.

Ἐπὶ φαιοῦ μαρμάρου, ὑψ. 0,50, πλ. 0,25, πάχ. 0,10, εὕρισκο-
μένου ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ ἐν Χίῳ γυμνασίου καὶ μετενεχθέντος ἐκ
τῆς ἐν Ἐγχερεμῷ ἐρειπωμένης ἐκκλησίας τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων.

Διονυσίου[ζωρος
Φ]υσίωνος
Κυζικηνός.

ρνά.

Ἐπὶ φαιοῦ μαρμάρου, ὑψ. 0,67, μήκ. 0,70, ἐντετειχισμένου ἐπὶ
τοῦ τοίχου τῆς ἐκκλησίας Ὑπαπαντῆς εἰς θέσιν Ἀττικὴ ἐν τῇ πόλει
Χίῳ.

. ἐνηΐδος Οἰκλέος
. γ]υναϊκός.

Ἐξ ἀντιγραφῆς κ. *A. M. Φοντριέρου.*

ρνβ'.

Ἐπὶ φαιοῦ μαρμάρου. ὑψ. 0,80, πλ. καὶ πῆχ. 0,43, ἐντετειχι-
σμένου ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ τοίχου τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀγ. Νικολάου
εἰς θέσιν Καρτέα πλησίον τοῦ χωρίου Καταρράκτου ἐν Χίῳ.

Ἀρτε]μισία Ἀπολλωνίου
γ]υνὴ δὲ Μουσίου.

ρνγ'.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὑψ. 1,25, πλ. 0,53, πῆχ. 0,24, ἐνεπιγράφου καὶ
ἐπὶ τῶν τεσσάρων ἐπιφανειῶν, ἀνασκαφέντος εἰς θέσιν Βουνάκι πρὸς
δυσμᾶς τοῦ ὀθωμανικοῦ φρουρίου τῆς πόλεως Χίου, νῦν δὲ κατεκτηθε-
μένου ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ ἐν Χίῳ γυμνασίου.

Ἐπὶ μὲν τῆς μιᾶς στενῆς ἐπιφανείας εἰσὶ γεγραμμένα στιχηδὸν
τάδε, ἀνὰ δέκα στοιχεῖα περιλαμβάνοντος ἑκάστου στίχου·

.....	10	Θεόπομπος Ἄ-
. ION		γ]υαλο τᾶν Οἶ-
χ]ειλίων ἐνα-		ψ χειλίων τ-
κ]ροσίων Λεύκ-		ριηκοσίων δ-
ι]ππος Πύθω τ-		έκων δυῶν κ' Ἰ-
5 ἦ]ν οἰκίην τ[ῆ-	15	κεσίο το Φίλ-
ν Ἀνδρέος π[ε-		ωνος Στράτι-
ντακοσίων π-		ο]ς Λύσω τοῖκ-
εντηκόντων		ό]πεδον διηκ-
δυῶν Ἀσμιος,		οσίων ἑνός.

Ἐπὶ δὲ τῆς ἐτέρας στενῆς ἐπιφανείας, ἡμοίως στοιχηδὸν ἀνὰ δέκα
στοιχεῖα ἐν ἑκάστῳ στίχῳ·

.....		ς, ἀποδεκνύν-
..... οἶ [π-		τες τὴν ἡμέρ-
εν]τεκ[αἰδεκ-	15	ην, ἦν ἀν λάθω-
α ἐς βολῆ]ν ἐν-		ισιν, καὶ τὸ π-
εικάντων [ἐν		ρῆχμα προσκ-
πέντ' ἡμέρτ[ι-		ηρυσσόντων
5 σιν· τὸς δὲ κή-		ῶ,τι ἄμ. μέλλη
ρυκας διαπέ-	20	ι πρήξεσθαι,
μψαντες ἐς τ-		κάγδικασάν-
ας χώρας κη[ρ-		των τριηκοσ-
υσσόντων κα-		λων, μὴ ἴλασσο-
10 ἰ διὰ τῆς πόλ-		νες ἀνηρίθε-
εως ἀδηνέως	25	ὑτοι ἐόντες.
γεγωνέοντε-		

Ἐπὶ δὲ τῆς μιᾶς πλατείας ἐπιφανείας·

.

· ος· ἀπὸ [τούτ]ο μέχρι [τῆς
τρίοδο, ἧς Ἑρμῶνοςσα [ἐκφ-
έρει τρες· ἀπὸ τῆς τρίδο ἀ[χ-
ρι Ἑρμῶνόσσης ἐς τὴν τρίοδ-

5 ον ἕξ· ἀπὸ τοῦτο μέχρι το
Δηλίο τρες· σύμπαντες ἐ[ρ-
οι ἐβδομήκοντα πέντε.

Ὅση τῶν ὄρων τούτων ἕ-
σ]ω, πᾶσα Δοφίτις. Ἦν τις τ-

10 ι]να τῶν ὄρων τούτων
ἢ ἐξέλη ἢ μεθέλη ἢ ἀ-
φανέα ποιήσῃ· ἐπ' ἀδικί-
η]ι τῆς πόλεως ἑκατὸν σ-
τ]κτῆρας ὀφειλέτω, καὶ τι-

15 μ]ος ἔστω· πρηξάντων δ' ὁ-
ροφύλακες· ἣν δὲ μὴ πρή-
ξοισιν, αὐτοὶ ὀφειλόντω
ν· πρηξάντων δ' οἱ πεντε-
καίδεκα τὸς ὀροφύλακας·

20 ἣν δὲ μὴ πρηξοισιν, ἐνεὶ
ἀρῇ ἔστων.

Ἐπὶ δὲ τῆς ἐτέρας πλατείας ἀνὰ εἴκοσι στοιχεῖα στιχηδὸν ἐφ' ἐκά-
στου στίχου·

.....

.. Γ Δ Ι Κ

. γομένο^ς ἡ [πύ]λις δεξιά [έ-
ν]η δικαζέσθω, καὶ ὄρλη, [ύ-
π]εραποδέτω· τῷ δὲ πρια[μ-
έ]νῳ πρῆχμα ἔστω μηδέν· [θ-
ς]θ' τὰς πρήσις ἀκρατέο[ς
π]οιῆ, ἐπαράσθω κατ' αὐτ[ο
ό] βασιλεὺς, ἐπὴν τὰς νε[μα-
ίας ἐπαρὰς ποιῆται.

Τὰς γέας καὶ τὰς οἰκίε^ς [·
ἐπρίκντο τῶν Ἀννίκω π[·ί-
δων Ἰκέσιος Ἡγεπόλιος [π-
εντακισχειλίων τριη[·-
σίων τεσσ[·]ακόντων· Ἀ' [·η-
ναγ[·] [·]· Προδότο χε[·] [·]· [·]·
ν ἑπτακοσίων· Θαργῆλε^ς [·,
Φιλοκλῆς Ζηνοδότο τῶν [·-
υάδησιν διςχειλίων ἐ[·π-
τακοσίων· [·] [·]· [·]·τος κ' Ο[·ί-
· [·]πίδης τῶν Κερμεύη χε[·-
ι]λίων καὶ [·]·τακκοσίων [ἐπ-
τά, Κήριος, τὰ ἐμ. Μελα^ς· [η
'Ακτῆ *) τριςχειλίων ἑπτακ-
οσίων ἐνενηκόντων, Βία [Π-
ασίω.

*) Πιθανῶς ὁ νῦν «Κάδο Μελανόδης».

ρνδ'.

Ἐξ ἀντιγραφῆς κ. Γ. Ἑαρινου.

Ἐπὶ λίθου λευκοῦ, ὑψ. 1,21, πλ. 0,40, πᾶχ. 0,40, κειμένου ἐν τῇ ὁθωμανικῇ νεκροταφείῳ Περγάμου τῷ παρὰ τὸ διοικητήριον. Τὸ ὑψ. τῶν γραμ. εἶναι 0,2· ἐδημοσιεύθη δ' ἐσφαλμένως ἐν τῷ περιοδικῷ Ὁμήρῳ ἔτ. γ'. σελ. 202.

Ἡμην ἐν ζωῖς· φάος [λαμ|πρὸν]· λεῖπον ἀγεννῶς·|
 Οὐνομά μοι Χρηστεῖνος |τὸ πρὶν, ἀνέθρεψε δὲ γαῖα|
 Βειθυνῶν πρώτη Νεικομή|δεια· κτεῖνε δ' Ἀχιλλεύς·|
 Ταῦτα δὲ πάντα μίτοις μο[ι]|ρῶν πάθον ὡς ἄνθρωπος·|
 Ἀντωνία Ὀρειῶ ἀνδρὶ ἰδίῳ
 μνείας χάριν.

ρνέ.

Ἐπὶ λίθου ἐρριμμένου ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως Περγάμου.

· · · · ·
 · · · NIKON · · ·
 · · · · ·

ρνς'.

Ἐπὶ πλακὸς, μῆκ. 0,30, πλ. 0,24, ἐκτισμένης ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας τοῦ Στεφανῆ Μακρογίννη, κατὰ τὴν συνοικίαν Χάμζ-Ἀλῆ, ἐν Περγάμῳ. Τὸ ὑψ. τῶν γραμ. εἶναι 0,2.

[Ἡ δεῖνα τὸ μνημεῖον ἀνδρὶ]
 ἰδίῳ [δεῖνι
 ἀντίῳ [καὶ τ]ο[ῖς] τέ-
 κνοις [ἐπ]οίησεν
 μνείας [χάρ]ιν.

ρνζ.

Ἐπὶ λίθου λευκοῦ, μήκ. 1,06, πλ. 0,14, πῆχ. 0,22, εὐρισκομένου ἐν Περγάμῳ, ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ ὁμωνύμου τῇ πόλει καὶ ἤδη διαλυθέν-
τος Συλλόγου· μετενεχθέντος ἐξ ἐκεῖ ἐκ τοῦ παρὰ τὸ Κιζιλ-Αὐλὴ ὁ-
· θωμάνικοῦ νεκροταφείου. Τὸ ὕψ. τῶν γραμ. εἶνε 0,4.

Τιλλίας κατ' ὄναρ ἐ[ιαταχθεῖς
τῷ θεῷ τὸν νάον ἱ[δρύσατο.

ρνή.

Ἐπὶ τεμαχίου λίθου, ὕψ. 0,21, μήκ. 0,27, εὐρισκομένου παρὰ τῷ
Χατζῇ Ἀντίπα Οὐντουτζῇ καὶ ἀνακαλυφθέντος ἐν τῇ οἰκίᾳ του, τῇ
κεμένῃ κατὰ τὴν συνοικίαν Σεράϊ Μαχαλέ. Τὸ ἕτερον ἥμισυ τοῦ λί-
· θου ἠγόρασε πρὸ 4 ἐτῶν Εὐρωπαϊός τις. Τὸ ὕψ. τῶν γραμ. εἶναι 0,1.

.
. IE
KA . A . . A . . AIPAOADEIZONΣ
καὶ Ἀστυρα τὸν ἀγρὸν καὶ
καὶ πανδοκῆοις σὺν τοῖς
5 τοῖς πᾶσιν πανταχῇ οἰς
μοις γειτνιασέσιν αὐ
ἔσχον διακατέσχον ε
οὐδὲν ὑπελαιομένη
ἐν γαιῶν ἐν τῇ Πιτῶνα
10 γαιῶν καὶ ἀναθέσεως ι [ύ-
πάρξει καὶ νόμος ΟΔ
.

ρνθ'.

Ἐπὶ ὥραίας στήλης διαμέτρου 0,74 κελωσμένης ἐν τῇ γῇ πρὸ τῆς
θύρας τοῦ ἐν Περγάμῳ θαλανείου τοῦ ἐπικαλουμένου Κρουπλοῦ. Τὸ
ἐκ τῆς γῆς ἐξέχον μέρος ἔχει ὕψ. 0,46· τὰ δὲ γραμ. ὕψ. 0,5. Ἡ
πρώτη σειρὰ εὐρίσκεται ἐντὸς ἄριστα ἐξεργασμένης στεφάνης.

Sacrum
civitas Pergamena
. . . . causa
.

ρξ'.

Ἐπὶ τεμαχίῳ πλακῆς, ὕψ. 0,28 πλ. 0,5—0,14.

.
. Γ
. . . . ΜΕΝΗ
. . . . ΑΝΕΣ
. . . . ΙΑΚΩ
5 ΣΣΥΝ
. . . . ΕΡΟΣΑΥ
. . . . ΧΗΚΕ
. . . . ΟΡΩΝ
. . . . ΡΑΤΟ
10 ΤΟΥΔΙΑ
. . . . ΠΕΡΓΑΜΗ
. . . . ΠΕΙΤΑΔΕΗ

.... ΩΝΤΡΑΙΑΝΟΥ

.... ΩΙΠΑΗΘΕΙΔΕ

15 ΝΕΒΕΒΑΙΩΣΕΝ

.... ΝΝΕΩΝΙΑΝ

. . . .

—

ρξά.

Ἐπὶ τεμαχίου πλακῶς, ὕψ. 0,14, πλ. 0,11.

.

. . . . ΜΕΙ . . .

. . . . ΝΕΡΟΥΑ

. . . . εἰ. ΥΠΑ

. . . . ΑΝΤΩΝΙΩ

5 ΜΦΙΔΙΟΣ

. . . . ΑΙΑΝΟΥ

. . . . ΣΙΟΣΔΗ

. . . . ΣΙΚΑΙΤΗΙ

. . . . ΤΑΣΑΙΤΙ

10 Σ . .

.

—

ρξδ'.

Ἐπὶ τεμαχίου πλακῶς, ὑψ. 0,15, πλ. 0,9.

.
 ΧΟ . . .
 . . . ΙΣΕΣΘΕΚ . . .
 . . . ΙΔΕΝΤΑΡΑ . . .
 . . . ΝΚΟΣΟΕΠ . . .
 5 . . . ΙΟΥΡΟΣΕΠΙ . . .
 . . . ΑΡΧΗΣΜ . . .
 . . . ΕΤΑΤΑΥ . . .
 . , . ΗΓΕΙΤΑ . . .
 . . . ΜΑΤΡΑ . . .
 10 . . . ΔΟΣΑ
 . . . ΕΕΡΗ
 . . . ΛΕ
 . . . ,

ρξγ'.

Ἐπὶ τεμαχίου πλακῶς, ὑψ. 0,18, πλ. 0,1—0,11.

.
 ΑΜ . . .
 ΑΣΙΝ . . .
 ΕΣΦΑ . . .
 ΕΥΤΥ . . .
 5 ΑΤΟΥΤ . . .
 ΑΥΤΟΚΡ..
 . . . ΕΡΩΤΙΑΝΟΥ . . .

ρξδ'.

Ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς, ὕψ. 0,18, μήκ. 0,26.

.
 PA
 YME
 Y
 . . . ΣΥΝΔΙΗ
 . . . ΒΙΑΙΟΥ
 . . . ΠΟΚΑΘΩΣ
 . . . ΜΩΝΜΕ
 ΩΝΕ
 I . .
 , .

ρξέ.

Ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς, ὕψ. 0,18, μήκ. 0,26. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἐδημοσιεύθη ἐλλιπῶς ἐν τῷ περιοδ. Ὁμήρω ἔτ. 6'. σελ. 199 καὶ ἐκ δευτέρου ἐν τῇ ἀμέσως ἐπομένῃ σελίδι τοῦ αὐτοῦ περιοδικοῦ ἐσφαλμένως.

.
 ΟΕΛΗΘΕ
 . . . Θε]οδώρου Τελεσφόρου Τερπάν-
 δρου τ]ῶν γραμματέων.

Τὰ ἑξ τελευταῖα τεμάχια εὐρίσκονται ἐν τῷ σχολείῳ Περγάμου, τὰ γράμματα αὐτῶν, ὕψ. 0,1, εἶνε ἐντελῶς ὅμοια πρὸς ἄλληλα καὶ πιθανὸν ν' ἀπετέλουν μέρος μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πλακός.

Ἐξ ἐκτυπώματος ληφθέντος παρὰ τοῦ ἱατροῦ κ. Μ. Κοσσονῆ.

ρξς'.

Ἐπὶ πλακὸς, ὕψ. 1,27 πλ. 0,51 πάχ. 0,8 ἀνακαλυφθείσης ἐν τῇ ἐν Σμύρνῃ θέσει: «Σιλβίλῃ τεπέ» ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς ἐκλιτύος τοῦ Πάγου. Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν 0,02.

- Ἀπολλώνιος Μητροδώρου Σπάρτος,
ὁ πατήρ, τοῦ γενομένου ἱερέως, Ἀπολ-
λωνίου τοῦ Ἀπολλωνίου Σπάρτου, τοῦ
Ἡλίου Ἀπόλλωνος Κισαιλοδδηνοῦ, ἀ-
5 νέθηκεν τῷ Θεῷ καὶ τῇ πόλει τὰ κατασκευ-
ασθέντα ὑπ' αὐτοῦ, λαβὼν κατὰ ψήφισμα τὴν
ἀναγραφὴν ποιήσασθαι αὐτῶν ἐν στήλῃ· καὶ
ἔστιν αὐτὸς ὁ Θεὸς ἐπὶ ἐθήματος μαρμαρίνου
καὶ ἡ περακειμένη τῷ Θεῷ τράπεζα λίθου λεσβί-
10 ου ἔχουσα πέδας ἀναγλύπτους γρύπας καὶ πρὸ αὐ-
τῆς ἀβάκῃον μαρμαρίνον πρὸς τὴν χρῆσιν τῶν
θυσιαζόντων καὶ θυμιατήριον τετράγωνον κα-
τεσκευασμένον πέτρας τήϊας, ἔχον περίπυρον
σιδηροῦν καὶ ἄγαλμα μαρμαρίνον Ἀρτέμιδος ἐ-
15 πὶ παραστάδι· μυλίνη καὶ Μηνὸς ἄγαλμα ἐπὶ βάσει
μαρμαρίνῃ καὶ τράπεζα ποικίλῃ τετράγωνος
καὶ θωμὸς μαρμαρίνος, ἔχων ἀετὸν ἐν ἐκτυτῷ
Διὸς καὶ ναὸς ἐξυλωμένος καὶ κεκεραμωμέ-
νος καὶ τεθυρωμένος καὶ κεκλειδωμένος,
20 ἐν ᾧ καθεῖβρονται ἄγλαμματα Πλούτωνος, Ἡ-
λίου καὶ Κούρης Σελήνης ἐπὶ ἐθήματος
ἐμπειρισμένα, ἔχοντα καὶ παστῆον ξύλι-
νον νασειδῆς καὶ παστὸν λινοῦν καὶ παρ' ἑκατέ-

- ρα τῶν εἰσόδων θωμὸς φωκαϊκὸς καὶ κλεῖν
 25 κεχρυσωμένην καὶ ἐμπεφασμένην πρὸς
 τὴν λογῆαν καὶ πομπὴν τῶν Θεῶν καὶ στεγνὰ
 ἐπίπεδα καὶ ἐπ' αὐτῶν στοὰν κατωκοδομημέ-
 νην καὶ κεκεραμωμένην πρὸς τὴν οἴκησιν τῶν
 ἱεροδούλων καὶ τὸν Θεὸν θεραπευόντων καὶ
 30 τὴν ἐνδώμησιν τοῦ τεμένου καὶ θεμελί-
 ωσιν ἐν τετραγώνῳ διὰ σπαράγματος ἵνα
 ᾗ ἐπίπεδον ἐν ὁμαλῷ τὸ τέμενος καὶ ὄπλα
 τῷ Θεῷ παρακείμενα, τοῦ κόσμου χάριν,
 σιδηρᾶ ὀκτώ.

Ἐξ ἀντιγραφῆς κ. Ι. Μισθοῦ.

Ἐπὶ πλακὸς εὐρίσκομένης ἐν τῇ ἐν Τρχλλεσιν ἐκκομιστικῇ μηχανῇ
 του. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ περιοδικῷ «Ὀμήρω», ἔτ.
 Α'. σελ. 489 ἑλλιπῶς.

- Ἡ] πόλις ἐκ τῶν
 κοινῶν προσόδων
 Διονύσιον τὸ
 Σελευκία νεική-
 5 σαντα παίδων
 πάλην Ὀλυμπι-
 ἀδα νά,
 ἀλυταρχοῦντος
 Αἰλίου Καί. Ἀρίσ-
 10 τοκλέους Μαιόρου.

ρξή.

Ἐπὶ πλακὸς εὐρισκομένης ἐν τῷ διοικητηρίῳ Τράλλεων μεταφερ-
θείσης ἀπὸ Ἰσικλί. Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ περιοδικῷ
«Ὀμήρῳ». ἔτ. Α', σελ. 380 ἐλλιπῶς.

Βερενεικιανὸν, υἱ
ὸν Μ(άρχου) Κλαυδίου Νει-
κηράτου Κερεαλί-
ου Ἀσιάρχου, ἀνδρα
5 ἀγαθὸν, Πυθιονεί-
κην, χρυσοφορήσαντ[α
τῇ πατρίδι, στεφανη-
φορήσαντα, γραμματεύ-
σα]ντα, ἀγορανομήσαν-
10 τα], εἰρ[η]ναρχήσαντα, βου-
λα]ρχήσαντα καὶ ἐν σει-
τ]ων(αῖς) πολλαῖς καὶ ἐ-
τ]ήραις ὑπηρεσίαις χρη-
σ]ιμον τῇ πατρίδι γε-
15 νόμενον.

Ἐξ ἀντιγραφῆς κ. Κ. Ταμπακοπούλου.

ρξθ'.

Ἐπὶ πλακὸς, ὕψ. 0,75, πλ. 0,30, πάχ. 0,8, εὐρεθείσης εἰς
Σοφλὰρ καὶ εὐρισκομένης νῦν παρὰ τῷ ἐν Παρσάδοις (Πάρσα) κ. Κ.
Ταμπακοπούλῳ.

Ὁ δῆ-
μος
Χαρίξενον Μητροδώρου
τοῦ Χάρητος.

Ἐξ ἀντιγράφων καὶ χαρτίνων ἐκτυπώματος τοῦ ἐν Μυλάσσοις ἐρομονάχου κ. Νικοδήμου Κυπρίου καὶ ἐξ ἐτέρων ἀντιγράφων τοῦ ἐκείσε παρῆπιδημοῦντος κ. Π. Ν. Παναγιωτοπούλου.

ρό.

Ἐπὶ λῖθου, ὕψ. 0,43, πλ. 0,78, ἐκτετασθέντος ἐκ τοῦ ἐν Μυλάσσοις ναοῦ τοῦ Καρίου Διός, κατὰ τὸν ἱερομόναχον κ. Νικόδημον, ἀνεγνώσθησαν αἱ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Α, Β, ἐπιγραφαί.

Α'.

. ΗΕΙΣ

. ἀμπέλων

. τοῖς ἄλλαις

. ΝΤΩΝΟΜΟ

. ΝΟΙΤΟΥ

. κλείους

. Ἀριστέου

. ΣΕΗΛΕΑΙ

Β'.

Ἐπὶ στεφανηφόρου Φαίδρου Ἀριστέου, ἱερέως Ἀφροδίτης Εὐπ[λείας]

ἐδοξεν τῇ Ὀτωρικονδέων φυλῇ γνῶμην ἀπορρηγμένων τῶν

Ταρκενδαρέως, Λεωνίδου τοῦ Διονυσίου Μαννίτου περὶ ὧν εἶπ

Φαῖδρος Ἀριστέου ἱερεὺς Ἀφροδίτης Εὐπλείας, Μένιππος Εἰρην[αίου]

5 κλείους Ταρκενδαρεῖς, Εὐθύδημος Θεοξένου ἱερεὺς Διὸς Ἐλευθέριου

Μαννῖται διελέγκησαν εὐρίσκειν πωλουμένας ὑπὸ Θρασέου τοῦ

σίαν Ἡρακλείτου τοῦ Ἡρακλείδου Ὀγονδέως γέας ἐν τῷ Ἐμβιανφ

γέας ἐν Ὀρθοθουάνοις σὺν τοῖς ἐνούσιν ἀμπέλων ὄρχοις ἐξηκο

Ἐξ ἀντιγραφῆς κ Γ. Ἐαριτοῦ.

ροά.

Ἐκ στήλης τετραγώνου, ὕψ. 0,60, πλ. ἀμφοτέρων τῶν ἐπιφανειῶν ἄνω μὲν 0,45 κάτω δὲ 0,35, εὐρίσκομένης ἐν τῇ αὐτῇ τῆς οἰκίας τοῦ Κ. Γρηγορίου Γεωργίου, κειμένης κατὰ τὴν συνοικίαν Ταμπάκ-μαχαλὲ ἐν Περγάμῳ καὶ ἀνακαλυφθείσης ἐν ἀγρῷ παρὰ τὸν Ἀἰδαζαλή-Μπαζέ, Τὸ ὕψ. τῶν γραμ. εἶνε 0,015—0,2. Ἐδημοσιεύθη δ' ἐσφαλ-μένως ἐν τῷ περιοδ. Ὀμήρῳ ἔτ. 6'. σελ. 383, ἐνθα δυνάται τις ἰδεῖν καὶ τὴν συνέχειαν τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς ἀντιγραφείσαν ἐκ τοῦ κατωτέρου τεμαχίου τῆς στήλης, ὅπερ εὐρίσκεται ἤδη, φροντίδι τοῦ Κ. Χούμαν, ἐν Βερολίῳ.

Ἐπὶ τῆς προσθείας ἐπιφανείας.

- Τύμβον μὲν Φιλ[άδελφς Γλύκων] | σοι δεῖμαθ' ἔτα[ῖρος]
 ὃν τ' ἔλιπες τῆς | υἱα τέχνης |
 Ὅσπον γὰρ σὺ κράτιστος ἱ[ε]τρῶν ἔπλεο πάντων |
 τόσσον τῶν ἄλλων ἔξο[χος] ἐστὶ Γλύκων |
 5 Ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων παμένη με|τὰ δαίμονας ἄλλους
 ἤλυ|θε σή, νάεις δ' ἐν μακάρω[ν] | δαπιδω.
 Ἰλαθι καὶ με|εἰ παζε νόσων ἄκος ὥς τὸ π[α]|ροῖθεν·
 νῦν γὰρ θειοτέ|ρην μοῖραν ἔχεις βιοτ[ε]·[ν]
 Ἀξιον, ὦ Φιλάδελφ' ἄρε | τμον ἑλλαχες ἀΐση
 10 . . . | ἱστορίης ἔξοχε καὶ σ | γὰρ δεινούς

Ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ἐπιφανείας.

- Χαῖρε γύναι Πάνθεια | παρ' ἀνέρος, ὃς μετὰ μοῖραν |
 σὴν ὀλοοῦ θανάτου πένθος | ἄλαστον ἔχω·
 Οὐ γάρ πω τοί|ην ἄλοχον ζυγίην ἴδεν Ἥρη |
 εἶδος καὶ πινυτήν ἤδ' ἐσασσο|σύνηλ.
 5 Αὕτη μοι καὶ παῖδας ἐγεί|ναο πάντας ἑμοίους,
 αὕτη καὶ |γαμετοῦ κήδεο καὶ τελέων, |
 Καὶ βιοτῆς οἴκα κατεύθυνες κε . . . | ἐν οἴκῳ,
 καὶ κλέος ὕψωσας ξυ|νὸν ἱστορίης·
 Οὐδὲ γυνή περ|βοῦσα ἐμῆς ἀπελείπεο τέχνης· |
 10 τοῦν· καὶ σοι τύμβον τεῦξ' ἐ Γλύ|κων γαμέτης,
 Ὅς γε καὶ ἀν[α]ν[α] | τοιο δέμας κεύθει Φιλαδέ[λφου]
 ἐν[θ]α καὶ αὐτὸς ἐγὼ κείσο[μαι]
 ΙΣΜ

Ἐξ ἀντιγραφῆς κ. Α Παπαδοπούλου τοῦ Κεραιμῆως.

ρσβ'.

Ἐπὶ λίθου πωρώδους, ὕψ. 0, 19 μῆκ. 1,01 μεταφερθέντος ἐκ Τράλ-
λειων. εὕρισκόμενου δὲ νῦν ἐν τῷ ἐν Σμύρνῃ φιλεκπαιδευτικῷ Συλλόγῳ
ὁ «Ὀμηρος»· ἐδημοσιεύθη δὲ τὸ πρῶτον ἐτραλμένως ἐν τῷ περιδικῷ
«Ὀμηρος» ἔτος Α', σ. 539.

..ΕΚ.. Λεωνίδης τιμηθῇ καταξίως, προνοησάτω ἡ ἐπὶ στεφανηφόρου
Μηνοδώρου
. . λή ἐν τοῖς ἐννόμοις χρόνοις, ὅπως πᾶσι φανερόν ἢ τοῖς εὐερ-
γετεῖν προαιρο(υ)μένοις
θε]ι ὁ δῆμος ὁ Σελευκείων εὐχάριστος ὢν τιμᾷ τοὺς αὐτὸν ἐεργε-
τήσαντας
. . ως· ἀναγράψαι δὲ τὸ ψήφισμα τόδε ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ στή-
σαι ἐν τῷ
5 νχ]ῷ τοῦ Διδῶς ἐν τῷ ἐπιφανεστῆτῳ τόπῳ· ὑπογράψαι δὲ ὑπὸ τὸ
ψήφισμα καὶ
τάς] παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐπιστολάς, ἐν αἷς γράφει πρὸς τὸν δῆμον
ἐπιχωρῶν
. ΠΟΛΕΩΝΙΑ καὶ τὴν παρὰ Λεωνίδου
.....

Β'.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

ΕΝΑΠΟΚΕΙΜΕΝΑΙ ΕΝ ΤΩ ΜΟΥΣΕΙΩ.

Ἐκ προσφορᾶς τοῦ ἐν Π. Φωκαίᾳ κ. Γ. Ζαήμη.

109.

Ἐπὶ τεμαχίου ἐπιτυμβίου πλακῶς, ὑψ. 0,20, πλ. 0,14, πᾶχ. 0,6, εὐρεθέντος ἐν Π. Φωκαίᾳ.

Ἀρτεμισία Δ

Ἐκ προσφορᾶς κ. H. Spiegelthal.

110.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου πλακῶς, ὑψ. 0,33, μῆλ. 0,58, πᾶχ. 0,10, εὐρεθείσης ἐπὶ τῆς κλιτύος τοῦ ἔρους Πάγου.

Ἑρμιόνη Παυλείνης ζῶσα
κατεσκεύασε τὸ μνημῆμα
ἐν αὐτῇ καὶ τῷ ἀνδρὶ
Τελεσφόρῳ καὶ τοῖς τέκνοις.

Ἐκ προσφορᾶς κ. Joseph Walker.

111.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου πλακῶς, ὑψ. 0,40, πλ. 0,25, πᾶχ. 0,12, εὐρεθείσης ἐν Ἐφέσῳ.

. ἐστὶν Ἰουλίᾳ[ς
. λίκας Ἀρέσκο[ν-
τος ἀνδρὸς αὐτῆς, Ζῆ.

. ὡ μετὰ τὸ μεγαλ
 5 ν Δεσποίνην αὐτοῦ
 ὦν μηδὲ νε[κρ]ὸν
 νε[κρ]οῦ ποῆσαι
 ὦν μηδὲ δπιθεῖ..
 μη]δὲ δλωσ ἀπτεσθαι
 10 ὦν εἶναι οπ

Ἐκ προσφορᾶς τῆς Κυρίας Λουΐζης Κώμδεσδατε.

112.

Ἐπὶ δάθρου, ὕψ. 0,10, μήκ. 0,21, πῆχ. 0,27.

Καλλισθένης Πολυ
 καὶ οἱ μετ' αὐτῶ[ν

Ἐκ προσφορᾶς τῆς Κυρίας Μαρίας Μαλκότση.

113.

Ἐπὶ δάθρου, ὕψ. 0,36, πλ. 0,48, πῆχ. 0,34.

Ἐπιγόνου Ροδιαπολείτα
 μετοίκου ἐλευθερωθέντος
 ὑπὸ τᾶς πύλεως καὶ ξενισθέν-
 τος ὑπὸ τᾶς βουλαῶς καὶ τοῦ δάμμου
 καὶ χοραγήσαντος δις.

114,

Ἐπὶ τεμαχίου ἐπιτυμδίου πλκλδς, ὕψ. 0,50, πλ. 0,36, πῆχ. 0,7.

Μόσχος Ἀπολλωνίου
 χαῖρε.

· Ἐπὶ 64θρου, ὑψ. 0,35, πλ. 0,59, π4χ. 0,48.

Ἀφλέκτους ὑμέναιος ἐμῶν ἡείρατο πεύκας,
ἀμφὶ διπλῶν, ὅτε μοι φέγγος ἀνεΐχε, γάμων·
Ἄγε δυσὶν ζευχθεῖσα φίλοις ξυνάσσοι τέκνων,
οὐδὲ σὺν ὑπλοτέρῳ μακρὸν ἔτεινα βίον·

5 Ἄλλ' ὁ μὲν ἀκμαῖος στέργων ἐμὸν ὤλετο λέκτρον,
τρισσά ἐν ἐμοῖς κόλποις ὄρφανὰ τέκνα λιπῶν·
Εἰς δὲ δόμους ἀέκουσα φίλου πάλιν ἤλυθον ἀνδρὸς,
ὥς θέμις, ἀρχαίων κηδομένην λεχέων.

Ἄλλὰ καὶ ὁμ ποθέουσα πλέον, φιλέοντα δὲ μείζον
10 προὔλιπον ἀμφὶ διπλοῖς νηπιάχοισι πόσιν·
Τὴν θ' ἐμὸν ἐχθαίρων ἀδικομῶ μόνον οἰκτρὰ γοῶται
ῆς ζωῆς τέκνων οὐνεκα φειδόμενος.
Τίς δὲ κόρας ἀθάκρυτος ὅτ' ἀν φρενὶ πότμον ἀνέχοι
τόμ βαρύν, ὥς με τρίτῳ νῦξ ἐμάρανε φάει;

15 Ἡ δέ με πρὶν σώϊζουσα πολύστονος Εἰλειθυία
πάσας ἀπρήκτους λοίσθιον ἔσχε λιτάς·

Ἀμφὶ δὲ μ' ὠδίνεσσι δυηταθέσιμ μογέουσαν
θῆΚ' Ἀδης ἔμπνουν εἰς μυχὸν εὐσεβέων·
Οὐνεκα καὶ πρὸς τέκνα καὶ ἀνέρας οἷσι ἀνέσχον

20 εὐχὴν ἐξ ὀσίου, τεῖμα Εὐ πέρην διοτῆς.

Ἐκ προσφορᾶς τῆς Ἐφορίας τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς.

Ἐπὶ μαρμάρου, ὑψ. 0,24, μήκ. 0,46, π4χ. 0,8, εὐρισκομένῳ πρὸ
πολλῶν ἐτῶν ἐν τῇ Σχολῇ.

..... Πλευτάρχου Διονυσιο.....

.. ατον αἰθρίως ἀστέρα λαμπόμενον

ἀθλοφόρον [τ]αχύτατι τί τὸ πλέον εἰς Ἀΐζα

ἤλυθον ἡδῆτας ἄ[μ] ἔχέτης

ἔ[ν]των. λ[ύ]σε δὲ γούνατα οὐ] πόνος, ἀλλ' ὁ δυν[ό]φειον

πένθος ἐρή[πλωσαν ἀμρ[π]ολοι γενέταις.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ

ΕΚ ΚΩΔΙΚΟΣ

ΤΗΣ ΕΝ ΣΜΥΡΝῃ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛ. ΣΧΟΛΗΣ.

ΥΠΟ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΚΕΡΑΜΕΩΣ

ΒΙΒΛΙΟΦΥΛΑΚΟΣ.

Εἰς τὴν καθόλου γνῶσιν τῆς γεωγραφικῆς ὀνοματολογίας, τῆς τε ἀρχαίας καὶ μέσης, συμβάλλουσιν ἐκτὸς τῶν μέχρις ἡμῶν περιωθέντων γεωγράφων τῆς ἀρχαιότητος καὶ κατάλογοι τῶν ἐπισκοπῶν καὶ μητροπόλεων τῆς βυζαντινῆς περιόδου, ἐκδοθέντες καὶ ὑπὲρ ἄλλων καὶ τελευταῖον ἐν ἐνὶ τόμῳ, τῷ 1866, ὑπὸ τοῦ σοφοῦ Γουστάβου Parthey.¹

Ἐν τῶν χειρογράφων τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς, ὅπερ περιέγραψα ἤδη ἐν τῇ «Ἀμυλλοίᾳ» τοῦ 1874, ἐν ἐπτά αὐτοῦ κεφαλαίοις περιέχει τινὰς τῶν καταλόγων τούτων, οἵτινες συγκρινόμενοι μὲ τὰς γνωστάς αὐτῶν ἐκδόσεις πλείστας καὶ οὐσιώδεις διαφορὰς περιέχουσιν, αἱ δὲ περὶ τὴν τοπογραφικὴν ὀνοματολογίαν καταγινόμενος ὁραλεῖ νὰ λαμβάνῃ ὑπὲρ ὅσων. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ λοιπὸν τούτῳ ἐκδίδωμι αὐτοὺς ἐνταῦθα, ὑποσημειῶν ἅμα καὶ τὰς μεταξὺ τῶν διαφόρων αὐτῶν ἐκδόσεων διαφορὰς, ὅσον ἐμοὶ δυνατόν.

Ὁ κώδιξ τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς εἶναι. 8ου σχήματος καὶ ἐποχῆς τοῦ 15^{ου} αἰῶνος· περιέχει δὲ πολλὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαίων· ἦν δὲ πρότερον κτήμα Ἀνανίου τινὸς ἱερομονάχου Σαντορηνοῦ. Περιῆλθε δὲ εἰς τὴν κατοχὴν τῆς ἡμετέρας Βιβλιοθήκης ἐκ προσφορᾶς τῆς ἐνταῦθα ἐκκλησίας τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς, ἐν ᾗ πρὸ πολλῶν χρόνων διεφυλάττετο. Τοῦ περιεχομένου τοῦ κώδικος

¹ Hieroclis Synecdemus et notitiae graecae episcopatum Acoedunt Nili Daxapatri notitia Patriarchatum et locorum nomina immutata ex recognitione Gustavi Parthey. Berol. 1866.

προηγεῖται τὸ ἐπόμενον προοίμιον, ὅπερ δίδει καθόλου ἰδεῖν τινὲ περὶ τοῦ χειρογράφου. «Τοῖς ἀπκνταχοῦ εὐρισκομένοις χριστιανύμοις λαοῖς, ἱερωμένοις τε καὶ λαϊκοῖς, ἐν Κυρίῳ χαίρειν ἀεΐ. Θησαυρὸς κεκρυμμένος, καὶ πηγὴ ἐσφραγισμένη τίς ὠφέλεια ἐν ἀμφοτέροις, ὥς φησιν ἡ θεία Γραφή; Τοῦτο εἰδὼς ἐγὼ ὁ εὐτελής ἡβουλήθην διὰ τὸ βαλεῖν πᾶσαν τὴν ἐλπίδα μου εἰς τὴν τοῦ Υἱοῦ καὶ θεοῦ Λόγου Μητέρα τὴν πανένδοξον κυρίαν ἡμῶν, τὴν ἀγίαν θεοτόκον διὰ τῆς ἱκεσίας τοῦ ἀγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ὅπως μὴ ἄσαι τὸν θησαυρὸν κεκρυμμένον, οὐδὲ τὴν πηγὴν ἐσφραγισμένην, δηλονότι τὰ τῶν θείων νόμων κεφάλαια, μετενεγκεῖν εἰς λέξιν ἀπλὴν διὰ τοὺς ἀγρχιμάτους καὶ ἀμαθεῖς τῶν θείων μαθημάτων. Καὶ ποιήσας ἐκλογὴν εἰς πάντας τοὺς ἐγκρίτους καὶ ἀναγκαίους τῶν θείων καὶ ἱερῶν ἀποστόλων κανόνας, καὶ τῶν ἀγίων Συνόδων τῶν θεοφόρων Πατέρων, καὶ ἐτέρων ἀγιοτάτων ἀρχιερέων, καὶ τινας νεαρὰς βασιλέων καὶ τῶν ἄλλων ὅσοι μετ' ἐπιμελείας συνέγραψαν, καὶ ἐντυπῶσαι αὐτοὺς κεφαλαιωδῶς ὑμῖν τοῖς φιλομαθέσιν, οὐ κατὰ γλῶτταν Ἑλλαδὸς ἀλλὰ φράσιν κοινὴν. Διὸ μηδεὶς ὑμῶν ἀξιώ ὅσοι τοῦτὶ τὸ βιβλίον προθύμως ἀνὰ χεῖρας κατέχειν βούλεσθαι εἰς κατηγορίαν ἐμοὶ τῷ ἐλαχίστῳ καὶ ἀμαθεῖ μὴ βάλλητε τῷ τὰ καλῶς ἔχοντι καὶ ἐν φράσει ἀκριβεῖ εὐρισκόμενα, διὰ τὴν τῶν πολλῶν ἀμάθειαν εἰς ἀπλὴν λέξιν βαλεῖν βουληθέντι. Οἶδα γὰρ ἀκριβῶς ὥς τινες τῶν πρὸ ἡμῶν καὶ τῶν νῦν εὐρισκομένων τοῦτο πεποίηκασιν διὰ τὴν προρρηθεῖσαν αἰτίαν, ὃ καὶ ἡμᾶς εἰς τοῦτο κινήθηται ἡνάγκασεν· ἀλλ' οἱ ἀναγινώσκοντες τοῦτο τὴν τῶν εὐχῶν χορηγίαν μὴ ὑστερήσῃτε· δέομαι τοῖς πλείστα κοπιᾶσαι περὶ τούτων· καὶ ἰδρῶσι πολλοῖς εἰς λέξιν ἀπλὴν ταῦτα πάντα μεταβαλεῖν· ὅς δὲ βούλεται εὐρεῖν τὰ τοῦ λεχθέντος βιβλίου κεφάλαια, τὸν ἐπ' αὐτῷ γινόμενον πίνακα μετ' ἐπιμελείας ἀναγινωσκέτω καὶ οὕτω ῥαδίως γενήσῃται ὑμῖν τὸ ἀμφισθητούμενον. Ἐρρωσθε. Ἦνυσται αὕτη ἡ βιβλος μετὰ πολλοῦ μόχθου ἐνταῦθα ἐν τῇ εὐχαριστάτῃ μονῇ τοῦ ἀγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου, φέρων δὲ τὴν ἐπωνυμίαν Μελινίτζας.» Ἐπειτα εἶτα πίναξ τοῦ νομίμου τούτου, ὅπερ εἶναι διηρημένον εἰς πεντακσίαις κεφάλαια.

Ἐν δὲ τῷ τέλει τοῦ κώδικος ὑπάρχει ἡ ἐξῆς τοῦ ἀντιγραφέως σημείωσις. «Τὸ παρὸν νόμιμον ὑπάρχει ἰδιώτατον κτῆμα τοῦ πανευλαθεστάτου καὶ ἀγίου Οἰκονόμου τοῦ ἐν τῇ πολιτείᾳ τῆς Λεβαντίας, φέρων δὲ τὴν ἐπωνυμίαν Παπᾶ Γεώργιος ὁ Σσαλονικεὺς καὶ ὁ

ὑστερήτης ἐκ τῆς τιμίας χειρὸς αὐτοῦ εὐθύναις εὐθυνθήσεται ταῖς τῶν ἱεροσύλων.—'Ἐτελειώθη τὸ παρὸν νόμιμον διὰ χειρὸς Γαυρήλ (;) 'Ἱερομονάχου ἐπὶ ἔτους ζηζ'. (7087=τῷ 1579,) ἰνδικτιώνος β'. ἐν μηνὶ ἰουνίῳ κς'»

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ κώδικος· ἐξῆς δὲ καὶ περὶ τῶν καταλόγων αὐτῶν οὔτινες κατέχουσιν δέκα καὶ ἑννέα αὐτοῦ σελίδας (Κεφ. 442—448).

Καὶ ὁ μὲν Α'. κατάλογος εἰς τὰς προγενεστέρας αὐτοῦ ἐκδόσεις φέρεται ὡς προοίμιον καταλόγου ἐπιγεγραμμένου «τάξις προκαθεδρίας μητροπολιτῶν καὶ αὐτοκεφάλων καὶ ἐπισκόπων τελούντων ὑπὸ τὸν ἀποστολικὸν θρόνον ταύτης τῆς θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδος πόλεως». Ἐνταῦθα δὲ μόνον φέρεται ὡς ἴδιος καὶ οὐχὶ ὡς συνέχεις τοῦ μνησθέντος ἤδη καταλόγου.

Ὁ Β'. κατάλογος, ὅστις ἐπιγράφεται μὲ τὸ ὄνομα Λέοντος τοῦ Σοφοῦ ¹ ἐξεδόθη τὸ πρῶτον ὑπὸ Freher ἐν Φραγκφούρτῃ μετὰ λατινικῆς μεταφράσεως τοῦ Λεουγκλαβίου ², εἶτα ὑπὸ Goar ³, ἐκ δὲ χειρογράφου κώδικος τοῦ ἐπισκόπου Καρόλου Μονχαλλίου, ὑπὸ τοῦ φιλολόγου Λαμβεκίου ⁴ ἐκ κώδικος δὲ τοῦ Βατικανοῦ, ὑπὸ Schelstrate ⁵ ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν εἰρημένων ἐκδόσεων μετετυπώθη ὑπὸ τῶν ἡμετέρων Ράλλη καὶ Ποτλῆ ⁶, καὶ τελευταῖον μετὰ τῆς δεούσης ἀκριβοείας ὑπὸ G. Parthey ⁷. Τὸ ἀντίγραφον, ἐξ οὗ ἐκδίδομεν καὶ ἡμεῖς αὐτὸν συγκρινόμενον μὲ τὰς ἐκδόσεις ταύτας ἔχει οὐσιώδεις διαφορὰς περὶ τὴν γραφὴν τῶν ὀνομάτων· ἀναφέρει δὲ καὶ τινὰς πόλεις, οἷον τὰς ὑπὸ ἀριθ. πέ.—4', αἵτινες δὲν μνημονεύονται εἰς τὰς προγενεστέρας ἐκδόσεις τοῦ καταλόγου τούτου.

Ὁ Γ'. κατάλογος ἀποτελεῖ τὸ 444 κεφάλαιον τοῦ κώδικος καὶ

¹ Ὁρα Fabr. Bibl. graeca. Hamb. τομ. VI. σ. 372.

² Leuncl. Jure graeco romano ab M. Frehero. 1595. σ. 88—102.

³ G. Codinus, de officiis magnae ecclesiae etc. cura et opera Jacobi Goar Parisiis, MDC XLVIII. σ. 379.

⁴ Codini et alterius cuiusdam anonymi excerpta de antiquitatibus Constantinopolitanis etc. MDCLV. σ. 317.

⁵ Ant. Ecclesi. 11,658.

⁶ Σύνταγμα τῶν θεῶν καὶ ἱερῶν κανόνων. Ἀθήνησιν, 1855. σ. 474.

⁷ Hieroclis Synecdemus. σ. 95. not. 2. Ἐν τῇ συλλογῇ ταύτῃ ὑπάρχει καὶ περιγραφὴ ἐτέρων ἐν Ἱεραισὶ τοῦ καταλόγου τούτου ἀντιγράφων γενομένη ὑπὸ κ. C. Wescher. σ. 326—29.

εἶνε ἑτερας τοῦ προηγουμένου, ἐνῶ εἰς τὰς ἐκδόσεις ἐκλαμβάνεται ὡς συνέχειαι τοῦ προηγουμένου καταλόγου. Ἰνομίζω δὲ ὅτι ἤθελεν εἶσθαι ὀρθότερον ἢ ἐθεωρῶμεν τοῦτον ἰδιαίτερον τοῦ τοῦ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ· ἐπειδὴ πόλεις τινὲς μνημονευόμεναι ἐν αὐτῷ ὡς ἀρχιεπισκοπαί, ἐν τῷ τοῦ Λέοντος ἀναφέρονται ὡς μητροπόλεις.

Τὸν Δ'. κατάλογον ἐξέδοτο κατ' ἀρχὰς ὁ Gougl ἐκ τῆς ἐν Παρίσις βιβλιοθήκης βιβλιοθήκης μετὰ τῶν διαφορῶν ἐτέρου ἀντιγράφου ¹ εἶτα ὁ Helstrade ². Ἐκ κώδικος δὲ τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Γερμανίου Ἀργολίδος μετετύπωσαν οἱ ἡμέτεροι Ράλλης καὶ Ποτλῆς. ³ Ὁ δὲ Parthey, κατὰ τὰς τρεῖς ταύτας ἐκδόσεις, ἐξέδοτο ἐν τῇ συλλογῇ αὐτοῦ. ⁴ Τὸ ἀντίγραφον τῆς ἡμετέρας ἐκδόσεως διαφέρει λίαν ὡς πρὸς τὰ λεκτικόν· ὅθεν ἡναγκάσθην νὰ ὑποσημειώσω τὰς τῶν προηγουμένων ἐκδόσεων διαφορὰς, καταστήσας οὕτω αὐτὸν λίαν φορτικόν. Διαφέρει δὲ προσέτι οὐσιωδῶς καὶ εἰς τὰ γεωγραφικὰ ὀνόματα.

Ὁ ἀντιγραφεὺς τοῦ ἡμετέρου κώδικος, ἀντιγράφων τὸν κατάλογον τοῦτον ἐξ ἄλλων ἀντιγράφων παρέλειψε σειρὰς τινὰς τοῦθ' ὅπερ παρατηρεῖ τις εἰς τὴν τάξιν τῶν διὰ τοῦ ἀλφαριθμητοῦ ἀριθμῶν.

Ὁ Banduri ⁵ ἐξέδοτο κατάλογον ἐπιγραφόμενον «Νέα ἔκθεσις Ἀνδρονίκου κτλ» ἐν πολλοῖς ὁμοιᾷζοντα τῷ προηγουμένῳ καταλόγῳ, ὃν μετετύπωσε καὶ ὁ Parthey μετὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Ἀνδρονίκου. ⁶ Τὸ λεκτικὸν τοῦ καταλόγου τούτου ὁμοιάζει λίαν τῷ τοῦ ἡμετέρου. Καὶ τινες μάλιστα πληροφορικὴ γεγραμμέναι ἐν τῇ νέᾳ ταύτῃ ἐκθέσει τοῦ Ἀνδρονίκου, ἀναφέρονται ἐν τῷ Δ'. ἡμῶν καταλόγῳ. Φαίνεται ἄρα ὅτι ἡ ἔκθεσις τοῦ κώδικος τῆς ἡμετέρας Βιβλιοθήκης ἐγένετο καὶ τῇ βοήθειᾳ τῆς νέας ἐκδόσεως τοῦ Ἀνδρονίκου.

Ὁ Ε'. κατάλογος ἦν ἀνέκδοτος μέχρι τοῦδε· εἶναι δὲ σπουδαῖος ὁ αὗτος διότι μνημονεύει ὑπὲρ τὰ δῶδενα τοπικὰ ὀνόματα, ἅτινα δὲν εἶναι γνωστὰ ἐκ τῶν ἄλλων καταλόγων. Καὶ τοιαῦτα δὲ εἶναι αἱ ἐπισκοπαὶ τοῦ Μυριοφύτου, Πολυφύγους, Τυλαντίου, Σόλανος, Μενδωνίτζης, Τερνίτζης, Ὁφείας, Ἰσηβῶν, Ζεννῶν, Ρόντος, Γλυκῶν, Βραστίνων, Καναλίων.

¹ Ἐνθ. ἀνωτ. σ. 400.

² Ἐνθ. ἀνωτ. II, σ. 774.

³ Σύνταγμα τῶν θεῶν καὶ ἱερῶν Κανόνων τομ. 5. σ. 490.

⁴ Hier. Synec, σ. 225. not. 11.

⁵ Imperium orientale. m. lxxxi, τομ. Α'. σ. 230.

⁶ Ἐνθ. ἀνωτ. σ. 236. not. 12.

Ὁ κατάλογος οὗτος ἔχει καὶ τὴν σπουδαιότητα νὰ μνημονεύῃ γνωστά τοπικά ὀνόματα κατ' ἄλλην γραφήν.

Ὁ ΣΤ'. καὶ Ζ'. κατάλογος ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν εἶνε γνωστοί, ὡς εἴς κατάλογος, ἐν αἷς προηγεῖται μάλιστα ὁ Ζ'. Συνεκρίθησαν δὲ οὗτοι μὲ τὰς ἐκδόσεις τοῦ Gouge, Schelstrate, Pάλλη-Ποτλῆ, καὶ Parthey.

Ὁ Ζ'. κατάλογος ἐκτὸς πινῶν προυδαίων πρὸς τὰς ἐκδόσεις διαφορῶν μνημονεύει ἐν τῷ τέλει αὐτοῦ καὶ 23 τοπικά ὀνόματα μὴ ἀναφερόμενα ἐν ταῖς προγενεστέραις αὐτῶν ἐκδόσεσιν.

Ἐπεξηγήσεις τῶν ἐν ταῖς ὑποσημειώσειςιν ἀρχικῶν γραμμάτων
 πυρίων καὶ μὴ ὀνομάτων.

F.	—	ἐκδόσεις	Freher.
G.	—	”	Goar.
G. ἐν π.	—	”	Goar ἐν περισελίδι
C.	—	”	Carol. à S. Paolo.
S.	—	”	Schelstrate.
M.	—	”	Monchalii cod. παρὰ Lambecii
P-II.	—	”	Πάλλη-Ποτλῆ
Parth.	—	”	Parthey.
X,	—	χειρόγραφον	Βιβλ. Εὐαγγ. Σχολῆς.
Ἐκδ.	—	Αἱ ἐκδόσεις	ἐν γένει.

Α'.

Τάξις προκαθοδοῖας τῶν ὑσιωτάτων ¹ Πατριαρχῶν.

α. ὁ Ῥώμης	δ'. ὁ Ἀντιοχείας
β'. ὁ Κωνσταντινουπόλεως	ε'. ὁ Αἰλίας ἤτοι Ἱεροσο-
γ'. ὁ Ἀλεξανδρείας	λύμων.

Β'.

Ἡ γεγонуῖα διατύπωσις παρὰ τοῦ βασιλέως Λέοντος τοῦ Σοφοῦ (886-911)²
ἔπως ἔχουσι τάξεις ² εἰς θρόνοι τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ὑποκειμένων τῷ
Πατριάρχει ³ Κωνσταντινουπόλεως.

α'. ἡ Καισάρεια ¹	ιζ'. ἡ Κλαυδιούπολις
β'. ἡ Ἐφεσος	ιη'. ἡ Νεοκαισάρεια ⁴
γ'. ἡ Ἡράκλεια	ιθ'. ἡ Πισινοῦς ⁷
δ'. ἡ Ἀγκυρα	κ'. τὰ Μύρα
ε'. ἡ Κύζικος	κα'. ἡ Καρύα ⁸
ς'. αἱ Σάρδεις	κβ'. ἡ Λαοδίκεια
ζ'. ἡ Νικομήδεια	κγ'. τὰ Σήναδα ⁹
η'. ἡ Νίκαια	κδ'. τὸ Ἰκόνιον
θ'. ἡ Χαλκηδὼν	κε'. ἡ Ἀντιόχεια
ι'. ἡ Σίδη	κς'. τὸ Ζύλαιον
ια'. ἡ Σεβάστεια	κζ'. ἡ Ἡόρινθος
ιβ'. ἡ Ἀμύσεια	κη'. αἱ Ἀθῆναι
ιγ'. ἡ Μελιτηνὴ ⁵	κθ'. ἡ Μωκισσός ¹⁰
ιδ'. τὰ Τύανα	λ'. ἡ Σελεύχεια
ιε'. ἡ Γάγγρα	λα'. ἡ Καλαβρία ¹¹
ισ'. ἡ Θεσσαλονίκη	λβ'. αἱ Πάτραι

¹ G. C. S. ἁγιωτάτων. — ² G. τάξεως M. παρὰ τοῦ Λέοντος τοῦ σοφοῦ ὅπως ἔχουσι τάξιν. — ³ X. ἄνευ ὑπογεγρ. — ⁴ αἱ ἐκδ. Καισάρεια.

⁵ Μελιτηνῇ] οὕτω G. P-II. S. M. δὲ Μελιτίνη. — ⁶ αἱ ἐκδ. Νεοκαισάρεια. —

⁷ G. καὶ P-II. Πισινοῦς. M. καὶ Parth. Πισινοῦς. F. S. Πισινοῦς. — ⁸ αἱ ἐκδ. Καρία. — ⁹ F. G. M. P-II. Σύνναδα. S. Parth. Σύνναδα. — ¹⁰ G. Μωκισός. P-II. Μωκισσός. M. Μάκισσος. S. Μάκισσος, ἡ ἐκδ. F. μετὰ Μωκισσός προσθέτει λ' ἡ Κρήτη. Parth. P-II καὶ Parth. ἐν ὑποσημ. — ¹¹ F. S. καὶ P-II Καλαυρία, G. καλαύρια.

λγ'. ἡ Τραπεζοῦς	ζ'. ἡ Ρωσία ¹
λδ'. ἡ Λάριστα ¹	ξά. ἡ Ἀλαλία ¹¹
λε'. ἡ Ναύπακτος	ξβ'. ἡ Αἶνος
λς'. ἡ Φιλιππούπολις	ξγ'. ἡ Τεβεριούπολις ¹²
λδ'. ἡ Τραϊανούπολις	ξδ'. ἡ Ἀχαΐα ¹³
λη'. ἡ Ρόδος	ξέ. ἡ Κερασσοῦς ¹⁴
λθ'. ἡ Φιλίππων ²	ξς. ἡ Ναχωλεία ¹⁵
μα'. ἡ Ἀνδριανούπολις ³	ξζ'. ἡ Γερμανία
μα'. ἡ Ἱεράπολις	ξη'. τὰ Μάδυτα
μβ'. τὸ Δουρῆχιον	ξθ'. ἡ Ἀπκμεΐα ¹⁶
μγ'. ἡ Σμύρνα ⁴	ο'. τὸ Βασιλεῖον ¹⁷
μδ'. ἡ Κατάνη ⁵	οά. ἡ Δύττρα ²²
με'. τὸ Ἀμμόριον ⁶	οβ'. ἡ Ναζιανζῆς
μς'. ἡ Κάμαχος	ογ'. τὰ Κέρκυρα
μζ'. τὸ Κοτυαῖον ⁷	οδ'. ἡ Ἀβυδος
μη'. ἡ Ἀγία Σευηριανή ⁸	οέ. ἡ Μέθυρνα ²³
μθ'. ἡ Μιτυλήνη ⁹	ος'. ἡ Χριστιανούπολις
ν'. αἱ Νέαι Πάτραι	οζ'. τὸ Ρούσιον
νά. τὰ Εὐχαΐτα	οή. ἡ Λακεδαιμόνια ²⁴
νβ'. ἡ Ἀμαστρίς	οθ'. ἡ Πάρος σὺν Ἀξίᾳ ²⁵
νγ'. αἱ Χῶναι	πί. ἡ Ἀττάλεια ²⁶
νδ'. ἡ Ὑδροῦς ¹⁰	πά. ἡ Σηλυβρία
νε'. ἡ Κελτζηνή ¹¹	πβ'. ἡ Ἀρκαδιούπολις
νς'. ἡ Κωλώνεια ¹²	πγ'. ἡ Μεσημβρία
νζ'. αἱ Θῆβαι ¹³	πδ'. ἡ Μίλητος
νή. αἱ Σέρραι	πέ. τὰ Γερδέκια
νθ'. ἡ Πομπηϊούπολις	πς'. τὰ Ὑπέπα

¹ X. Λάρσα.—² G. S. P-II. Parth. Φιλίπποσ.—³ αἱ ἐκδ. Ἀδριανούπολις.—⁴ G. Parth. Σμύρνη.—⁵ S. Κατδένη.—⁶ G. M. P-II Parth. Ἀμμόριον.—⁷ F. P-II. Parth. Κοτυαῖον. G. M. S. Κοτύχιον.—⁸ X. μετὰ περισπωμένης· αἱ ἐκδ. Σεβηριανή. G. ἐξ ἑτέρου χειρογ. ἐν περιελ. Σεβηρινη.—⁹ G. Μιτυληνή.—¹⁰ G. Ὑδροῦς.—¹¹ G. S. Κελτσηνή. P-II Κελτζινή. M. Ἐλευσίνη.—¹² αἱ ἐκδ. Κολώνεια.—¹³ X. Βῆβαι.—¹⁴ P-II Ρωσσία.—¹⁵ G. Ἀλασία, S. Ἀλαγία.—¹⁶ αἱ ἐκδ. Τίβεριοῦπολις.—¹⁷ G. M. S. P-II. Parth. Εὐγανία.—¹⁸ F καὶ P-II, M, G, Parth. Κερασσοῦς. S. Χερασσοῦς.—¹⁹ αἱ ἐκδ. Ναχωλεία.—²⁰ αἱ ἐκδ. Ἀπκμεΐα.—²¹ X. Ταβασίλιον.—²² F. P-II, Δρύστρα, G. Parth. Δρύστρα.—²³ G. P-II Μήθυρνα.—²⁴ F. Parth. Λακεδαιμόν.—²⁵ X. συναξία· αἱ ἐκδ. ἡ Νάξια μόνον.—²⁶ M. Ἀττάλεια. Μετὰ τὴν πόλιν ταύτην S. καὶ G. ἐν περισ. προσθέτει πά.

πζ'. ἡ Φιλαδέλφεια

πθ'. τὸ Ἄργος

πθ'. ἡ Ρύζαια

ζ'. τὸ Πύργιον

Πάρος σὺν Ἀξιᾷ ἠνώθησαν καὶ γέγονε μητρόπολις μηνὶ μαίῳ ἐπινεμήσεως ε'. ἐν ἔτει σϛϛζα. ¹ Μετὰ Κέρκυρα ἦσαν τελευταῖα τρεῖς αὐται: τὰ Κύβιστα ἦτοι τὰ Ἡρακλέους ἔνθα καὶ παρεγράφη ² ὅτι μετετέθη ἀπὸ τοῦ εἶναι ἐπισκοπῇ ³ τοῦ Τυάνων, εἰς ἀρχιεπισκοπῇ ⁴ ἐπὶ Κωνσταντίνου ⁵ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. ⁶

Γ.

Αἱ Ἀρχιεπισκοπαί.

α'. ἡ Βιζύη ⁸

β'. ἡ Λεοντόπολις

γ'. ἡ Μαρώνεια

δ'. τὸ Γέρμια ⁹

ε'. ἡ Ἀρκαδιούπολις

ς'. τὸ Πάριον ¹⁰

ζ'. ἡ Μίλητος

η'. ἡ Προικόνησος ¹¹

θ'. ἡ Σηλυβρία ¹²

ι'. ἡ Κίος ¹³

ια'. ἡ Ἄπρος ¹⁴

ιβ'. τὰ Κύψελλα ¹⁵

ιγ'. ἡ Νίκη

ιδ'. ἡ Νεάπολις

ιε'. ἡ Σέλγη

ισ'. ἡ Χερσών ¹⁶

ιζ'. ἡ Μεσσήνη ¹⁷

ιη'. ἡ Γάρελλα ¹⁸

ιθ'. ἡ Βρύσις ¹⁹

κ'. ἡ Δέρκος ²⁰

κα'. ἡ Καραβιζύη ²¹

κβ'. ἡ Ἀῆμος

κγ'. ἡ Λευκάς

κδ'. ἡ Μίσθεια

κε'. αἱ Κοῦδραι

κς'. ἡ Σταυρόπολις ²²

ἡ Μίλητος, πβ' ἡ Σηλυβρία, πγ' ἡ Ἄπρος. Ὁ δὲ Μ. οὕτω: ἡ Μελίτος, ἡ Σιληβρία, ἡ Ἄπρος· καὶ εἶτα τὴν πρώτην σημειώσιν τοῦ κώδικος τῆς Β. τ. Ε. Σ. Αἱ ἀπὸ ἀρθ. πζ. — ιγ'. πόλεις δὲν ἀναφέρονται εἰς τὰς προηγουμένας ἐκδόσεις τοῦ καταλόγου τούτου. — ¹ Πάρος· σφραγ. — ἡ σημείωσις αὕτη δὲν εὑρεται εἰς τὰς προγ. ἐκδόσεις τοῦ καταλόγου τούτου. ἀπαντᾷ δὲ οὕτω « Ἡ Πάρος καὶ ἡ Νάξια ἠνώθησαν, καὶ γέγονε μητρόπολις μηνὶ μαίῳ, ἐπινεμήσεως στ' ἐν ἔτει σφγστ' » μόνον εἰς τὸν ΙΘ κατάλ. τεύ. Ριηη. — ² Χ. παραγραφῇ. — ³ Χ. ἐπισκοπῇ. — ⁴ Χ. ἀρχιεπισκοπῇ. — ⁵ Χ. ἐπισκωνσταντίνου. — ⁶ ὅρα τὴν σημ. ταύτην διαφόρως παρὰ F καὶ P-II. — ⁷ Ἐλλείπει ἐκ τοῦ κώδικος· συνεπληρώθη δὲ ἐκ τοῦ πίνακος τοῦ χειρογράφου. — ⁸ Μ. Βιζύη. — ⁹ Μ. Γέρμια G. P. S. Γήρμια G. ἐν π. Γέρμια. — ¹⁰ Αἱ ἐκδ. Πάριον. — ¹¹ Μ. Προικόνησος. — ¹² Οὕτω F. Σηλυβρία G. ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΕΝΘΑ. — ¹³ Μ. Κυθήρων Αἰγαιοπέλαγος. — ¹⁴ F. Ἄπρος. — ¹⁵ Μ. Κύψελλα. — ¹⁶ Μ. Χερσών. — ¹⁷ Μ. Μεσσήνη. — ¹⁸ F. M. S. G. ἐν π. Γάρελλα. G. Γαρελα. — ¹⁹ Βρύσις λείπει παρὰ G. καὶ S. — ²⁰ F. Δέρκος. — ²¹ οὕτω F. Καραβιζύη G. ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΕΝΘΑ. — ²² οὕτω G. ἐν π. Αἱ ἐκδ. Σωτηριούπολις.

κζ'. ἡ Πηδαχθόη ¹
 κη'. ἡ Γέρμη ²
 κθ'. ἡ Βόσπορος ³
 λ'. ἡ Κότραδις
 λα'. ἡ Ἐρωινή ⁴
 λβ'. ἡ Κόρπαθας
 λγ'. ἡ Μεσημερία

λδ'. ἡ Γαυθία
 λε'. ἡ Σουγδαία ⁵
 λς'. αἱ Φουλλαί ⁶
 λξ'. ἡ Αἰγίνα
 λη'. τὰ Φέρσαλα ⁷
 λθ'. τὰ Μάτραχα. ⁸

Δ'.

128¹³²⁸
 Ἡ γενομένη ἐκθεσις τῶν ὑποκειμένων τῇ βασιλίδι Κωνσταντι-
 νουπόλει μητροπόλεων, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ αἰθιμον βασιλέως
 κυροῦ Ἀνδρονίκου τοῦ δευτέρου τῶν Παλαιολόγων ⁹, ἦτοι ποῖαι
 μητροπόλεις ἀνέβασε καὶ ποῖαι ἐκατέβασε.

Τὸ Ἄργος ἐγένετο μητρόπολις ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ εὐσεβεστάτου
 βασιλέως κυροῦ Ἰσαακίου τοῦ Ἀγγέλου, ἐν ἔτει σϛϛζ'. ¹⁰

¹ οὕτω F. Πηδαχθών G. M. S. — ² M. Γέρμος. — ³ F. ὁ Βόσπορος. — ⁴ Αἱ
 ἐκδ. Ἐρ ω ἴν η. — ⁵ οὕτω F. M. Σουγδαία G. S. Σουγδαία G. ἐν π. — ⁶ οὕτω
 G. ἐν π. F. S. Φουλλοί G. M. — ⁷ M. Φέρσαλα. — ⁸ οὕτω F. Μέτραχα M.
 Μέτραχα G. S. Parth.

* Ἡ γενομένη—Παλαιολόγων.] Οὕτω παρὰ G. ἐν περισελίδι, παρὰ δὲ P-Π, ἐκ
 νομικοῦ κώδικος τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Γερασίου, Ἀργολίδος (Πρβλ. G. καὶ
 Parth. not. 11) «ἐκθεσις βασιλέως κυροῦ Ἀδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου τοῦ γέ-
 ροντος, ὅπως νῦν ἔχουσι τάξεις αἱ ὑποκείμεναι μητροπόλεις τῇ πατριαρχικῇ
 θρόνῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.» — ¹⁰ Ἡ σημεῖωσις αὕτη εἰς τὰς ἐκδόσεις τοῦ
 καταλόγου τούτου ἐλλείπει· εὑρεται δὲ εἰς τον ὑπὸ τίτλων «ὁ πᾶς ἀριθμὸς τῶν
 Θεοῦ Οὐρηπόλων» κατάλογον, ἐκ τοῦ ἐν Λειψία κώδικος ὑπὸ Parth. not. 10.
 ἐκδοθέντα, οὕτω «ὁ δὲ Ἄργους γέγονε μητροπολίτης ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ εὐσε-
 βεστάτου βασιλέως κυροῦ Ἰσαάκου τοῦ Ἀγγέλου ἐν ἔτει σϛϛζ.» σ. 245, 531.
 Ἐν ἑτέρῳ δὲ καταλόγῳ ἐκδοθέντι τὸ πρῶτον ὑπὸ Banduri, imperium orien-
 tale. Venet. 1729. σ. 203, 692., καὶ ἔτα ὑπὸ Parth. not. 13, 384. σ.
 257, ἡ περὶ Ἄργους ἐξήγησις αὕτη, οὕτως ἐφάρετο «ὁ Ἄργους· καὶ γέγονε μη-
 τρόπολις ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως κυροῦ Ἰσαακίου τοῦ
 Ἀγγέλου, ἐν ἔτει ἀπὸ Ἀδάμ. σϛϛζ'.

α. ἡ Καισάρεια. ¹

β. ἡ Ἐφεσος

γ. ἡ Ἡράκλεια ²

δ. ἡ Ἀγκυρα ³

ε. ἡ Κύζικος ⁴

ς. αἱ Σάρδεις. ⁵

ζ. ἡ Νικομήδεια. ⁶

η. ἡ Νίκια ⁷

θ. ἡ Χαλκηδών.

ι. ἡ Φιλαδέλφεια· αὕτη ἐπισκοπὴ ⁸ τοῦ Σάρδεων οὔσα προεβιάσθη παρὰ τοῦ εἰρημένου τούτου εὐσεβοῦς βασιλέως, εἰς θρόνον ⁹ ἐκ τῆς ἐπισκοπῆς
κτον. ⁹

ια. ἡ Θεσσαλονίκη, θρόνος ις' οὔσα παρὰ τοῦ εἰρημένου βασιλέως εἰς ια' θρόνον προεβιάσθη. ¹⁰

ιβ'. ἡ Ἀνδριανούπολις, καὶ αὕτη θρόνος οὔσα μος, εἰς ιβ'. θρόνον προεβιάσθη. ¹¹

ιγ'. ἡ Σίδη· καὶ αὕτη ἰ θρόνος οὔσα ¹² εἰς ιγ' θρόνον ὑπεβιάσθη.

ιδ'. ἡ Σεβαστεία, θρόνος ια' οὔσα ¹³ εἰς ιδ' ὑπεβιάσθη.

ιε. ἡ Μάσεια ¹⁴, ιβ' οὔσα ¹⁵ εἰς ιε' κατήχθη.

ισ'. ἡ Μελιτηνή ¹⁶ ιγ' οὔσα ¹⁷, εἰς ις' ἑκατεύη. ¹⁸

ις'. τὰ Τύανα, ἀπὸ ιδ' εἰς ις' ἤλθεν. ¹⁹

ιη. ἡ Γάγγρα ²⁰ ἀπὸ ιε' εἰς ιη' ἑκατεύη. ²²

¹ Χ. Καισάρεια G. P-II. S. Parth. ὁ Καισαρείας· Σημειοῦται ἐνταῦθα ἐφάπαξ ὅτι αἱ ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ πόλεις, εἰς τὰς προγενεστέρως ἐκδόσεις ἐκφέρονται ὡς τοπικὰ ἐπιθέτα τῶν ἐπισκόπων· οἷον, ὁ Φιλαδέλφιας, ὁ Σίδης, ὁ Σεβαστείας κτλ.

² Αἰ προηγ. ἐκδ. ὁ Νικομηδείας. — ³ Ὁμοίως. ὁ Νικίας. — ⁴ Ὁμ. ὁ Ἡρακλείας. — ⁵ Ὁμ. ὁ Ἀγκύρας. — ⁶ Ὁμ. ὁ Κυζίκου. — ⁷ Ὁμ. ὁ Σάρδεων. — ⁸ Χ. ἐπισκοπή. — ⁹ Αἱ ἐκδ. «ὁ Φιλαδέλφιας (Φιλαδελεφίας P-II.) αὕτη ἐπισκοπὴ οὔσα τοῦ Σάρδεων προεβιάσθη παρὰ τοῦ βασιλέως κυροῦ Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου εἰς θρόνον δέκατον.» — ¹⁰ Αἱ ἐκδ. «ὁ Θεσσαλονίκης· καὶ αὕτη θρόνος οὔσα ις'. εἰς ια'. παρὰ τοῦ εἰρημένου βασιλέως ἀνήχθη, νῦν δὲ τὸν τόπον ἐπέχει τοῦ Ἀγκύρας.» — ¹¹ προεβιάσθη] οὕτω G ἐν περισ. αἱ δὲ ἐκδ. ἐτιμῆθη. — ¹² καὶ—οὔσα] αἱ ἐκδ. ἡ (G. ἡ) δέκατος οὔσα θρόνος. — ¹³ Αἱ ἐκδ. καὶ αὕτη ια' οὔσα θρόνος. — ¹⁴ Αἱ ἐκδ. ὁ Ἀμασειας. — ¹⁵ Αἱ ἐκδ. ὁμοίως καὶ αὕτη ιβ'. οὔσα. — ¹⁶ Χ. Μελιτηνή. — ¹⁷ αἱ ἐκδ. καὶ αὕτη ιγ'. οὔσα. — ¹⁸ ἐκδ. ὑπεβιάσθη. — ¹⁹ ἐκδ. καὶ αὕτη ιδ'. οὔσα θρόνος εἰς ις'. κατήχθη. — ²⁰ Χ. Γάγγρα. — ²¹ ἐκδ. καὶ αὕτη ιε'. οὔσα εἰς ιη'. — ²² ἐκδ. κατήχθη

ιθ'. ἡ Ποντοηράκλεια, ἐπισκοπὴ ¹ ἦν τοῦ Κλαυδίουπόλεως καὶ διὰ τὸ ² ἔθνων ἐκείνην κατὰχεθῆναι, ἐτιμῆθη αὕτη χάριν ³ ἐκείνης εἰς μητρόπολιν, καὶ ⁴ θρόνον ⁵ ἰζ', νῦν δὲ ἐδέκατος κατήλθεν. ⁶
 κ'. ἡ Προῦσα ἀπὸ ρ' εἰς κ' ἀνεύη. ⁷
 κά. αἱ Πηγαὶ θρόνος ⁸ οὔσα εἰς κά ἐτιμῆθη. ⁹
 κβ'. ἡ ⁹ Πέργαμος θρόνος οὔσα ἰζ' εἰς κβ' ἐγένετο. ¹⁰
 κγ'. ἡ Νεοκαισάρεια θρόνος τῇ οὔσα, εἰς κδ' ἐκατήλθεν. ¹¹
 κέ. τὰ Μύρα ἀπὸ κου θρόνου, εἰς κέ ἐκατεύη. ¹²
 κς'. ἡ Σταυρούπολις, καὶ ¹³ οὔσα κς' γέγονεν
 κζ'. ἡ Λαοδικεῖα, κβ' ¹⁴ οὔσα, κζ' γέγονεν
 κή. ¹⁵ τὰ Σύναδα, ¹⁶ κγ' οὔσα, εἰς κή ἐκατεύη. ¹⁷
 κθ'. τὸ Ἰκόνιον ¹⁸, θρόνος κδ' ἦτον ¹⁹ καὶ ²⁰ κθ' ἐκατήλθε. ²¹
 λ'. ἡ Βέρροια ²² ἐπισκοπὴ ²³ οὔσα τῆς ἀγιοιότητος μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, ²⁴ εἰς λ' θρόνον ἐτιμῆθη. ²⁵
 λά. ἡ Πισιδίς, θρόνος ²⁶ κς οὔσα εἰς ²⁷ λά γέγονεν
 λβ'. τὸ Σύλαιον, ²⁸ θρόνος κς' ὄν ²⁹, εἰς λβ' ἐκατεύη.
 λγ'. ἡ Κόρινθος, κζ' ³⁰ οὔσα, εἰς λγ' ἐκατήλθε. ³¹
 λδ'. ἡ Μονεμβασίᾳ αὕτη ἐπισκοπὴ ³² οὔσα τοῦ ³³ Κορίνθου εἰς μητρόπολιν καὶ λδ' θρόνον ἐτιμῆθη. ³⁴
 λε. αἱ Ἀθήναι κή οὔσα εἰς λε ἐκατεύη. ³⁵

¹ X. ἐπισκοπῇ. Εἰς τὰς ἐκδ. προηγείται, αὕτη. — ² ἐκδ. τὸ ὑπὸ — ³ ἐκδ. ἀντ'. —
⁴ ἐκδ. εἰς G. ἐν περισελ. καὶ εἰς. — ⁵ X. θρόνος. — ⁶ ἐκδ. γέγονεν. — ⁷ ἐκδ. καὶ αὕτη
 ἑκατοστὸς θρόνος οὔσα, εἰς κ'. προεβιβάσθη. — ⁸ ἐκδ. καὶ αὕται γ' θρόνος οὔσαι, εἰς
 κά προήχθησαν. — ⁹ X. ὡ. — ¹⁰ ἐκδ. καὶ αὕτη θρόνος ξθ' οὔσα εἰς κδ' προεβιβάσθη
 — ¹¹ ἐκδ. ὁμοίως καὶ αὕτη θρόνος τῇ οὔσα, εἰς κγ' ὑπεβιβάσθη. «Ἦνεται εἰς τὰς ἐκ
 «ὁ Πισινοῦντος καὶ αὕτη θρόνος οὔσα ιθ'. εἰς κδ' ὑπεβιβάσθη» — ¹² ἐκδ. καὶ αὐ-
 τὰ κ' ὄντα, εἰς κέ κατήχθη. — ¹³ εἰς τ. ἐκδ. προηγ. καὶ αὕτη. — ¹⁴ ἐκδ. καὶ αὕτη κβ'
 — ¹⁵ X. κέ. — ¹⁶ εἰς τ. ἐκδ. καὶ αὕτη (G. αὐτῇ) κγ'. — ¹⁷ ἐκδ. γέγονεν. G. ἐν πε-
 ρισ. εἰς κή κατήχθη. — ¹⁸ ἐκδ. ὁ Ἰκονίου καὶ αὐτο (G. αὐτὸς. — ¹⁹ X. ἦτον
 ἐκδ. ὦν. — ²⁰ ἐκδ. εἰς. — ²¹ ἐκδ. κατεβιβάσθη. — ²² G. ὁ Βέρροιας καὶ αὕτη ἐπισκοπὴ
 τοῦ Θεσσαλονίκης, ἥ, ὡς τινες, τοῦ Ἀγριδίου, ἐτιμῆθη (P-P, Pa-t', ἐτιμῆθη λ').
 — ²³ X. ἐπισκοπῇ. — ²⁴ G. ἐν περισ. ἀρχιεπισκοπῆς Ἀγριδίου. — ²⁵ G. ἐν περισ. κα-
 τήχθη. — ²⁶ ἐκδ. αὕτη θρόνος. — ²⁷ εἰς τ. ἐκδ. ἐλλείπει. — ²⁸ ἐκδ. καὶ αὐτο θρόνος —
²⁹ X. ὦν. G. ὦν κατ' P-P καὶ Parth. ὦν. — ³⁰ ἐκδ. καὶ αὐτὴ κζ'. — ³¹ ἐκδ. κατήλ-
 θεν. — ³² X. ἐπισκοπῇ. — ³³ εἰς τ. ἐκδ. ἐλλείπει το τοῦ. — ³⁴ εἰς. — ἐτιμῆθη] αἱ ἐκδ.
 ἥ ὡς τινες τῶν Παλαιῶν Πατρῶν ἐτιμῆθη λδ'. «ὁ δὲ G. ἐν περισ. ὡς ὁ κώδιξ τῆς
 Σμύρνης, ἐκτὸς τοῦ ἀρθ. λδ'. ἀντ' I. καὶ ἐτιμῆθη ἀντ' προεβιβάσθη. —
³⁵ κή. — ἐκατεύη] αἱ ἐκδ. «ὡσαύτως καὶ αὕτη θρόνος οὔσα κή εἰς λε' ὑπεβιβάσθη.

λς'. ἡ Μωκισσός· καὶ αὕτη¹ θρόνος οὕτα κθ' εἰς λς' ἔκα
τεύη.²

λζ'. ἡ Κρήτη λ' οὕσα, εἰς λζ' ἔκατῆλθεν.

λη' ἡ Καλαυρία θρόνος, οὕσα λά εἰς λη' ἔκατεύη.⁴

λθ'. αἱ Παλαιαὶ Πάτραι λβ' οὕσα, εἰς λθ' ἔκατεύη.⁵

μ'. ἡ Τραπεζοῦς λγ' οὕσα¹⁰ εἰς μ' ἐγένετο.¹¹

μζ'. ἡ Ἀχρίσσα¹² λδ' οὕσα¹³ εἰς μζ' ἔκατεύη.¹⁴

μβ'. ἡ Ναύπακτος λέ οὕσα¹⁵ μβ' γέγονεν.¹⁶

μγ'. ἡ Φιλιππούπολις λς' οὕσα¹⁷ μγ' γέγονεν.

μδ'. ἡ Τραϊκνούπολις λζ' οὕσα¹⁸ εἰς μέ ἔκατεύη.¹⁹

μς'. αἱ Σέρραι νή θρόνος ἦτον καὶ ἐτιμήθη εἰς μς' εἰς.

μζ'. ἡ Φιλίππου λθ' ἦτον, καὶ ἔκατεύη εἰς μζ' ²¹.

μη'. ἡ Χριστούπολις θρόνος ἦτον ος' ²² εἰς μη' ἐτιμήθη.²³

μθ'. ἡ Ἱεράτολις μζ' ἦτον, εἰς μθ' γέγονεν.²⁴

ν'. τὸ Δυρράχιον μβ' ἦτον, εἰς πενήντα ²⁵ ἔκατεύη.²⁶

νά'. ἡ ²⁷ Σμύρνα, μγ' ἦτον εἰς νδ' ἔκατεύη.²⁸

νγ'. τὰ Ἰωαννίνα, ἐπισκοπή ²⁹ ἦν ³⁰ τοῦ Ναυπάκτου· ἐτιμήθη
εἰς νγ' θρόνον.³¹

νδ'. τὸ Διδυμοτείχον ³² ἀρχιεπισκοπή ὃν παλάποτε, ἡ ³³ μᾶλ-
λον ἐπισκοπή τοῦ Τραϊανουπόλεως Ροδόπης, εἰς νδ' θρόνον ³⁴ ἐτιμή-
θη.³⁵

νε'. ὁ Μελένικος ³⁶ ἐτιμήθη εἰς μητρόπολιν καὶ προεβιάσθη
εἰς νέ θρόνον. Λέγουσι δέ τινες τῶν Σερρών ἦτον ἐπισκοπή ³⁷ ἀλλ'

¹ ἐκδ. αὕτη. — ² ἐκδ. κατήχθη. — ³ ἐκδ. καὶ αὕτη λ' οὕσα. — ⁴ G. καὶ Parth
προεβιάσθη. P-II ὑπεβιάσθη. — ⁵ ἐκδ. καὶ αὕτη θρόνος. — ⁶ ἐκδ. ὑπεβιάσθη. —
ἐν τῷ χειρ. ἔλλειπει. — ⁷ ἐκδ. καὶ αὕτη λβ'. οὕσα. — ⁸ ἐκδ. ὑπεβιάσθη. — ¹⁰ ἐκδ.
καὶ αὕτη λγ' οὕσα. — ¹¹ ἐκδ. κατήχθη. — ¹² X. Ἀχρίσσα. — ¹³ ἐκδ. καὶ αὕτη λδ'. οὕσα
— ¹⁴ ἐκδ. κατήχθη. — ¹⁵ ἐκδ. καὶ αὐτὸς λέων θρόνος εἰς. — ¹⁶ ἐκδ. κατήχθη. —
¹⁷ ἐκδ. καὶ αὕτη λστ' οὕσα. — ¹⁸ ἐκδ. καὶ αὕτη λζ' οὕσα. — ¹⁹ ἐκδ. μδ' γέγο-
νεν. — ²⁰ αἱ ἐκδ. καὶ αὕτη νή οὕσα εἰς μστ' ἀνήχθη. — ²¹ ἐκδ. καὶ οὕτη λθ' οὕσα
εἰς μζ' κατήχθη. — ²² ἐκδ. καὶ αὕτη θρόνος οστ' οὕσα. — ²³ ἐκδ. προεβιάσθη.
— ²⁴ αἱ ἐκδ. αὕτη μά οὕσα εἰς μθ' ὑπεβιάσθη. — ²⁵ X. πενήντα — ²⁶ μβ'. —
ἐκατεύη] αἱ ἐκδ. καὶ αὐτὸ μδ' ὃν εἰς ν' ὑπεβιάσθη. — ²⁷ X. ἡ — ²⁸ ἡ Σμύρ-
να—ἐκατεύη] αἱ ἐκδ. ὁ Σμύρνης· καὶ αὕτη μγ' οὕσα εἰς νά κατήχθη. — ²⁹ X
ἐπισκοπή. — ³⁰ ἐκδ. οὕσα. — ³¹ εἰς — θρόνον] εἰς τ. ἐκδ. ἔλλειπει. — ³² εἰς τὰς
ἐκδ. ἔκτεται· καὶ αὐτὸ. — ³³ X. ἡ. — ³⁴ ἀρχιεπισκοπή—θρόνον] οὕτω G. ἐν περι-
σελ. — ³⁵ G. ἐν περισελ. προεβιάσθη· εἰς τὰς ἐκδόσεις ἡ περίοδος αὐτῆς οὕτως
ἔχει. «ὁ Διδυμοτείχου· καὶ οὕτω ἀρχιεπισκοπή ὃν ποτε ἐτιμήθη.» — ³⁶ Οὕτω
κῶδ. Γερασ. παρὰ P-II. αἱ δὲ ἐκδ. ὁ Μελενίκου. — ³⁷ X. ἐπισκοπή.

οὐχ' εὐρίσκεται· οὐδαμοῦ γεγραμμένον, εἰμὴ κατὰ 1 παραδόσιν τοῦτο λέγουσιν.

νζ', ἡ Κατάνη ἦτον μδ' καὶ ἑκατεύη εἰς νζ' 2

νή. τὸ Ἀμόρριον ἦτον μέ. καὶ ἔγινεν νή 4

νθ'. ἡ Κάμικχος ἦτον μς' καὶ ἐγένετο νθ' 5

ξ'. τὸ Κοτυάειον· καὶ αὐτὸ μζ' ἦτον, καὶ ἑκατεύη εἰς τὸν ξ'. 6

ξά. ἡ ἀγία Σευηριανή * μὴ ἦτον καὶ ξά ἐγένετο. 7

ξβ'. αἱ Νέαι Πάτριαι ν' ἦσαν, καὶ ξβ' ἑκατεύη. 8

ξγ'. ὁ Ἀπρωξ ξθ' ἦτον, καὶ ἀνεύη εἰς ξγ'. 9

ξδ'. ἡ Ἀμαστρίς νδ' ἦτον καὶ ἑκατεύη εἰς ξδ'. 10

ξέ. αἱ Χῶναι νγ' ἦτον, καὶ ἑκατεύη εἰς ξέ. 11

ξς'. ἡ Ἰδρούς νδ' ἦταν καὶ εἰς ξς ἑκατεύη. 12

ξζ'. ἡ Κελτζηνή νέ ἦτον, εἰς ξζ' * * ἑκατεύη. 13

ξη. ἡ Κολώνεια νς' ἦτον, καὶ εἰς ξή ἐγένετο. 14

ξθ'. αἱ Θῆβαι νζ' ἦτον, καὶ εἰς ξθ' ἑκατεύη. 15

ό. ἡ Πομπηούπολις νθ' ἦτον καὶ ἐγένετο ὁ θρόνος. 16

οά. ἡ Ῥωσία ξ' ἦτον, καὶ οά ἔγινεν. 17

οβ'. ἡ Ἀλανία ξά ἦτον καὶ οβ' ἐγένετο. 18

ογ'. ἡ Αἴνος ξδ' ἦτον καὶ ογ' ἑκατεύη. 19

οδ'. τὰ Φάρσαλα ἀρχιεπισκοπὴ * ὄντα εἰς οδ' θρόνον ἐτιμήθη. 20

οέ. ἡ Τιθεριούπολις ξγ' ἦτον, καὶ οέ ἐγένετο. 21

ος'. τὰ Εὐχάϊτα νά ἦτον καὶ ἐγίνη ος'. 22

1 X. κατα. — 2 ἐτιμήθη-λέγουσιν] εἰς τὰς ἐκδ. ἐλλειπ. — 3 ἐκδ. καὶ αὐτὴ μδ' οὔσα εἰς νζ' κατήχθη. — 4 ἐκδ. καὶ αὐτὸ μέ' ὃν νή γέγονεν. — 5 αἱ ἐκδ. καὶ αὐτὴ μστ' οὔσα νθ' γέγονεν. — 6 αἱ ἐκδ. καὶ μζ' ὃν γέγονε ξ' G. ἐν περ. ξά. — * X. Σευηριανή. — 7 αἱ ἐκδ. καὶ αὐτὴ μὴ οὔσα γέγονε ξά G. ἐν περ. ξβ'. — 8 αἱ ἐκδ. καὶ αὐταὶ ν' οὔσαι εἰς ξβ' ὑπεβιβάσθησαν. — 9 αἱ ἐκδ. καὶ αὐτὸ ξθ' ὃν προήχθη εἰς ξγ'. — 10 αἱ ἐκδ. καὶ αὐτὴ νβ' οὔσα εἰς ξδ' κατήχθη. — 11 αἱ ἐκδ. καὶ αὐταὶ νγ' οὔσαι εἰς ξέ κατήχθησαν. — 12 αἱ ἐκδ. ὁ Ἰδρουῦντος (G. Ἰδρούς) καὶ αὐτὴ νδ' οὔσα εἰς ξστ' κατήχθη. — ** X. κζ'. — 13 αἱ ἐκδ. καὶ αὐτὴ νέ οὔσα ξζ' γέγονεν. G. ἐν περ. εἰς ξζ' κατήχθη. — 14 Parth. καὶ αὐτὴ νστ' οὔσα ξή γέγονεν. P-Π γεγόνασι. G. ἐν π. εἰς ξή κατήγ. — 15 αἱ ἐκδ. καὶ αὐταὶ νζ' οὔσαι ξθ' γεγόνασιν. G. ἐν π. γέγονεν θρόνος. — 16 αἱ ἐκδ. καὶ αὐτὴ νθ' οὔσα εἰς ὁ κατήχθη G. ἐν π. γέγονεν ὁ θρόνος. — 17 ἐκδ. καὶ αὐτὴ ξ' οὔσα εἰς οβ' κατήχθη θρόνον. G. ἐν π. γέγονεν οά. — 18 εἰς τας ἐκδ. ὁ σιελ. οὗτος μετὰ τὸν ἐπόμενον φέρεται ὡς ἐξῆς· καὶ αὐτὴ ξβ' οὔσα οδ' γέγονεν. G. ἐν π. ογ'. — 19 αἱ ἐκδ. καὶ αὐτὴ ξά οὔσα ογ' γέγονεν. — 20 αἱ ἐκδ. καὶ αὐτὰ ἀρχιεπισκοπὴ ὄντα ἐτιμήθησαν. — * X. ἀρχιεπισκοπὴ. — 21 αἱ ἐκδ. ὁ Τιθεριουπόλεως ἦτοι Βάρνης ἡ ξγ' (G. ἐν π. ξδ') οὔσα οέ γέγονε. — 22 ἐκδ. καὶ αὐτὰ ξδ' ὄντα οστ' γεγόνασιν.

υζ'. ἡ Κερασσοῦς ξέ ἦτον καὶ ἑκατεύη εἰς τὸν οζ'. ¹

οή. ἡ Ἰνκκόλεια ξς' ἦτον καὶ οή ἐγένετο. ²

υθ'. τὰ Γέρμια ξζ' ἦτον καὶ ἑκατεύη εἰς τὸν οθ'. ³

π'. τὰ Μῖδυτα ξή ἦσαν καὶ ἐγιναν π'. ⁴

πα'. ἡ Ἀπάμεια {ἀρχιεπισκοπὴ ἀρχῆθεν οὕσα ἐτιμήθη εἰς μητρόπολιν καὶ θρόνον πα'. ⁵

πβ'. ἡ Λιτθῶν τὸ αὐτὸ καὶ Λίτθαδα λέγεται, ἐνορία ὄντα τῆς μεγάλης Ῥωσίας, μητρόπολις γεγόνασιν καὶ [εἰς πβ' θρόνον ἐτιμήθησαν παρὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως ἐπὶ τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως, ἐν ἔτει ξω. ⁶

πγ'. ὁ Καυκάσου. ⁷

πδ'. ἡ Βιδύνη ἐπισκοπὴ οὕσα τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Βουλγαρίας, εἰς μητρόπολιν προήχθη, καὶ εἰς πδ' θρόνον. ⁸

πέ. ἡ Γοθία ἀρχιεπισκοπὴ ** ἦτον καὶ ἐγίνη μητρόπολις καὶ πέ θρόνος. ⁹

πζ'. τὸ Βασίλειον θρόνος ἦτον ὁ καὶ ἑκατεύη εἰς πζ'. ¹⁰

πῆ. ἡ Ναζιανζός· καὶ αὕτη ¹¹ οβ' θρόνος ἦτον καὶ ἑκατεύη εἰς πῆ. ¹²

¹ ἐκδ. καὶ αὕτη ξέ οὕσα οζ' γέγονεν.—² ἐκδ. καὶ αὕτη ξς' οὕσα οή γέγονεν
³ ἐκδ. καὶ αὕτη ξζ' ὄντα οθ' γεγόνασιν.—⁴ ἐκδ. καὶ αὕτη ξή ὄντα π' γεγόνασιν.—⁵ ἐκδ. καὶ αὕτη ἀρχιεπισκοπὴ (G ἐν π. ἀρχῆθεν) οὕσα ἐτιμήθη εἰς μητρόπολιν (« καὶ θρόνον πά» κατὰ G ἐν π.) — ⁶ αἱ ἐκδ. οὕτως ἔχ. τὸ χωρίον τοῦτο. « Ὁ Λιτθῶν {ὁ Parth προσθέτει « τὸ αὐτὸ καὶ» κατὰ g. ἐν π.) τὰ Λίτθαδα ἐνορία (Parth. καὶ G ἐνόρια) ὄντα τῆς μεγάλης Ῥωσίας, μητροπόλεις γεγόνασιν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κυροῦ Ἀνδρονίκου, ἐπὶ τοῦ πατριάρχου Ἰωάννου Γλυκέως. » Τὰ ἀπὸ γεγόνασιν καὶ ἐξῆς παρὰ G. ⁷ ἐν π. οὕτω φέρονται. « καὶ εἰς πβ' τετιμηνται θρόνους παρὰ τοῦ βασιλέως κυροῦ Ἀνδρονίκου, ἐπὶ τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως ἐν ἔτει στω. » Πρὸ τοῦ χωρίου τούτου ἐν τῷ παρὰ P-II χειρογρ. Γ' προηγούνται τὰ ἐξῆς « Γάλιτζα, ἐπισκοπὴ οὕσα τῆς Ῥωσίας, ἐτιμήθη εἰς μητρόπολιν παρὰ τοῦ βασιλέως κυροῦ Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου ἐπὶ τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Ἀθανασίου, ἐν ἔτει στωιζ. — πδ' ἡ Ἀπάμεια ἀρχιεπισκοπὴ οὕσα ἐτιμήθη. — ⁸ G. καὶ Parth. « ὁ Καυκάσου (P-II Καυκάσου), ἐν ἔτει Οἰζυδίνης· καὶ αὕτη ἐπισκοπὴ οὕσα τῆς Βουλγαρίας ἐτιμήθη. » — ⁹ εἰς τ. ἐκδ. ἐλλ. ὁ δὲ G. ἐν π. « ἡ Βιδύνη ἐπισκοπὴ οὕσα τῆς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Βουλγαρίας εἰς μητρόπολιν προήχθη. » Τὸ παρὰ P-II χειρ. Γ' « πδ' ἡ Βυδίνη, ἐπισκοπὴ οὕσα τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Βουλγαρίας, εἰς μητρόπολιν προεβιβάσθη. » — ** γ. ἀρχιεπισκοπῆ. — ¹⁰ ἐκδ. καὶ αὕτη ἀρχιεπισκοπὴ οὕσα μητρόπολις γέγονεν. — ¹¹ ἐκδ. ὁ Βασίλειον καὶ αὐτὸ θρόνος ὃν ὁ ὑπεβιβάσθη εἰς πζ'. — ¹² γ. αὕτη. — ¹² ἐκδ. καὶ αὕτη οβ' οὕσα εἰς πῆ κατέβη. Πρὸ τοῦ οὕσα καὶ εἰς G. ἐν π. ὑπεβιβάσθη.

- πθ'. ¹ τὰ Κέρκυρα ογ' ἦτον καὶ ἐγένη πθ'. ²
 4'. ἡ Ἀβυδος οδ' ἦτον καὶ ἐγένη 4'. ³
 4x. ἡ Μεθουμνα οε' ὀρόνος ἦτον καὶ ἐκατεύη εἰς 4x. ⁴
 4β'. ἡ Χριστιανούπολις ος' ἦτον καὶ ἐγένη 4β'. ⁵
 4γ'. τὸ Ρώσιον οζ' ὀρόνος ἦτον καὶ ἐγένη 4γ'. ⁶
 4δ'. ἡ Λακεδαιμόνια σή ἦτον καὶ ἐκατεύη εἰς 4δ'. ⁷
 4ε. ἡ Παροναξία αὐται πρῶτον ἦσαν ὀρόνος οθ' καὶ ἐκατεύη-
 σαν 4ε. ⁸
 4ς'. ἡ Ἀττάλεια π' ἦτον καὶ ἐγένετο 4ς'. ⁹
 4ζ' ἡ Ζηκχία ἀρχιεπισκοπὴ ἦτον καὶ ἐγένετο μητρόπολις καὶ
 4ζ' ὀρόνος. ¹⁰
 4η. ¹¹ ὁ Βόσπερος προεβιβάσθη ἀρχιεπισκοπὴ ¹² ἦτον πρότερον
 καὶ ἐγένετο μητρόπολις καὶ 4η. ὀρόνος. ¹³
 4θ'. ἡ Σουγδαία ἀπὸ ἀρχιεπισκοπῆς μητρόπολις γίγονεν καὶ 4θ'
 ὀρόνος. ¹⁴
 ρ'. ἡ Μεσηβρία πγ' ὀρόνος ἦτον καὶ ἐγένετο ρ'. ¹⁵
 ρά. ἡ Ἀρκαδιούπολις πδ' ἦτον καὶ ἐγένη ρά. ¹⁶
 ρβ'. ἡ Σηλυβρία πά ἦτον ρβ' γέγονεν. ¹⁷
 ργ'. ἡ Μίλητος πδ' ἦτον καὶ ἐγένετο ργ'. ¹⁸
 ρδ'. τὸ Γέρδικον πέ ὀρόνος ἦτον καὶ ἐγένετο ρδ'. ¹⁹
 ρε. τὸ Ἄργος καὶ αὐτὸ πη ἦτον καὶ ἐκατεύη εἰς ρε. ²⁰
 ρς'. ἡ Δίστρα κά ἦτον καὶ ἐκατεύη εἰς ρς'. ²¹

¹ γ. πε. — ² ἐκδ. ἅ ογ' ὄντα πθ' γεγόνασιν. — ³ ἐκδ. ἡ οδ' οὐ-
 σα ἡ γέγονε. — ⁴ αὶ ἐκδ. μόνον ὁ Μεθύμνης ἢ Μαθουμνης. — ⁵ ἐκδ. ἡ
 οστ' οὐσα 4β' γέγονεν. — ⁶ G. ἐν π. τὸ Ρώσιον οζ' ὄν. Ρ-Π καὶ Ρ. ὁ Ρωσίου
 (G. Ροδίου) καὶ αὐτὸ οζ' ὄν ἡγ' γέγονεν. — ⁷ εἰς τὰς ἐκδ. ἐλλείπει. — ⁸ ἐκδ.
 αὐταὶ προῆσαν ὀρόνος οθ' γεγόναντι δὲ 4δ'. — ⁹ ἐκδ. ἡ π' οὐσα 4ε' γέγονεν. —
¹⁰ ἐκδ. αὐτὴ ἀρχιεπισκοπὴ εὐσα μητρόπολις γέγονεν. « Τὸ παρὰ Ρ-Π. χειρόγρ
 Γ. προσθέτει « ἡνώθη αὐτῇ καὶ τὰ Μάτραχα. »

¹¹ X. ἐλλείπει. — ¹² X. ἀρχιεπισκοπῇ. — ¹³ ἐκδ. ὁ Βοσπόρου καὶ αὐτὴ προεβι-
 βάσθη, ἀρχιεπισκοπὴ οὐσα. — ¹⁴ εἰς τὰς ἐκδ. προσηγῆται τοῦ ὀρόνου τούτου « ὁ
 Βιτζίνης ὄν Ρ-Π διορί. εἰς Βιζύνης; ἔχουσι δὲ τὸν ὀρόνον τοῦτον ὡς ἐξῆς « ἡ
 ἀπὸ ἀρχιεπισκοπῆς ἐτιμήθη [G. ἐν π. γέγονεν]. Μετὰ τὸ ἐτιμήθη τὸ παρὰ
 Ρ. Π. γ. Γ. προσθέτει « ἡνώθησαν αὐτῇ καὶ ὁ Καρῆς, καὶ αἱ Φοῦλλαι. » —
¹⁵ ἐκδ. ἡ πγ' ὀρόνος οὐσα ρ' γέγονεν. — ¹⁶ ἐκδ. ἡ πδ' οὐσα, γέγονε ρά. — ¹⁷
 ἐκδ. καὶ αὐτὴ πβ' οὐσα ρβ' γέγονεν. — ¹⁸ ἐκδ. καὶ αὐτὴ πδ' οὐσα ργ' γέγο-
 νεν. — ¹⁹ ἐκδ. ἡ Γερδικα (Ρ-Π. Γερδικίου) καὶ αὐτὴ πε' οὐσα ρδ' γέγονεν G
 ἐν π. « τὸ Γερδικον πε' ὄν ὀρόνος. » — ²⁰ ἐκδ. καὶ αὐτὸς πη' ὄν, ρε' γέγο-
 νεν. — ²¹ ἐκδ. ὁ Δρίστρας (Ρ-Π Δρύστρας) καὶ αὐτὴ οά οὐσα κατήχθη εἰς ρς'.

ρζ'. τὸ Πυργίον ἡ' ὀρόνος ἦτον καὶ ἑκατεύη ρζ'.¹
 ρή. ὁ Σβεβαστουπόλεως ἦτον τὸ πρῶτον ὀρόνος νά καὶ ἑκα-
 τεύη εἰς ρή ὀρόνον.²
 ρθ'. ἡ τοῦ Εὐρίπου ἐκκλησίαι ἦτον ἡδ' ὀρόνος καὶ ἑκατεύη ρθ'.³
 ρι'. ἡ Κυβίστου ἦτον ἡγ' ὀρόνος καὶ ἐγένετο ρι'.⁴
 ριά. ἡ Ἀντιόχεια.
 ριβ'. ἡ Ἀχυράου.

Ε'.

*Περὶ τοῦ ποιοὶ ἐκ τούς μητροπολίτας ἔχουν τὴν σήμερον
 ἐπισκοπὰς.*

·Ο Ἡρακλείας τῆς Εὐρώπης, ἔχει ταύτας:
 τοῦ Ραιδεστοῦ
 τοῦ Πανίου
 τοῦ Καλλοπόλεως
 τοῦ Περισταύεως καὶ Μιριοφύτου
 τοῦ Μετρῶν καὶ τῶν Ἀθύρων.
 ·Ο Θεσσαλονίκης τῆς Θεσσαλίας ἔχει ταύτας:
 τοῦ Κίτρου
 τοῦ Δουραβιτίνας
 τοῦ Σερόβων
 τοῦ Κασανδρείας
 τοῦ Καμπανίας ἦτοι Καστρέου
 τοῦ Πέτρας
 τοῦ Ἐργοῦλλον, ἦτοι Ἀρδαμάρεως
 τοῦ Πλαταμῶνος
 τοῦ Λιτῆς [κ]αὶ⁷ Ρενιίνης
 τοῦ Βαρδωριτῶν ἦτοι Τουρκῶν.

¹ ἐκδ. ὁ Πυργίου, ὅς ἡ' ὦν ρζ' γέγονεν. — ² ἐκδ. ἡ ὀρόνος νά οὕσα κατεβιδάσθη εἰς ρή. G. ἐν π. «πρῶτην ὀρόνος νά κατεβιδάσθη εἰς ρή ὀρόνον» — ³ ἐκδ. ὁ Εὐρίπου· ὡσαύτως καὶ αὐτὸς ἡβ' ὦν ρθ' γέγονεν. G. ἐν π. «ἡ τοῦ Εὐ-
 ρίπου ἐκκλησία νδ' οὕσα ρθ' γέγονεν. — ⁴ χ. ρι. — ⁵ ἐκδ. ὁ Κυβίστου·
 ὁμοίως καὶ αὐτὰ ἡγ' (Parth. λγ') ὄντα ρι γέγονεν. G. ἐν π. ἡ Κυ-
 βίστου. ἡγ' οὕσα ρι γέγονεν. — ⁶ χ. ρια. — ⁷ X, αἱ

Ὁ Κορίνθου τῆς Πελοποννήσου ἔχει ταύτας :

τοῦ Δαμαλῶν
τῆς Κεφαλληνίας
τῆς Ζακύνθου
τῆς Ζημεινᾶς καὶ Ταρσοῦ καὶ τοῦ Πολυφέγγους.

Ὁ Ἀθηνῶν τῆς Ἑλλάδος, ἔχει ταύτας :

τοῦ Διαιλείας
τοῦ Ταλαντίου
τοῦ Ἀνδρου
τοῦ Σκύρου
τοῦ Σόλωνος καὶ
τοῦ Μενδινίτζης.

Ὁ Παλαιῶν Πατρῶν τῆς Πελοποννήσου, ἔχει ταύτας :

τοῦ Ὠλαίνης καὶ
τοῦ Τερνίτζης.

Ὁ Τραπεζοῦντος Λαζικῆς, ἔχει ταύτας :

τοῦ Κάνιν καὶ
τοῦ Ὁφεως.

Ὁ Λαρίσσης τῆς Ἑλλάδος, ἔχει ταύτας :

τοῦ Φαρσάλου
τοῦ Θαυμακοῦ
τοῦ Ζητουνίου
τοῦ Ἰζεροῦ
τοῦ Λοιδορικίου
τοῦ Σταγῶν
τοῦ Βεσαίνης
τοῦ Γαρδικίου
τοῦ Χαρμένων καὶ
τοῦ Περιστερᾶς.

Ὁ Ναυπάκτου Νικοπόλεως ἔχει ταύτας :

τοῦ Βοδινίτζης
τοῦ Ἀετοῦ
τοῦ Ἀχελώου καὶ
τοῦ Ρηγῶν

‘Ο Ρόδου τῶν Κυκλάδων νήσων ἔχει τὴν παροῦσαν:
τοῦ Λέρνης.

‘Ο Φιλίππων Μακεδονίας ἔχει τὴν παροῦσαν:
τοῦ Πολυστόλου.

‘Ο Ἀνδριανουπόλεως ἔχει τὴν παροῦσαν:
τοῦ Ἀγαθουπόλεως.

‘Ο Σερρών τῆς Μακεδονίας, ἔχει τὴν παροῦσαν:
τοῦ Ἰζηδῶν.

‘Ο Μονεμβασίας τῆς Πελοποννήσου, ἔχει ταύτας:
τοῦ Κιθηρίας
τοῦ Μεθώνης
τοῦ Κωρόνης
τοῦ Ἐλους
τοῦ Μαΐνης
τοῦ Ζευνῶν καὶ
τοῦ Ῥέοντος.

‘Ο Ἰωαννίνων, ἔχει ταύτας:
τοῦ Βελᾶς
τοῦ Βοθροντοῦ
τῶν Γλυκέων
τοῦ Δρινουπόλεως καὶ
τοῦ Χιμάρης.

‘Ο Λακεδαιμονίας, ἔχει ταύτας:
τοῦ Ἀμυκλῶν
τοῦ Ῥέοντος καὶ
τῶν Βραστένων.

‘Ο Εὐρίπου ἦτον ἐπισκοπὴ τοῦ Ἀθηνῶν, καὶ ἐτι-
μήθη εἰς μητρόπολιν, καὶ ἐδόθησαν πρὸς αὐτὸν καὶ αἰ-
παροῦσαι ἐπισκοπαί.

τοῦ Ὠραιῶν
τοῦ Καρύστου
τοῦ Πορθιῶ
τοῦ Αὐλῶνος καὶ
[τ]ῶν Καναλίων.

ΞΤ'.

Περὶ τῶν ἀρχιεπισκόπων καὶ ἐπισκόπων ὅπου ἐτιμήθησαν καὶ ἀ-
διαφόρους¹ καιροὺς καὶ ἐγένοντο μητροπολίται· καὶ περὶ τῶν ἐπι-
σκόπων ὅπου ἔγιναν ἀρχιεπίσκοποι.²

Καὶ ἀπὸ μὲν τῶν ἀρχιεπισκόπων³ ἐγένοντο οὗτοι:

Ὁ Βιζύης
ὁ⁴ Μιλήτου
ὁ Σηλυβρίας
ὁ Ἄπρω
ὁ Γαρέλης⁵
ὁ Ἀχυράους⁶
ὁ Δέρκω⁷
ὁ Χερσῶνας⁸
ὁ Μεσημβρίας
ὁ Γάνου⁹
ὁ Γοθτίας¹⁰
ὁ Μετράχων¹¹ ὅς καὶ Ζηκχίας λέγεται.

Ἡ δὲ Σουγδαία καὶ αἱ Φοῦλλαι¹² δύο ἦσαν ἀρχιεπισκοπαί· ἐ-
νωθεῖσαι¹³ δὲ ἐγένοντο μία μητρόπολις· διὸ καὶ ὁ Σουγδαίας, καὶ αἱ
Φοῦλλων γράφεται.¹⁴

Ἀπὸ δὲ τῶν ἐπισκόπων τοῦ Ἐφέσου ἐγένετο μητροπολίτης ὁ
Περγάμου.

Ἀπὸ τῶν τοῦ Ἡρακλείας, ὁ Μιχδύτων καὶ ὁ Μηδείας.¹⁵

Ἀπὸ τοῦ Νικομηδείας, ὁ Προύσης.¹⁶

Ἀπὸ τοῦ Θεσσαλονίκης, ὁ Βερροίας καὶ ὁ Ἱερισσοῦ.¹⁷

Ἀπὸ τοῦ Νεοκαισαρείας¹⁸ ὁ Κερασσοῦντος καὶ ὁ Ριζαίου.¹⁹

¹ γ. διαφοροῖς. — ² Ὁ κατάλογος οὗτος ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν εἶναι
ἡνωμένος μετὰ τοῦ προηγουμένου τοῦ χειρογράφου τῆς Β. Ἐπιγρ. δὲ οὕτως
εἰς τὰς ἐκδ. «εἰσὶ καὶ ἕτεροι μητροπολίται· ἔξω τῶν ὧν γράφει ἡ διατύπω-
σις ἡ ἀρχαία, οἵτινες ἀπὸ ἀρχιεπισκόπων καὶ ἐπισκόπων ἐτιμήθησαν κατὰ
διαφόρους καιροὺς.» — ³ ἐκδ. καὶ ἀπὸ μὲν ἀρχιεπισκοπῶν. — ⁴ γ. ἐλλείπει. —
⁵ ἐκδ. ὁ Γαρέλλας. — ⁶ εἰς τ. ἐκδ. ἐλλείπει. — ⁷ εἰς τὰς ἐκδ. προηγείται ὁ Β ρ ὕ-
σεως. — ⁸ ἐκδ. Χερσῶνός. — ⁹ εἰς τ. ἐκδ. ἐλλ. — ¹⁰ εἰς τ. ἐκδ. ἐλλ. — ¹¹ G
ἐν π. ὁ Γαρθίας. — ¹² G ἐν π. ἀντὶ «αἱ Φοῦλλαι» ὁ Ματράχων. — ¹³ γ. ἐνω-
θεῖσαι. — ¹⁴ οὕτω G ἐν π. αἱ ἐκδ. λέγεται. — ¹⁵ αἱ ἐκδ. προσθέτουσι καὶ ὁ Προῦ-
σης. — ¹⁶ ἀπὸ-Προύσης] εἰς τ. ἐκδ. ἐλλ. — ¹⁷ καὶ ὁ Ἱερισσοῦ] εἰς τ. ἐκδ. ἐλλ. —
¹⁸ G, ἐν π. Νικομηδείας. — ¹⁹ ἐκδ. Ριζαίου.

Ἐκείνη ἀπὸ τοῦ Κορίνθου, ὁ Μονεμβατίας καὶ ὁ Ἀργους· ὁ δὲ Μονεμβατίας λέγεται ἔξαρχος πάσης Πελοποννήσου, καὶ τὸν τόπον ἐπέχει τοῦ Σίδης.¹

Ἐκείνη ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν, ὁ Εὐρίπου.²

Ἐκείνη ἀπὸ τοῦ Μωκισσοῦ, ὁ Ναζιανζοῦ.

Ἐκείνη ἀπὸ τῶν Παλκιῶν Πατρῶν, ὁ Λακεδαιμονίας.

Ἐκείνη ἀπὸ τοῦ Ναυπάκτου, ὁ Ἰωαννίνων.

Ἐκείνη ἀπὸ τοῦ Φιλιππουπόλεως, ὁ Διδυμοτείχου, ὁ Μάκρις, ὁ Ξανθοσίας καὶ ὁ Περιθεωρίου.³

Ἐκείνη ἀπὸ τοῦ Ρόδου, ὁ Χίου καὶ ὁ Κῶ ἄρχιεπίσκοπος.

Ἐκείνη ἀπὸ τοῦ Φιλίππων, ὁ Χριστουπόλεως ἦτοι ὁ Καβάλας⁴ καὶ ὁ Δράμας, ὅς ἐκ ἦν ἐπίσκοπος· ἀλλ' ὡς λέγουσι πρωτεπαπᾶς ἦν τοῦ Φιλίππου⁵ ἐν τῇ Δράμᾳ.

Ἐκείνη ἀπὸ τοῦ Ἀνδριανουπόλεως⁶, ὁ Σωπόλεως.⁷

Ἐκείνη ἀπὸ τοῦ Καμάχου ὁ Κελιζηνῆς.

Ἐκείνη ἀπὸ τοῦ Σερρών, ὁ Ζιχινῶν.

Ἐκείνη ἀπὸ τοῦ Μετυλήνης, ὁ Τενέδου.⁸

Ἐγένοντο⁹ ὕστερον καὶ ἐν τῇ Οὐγκροβλαχίᾳ δύο μητροπολίται· καὶ ὁ μὲν εἰς¹⁰ ἔχει τὸν τόπον τοῦ Νικομηδείας, καὶ ἔξαρχος λέγεται πάσης Οὐγκρίας καὶ πλαγηνῶν¹¹, ὁ δὲ ἕτερος λέγεται μητροπολίτης μέρους Οὐγκροβλαχίας,¹² καὶ τὸν τόπον ἐπέχων τοῦ Ἀμασίας

Ἐγένετο ἐφ' ἡμῶν καὶ μητροπολίτης Βιδύνης· καὶ ἐν τῇ Μαυροβλαχίᾳ ἕτερος· καὶ ἐν τῇ Γαλιτζῇ, ἥτις ἦν μέρος τῆς μικρᾶς Ρωσίας· ὁ δὲ Ρωσίας μητροπολίτης λέγεται Κυέβου καὶ πάσης Ρωσίας.¹³

¹ ἀπὸ Σίδης) αἱ ἐκδ. « ἀπὸ τοῦ Κορίνθου, ὁ Μονεμβατίας, ὅς καὶ ἔξαρχος λέγεται πάσης Πελοποννήσου καὶ ἔχει καὶ τὸν τόπον τοῦ Σίδης. » —

² ἀπὸ-Εὐρίπου] εἰς τ. ἐκδ. ἑλλ. — ³ ἀπὸ-Περιθεωρίου] εἰς τὰς ἐκδ. « ἀπὸ τοῦ Φιλιππουπόλεως ὁ Λιτίτης. » "Ἐπονται δὲ εἴτα « καὶ ἀπὸ τοῦ Τραϊανουπόλεως, ὁ Διδυμοτείχου, ὁ Μάκρης, ὁ Ξανθείας καὶ ὁ Περιθεωρίου. »

⁴ Χ. Κῶ. — ⁵ ἐκδ. ἀπὸ τοῦ Φιλίππων δέ. — ⁶ Χ. Χρυστουπόλεως. — ⁷ ἦτοι ὁ Καβάλας] εἰς τ. ἐκδ. ἑλλ. — ⁸ ἐκδ. Φιλίππων. — ⁹ ἐκδ. Ἀδριανουπόλεως. — ¹⁰ ἐκδ. Σωξοπόλεως. — ¹¹ ἀπὸ-Τενέδου] εἰς τ. ἐκδ. ἑλλ. — ¹² ἐγένοντο. — ¹³ καὶ-εἴς] G ἐν π. « prava lectio ex Reg. corrigenda καὶ ὁ μὲν εἰς λέγεται ἔξαρχος πάσης Οὐγγρίας. » — ¹⁴ πλαγηνῶν] εἰς τ. ἐκδ. ἐκλαμβάνεται ὡς γεωγραφικὸν ὄνομα· νομίζω ὅμως ὅτι σημαίνει τὰ παρὰ τὴν Οὐγγρίαν, τὰ περίξ κτλ. — ¹⁵ G ἐν π. πρόσθετι « τῆς κατὰ τὸν Σεβέρινον. » — ¹⁶ ὁ δὲ-Ρωσίας] εἰς τὴν ἐκδ. G. δὲν ὑπάρχει· σημειεῖται ὅμως ἐν π. μὲ τὴν διαφορὰν ἀντὶ λέγεται-γράφεται. Τὰ μετὰ ταῦτα « ὁ δὲ-Λαρίσης » ἐλλείπουσιν εἰς τὰς ἐκδόσεις.

‘Ο δὲ Ἀλανίας μητροπολίτης γράφεται καὶ Σταυρουπόλεως· ἔχει
νῦν δὲ τὸν τόπον τοῦ Σεβαστείας.

Ἀρχιεπίσκοποι δὲ ἐγένοντο οὕτοι ἀπὸ ἐπισκόπων.

‘Ο Ἐξαμηλίου.

‘Ο Τζαρλόης, τοῦ Ἡρακλείους· καὶ ἐν τῇ Βλαχίᾳ, ὁ Δομε-
νίκου τοῦ Λαρίσης.

Z’.

*Περὶ τῶν μητροπολιτῶν ποῖοι λέγονται ὑπέρτιμοι καὶ ἔξ ἀρχοι.
ποῖοι δὲ ὑπέρτιμοι μόνον.* ¹

Οὗτοι εἰσὶν οἱ ἔχοντες τὰς ἑξαρχίας ²

‘Ο Καισαρείας Καππαδοκίας, ὑπέρτιμος τῶν ὑπερτίμων καὶ ἑξαρχος
πάσης Ἀνατολῆς.

‘Ο Εφέσου, ὑπέρτιμος καὶ ἑξαρχος πάσης Ἀσίας.

‘Ο Ἡρακλείας, πρόεδρος τῶν ὑπερτίμων καὶ ἑξαρχος πάσης Θρά-
κης καὶ Μακεδονίας.

‘Ο Ἀγκύρας, ἑξαρχος πάσης Γαλατίας. ³

‘Ο Κυζίκου, ἑξαρχος πάσης Ἑλλησπόντου ἢ παντός. ⁴

‘Ο Σάρδεων, πάσης Λυδίας, ἀνὸν οὗ ἐνὶ νῦν ὁ Φιλαδελφείας, ὡν
μὲν πρότερον ⁵ ἐπίσκοπος ⁶ Σάρδεων· γενόμενος ⁷ μητροπολίτης, ἔχει
νῦν καὶ τὸν τόπον καὶ τὴν ἑξαρχίαν τοῦ Σάρδεων, καὶ τὰς λοιπὰς ἐπι-
σκοπὰς ὑφ’ ἐκυτόν.

‘Ο Νικομηδείας, πάσης Βιθυνίας.

‘Ο Νικαίας, ὁμοίως. ⁸

‘Ο Σίδης, πάσης Παμφυλίας ⁹

‘Ο Σεβαστείας, πάσης Ἀρμενίας. ¹⁰

¹ ‘Ο κατάλογος οὗτος, ὃς ἀποτελεῖ ἰδιαίτερον ἐν τῷ χειρ. κεφάλαιον, εἰς
τὰς ἐκδόσεις εἶναι ἐνωμένους μετὰ τοῦ προηγουμένου ἐπιγράφεται δὲ «περὶ τῆς τάξεως
(Sch. τάξις) τῶν μητροπολιτῶν, καὶ τίνες αὐτῶν λέγονται ἑξαρχοὶ καὶ ὑπέρτι-
μοι, τίνες ὑπέρτιμοι μόνον.» Παρὰ δὲ G ἐν π. «αἱ ἑξαρχαὶ τῶν μητροπολιτῶν»
ἢ κατὰ ἄλλα ἀντίγραφα «οἱ ἑξαρχοὶ τῶν μητροπολιτῶν.» — ² Ἡ φράσις αὕτη
ἐλλ. εἰς τὰς ἐκδ. — ³ εἰς τ. ἐκ δ. προηγεῖται «οἱ ἐξῆς πάντες ὑπέρτιμοι, ἡγουν
ἑξαρχοὶ καὶ ὑπέρτιμοι.» — ⁴ οὕτω S, παρὰ δὲ G P—Π. καὶ Parth, ἐλλείπει τὸ
«ἢ παντός.» — ⁵ G Parth. πρότερος, — ⁶ ἐκδ. ἐπίσκοπος τοῦ — ⁷ ἐκδ. γενομέ-
νος δέ — ⁸ οὕτω G. S. P—Π. Parth. ἀντὶ ὁμοίως «πάσης Βιθυνίας.»
— ⁹ εἰς τὰς ἐκδ. προηγεῖται «ὁ Χαλκηδόνος ὁμοίως,» — ¹⁰ γ. Ἀρμενίας.

Ὁ Ἀμασειάς, Εὐξείνου Πόντου.

Ὁ Μελιτινῆς, ¹ δευτέρως Ἀρμενίας ²

Ὁ Τυάνων, ³ ὁ δευτέρως Καππαδοκίας.

Ὁ Γαγγρῶν ⁴, πᾶσις Παφλαγονίας.

Ὁ Θεσσαλονίκης, πάσης Θετταλίας· ἔχει δὲ νῦν τὸν τόπον τοῦ Ἀγκύρας.

Ὁ Κλαυδίουπόλεως, πάσης Ὀνωριάδος ⁵, ἀνθ' οὗ ἐνι νῦν ⁶ ὁ Ποντογρακλείας, ἐπίσκοπος μὲν ὢν τοῦ Κλαυδίουπόλεως πρότερον, ⁷ γενόμενος δὲ μητροπολίτης, ἔχει καὶ τὸν τόπον καὶ τὴν ἐξουσίαν ἐκείνου.

Ὁ Νεοκαισαρείας, ⁸ Πόντου Πολεμωνιακοῦ.

Ὁ Πισσινοῦντος, δευτέρως Γαλατίας.

Ὁ Μύρων ⁹, πάσης Λυκίας.

Ὁ Σταυρουπόλεως, πάσης Καρίας.

Ὁ Λαοδικείας, Φρυγίας Καππατιονῆς. ¹⁰

Ὁ Συννάδων, Φρυγίας Σαλουταρίας.

Ὁ Ἰκονίου, ¹¹ πάσης Λυκαονίας.

Ὁ Ἀντιοχείας, πάσης Πισιδίας.

Ὁ Συλαίου, ὅς καὶ Πέργης λέγεται, δευτέρως Παμφυλίας· ἀνθ' οὗ ¹² ἐνι ¹³ νῦν ὁ Ἀτταλίας ¹⁴, ἐπίσκοπος μὲν ὢν ¹⁵ τοῦ Πέργης, ἔχει δὲ νῦν μητροπολίτης γενόμενος τὸν τόπον αὐτοῦ.

Ὁ Κορίνθου, πάσης Πελοποννήσου. ¹⁶

Ὁ Ἀθηνῶν, πάσης Ἑλλάδος.

Ὁ Μωκισσοῦ ¹⁷, ὁ δευτέρως Καππαδοκίας. ¹⁸

Ὁ Σελευκίου ¹⁹, δευτέρως Παμφυλίας.

Ὁ Ρηγίου, ὅς καὶ Καλαυρίας λέγεται, ἐξουσίαν οὐκ ἔχει.

Ὁ Παλαιῶν Πατρῶν, πάσης Ἀχαΐας.

Ὁ Τραπεζοῦντος, πάσης Λαζικῆς· ἔχει δὲ νῦν τὸν τόπον τοῦ Καίσαρείας. ²⁰

¹ ἐκδ. Μελιτηνῆς. — ² X. Ἀρμενίας. — ³ Οὕτω G. Τυάνων S. P-II. Parth. — ⁴ Parth. Γάγγρων — ⁵ Τὸ «πάσης Ὀνωριάδος» κεῖται μόνον ἐν π. G. — ⁶ παρὰ G. ἑλλ. — ⁷ S. μητροπολίτης. — ⁸ ἐκδ. Νεοκαισαρείας. — ⁹ G. ἐν π. τὰ Μύρα. — ¹⁰ Parth. Καππατιονῆς. — ¹¹ χ. Οἰκονίου. — ¹² ἀνθ' οὗ ἑλλ. παρὰ S. — ¹³ παρὰ G. ἑλλ. — ¹⁴ S. Ἀτταλείας. — ¹⁵ ὢν] ἑλλ. παρὰ P-II. — ¹⁶ οὕτως S. Πελοποννήσου G. P-II. Parth. — ¹⁷ G. ἐν π. Μωκισσοῦ. G. Μωκησοῦ — ¹⁸ χ. ππαδοκίας. — ¹⁹ οὕτω S. ὁ δὲ G. καὶ P-II. Σε-

‘Ο Λαρίσης ¹, δευτέρως Θετταλίας, καὶ πάσης Ἑλλάδος.

·Ο ² Ναυπάκτου, πάσης Αἰτωλίας.

‘Ο Φιλίππουπόλεως, πάσης Θράκης.

‘Ο Τραϊάνουπόλεως, πάσης Ροδόπης.

‘Ο Ρόδου, τῶν Κυκλάδων νήσων.

‘Ο Φιλίππων, πάσης Μακεδονίας.

‘Ο Ἀνδριανουπόλεως, Αἰμημόντου.

‘Ο Θηβῶν, πάσης Βοιωτίας.

Μέχρι τούτων οἱ ἔχοντες τὰς ἐξαρχίας· οἱ δὲ λοιποὶ πάντες μητρο-
πολίται, ὑπέρτιμοι μόνον γράφονται.

λευκείας. — ²⁰ ὁ Τραπ.—Καισαρείας] οὕτω S. ὁ δὲ G. P.—Π. μόνον μέχρι
Λαζικῆς.—¹ ἐκδ. Λαρίσης.—² ἐν τῷ χ. ἑλλ.—

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΤΙΧΟΥΡΧΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΙΖ'. ΚΑΙ ΙΗ'. ΑΙΩΝΟΣ.

Α'. 'Επίγραμμα Νεκταρίου πατριάρχου 'Ιεροσολύμων εἰς τὸν τῆς ἀγίας Βηθλεὲμ ἀνακαινισμόν, δι' οὗ ἐπαινεῖται μάλιστα ὁ τοῦ πατριάρχου Δοσιθέου ζῆλος, ὃν ἐπεδείξατο εἰς τὴν ἐπισκευὴν καὶ τὸν ἀνακαινισμόν τοῦ ἐν Βηθλεὲμ ναοῦ. Τὸ ἱστορικὸν τοῦτο διηγεῖται διὰ μακρῶν καὶ αὐτὸς ὁ Δοσιθεὸς ἐν τῷ συγγράμματι¹ του περὶ τῶν ἐν 'Ιεροσολύμοις πατριαρχευσάντων. Ἀντεγρᾶφη δὲ ἐκ χειρογράφου τῆς ἡμετέρας Βιβλιοθήκης περιέχοντος τὰς γραμματικὰς Ἰλκρίωνος Δεικίλλας, Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου, Θεοδώρου Πτωχοπροδρόμου καὶ ἄλλων.

Β'. Στιχούργημα, ἀντιγραφὲν ἐκ τοῦ αὐτοῦ χειρογράφου, δι' οὗ ὁ ποιητὴς διηγεῖται τὴν κατὰ τὸν ἰούνιον τοῦ 1698 γενομένην ὑπὸ τῶν καθολικῶν ἀπόπειραν πρὸς κατοχὴν τοῦ Παναγίου Τάφου.

Γ'. Ἑννέα ἐπιγράμματα. Τοῦ πρώτου ὁ ποιητὴς εἶναι ἄγνωστος· τὸ δεύτερον ἐποιήθη ὑπὸ Κωνσταντίνου Ἰουλιανοῦ, χρηματίσαντος Ποστολνίκου τῆς Μολδοβλαχίας. Ἀμφοτέρω δὲ ἀναφέρονται πρὸς τὸν κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἀκμάσαντα μητροπολίτην Ἑρκλείας Γεράσιμον τὸν ἐκ Λέρου, ὃν ὁ Δακόντες ἐπικινεῖ ὡς δραστήριον καὶ «ἰσχυρὸν κατὰ τὰ πολιτικὰ ἀνάμειρα εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς.² » Τὸ τρίτον ἐπίγραμμα ποιηθὲν ὑπὸ Γιάνκου Καμαράση τοῦ Βυζαντίου ἀναφέρεται πρὸς τὸν οἶκον τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βλαχίας Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου³ ὑπ' αὐτοῦ ἐποιήθη καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 4 ἐπιτύμβιον ἐπίγραμμα πρὸς τὸν Σωφρόνιον Κωνσταντινουπόλεως, πατριαρχεῦσαντα ἀπὸ τοῦ 1774—1780.⁴ Ἔπεται πέμπτον ἐπίγραμμα ὑπὸ Μανασσῆ πρὸς τὸν ἐν τῇ Νέᾳ Κούρτῃ κτισθέντα ναὸν τῆς ἁγίας Αἰκατε-

¹ Δοσιθεός, ἱστορία, σ. 1213.—Προβλ. Β. Ἰωαννίδου, Ἡ ἁγία Βηθλεὲμ σ. 46.

² Ὅρα Κ. Σάθα, Μεσαιωνικὴ Βιβλιοθήκη. Γ'. σ. 110.

³ Ἐλ. Ε. Σταματιάδου, βιογραφίαι, σ. 135· περὶ δὲ τῆς μητρὸς καὶ γυναικὸς αὐτοῦ ὅρα Α. Ὑψηλάντου, Τὰ μετὰ τὴν ἄλυσιν, σ. 627 καὶ 697.

⁴ Α. Ὑψηλάντου, ἐνθ. ἀνωτ. σ. 540, 619. — Σάθα, Μεσ. Βιβλ. Γ'. σ. 83, 300, 321.— Σ. Βυζαντίου, Κωνσταντινούπολις, II, σ. 543.

ρίνης ὑπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ οἴκου τοῦ Α. Ὑψηλάντου. Ὁ ποιητὴς τοῦ ἐπιγράμματος τούτου ἐδίδασκε φιλοσοφίαν ἐν τῇ τότε ἐν Βουκουρεστίῳ ἀκμαζούσῃ ἑλληνικῇ Ἀκαδημίᾳ. Τούτου σώζονται καὶ πολλὰ ἄλλα ἐπιγράμματα ἀνέκδοτα εἰσέτι.¹ Ἔπονται τελευταῖον πέντε ἐπιγράμματα τοῦ Σεργίου Μακραίου, γνωστοῦ διδασκάλου τῆς ἐν Κ)πόλει Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς.²

Δ'. Στιχοῦργημα Ἀγωνύμου πρὸς μέθυτον, ἀντιγραφὴν ἐκ χειρογράφου σωζομένου παρὰ τῷ ἐνταῦθα βιβλιοπώλῃ κ. Ἀθανασίῳ Ζαχαρίου, περιέχοντος δὲ ἐν ἀρχῇ τοὺς ψαλμοὺς τοῦ Δαυΐδ, ἐρωτηματικῶς ἐρμηνευομένους. Κατὰ τὴν ἐν τέλει τοῦ στιχοῦργήματος τούτου σημείωσιν, ἀντεγράφη τῷ 1802.

Α'.

Οὗτοι οἱ στίχοι εἰσὶ ποίημα Νεκταρίου πατριάρχου πρώτῃν Ἱεροσολύμων.

Εἰς τὸν τῆς ἀγίας Βηθλεὲμ ἀνακαινισμόν.

Σηκὸς δδ' ἐκ θεμέθλων πάρος ἔπλετο θέσκελον, ἔργμα
 Ἥλιου ἀρχιθύτου τῆς Δαβίδου πόλεως,
 Ἐσθλῆς, εὐαγέως Ἱεροσολύμων· τόδ' ἔναγχος
 Ἔργον ἱερὸν τελέθει τοῦ διαδεξαμένου
 Θῶκον ἐκείνου, τοῦ Δοσίθειος ὄνυμα κλεινόν·
 Πίπτοντος γὰρ δὴ παντὸς ἔραζε τέγους
 Τοίχοις καὶ κινέσσειν ἐφώνεεν αἰπὺν ὄλεθρον,
 Ἦν μὴ δὴ ταχέως οὗτος ὄρεξε χέρα,
 Στήσας πτώσιν τήν δ' εἰδύησι πραπίδεςσιν,
 Ἀνακατευροφῶν οὖν ὀλίγοις καμάτοις.

¹ Ὅρα Κ. Σάθα, Νεοελλ. Φιλολογία, σ. 514.

² Κατάλογον τῶν ἐπιγραμμάτων αὐτοῦ ὅρα παρὰ Κ. Σάθα, Μεσ. Βιβλιοθ. Γ' σ. πδ'.

Οὔρεα κραναὰ ὄφρα βαθ' ἄρμασιν εὐτροχάλοισι
 Θήσῃ, τῆς δ' ὕλης οὐνεκα συγκομιδῆς.
 Καὶ μὲν ἐπιστασίης πόνος ὀππόσος ἡδὲ μεληδῶν
 Τοῦ πέλει ἄτρεκέως, πᾶν δ' ὁ μεγασθενέως
 Ἐκ χρυσοῦ πόρισμα, μόνος πόρεν Ἐμμανουῆλος
 Βύζαντος γαίης καυσεβίης τρόφιμος·
 Τοίης γὰρ φρενὸς, ἡδὲ χερὸς τοῦργον δέετ' ἐσθλῆς
 Χριστῷ κᾶκτεάνοις σκιδναμένης ἄφενον.
 Ἐξ ἑκατὸν τρέχον, ἑπτὰ δεκάδες ἐτῶν μετὰ δυοῖν,
 Πρὸς χιλιάς, ἄμφω δ' ὀππότε ταῦτα κάμον.
 Νεκτάριος τὰδ' ἔγραψεν, ὃς ἤρξατο, ἵσχυσε δ' οὐδὲν
 Δυσφήμοιο ποδῶν νούσου ὑπ' ἀργαλέης.

Β΄.

Οὗτοι οἱ στίχοι εἰσὶ ποίημα κυρίου Χριστοδούλου ἀρχιεπισκόπου Γάζης.

Ἄκουσον γῆ καὶ οὐρανὲ, τὰ ὄρη καὶ οἱ κάμποι,
 καὶ ἅπαντα τὰ κτίσματα, καὶ κλαύσατε ὁμάδοι.
 Βουλὴν καὶ ἔργον ἄνομον, λατίνου Ραφαήλου,
 καθαιρέσιν καὶ γνῶσμον, ναοῦ τοῦ Παναγίου.
 Γένος Λατίνων παπιστῶν, κουμπὲ τὸν μέγα θέλει,
 ἵνα χαλάσῃ παντελῶς, καὶ πάλιν κτίσαι μέλλει,
 Διὰ τὰ στήθουν ὄνομα, καὶ διὰ τὰ κερδήσουν,
 κτίτορες τὰ λογίζονται, καὶ πάντα τὰ ὀρίζουν.
 Ἐλόγιασαν οἱ ἄθλιοι, πῶς ὁ Θεὸς κοιμᾶται,
 τὸν τόπον του τὸν ἅγιον οὐδὲν τὸν προνοεῖται.
 Ζητήσαντες τοῦ ἀφθεντὸς, μεγίστου βασιλέως,
 σουλιάνου Μευσταφᾶ χανέ, χαρτὴ διὰ γραφέως.
 Ἦλθε λοιπὸν ὁ καπιτζῆς, καὶ ὀρισμὸς μαζὶ του,
 καὶ ὁ κατὴς τὸν ἔγραψε, μέσα εἰς τὸ χαρτὴ του.
 Θαυμάσας κέσφῃ ἔκαμε, μὲ ὅλους τοὺς ἀγάδες,
 σχέιδες καὶ ἐμήριδες, καὶ ὅλους οὐλαμᾶδες,
 ἵνα ἀρχὴν ποιήσωσιν, οἱ φράγγοι τὰ χαλοῦσι,
 ὀλέλημα καὶ χοτζέτιον, ἐκ τοῦ κατῆ ζητούσι.

Κ αὐτὸς εὐθύς ἐπρόσταξεν, ἅπαντα τὰ τῆς χρείας,
 εἰς χαλασμόν (φεύ) τοῦ ναοῦ, μεγίστης ἐκκλησίης.
 Λοιπὸν πιστοὶ ὁρθόδοξοι, καὶ τέκνα τοῦ Σωτῆρος,
 ἰδέτε καὶ θαυμάσατε, τὸ τῆς προνοίας εἶδος.
 Μέγιστος, παντοδύναμος, θαυμάτων ἐξαισίων,
 ἀκίνητος, ἀκοίμητος, ἐργάτης μυστηρίων.
 Νοήσατε τὴν δύναμιν, καὶ θεῖαν δυναστείαν,
 γνωρίσατε τοῦ θούματος, τὴν θεῖαν ἐνεργείαν.
 Εὐμπαντος κόσμου θεὸς ὢν, καὶ ζηλωτῆς ὑπάρχων,
 τοῦ παναγίου τάφου του, τὸν ζῆλον προφυλάττων.
 Ὁ πάντολμος Ραφαήλος, τὸ ἔργον ἀρχηγίζει,
 τὰ ξύλα γὰρ νὰ κουβαλῇ, νὰ φέρῃ νὰ στιβάξῃ.
 Πλερώνει ἀμπόλου λαὸν, Τουρκῶν, Μαρωνητῶν τε
 εἰς ἀραμπάδες καὶ ξυλὴν, ὡς γὰρ νὰ κουβαλιῶνται.
 Ρουσφέτια καὶ χαρίσματα, χαχάρητες καὶ μῆλα,
 ταγίζε, δίδει ὅλον ὦν, νὰ φέρουσιν τὰ ξύλα.
 Σὲ πετροκόπους μαίστορας, ἐργάτας εἰς τὰς πέτρας,
 Τὸν κόπτειν τε καὶ λατομεῖν, τὰς τῶν κολόνων ἑδρας.
 Τοιαῦτα τὰ τοῦ Ραφαήλ, καὶ τῶν παπιστιάνων,
 ὑπερῆράνων καὶ κακῶν, τῶν ἀντιχριστιάνων.
 Ὑμνῶ, δοξάζω, εὐλογῶ, καὶ προσκυνῶ λατρεύω,
 τὸν ἄνωθεν καὶ ἑκπαλαι ἡμῶν προνοούμενον.
 Φιθάνει κωλύει τὴν βουλὴν, τὸν ἐρχομὸν τῶν ξύλων,
 παιδεύει καὶ τὸν ἄφρονα, ὃν εἶπον Ραφαήλον.
 Χαρίσματα ἐπεὶ ὤσκειν, φρωρία κάστανίς,
 [φ]ρουδὰ γὰρ ἠφκνίσθησαν, καὶ πάντε χαϊμένα.
 Ὑψῆρος Θεοῦ ἐγένετο, παντοῖος καὶ παντῶθεν,
 ἀράβων ἐκ πολλῶν φυλῶν, ἐδῶθεν καὶ ἀλλαχῶθεν.
 Ὁρμησαν ὥσπερ λέοντες, μὲ πᾶμπολλα ρουτᾶτα,
 στρατεύσαντες διέτρεχον, τοὺς δρόμους καὶ τὰ πάντα.
 Ὁρῶ, οὐαί, ἀλήμνον, ἡλάλῃσον λαλοῦντες,
 οἱ Φράγγοι μᾶς ἐδούλωσαν, τὸν τόπον μας λαβόντες.
 Οἱ μουσουλμάνοι ἅπαντες ἐλάττε νὰ στιθεύμεν,
 ἢ φράγγους νὰ ὀφνίσωμεν, ἢ ἔλοι νὰ θανούμεν.»
 Τρέχοντες ἔθεν καὶ ἐκεί, ὡσὺν οἱ μεθυμένοι,
 τοὺς ἀραμπάδες κῦρασι, τὰ ξύλα φορτωμένοι.

Ἀφῆρπασαν διαγούμηνσαν, τοὺς βόας καὶ ἀνθρώπους,
 γυμνῶσαντες κατέσφαξαν, πολλοὺς παντοίους τρόπους.
 Ἐν τούτοις ἦλθε κ' ὄρισμός, μὲ καπιτζή νὰ παύσῃ
 ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα, τὸ κτίσμα νὰ σχολάσῃ.
 Ἰδὲ λοιπὸν καὶ θαύμασον τὰ ἔργα τῆς προνοίας,
 καὶ τοῦ Θεοῦ τεράστια, τῆς θείας δυναστείας.
 Καὶ ὥς ποτε τὸν Φαραῶ, μ' ἓνα ῥαβδὶ καὶ μόνον,
 τὸν ἐκαταπολέμισε, καὶ καταπνίξας ὄλον.
 Διὰ χειρὸς τοῦ Μωυσῆ γλυτώσας τοὺς Ἑβραίους,
 καὶ τῶρα τὸν κακόφραγγον, καὶ τοὺς λοιποὺς λατίνους.
 Τὰ πλήθη τῶν ἐρημιτῶν, καὶ χωριανῶν ἀράβων
 ἐγείρει πολεμίζει τους, καὶ παύει τὰς ὁρμάς των.
 Τὸ πότε δὲ ἂν ἐρωτᾷς, νὰ σοῦ εἰπῶ καὶ τοῦτον,
 ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως ἕως τὸν μῆνα τοῦτον.
 Ὅκτῳ καὶ ἐνενήκοντα, καὶ ἕτερους χιλίους,
 ἐξακοσίους ἔπαυσε τὸ ἔργον τοὺς Λατίνους.
 Τὸν μῆνα τὸν ἰούνιον ἂν θέλῃς γιὰ νὰ μάθῃς,
 σιέλλει καὶ παύει τὸ γιαντὶ ὁ βασιλεὺς μὴ λάθῃς.
 Ὡς ὁ Χριστὸς δὲδήλωσε ποιεῖν χωρὶς 'μοῦ ὀθένας,
 δόξα προσκύνῃσις αὐτῷ, νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γ'.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

1.

Ἐπιγράμματα εἰς τὸν τάφον τοῦ ἁγίου Ἡρακλείας κὺρ Γερασίου.
 Νεκρὸν καλύπτει λίθος εὖτος δεσπότου,
 τοῦ Ἡρακλείας κὺρ Γερασίου.

2.

Ἐτερον ἡρωελεγεῖον Κωνσταντίνου Ἰουλιανοῦ τοῦ χρηματίσαντος μεγάλου
 ποστεινίκου ἐν Μολδαβίᾳ.

Ἡρακλήϊος εἰμὶ λίθος, ξένε· Γηράσιμον γὰρ
 τὸν κεδνὸν κεῖθω Ἡρακλείας, ζαθέον τε

τὸν πολὺν, πολὺίδριν, ἀγαστὸν τ' ἀρχιερεῖα,
 εὐθέα, εὐσεβέα, τρανὸν, ἀτρεκίης ἀγορητήν.
 Φῦ μὲν ὃ εἰνὶ Λέρῳ, Ἡρακλείῃ δ' ἐνὶ τεύξεν
 ἐκ βάθρων νηὸν περικαλλέα μητροπόλει ᾗ
 σεπτὸν ἐν ᾧ κλείουσι Γεώργιον, αὖ δὲ καὶ τύμος
 εἰνὶ Ραιδεστῷ, πνεῦμα Θεοῦ δὲ ἄνω δ' ἄρα ναίει.

3.

Ἐπιγράμμασα ἡρωελεγεῖα Γιάνκου Καμαράση Βυζαντίου.
 Εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἀλεξάνδρου αὐθεντὸς τῆς Βλαχίας.

Δώματ' Ἀλεξάνδρου Οὐγγροβλαχίην διέποντος
 Βοσπόρῳ ἐν μέσσω κείμεν' ἄμεμπτα πέλει
 σύμμετρό τ' εὐτυχτα, περικαλλῇ τ' ἐξετελέσθη
 ἔκτω εἰνὶ ἔτει κοιρανίης Δακέων.
 ὃς γενεὴν Ὑψηλάντης Ἰωαννίδης τε·
 φραδομοσύνη δὲ θ' ἔῃ κτήσατο κοιρανίην
 πέμπτον ἰδὲ τριακοστὸν ἔτος πληρῶν ἐπιπνοίῃ
 πρωτοτόκοι' εὐχῆς πατρὸς ἀπωνάμενος.
 Ὀλβίος, ὃς Δακέων ὑπαφείλετο κήδεα λυγρὰ
 ἰθεῖαις τε δίκαις λαοσόος γέγονε,
 ἔξοχος ἡγεμόνων, μήτηρ δ' οἱ ἡγάλλετο πρόφρων,
 Σμαράγδ' ἥδὲ κεδνὴ πότνια κυθαλίμη,
 συλλεκτρός τ' Αἰκατερίνη, τρία δ' ἔκγονα λαμπρὰ,
 ἄρσενά δύω, ἡ δ' ἐτέρ' ὑπο γάμου.
 Ταῦτα ἔτος δ' ἐψήφισται εἰς δωμ' Ἀλεξάνδρου,
 ὃν γε Θεὸς σώζοι ἡλίου ἄχρι φάους.

4.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτύμβιον εἰς τὸν οἰκουμένικόν Πατριάρχην κύρ Σωφρόνιον.

Σωφρόνιος Ρώμης ὁ νέος γεγυνὼς Πατριάρχης
 ἰδομένην τε μέγας, καὶ σεμνότητι βίου·
 πρὶν Ἱεροσολύμων, γένος ἔλκων ἀντολήθην
 καὶ φαέθων λάμπας ὥς τις ἐν εὐσεβίῃ,
 μειλίχιος, πρᾶος τ' ἀκτῆμων βένθεα εἰδίης,
 τῶν ἀγίων βίβλων, καὶ γε λύων ἄπασιν
 ἔς Χριστοῦ ποίμνης ὑπαφείλετο κήδεα λυγρὰ,
 κὺν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ τέρπει' ἀγαλλόμενος.

5.

Ἔτερα ἡρωελεγεῖα τοῦ κυρ Μανασῆ εἰς τὸν ἐν τῇ Νέᾳ Κούρτῃ κτισθέντι τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης ναὸν, ὡς ἐκ προσώπου τῆς Δόμνης πρὸς τὸν Αὐθέντην

Μῆ μοι, ἡγεμόνων κλέας Ὑψηλαντίδ' ἐμόν τε

Ἀλέξανδρ' εὖχος, σῇ νεμέσᾳ γαμετῇ

αἰγλήεντι δόμῳ, τὸν ὠκοδομήσας, ὅττι

εὐχῆς τόν δε δόμον ἀντιτίθῃμι ἐγώ.

Κεῖνος μέντ' αἴγλῃ ἀνυπέρβλητος μεγέθει τε

πάντας ἀποκρύπτων καὶ μεγάλαις δαπάναις

οἷον ἔδει ὄντως τὸν μέλλοντ' ἔμμεναι αἰεὶ

ἀρχεῖον Δακίης, καὶ θέμιδος φύλακα·

οὗτος δ' εὐχῆς οἶκος, ἀνυψῶν νοῦν ἐπὶ θεῖον

καὶ ἄκος ἡμετέρων ἀργαλέων παθῶν.

Καὶ γὰρ ἐπεὶ σε, μέγιστε, νικᾶν μεγαλουργίῃ οὐκ ἦν,

φθέγξομαι αὐθαδέως τῷ γε τέλει κρατέων

Αἰκατερίνα, τεῇ, κράντορ, θαλερῇ παράκοιτις

σὺ ὕψει τολμῷ ταῦτα ὑποκλινέως.

6.

Ἐκ τῶν τοῦ κυρ Σεργίου τῆς ἐν Εἰπόλει σχολῆς διδασκάλου ποιημάτων ἐπιτύμβιον εἰς τὸν κυρ Σωφρόνιον τὸν οἰκουμένικὸν Πατριάρχην.

Χρονολογικὸν

Ἦδη εἰς ἔτος γ' ἐπιτύμβιον.

Ἐνθάδ' ὁ πάντα μέγας, οἰκουμένικὸς Πατριάρχης,

Σωφρόνιος ζάθεος, σῶμα μεθῆκε τάφῳ

Σωφρόνιος κεῖνος δ' ἄρ' ὁ ἐκ Δαμασκῶ λαμπρὸς

φωστήρ, καὶ κήρυξ ἔνθεος εὐσεβίης,

χριστιανῶν μέγ' αἷσιμα, φαντάτος ἀρχιερέων

τῆς σοφίης μύστης καὶ ἀρετῆς ἰπάσης.

Ὡς δέ κεν ἡλίοιο φάος ἦ πείρατα γαίης

τοίῃ οἱ βιότου ἤλυθε πᾶσα χάρις

λῆξις· ὥς γὰρ ἦς αἴγλης πρὶν πῖμπλατο πᾶσα

πρὶν θ' ἱεραρχεῖν τῆς Ἀγίας Πόλεως·

ἐξ Ἱερουσαλήμ δ' ἐπιτείλας ὕψος ἐπ' ἄκρον,

κόσμον ἔπαντ' ἀρεταῖς ηὔγασεν ἕξ ἔτεα·

ἐκ δ' ἄκρου ἱεροῦ θώκου κατ' Ὀλυμπον ἀΐξας,
κεῖθεν ἐπαυγάξει μαρμαρυγὰς ἀπλέτους.

7.

Τοῦ αὐτοῦ ἱαμβικὸν εἰς τὸν εὐγενέστατον ἄρχοντα Παχάρνικον κυρίτῃ Γιμά-
ρη Ταφραλῇ ἀδελφὸν τοῦ ἁγίου Ἑρακλείας κύρ Μεθοδίου.

Ἐνθάδε χοῦς Γιμάρη Ταφραλῇ Παχαρνίκου,
αὐτὸς δὲ λαμπρὸς εἰς οὐρανὸν κατοικέει·
βίῳ μελήσας γὰρ καλῶς ἔργον βίου,
ζῆν ἐκ δικαίων εὐσεβῶς καὶ σωφρόνως,
βίου ἅπεισι φαιδρὸς εἰς Θεὸν μέγαν.

8.

Ἔτερον

Ἐνθαδ' ἀφῆκε χοῦν Γιμάρης Ταφραλῆς,
εὐβουλος, ἔμφρων, εὐσεβέστατος τ' ἄρχων·
αὐτὸς δ' ἅπεισι φαιδρὸς εἰς Θεὸν μέγαν
εἰπὼν λυπεῖσθαι μηδ' αὖτις τοῖς φιλτάτοις,
μάλιστα ἄδελφῷ τῷ σεπτῷ Ἑρακλείας.
Ἄλλ' οὖν τίς αὐτὸν καὶ θνόνοντα οὐ ποθεῖ;

9.

Ἔτερον ἡρωελεγείον.

Ἐνθάδε γῆ τὸν χοῦν, τὸ δὲ πνεῦμα Θεοῦ ἀπέδωκε
πάντα βίον θέμενος εὐσεβείης μελέτην
Γιμάρης Ταφραλῆς Παχαρνίκος, εἵποτε ἄρχων,
πᾶσι λιπὼν μνήμην καὶ πόθον ἐξ ἀγάπης.

10.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν νέον οἶκον τοῦ ὑψηλοτάτου αὐθέντου Ὑψηλάντου Ἀλε-
ξάνδρου, ἡρωελεγείον.

Προύχων (μὲν) μεγέθει, ὑπεραυγάζων δ' ἐνὶ κάλλει,
δόξῃ τηλαυγεῖ, ὀλβίος οἶκος ὄδε.
Τὸν δὲ γὰρ ἐξήγειρε μέγας κράντωρ Ἀλέξανδρος

Ἵψηλάντης ὁ ἔξοχος ἡγεμόνων,
 κοίρανος, ἡδ' Οὐγγρο βλαχίης, ἦν δεινὰ καμοῦσαν,
 κάλλος ἐπὶ πρῶτον ἤγαγεν εὐνομίῃ.
 Τὸν δ' οὖν ἀμφιέποι Θεὸς ὑψιμέδων ἅμα τέκνοις
 καὶ Αἰκατερίνην λαμπροτάτην κυρίαν,
 οἷς διατηροῖη δ' αἶεν κλέος, ὀλβου ἄαπτον
 ἔμπεδα ἀστεμφῇ σκῆπτρά τε κοιρανίης.

Δ'.

Ἄωνόμου, πρὸς τὸν μέθυσον.

Θεέ μου δός μου δάκρυα, ποτάμια νὰ χύσω,
 τὸν μεθυσμένον ἄνθρωπον νὰ κλαύσω νὰ θρηνήσω.
 Δός μου καὶ ἕναν βοηθὸν ὅπου νὰ βοηθήσῃ,
 ὅπου νὰ ἦναι ἄξιός τοῦτον νὰ ταλανίσῃ.
 Δός μου κ' ὀλίγην σύνεσιν, ὅπου νὰ ἐννοήσω
 καὶ εἰς αὐτὸν τὸν δυστυχῇ πρεπόντως νὰ λάλῃσω.

Πρὸς τὸν μέθυσον.

Ποῖον νὰ φέρω ἄνθρωπον γιὰ νὰ σοῦ παραστήσῃ
 ὅτι ἐσὺ ἐχάθηκες, φεῦ, ἀπὸ τὸ μεθύτι ;
 ποῖον θέλεις, ὦ μέθυσε, μάρτυρα νὰ σοῦ στήσω
 γιὰ νὰ σὲ κλαύσῃ καὶ αὐτὸς κ' ἐγὼ νὰ σὲ θρηνήσω ;
 Προφήτην ἢ ἀπόστολον ἢ καὶ τὸν Ἡσαΐαν,
 ἢ τὸν οὐρανοφάντορα καὶ τούτου τὴν χορείαν ;
 Χρυσόστομον, Γρηγόριον, τὸν θεῖον Θεολόγον,
 τὸν Σολομῶντα τὸν σοφόν, Λουκᾶν τὸν θεηγόρον ;
 « Πρόσεχε, λέγει ὁ Λουκᾶς, ἐν μέθῃ καὶ κραιπάλῃ »
 καὶ σὺ φωνάζεις ἄθλιε, « ρίξε νὰ πιοῦμε πάλι. »
 Ὁ Σολομὼν μοιρολογεῖ, τῆνι οὐαὶ φωνάζει,
 οὐαὶ ἤγουν ἀλλοίμονον καὶ σένα δὲν σὲ νοιάζει.
 Καλὸν νὰ εὐρισχώμεθα μ' ὅλους τοὺς λυπημένους
 μᾶς λέγει ὁ Γρηγόριος ἢ μὲ τοὺς μεθυσμένους.

Ἡ ἀμετρία τοῦ κρασιοῦ σηκώνει τὴν υἱείαν,
 λέγει τὸ στόμα τὸ χρυσὸν, φέρνει ἀκολασίαν,
 Ἡ μέθη πάλιν λέγει μας, εἶναι παραφροσύνη,
 νεκρώνει τὴν διάνοιαν, χάνει τὴν σωφροσύνη.
 Ἡ μέθη, λέγει ὁ αὐτὸς, τὰς ἡδονὰς ἀνάπτει,
 φθείρει καὶ τὴν νεότητα, καὶ τὴν ψυχὴν σου βλέπτει.
 Τί λέγει ὁ Βασίλειος, ἐγὼ ἀρχὴν δὲν κάνω,
 ἔχει λόγον ὁλόκληρον καὶ διαδαστὴν σὲ βάνω,
 νὰ διαδάσῃς καὶ αὐτὸν μὲ προσοχὴν μεγάλην,
 καὶ βλέπεις πόσα ἔγραψε κακὰ γιὰ τὴν κραিপάλην.
 Ἐκεῖ ὁ νοῦς σκοτίζεται καὶ θολωμένος μένει
 νὰ βλέπῃς τὴν κατὰστασιν τῶν μεθυσμένων γραμμένη.
 Οὐαὶ οἱ ἐγειρόμενοι, λέγει ὁ Ἡσαίας,
 καὶ σίκερα διώκοντες, βαβαὶ τῆς δυστυχίας.
 Σίκερα, λέγει ἡ Γραφή, τὰ ὅσα μέθη κάνουν,
 καὶ ἂν τὰ πίνῃς ἄμετρα στὴν κόλασιν σὲ βάνουν.
 Αὐτοὶ καὶ ἄλλοι πάμπολλοι καὶ Ἑλληνες ἀκόμα
 ἀλλοίμονον εἰς τὸν μπεκρὴν, φωνάζουν μ' ἓνα στόμα.
 ἀλλοίμονον, φωνάζουσιν, ἔχει ὁ μεθυσμένος,
 ὅτι αὐτοὶ ἡξεύρουσι πῶς εἶναι κολασμένος.
 Ἀλλοίμονον λέγω καὶ ἐγὼ, οὐαὶ ἑστὸν μεθυσμένον,
 ὅτι αὐτὸς ἐπέρασε καὶ τὸν δαιμονισμένον.
 Ἀκούεις, μαῦρε ἄνθρωπε, τί γίνεσαι ὅταν πίνῃς,
 καὶ τί σοῦ κάνει τὸ κρασί, καὶ σὺ δὲν τὸ ἀφίνεις ;
 Δαιμονισμένος γίνεσαι, καὶ δέσιμον δὲν θέλεις,
 ἔτι σὲ δένει τὸ κρασί, καὶ σὺ δὲν τὸ ἡξεύρεις.
 Καὶ ὅχι τοῦτο μοναχὰ ὁποῦ πολλοὶ τὸ βλέπουν,
 ἀλλὰ καὶ τὰ ρευματικά, οἱ ἱατροὶ τὸ λέγουν.
 Αὐτὸ εἶναι τὸ χερίστον καὶ θέλει σ' ἀφανίσει,
 ὅμως ἐμεῖς τ' ἀφίνομεν, λέγομεν τὸ μεθύσι,
 μ' ἂν δὲν πιστεύῃς, μέθυσσε, πῶς εἶσαι δεδεδεμένος,
 σηκώσου, κάθησαι καλὰ καὶ μὴν εἶσαι πεσμένος.
 Μὰ δὲν ἡμπορεῖς νὰ σηκωθῇς γιὰ τί εἶσαι μεθυσμένος,
 καὶ ἔγινες παρόμοια ὡς ἂν ἀποθαμμένος.
 Χέρια ἔχεις δὲν βαστοῦν, πόδαίρι δὲν στέκουν,
 ἡ γλῶσσά σου μπερδεύεται, τὰ μάτια σου δὲν βλέπουν.
 Ἐσὺ καλὰ ἐκλήθησες μὲ κάθιε εὐταξίαν

καὶ τὸ κρασί σὲ φόρτωσεν ὅλην τὴν ἀταξίαν.
 Εἰς τὴν ἀρχὴν ἠϋτρέπιζες τράπεζαν καὶ ποτήρια
 καὶ ὕστερα τὰ ἔκαμες τοῦ κάκου τὰ κρεντήρια.
 Ὅλα καλὰ εἰς τὴν ἀρχὴν, ὅλα μὲ εὐταξίαν,
 καὶ τὸ κρασί τὰ ἔφερεν ὅλα εἰς συχασίαν.
 Ὅλα καλὰ καὶ εὐτακτα, τράπεζαν καὶ πιάτα,
 τῶρα τὰ ἀνακάτωσαν τὰ περισσὰ γεμάτα.
 Ὅτι ἐσὺ εἰς τὴν ἀρχὴν τῶπινες μετρημένον,
 καὶ ὕστερα τὸ ρούφαγες σὰν βόι δι διψκόμενον.
 Ἐρούφιξες, ἐρούφιξες, ἔγινες σὰν γουροῦνι,
 καὶ δὲν σὲ πλένει ἄθλιε τῆς Κρήτης τὸ σαποῦνι.
 καὶ ὅλοι σὲ περιγελοῦν, οἱ γέροι καὶ οἱ νέοι,
 ἢ δὲ μαύρη γυναῖκά σου κάθεται καὶ σὲ κλαίει.
 Σὲ κλαίει ἡ γυναῖκα σου, σὲ κλαῖν' καὶ τὰ παιδιὰ σου,
 γιατί ἔχασες τὸ εἶναι σου, ἔχασες τὰ μὲν ἁλά σου.
 Εἶπέ μου τῶρα, σὲ περικαλῶ, ἐσὺ ἐτούτην ὥραν,
 ἀπὸ τὰ ζῶα τᾶλογα, τί διαφέρεις τῶρα;
 Σὺ ὠμοιώθηκες αὐτοῖς, συνεκβληθεὶς τὰ μέλη,
 τοῖς ἀνοήτοις κτήνεσιν, ὁ Ψαλμῳδὸς τὸ λέγει.
 Καθ' ἓνα ἀπὸ τ' ἄλογα κάνει ὅτι μπορέσει,
 ἀμὴ ἐσὲ τὸ λογικὸν τί νὰ σὲ συγχωρέση,
 ὅπου ἐσὺ ἐσήκωσες ἀτός σου καὶ ἀπ' ἀτός σου,
 τὸ λογικὸν ποῦ σ' ἔδωκεν ὁ πλάστης καὶ Θεός σου.
 καὶ μοῦ πηδᾷ τοὺς ἴσχιους ὡσὰν νὰ ᾔν' αὐλάκια,
 καὶ ὅλ' ἀπλῶς σοῦ φαίνονται βαθύτατα χαντάκι_α.
 Ἡ γῆ ὅλη σηκώνεται ὀρθή, λέγει ὁ λογισμός σου,
 νὰ πάρῃ κ' ὅλα τὰ βουνὰ νάρθουν νὰ σὲ πλακώσου.
 Τότε γελᾷς καὶ τραγουδᾷς, χαίρεσαι καὶ χορεύεις,
 καὶ εἰς ὀλίγον ὕστερον, πικραίνεσαι καὶ κλαίεις.
 Τῶρα κάθεσαι ἀφοβα μὲ μεγαλοκαρδίαν,
 καὶ εἰς ὀλίγον ὕστερον, ἔχεις πολλὴν δειλίαν.
 Ὁ ὕπνος σου εἶναι βαρὺς καὶ στενοχωρημένος.
 ὁ στόμαχος φορτῶνεται, γίνεται ξυλισμένος.
 Ξυπνήματα ἀναίσθητα ἔχεις ὅταν κοιμᾷσαι,
 ἂν σοῦ φωνάξῃ καὶ τινὰς φωνάξῃς καὶ φοβᾷσαι.
 Ἡ μέθη εἶναι ἀγκυστρον, ἕτοιμον τοῦ ἐχθροῦ σου,
 νὰ σὲ τραβίξῃ στὰ κακὰ μὴν ἔχοντας τὸν νοῦν σου.

Ἡ μέθη λέγω τὸ κρασί, μαζὺ μὲ τὸν ἐχθρόν σου,
 ὅπου γυρεύει καὶ ζητεῖ πάντοτε τὸ κακόν σου.
 Ἐχθρὸς εἶν' ὁ διάβολος, αὐτὸς σὲ ἀναγκάζει,
 νὰ πίνης νὰ τρελλαίνεσαι γιὰ τὶ νὰ σὲ ἀτιμάσῃ.
 Αὐτὸς τὴν παρακίνησιν κάνει νὰ σὲ χορτάσῃ,
 ὅχι γιὰ τίποτε καλὸν, ἀλλὰ νὰ σὲ κολάσῃ.
 Αὐτοὶ οἱ δύο φίλοι σου κολάζουν τὴν ψυχὴν σου,
 κοντὰ ποῦ σὲ κολάζουσι, βλάπτουν καὶ τὸ κορμί σου.
 Τώρα περὶ κολάσεως ἀρίνω νὰ λαλήσω,
 καὶ μόνον τὰ τοῦ σώματος πάθη νὰ παραστήσω.
 Ὑστερον ὁμῶς λέγω σοι τὰ πάθη τῆς ψυχῆς σου,
 καὶ ἂν δὲν ᾔῃαι φοδερὰ, φάε, πίε, μεθύσου.
 Ἐδὼ μόνον κάνω ἀρχὴν, νὰ εἴπω τοῦ κορμίου,
 νὰ ἴδῃς τὰ χαρίσματα τοῦ περισσοῦ κρασίου,
 ὅτι τὸ σῶμα ἀτακτεῖ, τὴν ὄψιν τοῦ τὴν χάνει,
 καὶ κάθε ἓνα μέλος σου, λαχταρισμὸν λαμβάνει.
 Ἀκούεις νὰ σοῦ τὸ εἰπῶ; μὰ δὲν σ' ἀρίνει ἡ μέθη,
 βοῖζουν τὰ αὐτιά σου, σὰν μύλος ὅπ' ἀλέθει.
 Πόθεν νὰ κάμω τὴν ἀρχὴν, ποῖον νὰ εἴπω πρῶτα;
 Ἰσως καλὰ ἀρχίνησα ἀπὸ αὐτὰ τὰ ὤτα.
 Αὐτὰ βοῖζουν καὶ ἤχουῖν, ὥσάν πολὺ μελίσσι,
 ἔτσι ἐσὺ τὰ ἔκκαμες μὲ τὸ συχνὰ μεθύσι.
 Τὰ χεῖλη σου ξηραίνονται, τὰ δόντια σου σαπίζουν,
 τὰ μάτια σου πρίσκονται, μελανοκοκκινίζουν,
 δακρύζουν καὶ τσιμπλιάζουσι, τὸ στόμα σου στεγνώνει,
 ἀναγουλιάζει καὶ ξερνᾷ, ὀμπρὸς σου τὰ κενώνει.
 Τὰ νεῦρα διαλύονται καὶ χάνουσι τὸν τόνον,
 καὶ φέρνουσι παραλυσίαν καὶ στὸ κεφάλι πόνον.
 Ὅταν τὰ νεῦρα σου λυθοῦν, χάνεις τὴν δύναμίν σου,
 ἀκολουθεῖ καὶ γίνεται τρεμοῦλα στὸ κορμί σου.
 Ἐγνώρισες τώρα μπεκρὴ, τῆς μέθης τὴν τρομάραν,
 μὲ τὸ κρασί ἀπόκτησας τοῦ ΚΑΪΝ τὴν κατάραν.
 Ἡ ὄψις γίνεται χλωμὴ καὶ καταμπαμπουνιάζει,
 ὥσάν τὴν τζάμπαν γίνεσαι· πίνε καὶ μὴν σε νοιάζει.
 Φουσκώνει ἀνεβατίζεται, κ' ὕστερα κοκκινίζει,
 ὥσάν τὸν φοῦρνον γίνεται κ' ὕστερα κιτρινίζει.
 Ὁ λάρυγγας φλογίζεται, ἡ γλῶσσα παραλύει,

καὶ παστρικά δὲν ἤμπερεῖ λόγια νὰ λαλήσῃ·
κόπτεται ἡ ἀναπνοή, φουσκώνει ἡ κοιλία,
ἀνασασμὸν δὲν ἤμπορεῖς νὰ ἔχῃς μὲ εὐκόλιαν·
σφαλίζει καὶ ἡ μύτη σου καὶ ἡ φωνὴ χοντρένει.
Τὸ φλέγμα γίνεται πολὺ, εὐκόλα δὲν εὐγαίνει·
τὰ χέρια σου τρέμουν, τὰ πόδια σου γλυστροῦσι,
ὥσάν τῶν παιδῶν τῶν μικρῶν ἐδῶ κ' ἐκεῖ πατοῦσι.
Στεγνώνει τὸ πλεμῶνι σου, πάλιν κρασί γυρεύει,
κ' ἐσὺ συχνάκις πίνοντα, ἡ φλόγα περισσεύει.
"Οἱ τὸ πίνεις τὸ κρασί διψαν νὰ καταπαύσης.
καὶ τοῦτο φέρνει φλογισμὸν, ποτὲ νὰ μὴ σχολάσης.
Οἱ χρόνοι λιγοστεύουν, καθὼς τὸ μαρτυροῦσι
πολλοὶ σοφοί, χρόνους πολλοὺς οἱ μέθυσοι δὲν ζοῦσι.
Καὶ πάλιν ὅσους ζήσουν με ἄκραν δυστυχίαν,
γυμνὴ γυνή· γυμνὸς ἐσὺ, γυμνὰ καὶ τὰ παιδιά·
ξυπόλυτα, ξεσκούφωτα καὶ τετραχειλισμένα,
καὶ ἂν φοροῦν καὶ τίποτα ποικιλομπαλωμένα,
ἀπὸ ἀλευρί-τίποτα, μήτε σφυρὶ ἀλάτι,
ἀκόμη δὲν εὐρίσκεται νερὸ εἰς τὸ κανάτι.
Εἰς τὰ [θαμπάκια καὶ μαλιὰ, βουτύρια καὶ λάδια,
καὶ σὰ σιταροκρίθαρα ποντίκι δὲν σκοντάβει.
Φουρτοῦνα ἔχει ἡ ψυχὴ, φουρτοῦνα τὸ κορμί σου,
φουρτοῦνα καὶ τὸ σπίτι σου, φουρτοῦνα τὸ πουργί σου.
Πολλοὶ μέσα στὴν θάλασσαν φουρτοῦνα δοκιμάζουν,
μὰ ὅταν εὕρουν εἰς τὴν γῆν βέβαια ἡσυχάζουν.
Ἐσὺ καὶ δὲν εὐρίσκεσαι ποτὲ χωρὶς φουρτοῦνα,
καθὼς καὶ δὲν εὐρίσκεται σκάλα χωρὶς σκαλούνια. *
Ἐκεῖνοι φουρτουδιάζονται, ὅμως χωρὶς νὰ θέλουν
ὅτι οἱ ἄνεμοι αὐτοὺς ἐδῶ κ' ἐκεῖ τοὺς φέρνουν,
μὰ ἡ φουρτοῦνα ἡ κακὴ ὅπου ἐσὲ πλακώνει, |
ἔρχεται ἀπὸ τὸ κρασί καὶ σὲ καταφυλώνει,
καὶ γίνεσαι ἓνα σύχαμα καὶ σὲ περιγελοῦσιν,
ἐκεῖνοι ποῦ σὲ πῶτιζαν, καὶ σὲ καταφρονοῦσι.]
Πρῶτον ὅπου σὲ ἄλεσαν σὲ εἶχαν τιμημένον
καὶ ὕστερα σὲ ἔκαμαν γουροῦνι λασπωμένον·
μὰ σὺ ἂν ἦχες λογικὸν, μυαλὰ εἰς τὸ κεφάλι,

βέβαια δὲν τοὺς ἄκουες νάρθης σ' αὐτὸ τὸ χάλι.
Αὐτοὶ σοῦ δίδουν τὸ κρασί ὅχι πῶς σ' ἀγαποῦσιν,
ἀλλὰ νὰ γένῃς μασκαράς νὰ σὲ περιγελοῦσι,
καὶ σὲ συχνοποιήσουσι τάχα γιὰ τὸ καλὸν σου.
Καὶ σὺ ὥσάν ἀνόητος ἔχασες τὸ μυαλὸν σου,
καὶ πεύταις καὶ κυλίεσαι σὰν χοῖρος εἰς τὸ κουμάσι.
Λοιπὸν καὶ ποῖος ἀνθρώπων ἐστὲ νὰ ὀνομάσῃ;
ἀληθινὰ, ἀλλοίμενον, εἰς ἐσένα μεθυσμένε,
ἀνόητε, γαῖδαρε, κρασικαπιστρωμένε.
Αὐτὰ σοῦ κάνει τὸ κρασί καὶ τὰ πολλὰ γεμάτα,
καὶ σὺ δὲν τὸ αἰσθάνεσαι, μήτε ἀνοίγεις μάτια,
ὅτι τὰ καταθώλωσες καὶ πλέον ἐσκοτίσθης,
καὶ δὲν σ' ἀφίνει τὸ κρασί νὰ ἰδῇς ποῦ ἐκρημνίσθης,
ἀλλὰ περνᾷς ἀψήφιστα, ψυχὴν καὶ δὲν λυπᾶσαι,
ἀνθρώπους δὲν ἐντρέπεσαι, Θεὸν καὶ δὲν φοβάσαι.
Καὶ τώρα πλέον ἔγινες παίγνιον τῶν δαιμόνων,
καὶ τῶν ἀνθρώπων ὄνειδος καὶ ὁμοίος τῶν ὄνων,
καὶ τοῦ ἀέρος μολυπμὸς καὶ τῶν ἁγίων θρήνος,
καὶ λύπη τῶν ἀγγέλων μας, αὐτὰ διῖει ὁ οἶνος.
Εἶπέ μου τώρα, μέθυσε, εἶπέ μου δὲν φοβάσαι
τὸν παντοδύναμον Θεὸν, ἀλλὰ βαρυκοιμᾶσαι;
Εἶπέ μου λέγω, ὦ μπεκρῇ, εἶπέ μου τί προσμένεις,
ὅπου στήν μέθην χώνεσαι καὶ εἰς τὸ κρασί 'παλαίνεις;
Δὲν εἶν' ἐξέτασις ποτὲ, Θεὸς διὰ νὰ κρίνῃ,
ἐκεῖνον ὅπου ἄμετρον κρασί καὶ πολυπίνει;
Εἶναι Θεὸς, ὦ μέθυσε, εἶναι καὶ τιμωρία,
κρίσις καὶ ἀνταπόδοσις, κόλασις αἰωνία.
Εἶναι ἐκεῖνος ὁ Θεὸς, λέγω ὁ ποιητὴς σου,
ὅπου σοῦ δίδει τὸ κρασί καὶ ὅλα τῆς ζωῆς σου.
Σοῦ ἔδωκε, ναί, τὸ κρασί, νὰ πίνῃς, νὰ δοξάζῃς,
καὶ ὅχι νὰ τρελλαίνεσαι καὶ νὰ τὸν ἀτιμάζῃς,
ὅτι αὐτὸς σ' τὸ ἔδωκε χάριν ἀδυναμίας,
καὶ σὺ πλέον τὸ ἔκαμες ἕρμα ἀκολασίας.
Σοῦ ἐχαρίσθη τὸ κρασί, καρδίαν νὰ εὐφραίνῃς,
ὁ Προφητάναξ τὸ λαλεῖ, ἄσωτος νὰ μὴν γένῃς.
Ὁ Παῦλος σοῦ τὸ βεβαιοῖ· νὰ καὶ ἡ μαρτυρία

οἶνω νὰ μὴν μεθύσκειται ἐνῶ εἶν' ἀσωτία·
 εὐεργεσία εἶν' αὐτὸ νὰ πίνης εἰς τὴν θλίψιν
 δύω, τρία ποτήρια, ὅπου νὰ ἔχῃς νίψιν,
 νὰ ἀντιστέκης τοῦ ἐχθροῦ, πάντα νὰ τὸν παλεύης,
 τὸν νοῦν σου εἰς τὸν οὐρανὸν νὰ τὸν περιπολεύης,
 μὰ σὺ δὲν ἐδιάκρινες, μηδ' ἔβαλες σ' τὸν νοῦν σου,
 νὰ τὸ δεχθῇς ὡς χάρισμα καὶ δῶρον τοῦ Θεοῦ σου.
 Εἶπέ μου τώρα ὁ Θεὸς πῶς νὰ μὴ σὲ κολάσῃ,
 καὶ μέσα εἰς τὰ τάρταρα νὰ σὲ καταδικάσῃ,
 ὅπου ἐσὺ τὸν ἀτιμᾷς μ' ὅλην τὴν δύναμίν σου,
 μπεκρολογῶντας, πίνοντας εἰς ὅλην τὴν ζωὴν σου;
 Βέβαια καὶ ἐξ ἁπαντος θέλει νὰ σὲ κολάσῃ
 μαζὺ μὲ τὸν Διόνυσον νὰ σὲ καταδικάσῃ,
 ὅτι αὐτὸν ἐδόξαζες εἰς ὅλην τὴν ζωὴν σου,
 καὶ ἔχι τὸν ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ποιητὴν σου,
 καὶ ὅτι τὸν ἐλάτρευες πάντοτε καὶ παντοίως.
 Μέλλεις λοιπὸν νὰ κολασθῇς, νὰ καίγῃσαι αἰώνίως
 μέσα εἰς τὰ κατώτατα τοῦ ᾄδου εἰς τὸ σκότος,
 ἐκεῖ ὅπου εὐρίσκεται τῶν μεθυστῶν ὁ τόπος.
 Ἀρχήνισα καὶ τῆς ψυχῆς διὰ νὰ καταλάβῃς,
 ἂν δὲν ἀφήσῃς τὸ κρασί πόσα μέλλεις νὰ λάβῃς.
 Ἀρχήνισα μὰ δειλιῶ, φοβοῦμαι καὶ τρομάζω
 νὰ ὁμιλήσω τὰ δεινὰ τοῦ ᾄδου καὶ διστάζω.
 Φόβος καὶ τρόμος μὲ κρατεῖ καὶ συστολὴ μεγάλη,
 ὁ νοῦς μου ἐσκοτίσθηκε καὶ πῶς ἀρχὴν νὰ βάλλῃ.
 Φοβοῦμαι περὶ τῶν ἐκεῖ νὰ γράψω νὰ λαλήσω,
 μήπως ἀπὸ τὸν φόβον μου ἤθελε ξεψυχήσω.
 Ἡ γλῶσσά μου ἀδυνατεῖ, τὸ χέρι μου διστάζει
 νὰ γράψῃ ὅσα ὁ μπεκρῆς σ' τὸν ᾄδην δοκιμάζει.
 Τρέμω, λέγω, καὶ δειλιῶ μόνον νὰ ἐννοήσω,
 τὸ φρικτὸν δικαστήριον καὶ πῶς νὰ ὁμιλήσω.
 Θέλω πολλὰ καὶ ἀγαπῶ, τέλος ἐδῶ δὲν κάμνω,
 μήπως ἀπὸ τὸν φόβον μου ἤθελεν ἀποκάμω,
 καὶ πέσω κἀτῶ ὡς νεκρὸς καθὼς κ' ἐσὺ εὐρέθης
 πολλαῖς φοραῖς νεκρὸς ξηρὸς εἰς τὸν καιρὸν τῆς μέθης.
 Δύο γινῶμαι παλεῖουσι, μία νὰ σιωπήσω
 κ' ἡ ἄλλη μὲ παρακινεῖ διὰ νὰ ὁμιλήσω,

καὶ τί νὰ κάμω ἀπορῶ, ποῖαν νὰ διαλέξω,
 μοῦ φαίνεται καλλίτερον σ' τὴν σιωπὴν νὰ τρέξω·
 αὐτὴ εἶναι καὶ ἄφοβος κ' ὄχι ἡ ὁμιλία
 ὅτι νὰ τὴν ἐνθυμηθῶ μὲ πιάνει ἡ δειλία·
 μὰ πάλιν στοχαζόμενος καὶ βλέποντας ἐσένα
 εἰς τούτην τὴν κατάστασιν θέλω πιάσω πένα·
 διὸ νὰ περιγράψω σου καὶ νὰ σοῦ φανερώσω
 ὅλα τοῦ ἄδου τὰ δεινὰ μήπως σὲ διορθώσω,
 ὅπου ν' ἀφίσης τὸ κρασί νὰ μὴν τὸ πολυπίνης
 καὶ ὡς νερόν εἰς τὸ βουτζὶ εἰς τὴν κοιτῆν τὸ χύνεις·
 μὰ ἂν τὸ πίνης ἄμετρον ὥσάν ἀπὸ τὴν βρύσιν
 λαμβάνεις τὴν ἀνταμοιβὴν εἰς τὴν δικαίαν κρίνιν.
 Ὅταν προστάξῃ ὁ κριτὴς νὰ ἀνοιχθοῦν οἱ βίβλοι
 τότε ἐσὺ ποῦ νὰ φανῇς καὶ ὅλοι σου οἱ φίλοι;
 τρόμος ἀνεκδιήγητος μέλλει νὰ σὲ ταράξῃ
 ὅταν νὰ ἴδῃς τὸν Κριτὴν νὰ σὲ ἀγριοτηράξῃ.
 Ἐκεῖ τὸ βῆμα φοβερόν, δικαία καὶ ἡ κρίσις,
 κριτὴς ἀπροσωπόληπτος, μέθυσε, τί ποιήσεις;
 ἐκεῖ στέκονται ἄγγελοι μύριας μυριάδαις
 νὰ δένωσι τοὺς λαῖνοὺς μαζὺ μὲ τοὺς παππάδες
 ὅποιοι καὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἐδῶ μπεκρολογοῦσι
 καὶ μὲ χωρὶς συνείδησιν τὰ θεῖα λειτουργοῦσι·
 ἔνδυμα γάμου χρειάζεται ὁ κάθε εἷς νὰ λάβῃ,
 ἐσένα σοῦ τὸ ῥύπωσεν ἡ μέθη κ' ἡ κραιπάλη,
 ἐκεῖνος τότε ὁ κριτὴς θέλει σοῦ τὸ γνωρίσει
 ὅπου τὸ καταλέρωσε ἐδῶ μὲ τὸ μεθύσι
 Ἡμέρα τότε φοβερὴ εἶναι τοῦ κριτηρίου
 ἐσένα περισσότερον, φίλε τοῦ κρεντηρίου·
 μάρτυρα δὲν χρειάζεται διὰ νὰ μαρτυρήσῃ
 ὅτι μυρίζεις καὶ βρωμᾷς ὅλος ἀπὸ μεθύσι.
 Ἀπαντα τέτε τὰ κρυπτὰ θέλει φανερωθῶσι
 καὶ πρόφασιν δὲν ἔχουσιν ὅσοι ἐξῶ μεθῶσι.
 Τὰ ἄστρα τότε πίπτουσιν, ἡ γῆ τότε κλονεῖται
 ἀκούσατε καὶ φρίξατε ὅσοι ἐδῶ μεθεῖτε.
 Μεγάλη εἶναι ἡ ὀργή, ποῖος νὰ ὑποστήσῃ
 ἐπάνω σου θέλει χυθῇ ὅλη γιὰ τὸ μεθύσι,
 Τότε ἀποχωρίζεσαι σὺ ἀπὸ τοὺς δικαίους

ὅτι εὐρέθηκες ἐσὺ ἀνάξιος ἐλέους.

Πρόφασαίς δὲν χωροῦν ἐκεῖ, μήτε ψευδολογίαις,
εἶναι κριτῆς ἀλάνθαστος, γνωρίζει ταῖς καρδίαις.

Θεὸς εἶν' ἐκεῖ κριτῆς, χατῆρι δὲν χωράει,

φίλος πατήρ καὶ ἀδελφὸς ἐκεῖ δὲν βοηθεῖ.

ἀλλὰ πορεύου ἀπ' ἐμοῦ, τότε θέλει ἀκούσεις

καὶ εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον φλογὸς τῆς καγγλαζούσης

καὶ εἰς τοὺς ἀγγέλλους προσπαγῇ εἰς φλόγα τοῦτον δότε

κ' εὐθὺς ἀγριοδαίμονες ἔξαφνα νὰ σ' ἀρπάξουν

καὶ μέσα εἰς τὴν κόλασιν, εὐθὺς νὰ σὲ πετάξουν

ἐκεῖ νὰ τηγανίζεσαι, νὰ κλαίης, νὰ λυπῆσαι

ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς δαίμονας πικρῶς νὰ τυραννῆσαι.

Ἐκεῖ ἡ φλόγα τοῦ πυρὸς, ἐκεῖ βρυγμὸς δδόντων

νὰ καταπλέγῃ τὰς ψυχὰς πτωχῶν καὶ τῶν ἀρχόντων.

Ἐκεῖνοι ὅπου πίνουσι πολὺ κ' ἐδῶ μπεκρολογοῦσι

διὰ νὰ ἔχῃς συντροφιά νὰ σὲ παρηγοροῦσι.

Μὰ ἀγκαλὰ παρηγοριὰ ἐκεῖ καὶ δὲν χωράει

ἀλλ' οὐδὲ παρηγορητῆς νὰ σὲ παρηγορή,

γιατὶ ποτὲ φόβον Θεοῦ δὲν σ' ἔμελλε νὰ ἔχῃς,

ἀκολουθεῖ τώρα λοιπὸν ἀπὸ Θεοῦ ν' ἀπέχῃς·

εἰς γῆν κλαυθμῶνος σκοτεινὴν τότε νὰ κατοικήσῃς

ἀν δὲν ἀφίσῃς τὸ κρασί καὶ ἀν δὲν τὸ μισήσῃς·

τὴν μέθην, ὅχι τὸ κρασί, ὅπου χαλᾷ τὰς φρένας

καὶ ἄλλος ἀθλιώτερος ἐκ σοῦ δὲν εἶν' οὐδένας.

Ἐκεῖ θέλει δδύρεσαι, ἐκεῖ θέλεις τρομάξεις,

ἀλλοίμονον, ἀλλοίμονον ἐκεῖ θέλεις φωνάζεις.

Ποῦ εἶν' ἐκεῖ τὰ τραγούδια, ποῦ εἶναι οἱ χοροὶ σου

καὶ ὅσα ἄλλα ἔκανες ν' ἀνοίγῃ ἡ ὄρεξις σου;

Ποῦ εἶναι τὴν ὥρα τοῦ κρασί; ποῦ εἶναι ἡ σπατάλη;

ἓνα μόνον εἶναι ἐκεῖ, ἡ τῆς ψυχῆς σου ζάλη.

Ἐδῶ συχνὰ ἐσήκωνες γεμάτα τὰ κουπάρια,

ἐκεῖ συχνὰ θὰ σὲ κεντοῦν τοῦ ἄδου τὰ κοντάρια.

Ἐδῶ ποτὲ δὲν ἤκουσες λόγια ἀποστόλου,

ἐκεῖ θὰ βλασηνίζεσαι ἀπὸ τοῦ διαβόλου.

Πικρὰ ἐκεῖ ἡ κόλασις, πικρὰ ἡ κατοικία,

πικροὶ εἶναι οἱ δαίμονες, πικρὰ ἡ δυσωδία.

Ἐκεῖ θέλει εὐρίσκεισαι μὲ γλῶσσαν φλογισμένην

ὅτι ἐδῶ τὴν ἡθέλεις εἰς τὸ κρασί χωσμένην.
 Τὸ στόμα νὰ ξηραίνεται, καρδίᾳ ν' ἀναστενάζῃ,
 τὰ μάτια νὰ τρέχουσιν, ὁ νοῦς νὰ σκοτινιάζῃ.
 Καθὼς ἐδῶ εὗρίσκεσαι πάντοτε σκοτισμένος,
 ἔτσι καὶ εἰς τὴν κόλασιν πάντοτε ἔσφωμένος.
 Ἐκεῖ τὸ σκότος ἀπεγγές, ἡ κόλασις βαρεῖα,
 ἡ θλίψις εἶναι ἄμετρος καὶ ἡ στενοχωρία.
 Ὁ ποταμὸς ὁ πύρινος νὰ φλέγῃ τοὺς μεθύσους,
 τοῦ Βάχχου τοὺς προσκυνητάς, μ' ὅλους τοὺς Διόνυσους.
 Διόνυσ' ὀνομάζονται ὅσοι πολὺ μεθοῦσι
 καὶ χάνουσι τὰς φρένας τους καὶ πλέον ἀσωτοῦσι.
 Ἐκεῖ τὸ βάρος ἀχανές καὶ ἀπεγγῆς ὁ ζόφος,
 ἡ κόλασις παντοτεινὴ ἀδάστακτος ὁ γνόφος.
 Θρήνος ἐκεῖ καὶ ὀδυρμὸς, φόβος κλαυθμὸς καὶ τρόμος
 καὶ τοῦ Βελίαρ τὰ δεινὰ καὶ τοῦ πυρὸς ὁ βρῶμος.
 Οἱ ὄνυχες νὰ σχίζουσιν ἀνηλεῶς τὰ μέλη
 ὅπου τὰ κατασάπησες ἐδῶ μὲ τὸ ἀμπέλι.
 Ἀμπέλι λέγω τὸ κρασί ὅτι αὐτὸ τὸ κἀνει
 καὶ τοῦτο ἔχει φυσικὸν τὰ μυαλὰ νὰ χάνῃ.
 Βαρὺ εἶναι καὶ ἄτιμον τὰς χεῖρας σου νὰ δέσουσιν
 καὶ εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον δαίμονες νὰ σὲ θέσουν.
 Πικρὸν πολὺ καὶ γοερὸν ῥινίδα νὰ γυρεύῃς
 διὰ ὀλίγον θροισισμὸν καὶ πάλιν νὰ μὴν εὕρῃς.
 Βαρὺ τὸ δεσμωτήριον, ἄγριοι πορταραῖοι,
 ἀνηλεεῖς οἱ φύλακες καὶ οἱ δεσμωταραῖοι.
 Πικρὸς εἶναι ὁ τάρταρος, βρυγμὸς ὁ τῶν ἐδόντων,
 ἄνθρωπε, λάβε αἰσθησιν καὶ ἄφησε τὸν πότον,
 ὅτι σκληρὰ τὰ βούνευρα, ἡ πίσσα βρωμισμένη.
 Τοῦτα εὗρίσκουσιν ἐκεῖ ὅλοι οἱ μεθυσμένοι.

ΑΡΧΑΙΟΣ ΜΟΝΟΛΙΘΟΣ

ΤΑΦΟΣ

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀπὸ παλαιᾶς Φωκαίας, ὡς μίαν ὥραν, πρὸς Μαινομένην ἀγούσης ὀλίγα τινὰ μέτρα ἐν δεξιᾷ παραρρέοντος μικροῦ χειμάρρου ἀταντᾶται μέγας λαξευτὸς μονόλιθος τάφος κείμενος ἐπὶ γηλόφου, ὃν οἱ ἐγχώριοι *Πελεκητήν* καλοῦσιν, ἐξ οὗ καὶ τὸ μέρος ἐκεῖνο τὴν αὐτὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβε. Περὶ τοῦ παναρχαίου τούτου τάφου οὐδεὶς, καθόσον γνωρίζομεν, τῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων μνείαν ποιεῖται. Διὰ τοῦτο ἀναφέρομεν ἐνταῦθα τινὰ περὶ τοῦ μνημείου τούτου καὶ ἀφίνομεν εἰς τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἀσχολουμένους νὰ πραγματευθῶσι περὶ αὐτοῦ εἰδικώτερον.

Ὁ λίθος, ἐξ οὗ ἐλαξεύθη ὁ τάφος οὗτος, εἶναι τοῦ γένους τῶν τραχιτῶν (*tuf trachite volcanique*), οὗτινος γέμει ὅλη ἡ Φωκαϊκὴ χώρα, καὶ ὅστις χρησιμεύει κυρίως εἰς κατασκευὴν παραστάδων θυρῶν καὶ παραθύρων (κοινῶς Φωκιανὴ πέτρα).

Τὸν μονόλιθον τοῦτον τὸν ἀποτελοῦντα μέρος τοῦ μάλιστα 6—7 μέτρα ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν ἀνερχομένου βράχου κατέστησεν ὁ χρόνος ὑπομέλανα, ἐνῷ τὸ χρῶμα τοῦ λίθου εἶναι πυρρόλευκον· καὶ πλάτος μὲν ἔχει 9 μέτρων, πᾶχος δὲ 6 καὶ ἡμισυ, καὶ ὕψος περὶ τὰ 6 ¹/₂.

Ἡ εἴσοδος τοῦ τάφου εἶναι πρὸς βορρᾶν ἔχουσα πρὸς τὸν διάδρομον πλάτος ἐνὸς μέτρου, βάρους 2.70 καὶ ὕψος 2 περίπου. Δεξιόθεν δὲ καὶ πρὸς τὸ τέλος τοῦ διαδρόμου ἔχει δευτέραν θύραν τετραγώνου δωματίου καλῶς λελαξευμένου, τοῦ ὁποῦ ἡ ὀροφή, ὡς καὶ τὸ ἔδαφος, εἶναι κατὰ ἓνα πόδα χαμηλοτέρα τῆς τοῦ διαδρόμου, ἀναλόγως.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἔδαφος πληροῦται βουνιῶν, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐξακριβωθῇ τὸ βάθος αὐτοῦ.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς ὑπάρχει παστὸς ἀβαθὴς ἐπιμήκους τετραγώνου, (niche feinte) ἐν ᾧ φαίνονται γραμμαὶ σταυρωταὶ χωρίζουσαι τὸν παστὸν εἰς τέσσαρα τετράγωνα.

Ἡ νοτιοανατολικὴ γωνία εἶναι κεκολοβωμένη, ἔχει ὅμως μέχρι τινὸς ἐν τῶν ἄνωθεν πρὸς τὰ κάτω λαξευτὰς κλιμακῆδον ἐσοχάς.

Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ κύβου φαίνεται ἀνώμαλόν τι στρῶμα, ὅπερ σὺν θὰ ἀπέληγεν εἰς κῶνον ἢ ὀβελίσκον πιθανῶς τῷ χρόνῳ καταστραφέντα.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτου τοῦ τάφου, ἡ δὲ σχεδιογραφία φιλοπονηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς ἐν τῇ Εὐαγγελικῇ Σχολῇ κυρίου Weber κατὰ τὰς δοθείσας αὐτῷ διαστάσεις καὶ σημειώσεις, ἐτέθη ἐν τῷ τέλει τοῦ τεύχους τούτου. Τὴν ξυλογράφιαν δ' αὐτοῦ ἐποίησεν ὁ παρ' ἡμῖν γνωστὸς καλὸς ξυλογράφος κ. Μ. Νικολαΐδης, πρὸς οὗς ἡ Ἐφορὰ τοῦ Μουσείου ἐκφράζει τὴν πολλὴν εὐαρέσκειάν της.

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΣΕΩΣ

ΑΡΧΑΙΩΝ ΤΙΝΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

ΤΗΣ ΜΥΣΙΑΣ

ΥΠΟ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΑΡΙΝΟΥ .

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ
ΤΗΣ
ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΘΕΣΕΩΣ ΑΡΧΑΙΩΝ ΤΙΝΩΝ ΠΟΛΕΩΝ ΤΗΣ
ΜΥΣΙΑΣ.

Α'.

Περὶ Αὐρηλιανῆς ἢ Αὐρηλιονπόλεως τῆς νῦν Φρένελι.

Κατὰ τὸ 1871, καθ' ἣν ἐποχὴν διέμενον ἐν Ἀδραμυττείῳ, προσ-
εκλήθην νὰ μεταβῶ πρὸς ἐπίσκεψιν ἀσθενοῦς τινος ἐν τῷ χωρίῳ Φρέ-
νελι, ἀπέχοντι μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν περίπου τῆς πόλεως ταύτης. Κα-
τὰ τὴν ἐπιστροφὴν μου ἀπήντησα ἔξωθεν τοῦ χωρίου τούτου, μεταξὺ κυ-
παρίστων ἀπαρχαμίλλου ὠραιότητος καὶ μοναδικῶν ἴσως διὰ τὴν ἀκ-
μὴν καὶ τὸ ὕψος των, τοῖχον ἡρειπωμένον, βυζαντινῆς κατασκευῆς,
ἀρκετὰ παχὺν, ἐκτεινόμενον ὑπὲρ τὰ 100 γαλλικὰ μέτρα καὶ ὑψούμε-
νον ποῦ μὲν μέτρα τινὰ ὑπὲρ τὴν γῆν, ἀλλαχοῦ δὲ κατηδαρισμένον
μέχρι τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς· ἀποτελοῦντα δὲ νῦν τὸν ὀπίσθιον τοῖχον,
τοῦ ἐκεῖ μεγάλου ὀθωμανικοῦ νεκροταφείου. Εἰς μέρος τι τοῦ τοίχου
τούτου, ὅστις ἀναμφιβόλως ἐχρησίμευσεν ὡς πρόχωμα τοῦ ὀρμητικῶς
παραρρέοντος ποταμοῦ, ἀνεκάλυψα ἐκτισμένην περιεργοτάτην διὰ τὸ

εἶδος τῆς γραφῆς τῆς καὶ ἀνέκδοτον ἐπιγραφὴν, εἰς ὕψος δέκα περίπου μέτρων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους καὶ ἐκτεινομένην περὶ τὰ δέκα μέτρα εἰς μίαν καὶ μόνην σειράν. Τὰ γράμματα αὐτῆς ἔχουσιν ὕψος εἴκοσι περίπου ὑφεκατομέτρων· ἀποτελοῦνται δὲ ἐκ πλίνθων ἐπὶ τῶν ἐκτισμένων ἐν τῷ τοίχῳ οὕτως, ὥστε μία μόνον τῶν στενῶν αὐτῶν ἐπιφανειῶν φαίνεται. Πρὸς κατασκευὴν π. χ. τοῦ γράμματος Ι ἔκτισαν ἐν τῷ τοίχῳ καθέτως μίαν μόνην κέραμον, πρὸς τὴν τοῦ Σ τρεῖς, σχηματίζουσας ἀγκύλην ἢ τετράγωνον παραλληλόγραμμον, οὗτινος ἐλλείπει ἡ δεξιὰ πλευρά· οὕτως δὲ πρὸς κατασκευὴν καὶ τῶν λοιπῶν γραμμάτων. Τὸ Ο ἀποτελεῖται δι' ὀχέτου, τὸ Ω διὰ δύο ὀχετῶν παραλλήλως κειμένων, οὕτως ΟΟ, καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ Ρ διὰ κεράμου στέγης. Εὐανάγνωστος δὲ εἶναι ἡ ἀπὸ σταυροῦ ἀρχομένη ἀρχὴ αὐτῆς καὶ τὸ εἰς σταυρὸν ἐπίσης λήγον τέλος τῆς, ἐνῶ τὰ πλείστα τῶν ἐν τῷ μέσῳ γραμμάτων συνέπεσαν μετὰ τοῦ τοίχου. Περιττὸν δὲ νὰ προσθέσω ὅτι τὰ γράμματα αὐτῆς ἔχουσι σχῆμα Βυζαντινῆς ἐποχῆς. Ἐχει δὲ οὕτως·

† ΕΚΤΙΣΕΝΗΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΣΤΑΤΗ ΑΥΡΗΛΙΑΝΗ ΕΠΙΣΤΙΚΟ

ΝΤΟΣ ΕΥΣΕ . . Υ . . . Ε Α . ΑΥΛ

Ο . . ΟΟ ΑΝΟΥΙΝΔΙΚΤΙΟΝΟ . . ΕΜΤΗΚΕΔΕΚΑΤΗΣ†

ἦτοι

Ἐκτισεν ἡ μεγαλοπρεπεστάτη Αὐρηλιανὴ ἐπὶ Στίκοντος εὐσε[βο]ῦ[ς]

. . ε :α[Π]ύλο[υ] Ἰωάν(ν)ου, ἰνδι-

κτι(ῶ)νε[ς] π[έμ]π(η)της(ς) καὶ δεκάτης.

Καὶ τίνες μὲν οὗτοι οἱ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἀναφερόμενοι Στίκων καὶ Παῦλος Ἰωάννου ἀγνοῶ· ἀλλ' ἡ μεγαλοπρεπεστάτη Αὐρηλιανὴ δὲν εἶναι ἐπίσημός τις κυρία τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὡς δύναται τις ἐκ πρώτης ὄψεως νὰ ὑπολάβῃ, ἀλλ' ἡ πόλις Αὐρηλιανή, ἣτις κοινῇ δαπάνῃ κατεσκεύασε τὸ πρόχωμα. Δύναται τις δὲ νὰ πεισθῇ περὶ τούτου παραλληλίζων πρὸς ταύτην τὴν ἐν τῇ Συλλογῇ τῶν ἐλληνικῶν ἐπιγραφῶν τοῦ Βοιγχίου ὑπ' ἀρ. 3,509 ἐπιγραφὴν ἀναφέρουσαν

. . . ΕΓΕΝΕΤΟΕΝΤΗΙΑΑΜΠΡΟΤΑΤΗ

ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝΠΟΛΕΙ . . .

ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀρ. 3,504 τῆς αὐτῆς Συλλογῆς

. . . ΤΗΝΔΑΑΜΠΡΟΤΑΤΗΝ

ΚΑΙΔΙΑΣΗΜΟΤΑΤΗΝΚΑΙ

ΜΕΓΙΣΤΗΝΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩ[N]

ΠΟΛΙΝ

καὶ τὴν ὑπ' ἀρ. 3,497

. ΤΗΣΔΑΑΜΠΡΟΤΑ

ΤΗΣΚΥΖΙΚΗΝΩΝΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ . . .

ὡς καὶ ἄλλας ἐπιγραφὰς αὐτοῦ χωρίου οἰκονομίας χάριν παραλείπω.

Τίς δὲ αὕτη ἢ ἐν Μυσία πόλις Αὐρηλιανή;

Ἐν τοῖς ἐπισκοπικοῖς καταλόγοις ἐκτὸς τῆς ἐν Αὐδία ὑπὸ τὸν μητροπολίτην Σάρδεων Αὐρηλιουπόλεως¹, τῆς ἀναφερομένης καὶ ὑπὸ τοῦ Ἱεροκλέους², ἀπαντᾷ καὶ ἐτέρῃ ὁμώνυμος ἐν Μυσία ὑπὸ τὸν Ἐφέσου, ὑφ' ὃν ὑπάγεται ἔτι καὶ νῦν τὸ χωρίον Φρένελι· ὁ δὲ ἐπίσκοπος αὐτῆς κατατάσσεται πάντοτε ἐν τοῖς ρηθεῖσι καταλόγοις ἀμέσως πρὸ τῶν ἐπισκόπων Νήσης καὶ Μασσακώμης, ὡς λίαν πλησιοχώρων καὶ γειτονεουσῶν ἐπαρχιῶν, ὥπως ἐν τοῖς ἐπομένοις θέλω ἀποδείξει.

Ἡ νῦν δὲ ὀνομασία Φρένελι δὲν εἶναι εἰμὴ τουρκικὴ παραφθορὰ τῆς ἀρχαίας ὀνομασίας· διότι τὰ φωνητικὰ ὄργανά τῶν Ὀθωμανῶν ἀδύνατον νὰ προσφέρωσι τὴν λέξιν Αὐρηλιανὴ χωρὶς νὰ μεταβαλῶσιν αὐτὴν εἰς Φρένελι· οὐδὲν δὲ σημαίνει ἡ τελευταία αὕτη λέξις οὔτε τουρκιστὶ οὔτε ἀραβιστὶ· ἐπισήμως δὲ μάλιστα, ὡς καὶ πρὸς

¹ Gustav. Parthey. Not. 1, 157 — 3, 100 — 7, 152 — 9, 86 — 8, 179. Αὐρηλιουπόλεως. — 10. 226. — Σύνταγ. Θεῶν καὶ ἱερ. κανόν. Ράλλη καὶ Ποτλῆ. Τ. ε. σ. 458. 477.

² Gustav. Parthey, Ἱεροκλ. Συνέχδ. 670. 4.

³ Ἐνθ. ἀνωτ. Not. 3. 26 — 7. 97. — 10. 161. — 13. 24. — Συν. 0. καὶ ἱερ. καν. Ράλλη καὶ Ποτλῆ. Τ. ε. σ. 458. 476.

τοῖς γραμματισμένοις ὀθωμανοῖς ἔχει ἐτέραν ὀνομασίαν τὸ χωρίον καλούμενον *Χαβράν* ἢ *Χαβράν-Ι-Κεμπέρ*, τουτέστι μεγάλη πα- νήγυρις ἢ συναγωγή.

Ἐκ τῆς ἀνακαλυφθείσης λοιπὸν ἐν τῷ χωρίῳ Φρένελι ἐπιγραφῆς, ἐκ τῆς γειτνιασεως αὐτοῦ πρὸς τὰς ἐπισκοπὰς Νήσης καὶ *Μασχακώ- μης* καὶ ἐκ τῆς μέχρι τοῦ νῦν διασωζομένης ἐν παραφθορᾷ ὀνομασίας, ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ νῦν χωρίον Φρένελι κατέχει τὴν θέσιν τῆς ἐν *Μυσία* *Αὐρηλιανῆς*, ἥτις προϊόντος τοῦ χρόνου, *Βυζαντινῇ ἀδείᾳ*, με- τεβλήθη εἰς *Αὐρηλιούπολιν*¹· διότι, καίτοι ἔλλειπῃς ἡ ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἐπιγραφῇ ἀναφερομένη χρονολογία, ἐκ τοῦ σχήματος ὅμως τῶν γραμ- μάτων αὐτῆς γίνεται δῆλον ὅτι πολὺ ἀρχαιότερα εἶναι τοῦ παλαιότερου ἐκ τῶν σωζομένων ἐπισκοπικῶν καταλόγων· ἕτερον δὲ παράδειγμα κα- κοζήλου μεταποιήσεως ἐπὶ τῶν *Βυζαντινῶν* τῶν τοπικῶν ὀνομάτων, με- ταξὺ πολλῶν ἄλλων ἀναφέρω τὴν ἐν τῷ *Συνεκδήμῳ* τοῦ Ἱεροκλέους μεταβολὴν τῆς ἐν *Λυδία* *Μαγνησίας* εἰς *Μαγνήσιασσοῦπολιν*.²

Ἡ πόλις *Αὐρηλιανῆ*, ἥτις ἔν τινι τῶν ἐπισκοπικῶν καταλόγων γρά- φεται *Αὐριλιούπολις*,³ ἐν ἐτέρῳ δὲ καλεῖται *Αὐριλούπολις*,⁴ καὶ *Αὐρελιούπολις*· ὠνομάσθη φαίνεται οὕτω ὡς κτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ δια- στήμου *Αὐτοκράτορος* τῆς *Ρώμης* *Αὐρηλιανοῦ*, ἐξ οὗ ἐπωνομάσθη καὶ ἡ ἐν *Γαλλία* πόλις *Αὐρηλιανῆ* (*Orleans*) καὶ οὐχὶ *Αὐρηλία*, ὅπως συνήθως ἐξελληνίζεται ἡ πόλις αὕτη, ἐν ᾗ ἐδοξάσθη ἡ τῆς *Αὐρη- λιανῆς* ἡρώϊκῃ παρθένος (*Jeanne d'Arc*) καὶ ἐξ ἧς παράγεται ὁ τίτλος τοῦ δευτεροτόκου κλάδου τῶν *Βουρβόνων* ἥτοι τῶν *δουκῶν* τῆς *Αὐ- ρηλιανῆς*.

Τοῦ *Αὐτοκράτορος* *Αὐρηλιανοῦ* ἀνάκειται ἐν τῷ *Μουσεῖῳ* τῆς κα- θ' ἡμᾶς *Εὐαγγελικῆς Σχολῆς*, καλῶς ἐξειργασμένη μαρμάρινος κε- φλή, ἐκ προσφορᾶς τοῦ ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἡμῶν καθιδρυμάτων ἀκα- μάτως μοχθοῦντος φιλογενοῦς κυρίου Ἀριστοτέλους Φοντριέρου, ἀνα- καλυφθεῖσα ἐν τοῖς ἐρειπίοις τῆς ἀρχαίας Ἐφέσου. Τὸ λοιπὸν δὲ σῶ- μα αὐτῆς μετηνέχθη ὑπὸ τοῦ κυρίου *Wood* ἐν τῷ *Βρετανικῷ μου- σεῖῳ*, ἕνεκα τῆς ἀδελτερίας τῆς τότε κυβερνήσεως.

Τὸ χωρίον Φρένελι περιλαμβάνει ἥδη περὶ τὰς 600 οἰκίας, ὧν αἱ μὲν

¹ Parth. Ἱεροκλ. Συνέκδ. 660. 15.

² Ἐνθ. ἀνωτ. Not. 8. 114.

³ Αὐτόθ. 1. 107.

⁴ Αὐτόθ. 9. 39.

150 χριστιανικά, αἱ δὲ λοιπαὶ ὀθωμανικά. Οἱ Χριστιανοὶ εἶναι ἄποικοι ἐκ Λέσβου καὶ ἰδίως ἐκ τοῦ Μολύβου, τῆς Πέτρας καὶ τοῦ Ἀργέννου· ἐκτὸς δὲ τούτων παρ᾽ ἐπιδημοῦσι χάριν ἐμπορίου καὶ ἕτεροι 300 ἄνδρες ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν τῆς Λέσβου. Κατὰ τὸ 1856 ἤριθμοῦντο μόνον 30 χριστιανικά οἰκογένειαι συνοικισθεῖσαι μετὰ τὴν ἐλληνικὴν ἐπανάστασιν. Οἱ πρὸ αὐτῆς πολυπληθεῖς Χριστιανοὶ κάτοικοι ἐξαπατηθέντες ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ τότε ἰσχυροῦ κατὰ τὰ μέρη ταῦτα Δερέμπεη Μουρούνογλου, πατὴρ δὲ τοῦ νῦν ἐν Ἀδραμυττείῳ διαμένοντος παράφρονος καὶ ἐνδεοῦς ἀπογόνου τῆς ζαπλοῦτου ταύτης οἰκογενείας, ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει ὅτι θέλει διασώσει αὐτοὺς εἰς Ἀδραμύττειον ἀπέσφαξεν αὐτοὺς ἡδηδὸν, ἢ ἀνθρωπόμορφος τίγρις, ἐντὸς χαράδρας μικρὸν ἀπεχούσης τοῦ χωρίου των.

Τὸ ἐν Φρένελι σχολεῖον τῶν ἀρρένων ὠκοδομήθη κατὰ τὸ 1861 τῷ φιλογενεῖ ζήλῳ καὶ τῇ ἐπιστάσει τοῦ τότε ἐκεῖ διδασκάλου, παρ' ἡμῖν δὲ ἤδη διαμένοντος ἀξιοτίμου ἐκδότου τοῦ περιοδικοῦ Μέλητος κυρίου Δημοκράτους Γραμματικοῦ· τὸ παρελθὸν δὲ ἔτος ἀνηγέρθη παρ' αὐτῷ καὶ παρθενωγαγεῖον. Ἡ δὲ ἐκκλησία ἀνηγέρθη τῷ 1856. Ἐν αὐτῇ πρὸ τῆς μεσαίας θύρας τοῦ ἱεροῦ εὐρίσκεται ἐστρωμένη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μαρμαρίνη πλάξ, ἐφ' ἣς ἡ ἐξῆς ἐπιτύμβιος καὶ ἀνέκδοτος ἐπιγραφή.

. ZONE.
 ΤΑΤΩΜΟΥΛΔ
 . . ΥΒΛΙΩΚΑΤΕΣΚΕΥ
 . . . ΑΡΑΝΤΟΙΣΘΡΕΜΜΑ
 5. ΑΝΔΕΤΙΣΕΤΕΡΟΣΤΟΛΜ
 . ΥΤΗΝΚΑΙΝΕΚΡΟΝΒΑΛΕΙ . . .

ἦτοι

[ὁ δεῖν α] ζῶν ἐ[μαυτῷ καὶ
 τῷ γλυκυ]τάτῳ μου ἀ[δελφῷ
 Πο]υβλίῳ κατεσκεύ[ασα τὴν
 καμ]άραν τοῖς θρέμμ[ας] μου ·

ἀν δέ τις ἕτερος τολμ[ή]ση εἰς
αὐτὴν καὶ νεκρὸν βάλ(λ)ει...

B.

Περὶ τῆς Νήσου ἢ Νήσης τῶν νῦν Μοσχοννησίων.

Ἡ ἐν τοῖς ἐπισκοπικαῖς καταλόγοις ἀναφερομένη πόλις τῆς Μυσίας Νήσα,¹ ἣς ὁ ἐπίσκοπος κατατάσσεται ἐν αὐτοῖς πάντοτε εὐθὺς μετὰ τὸν Αὐρηλιουπόλεως, ἡ ἐν ἄλλοις καταλόγοις γραφομένη Νύσσα² καὶ Νύσσα³ καὶ ἡ ἔν τινι ἐξ αὐτῶν ὀνομαζομένη Νύσσα ἡ ἐτέρα⁴ πρὸς διαστολὴν αὐτῆς ἐκ τῆς ἐν Καρίᾳ Νύσης (Σουλτάν-Ἰσάφρ) εἶναι ἀναντιρρήτως ἡ νῦν πόλις τῶν Μοσχοννησίων ὡς ἀποδεικνύεται οὐχὶ μόνον ἐκ τῆς παραμενούσης μέχρι σήμερον ὀνομασίας της, καλουμένης ὑπὸ τε τῶν κατοίκων αὐτῆς καὶ τῶν Κυθωνιατῶν ὡς καὶ τῶν Λεσβίων Νησί, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ περὶ Ἑκατοννήσων χωρίου τοῦ Στράβωνος, ὅπερ μὴ ἐννοήσαντες παρεμβόρῳσαν, ἕκαστος κατ' ἴδιον τρόπον, οἱ διάφοροι ἐκδίδαι αὐτοῦ, προσθέτοντες ἢ ἀφαιροῦντες λέξεις καὶ στρεβλῶνόντες τὴν ἔννοιαν τοῦ συγγραφέως, οὕτινος παραθέτω ἐνταῦθα, πρὸς μείζονα κατάληψιν, ἐκ τῆς στερεοτύπου ἐκδόσεως, ὀλόκληρον τὴν περὶ Ἑκατοννήσων παράγραφον, ἣτις ἔχει οὕτως

« Κατὰ δὲ τὸν πορθμὸν τὸν μεταξὺ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Λέσβου νησία ἐστὶ περὶ εἴκοσι· ὡς δὲ Τιμοσθένης φησί, τετταράκοντα· καλοῦνται δὲ Ἑκατόννησοι συνθέτως, ὡς Πελοπόννησος, κατὰ ἔθος τι τοῦ Ν γραμματος πληροῦντος ἐν τοῖς τοιοῦτοις, ὡς Μυόννησος καὶ Προκόννησος λέγεται, καὶ Ἀλόννησος· ὥστε Ἑκατόννησοι εἰσὶν, οἷον Ἀπολλώνησοι (γρ. Ἀπολλωνόννησοι). Ἑκαστος γὰρ ὁ Ἀπόλλων παρὰ πᾶσαν γὰρ τὴν παραλίαν ταύτην ὁ Ἀπόλλων ἐκτετίμηται μέχρι Τενέδου, Σμινθεύς, ἢ Κιλλαῖος καλούμενος, ἢ Γρυνεύς, ἢ τινι ἄλλῃ ἐπωνυμίᾳ ἔχων. Πλησίον δὲ τούτων ἐστὶ καὶ ἡ Πορδοσελήνη, πόλις

¹ ἢ νῦν. ἀνωτ. Not 8. 115—9. 43.

² Αὐτόθ. 1. 108—Σ. 0. 1. κ. Ῥάλλη καὶ Ποτλῆ σ. 458.

³ Part. N, 7. 98—10. 162—13. 25.

⁴ Αὐτόθ. 3. 27.

δμῶνυμον ἔχοντα ἐν ἐκυτῇ καὶ πρὸ τῆς πόλεως ταύτης ἄλλη νῆσος μεῖζων αὐτῆς, καὶ πόλις δμῶνυμος ἔρημος, ἱερὸν ἔχοντα Ἀπόλλωνος.»¹

Ἄλλ' ὁ Κράμερος μεταβάλλει τὸ τελευταῖον χωρίον οὕτω· «καὶ πρὸ τῆς πόλεως ταύτης ἄλλη νῆσος * πόλις * μεῖζων αὐτῆς δμῶνυμος ἔρημος, ἱερὸν ἅγιον ἔχοντα Ἀπόλλωνος » θέλων νὰ ἐννοήσῃ ὅτι πρὸ τῆς πόλεως Πορδοσελήνης ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς αὐτῆς νήσου καὶ ἑτέρα πόλις καλουμένη ἐπίσης Πορδοσελήνη, ὅπερ ἀπιθανώτατον.

Ὁ δὲ ἀοιδιμος συμπολίτης ἡμῶν Ἀδαμάντιος ὁ Κοραῆς, ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ αὐτοῦ συγγραφέντος, ἀναγινώσκει οὕτω· «καὶ πρὸ τῆς πόλεως ταύτης ἄλλη νῆσος μεῖζων αὐτῆς, καὶ πόλις δμῶνυμος ἔρημος, ἱερὸν ἅγιον ἔχοντα Ἀπόλλωνος» σημειῶν ἐν τέλει ὅτι μετὰ τὰς λείξεις μεῖζων αὐτῆς «ἢ πρὸ αὐτῶν (καθάπερ διέστειλα ἐν τῇ Γαλλικῇ, μεταφράσει) εἰλὸς ἐξερρυγκάνει, διὰ τὴν τῶν ἀντιγραφῶν ἀμέλειαν τῆς μεῖζονος ταύτης νήσου τὸ ὄνομα ἄλλως γὰρ οὐχ ἔξει πρὸς τὸ ἀνενεχθῆσεται τὸ ἐπόμενον Ὁμῶνυμος.»

Ἄλλ' αἱ δυσκολίαι αὗται τῶν ἐκδοτῶν ὑπερπηδῶνται ἅμα μεταβάλλωμεν τὸ μικρὸν ἐν τῇ λείξει «νῆσος» εἰς μέγα Ν καὶ θεώρησωμεν ταύτην ὡς κύριον καὶ οὐχὶ ὡς προστηγορικὸν ὄνομα. Τότε δὲ καὶ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος χωρίον τοῦ Στράβωνος ἐννοεῖται εὐχερῶς καὶ οὐδεμία ἀνάγκη μετατροπῆς αὐτοῦ διὰ προσθήκης ἢ ἀφαιρέσεως λέξεων καὶ ἀπορρυγῇ αἰτιάσεων κατὰ τῶν ἀντιγραφῶν ὡς παραλειψάντων κατὰ τὴν ἀντιγραφὴν τὸ ὄνομα τῆς νήσου.

Ἡ μεγαλειτέρα λοιπὸν νῆσος τοῦ συμπλέγματος τῶν Ἑκατοννήσων, ἢ παρὰ τῶν λογίων, ἔνεκα συγχύσεως αὐτῆς πρὸς τὸν τίτλον τοῦ ἐπισκόπου της, καλουμένη Μοσχοννήσιον, πρὸς τῶν ἐγγχωρίων Νησί, ἢ πρὸς τῶν ἀρχαιολόγων βλαπτιθεῖσα Πορδοσελήνη ἢ Πορδοσελήνη, ἢ ἐν τοῖς ἐπισκοπικοῖς καταλόγοις ἀναφερομένη Νῆτα ἐκλεῖτο κατὰ Στράβωνα Νήσος· ὁμωνύμως δὲ Νῆσος καὶ ἢ ἐπ' αὐτῆς πόλις ἢ νῦν καλουμένη Μοσχοννήσις, πρὸς τῶν ἐγγχωρίων ὁμωνύμως τῇ νήτῳ Νησί, ἔρημος οὖσα ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Στράβωνος καὶ ἔχουσα ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. Οἱ γενναῖοι λοιπὸν τῶν Μοσχοννήσιων ναῦται δὲν πρέπει νὰ διορθῶνται ὑπὸ τῶν ἀρχαιολόγων Ποδοσελήνιται, ἀλλὰ Νησιῶται.

Οὐδέποτε δὲ ἴσως ἡ πόλις αὕτη ὠνομάσθη Νήσος· μόνον δὲ ὁ ἐ-

¹ Στάβ. ΙΓ', 6'.

πίσκοπος αὐτῆς, ὡς ἀπαντᾷ ἐν τοῖς ἐπισκοπικοῖς καταλόγοις, ἔφερε τὸν τίτλον « ὁ Νήσης » ἀντὶ « ὁ Νήτου », ἕνεκα Βυζαντινῆς ἰδιορρυθμίας, καθ' ἣν ἡ ἔκφρασις, ὁ τῆς ἐπαρχίας Νήσης ἐπίσκοπος ἐφαίνετο ὁμαλωτέρα τρόπον τινα καὶ προτιμότερον τῆς ὁρθῆς. Τοιαῦτα παθήματα, ἕνεκα τῆς ἀμαθείας τῆς ἐποχῆς, ὑπέστησαν πολλοὶ τῶν τίτλων τῶν ἐπισκόπων καὶ μητροπολιτῶν, εἶνα δὲν μετεδόθησαν καὶ εἰς αὐτὰς ταύτας τὰς ἐπισκοπικὰς πόλεις, περιορισθέντα μεταξὺ τοῦ κλήρου καὶ ἀποκρουσθέντα ὑπὸ τοῦ λαοῦ· οὕτω κατάρθωσαν αἱ ἀνωτέρω ἀναφερθεῖσαι πόλεις Μαγνησίᾳ καὶ Αὐρηλιανῇ, ὑπερπεδήσασαι τὰς κληρικὰς Μαγνησιασοῦπολιν καὶ Αὐρηλιούπολιν, νὰ φθάσωσι μέχρις ἡμῶν, ἡ μὲν μὲ τὸ ἀρχαῖον αὐτῆς ὄνομα, ἡ δὲ μὲ παραφθορὰν ἐπισυμβᾶσαν ἐπὶ τῆς ἀρχαιοτέρας αὐτῆς ὀνομασίας· τοῦτου ἕνεκα καὶ ἡ περὶ ἧς πρόκειται πόλις ὀνομάζεται ὑπὸ τῶν νῦν κατοίκων αὐτῆς Νησί καὶ οὐχὶ Νῆσα.

Ἀλλόσκοτοι δὲ τίτλοι ἐπισκόπων διατηροῦνται καὶ μέχρις ἡμῶν. οὗς καιρὸς εἶναι νομίζομεν, νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ Οἰκουμενικὸν πατριαρχεῖον μετὰ τῆς περὶ αὐτὸ Ἱερᾶς συνόδου. Εἷς ἐκ τῶν ἀλλοκοτάτων εἶναι καὶ ὁ τίτλος τοῦ ἐπισκόπου τῶν Τράλλεων τιτλοφορουμένου Ἡ λ ι ο υ πό λ ε ω ς καὶ Θ υ α τ ε ῖ ρ ω ν· διότι ἡ πόλις τῶν Τράλλεων ὀνομάζετο μὲν Τράλλις ἐνικῶς,¹ Εὐανθία² ἢ Πολυάνθεια³, Ἐρυμνά,⁴ καὶ Ἀντιόχεια⁵ μετωνομάσθη δὲ Σελεύκεια ὡς ἀναφέρει ὁ Πλίνιος⁶, καὶ πιστοποιεῖ ἡ ἐκτὶ εὐρεθεῖσα ὑπ' ἀρ. 172 τοῦ παρόντος τεύχους ἐπιγραφή, καὶ Καισάρεια πρὸς τιμὴν τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος, ὑπὸ τοῦ Αὐγούστου, τοῦ ἀνακτίσαντος αὐτὴν μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς, ἐκ σεισμοῦ συμβάντος ἐπὶ τῆς βασιλείας του,⁷ ὅπερ ὄνομα διετήρησε καὶ

¹ Στέφ. Βυζάντ. ἐν λ. Τράλλις.—² Plin V, 29.—³ Στέφ. Βυζάν. ἐν λ. Τράλλις.—⁴ Αὐτόθ.—⁵ Plin V, 29.—⁶ Αὐτόθ.—⁷ Περί τῆς καταστροφῆς ταύτης καὶ τῆς ἀνακτίσεως τῶν Τράλλεων ἀναφέρει ὁ Ἀγαθίας (Βασιλ. Ἰουστινιανοῦ βιβλ. β'). τὰ ἐξῆς: « Αἱ γοῦν Τράλλεις ἡ πόλις ἡ ἐν τῇ νῦν Ἀσίᾳ καλουμένη χώρα, ἀγχοῦ που τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ ἰδρυμένη, τὸ μὲν παλαιὸν Πελασγῶν γέγονεν ἀποικία, ὑπὸ δὲ τοῦ Αὐγούστου Καίσαρος χρόνους, ἐσεισθη τε ἤπασα καὶ ἀνετράπη, καὶ οὐδὲν αὐτῆς ὅτι ἐσέσωστο· οὕτω δὲ τοῦ ἄστεος οἰκτρύτατα κειμένου, ἀγροικὸν τινά φασι τούτων δὴ τῶν γεηπόνων (γρ. γεηπόνων) Χαιρήμονα τοῦνομα, σφόδρα τὴν ψυχὴν ἀλῶναι τῷ πάθει, καὶ οὖν οὐκ ἐνεγκόντα, θαυμασίον τι ἡλίκον καὶ ἀπιστον ἔργον ἀνύσαι· μήτε γὰρ τῆς ὁδοῦ τὸ μῆκος ἢ τῆς πρεσβείας τὸ μέγεθος καταρρωδήσαντα, μήτε ὅτι μαγίστοις, ὥσπερ εἰκὸς, ὀμιλή-

ἐπὶ τῶν διαδόχων του, ὡς φαίνεται ἐκ πολλῶν διασωθέντων νομισμάτων τῆς πόλεως ταύτης, καὶ Ἀϊντὶν Γκζοϋζ ἐλ-Ἰσσ ἄρ ἐκ τοῦ κατακτητοῦ αὐτῆς Ἐμῖρου Ἀϊντὶν καὶ τῆς ὠραίας τοποθεσίας της, ἣς ἔνεκα, καὶ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἐκλήθη Εὐανθία καὶ Πολυάνθεια· οὐδέποτε δὲ Ἡλιοπόλεις. Τὸ πρῶτον τοῦτο μέρος τοῦ τίτλου τοῦ τῶν Τράλλεων ἐπισκόπου εἶναι φαίνεται ἀτυχῆς ἐπὶ Τουρκοκρατείας ἐξελλήνισις τῆς τουρκικῆς λέξεως Ἀϊντὶν = φωτεινός, καθ' ἣν ἔπρεπε καὶ ὁ ἐπίσκοπος νὰ τιτλοφορηθῇ ὁ Φωτεινῆς ἡ κατὰ τὸν βῆζαντινὸν τρόπον ὁ Φωτεινουπόλεως καὶ οὐχὶ ὁ Ἡλιουπόλεως· ἀλλ' ἐπρωτίμησαν φαίνεται τοῦ φωτός, τὴν πηγὴν αὐτοῦ πρὸς κατασκευὴν τοῦ τίτλου τοῦ τῆς πόλεως ταύτης ἐπισκόπου.

σεῖν ἤμελλε κινδύνεις, καὶ ταῦτα ἐπ' ἀδήλῳ τῇ τύχῃ, μήτε τῶν οἷ-
κοι τὴν ἐρημίαν, μήτε ἄλλο τι τῶν ὅποσα διανοοῦμενοὶ ἀνθρωποὶ με-
ταμνησάνουσι τὰ δοκροθέντα, ἀφικέσθαι μὴ ἔτι ἐν Ρώμῃ, ἀλλὰ καὶ
ἐς τῶν Κανταβαρηῶν τὴν χώραν, ἀμφ' αὐτὰς δὴ πού τὰς τοῦ Ὁ-
πεανοῦ ἡϊόνας (ἐτύγχανε γὰρ αὐτοῦ πού ὁ Καῖσαρ ἐν τῷ τότε πρὸς τι
τῶν ἐθνῶν διαμαχόμενος) ἀγγεῖλαι τε οἱ τὰ ξυνενεχθέντα καὶ οὕτως
ἐλεῖν τὸν βασιλέα, ὡς αὐτίκα δὴ μάλα ὑπάτους ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς μά-
λιστα εὐπαιριδῶν τε καὶ εὐδαιμόνων ἀνδρῶν ἐκ τῆς Ρώμης ἀπολε-
ξάμενον, ἅμα τῷ σφετέρῳ πλήθει στείλαι ἐς τὴν ἀποικίαν, καὶ τοὺς,
ὡς τάχιστα ἐν τῷ χωρίῳ γενομένους, χρήματά τε πλεῖστα ὅσα ἐπιδόν-
τας καὶ σπουδῇ χρησαμένους, ἀνοικοδομησάμενοι αὐτὴν τὴν πόλιν, καὶ ἐς
τὸ μέχρι τοῦδε σωζόμενον ἀπεργάσασθαι σχῆμα. Νῦν οὖν οἱ ἐκείνη ἀ-
στοὶ, Πελασγοὶ μὲν οὐκ ἔτι ἀνδραγαθῶς κληθεῖεν, Ἰωνεῖς δὲ μάλ-
λον, εἰ καὶ τὰ τῆς φωνῆς ἐς τὸ Ἑλληνικόν τε καὶ Ἀττικώτερον μετε-
βάλλοντο· πῶς γὰρ οὐκ ἤμελλον προσοικουντες τῆς Ἰωνίας; ταῦτα δὲ
οὕτω ξυνενεχθῆναι, δηλοῖ μὲν πού καὶ ἡ πάτριος τοῦ ἄστεος ἱστορία,
οὐχ' ἥκιστα δὲ τοῦ πλῆγματος, ὅπερ ἔγωγε ἐκεῖσε ἐλθὼν ἀνελεξάμην·
ἐν τῇ γὰρ τῶν ἀμφὶ τὴν πόλιν ἀγρῶν ὅθεν δὴ ὦν ἐτύγχανεν ὁ Χαι-
ρήμων (Σιδηροῦς δὲ ὄνομα τῷ ἀγρῷ ἐκεῖνῳ) βωμὸς ἵδρυται ἀρχαιο-
τάτος, ἐν ᾧ δὴ πάλαι (ὡς εἰοικε) τοῦ Χαιρήμονος ἀγάλμα ἐφεισθήκει·
νῦν γὰρ, οὐδὲν ὁτιοῦν ἐν αὐτῷ φαίνεται· ἐγκεχάρακται δὲ ὅμως ἔτι τὸ
ἐλεγεῖον τῷ βωμῷ ὡς πῶς ἔχον·

Κλασθεῖσας πύτρας σεισμῷ ποτε, Κάνταβριν ἐς γὰν
Χαιρήμων ἔπτα πατρίδα ρυσόμενος.

Καίσαρι δ' εἰλιχθεῖς περὶ γούνασι, τὰν μεγάλαυχον
ᾠρῶσε Τράλλιν, τάν ποτε κεκλιμέναν·

Ἀνθ' ὧν συγγενὲς οἱ τοῦτο βρέτας, ὅφρ' ἐπὶ βωμῷ
Οἶα γε δὴ κτίσας τάνδε φέροιτο χάριν.

Καὶ τὸ ἔτερον δὲ ἤμισυ τοῦ τίτλου τοῦ τῶν Τράλλεων ἐπισκόπου καὶ Θυατείρων εἶναι ἐπίσης πλημμελές· διότι δὲν παρήχθη ἐκ τῆς πόλεως τῶν Θυατείρων, ἥτις οὔτε ὑπήγετο, ὡς ἔχουσα ἴδιον ἐπίσκοπον, καθ' ὃ μαρτυροῦσιν οἱ ἐπισκοπικοὶ κατάλογοι, εὔτε ὑπάγεται ἡδὴ ὑπὸ τὸν ἐπίσκοπον Τράλλεων, ἀλλ' ἐκ τῆς πόλεως τῶν Θειρῶν, τῆς δευτερευούσης κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸν πληθισμον ἐκ τῶν νῦν ὑπαγομένων ὑπὸ τὸν ἐπίσκοπον Τράλλεων πόλεων, ἣν οἱ κατασκευασταί, τοῦ περὶ οὗ πρόκειται τίτλου, ὑπέθεσαν εἶσαν τὰ ἀρχαῖα Θυάτειρα· ἅτινα ὁμῶς ἀπὸ τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, πρὸ τοῦ περὶ τῆς πόλεως Σπον, ὃ Ἄγγλος πρόξενος Ricout ἀνεκάλυψεν ὡς ταῦτιζόμενα μετὰ τοῦ νῦν Ἀξαρίου (Ἀκ-Ἰσάβρ=λευκὸν φρούριον) ἐκ πολλῶν ἐκεῖ ἀνακαλυφθεισῶν θυατηρειῶν ἐπιγραφῶν. Ἐνῶ ἡ νῦν πόλις τῶν Θειρῶν εἶναι ἡ ἀρχαία Τείρα, ὡς ἀπεδείκνυται ἐκ τῶν ἐξῆς ἐκεῖ εὑρεθεισῶν ἐπιγραφῶν, ὧν αἱ μὲν ὑπ' ἀρ. 2, 4 καὶ 5, πρὸ ἐτῶν μοι ἀπεστάλησαν, ἐν προφανῶς λίαν ἐσφαλμένοις ἀντιγράφοις, διὰ μικρῶν χαρακτῆρων καὶ ἄνευ στίξεως ὑπὸ τοῦ ἐν Θείροις διακείμεντος φιλαρχίου Κυρίου Παναγιώτου Γεωργιῆδου· ἡ δὲ ὑπ' ἀρ. 1 συνοδευομένη καὶ ὑπὸ τῆς προρρηθείσης ὑπ' ἀρ. 2 ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ ἐφημερ. Ἀμαλθεία¹ ἐπίσης διὰ μικρῶν χαρακτῆρων, ἄνευ στίξεως καὶ ἐσφαλμένως. Ἐκ τῶν δὲ τούτων λίαν ἀμυδρῶν πηγῶν ὀρμώμενος δημοσιεύω αὐτὰς ἐνταῦθα, διορθῶν κατὰ τὸ ἐνὸν, μὴ ἐγγυώμενος ὁμῶς περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἐμῶν διορθώσεων. Πιστὸν δὲ ἀντίγραφον αὐτῶν θέλει δημοσιεύει, Θεοῦ εὐδοκοῦντος, ἐν τῷ προσεχεῖ αὐτῆς τεύχει ἡ Ἐφορὰ τοῦ Μουσείου τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς, ἀπὸ προμηθευθῆ χαρτῶν αὐτῶν διὰ τῶν ἐν Θείροις ἀντεπιστελλόντων αὐτῆς μελῶν.

1.

Ἐπὶ μαρμαρίνης πλακὸς κειμένης ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ ναοῦ τῶν Ταξιάρχων μήκ. 1, 24, πλ. 0, 60 καὶ πῆχ.² 0,50.

Τὰδε χρῆσθαι
τῇ γενεθλίῳ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν] Αὐτοκράτορος.³ Καθὼς ὑπογέ-

¹ Ἀρ. 1794. 31 Δεκεμβρίου 1871.

² Ἐν τῇ Ἀμαλθείᾳ γρ. «βάρδος 50.»

³ Ἐν τῇ Ἀμαλθ, «κυρίου . . αυτοκράτορος».

γραπται, ὅς' ἂν μου κληρονομῶν-
 ται δίδωμι. Καταλείπω τῇ τῶν
 Τειρηνῶν κατοικίᾳ χρῆ[σθαι
 τῆς] νομῆς καὶ καρπ(ε)ῖς ἀγρ-
 οῦ γεωργ]ομένου [ἵνα οἱ¹
 κωμῆται χρῶνται καὶ καρ-
 πῶνται αὐτοῦ σ]ὺν τοῖς προ[σ-
 γενομένοις ἐλθεῶσιν [ἐν] καλυμέ-
 νῳ τό(π)ῳ Κατωτέρῳ καὶ τῷ . . .
 . . σω, καὶ Κε(δρ)ῶνι καὶ Μέλλαν[ι
 ὁμορῶντι ποταμῷ καὶ
 ρώτῳ Τείρῃ [οὔσιν·] πρὸς² τὸ εὐωχεῖ-
 σθαι αὐτοὺς καθ' ἕκαστον
 ἔτος τῇ γενεθλίῳ ἡμέρᾳ τοῦ
 Κυρίου ἡμῶν Αὐτοκράτορος
 Καίσαρος, μένοντος αὐτοῦ
 ἀνεξαλλαστριώτου· εἰσηγη-
 σαμένου τὸ ψήρισμα Τρύ-
 φωνος Πετρωνίου βουλευτοῦ
 τῆς Ὑπαιπηνῶν πόλεως καὶ
 προνόησαντος τῆς ἀναστά-
 σεως τοῦ ἀνδριάντος,
 ἀναστησάντων τῇ βάσει
 παρ' ἑαυτῶν Ἐπιδοφόρου Β'
 σὺν καὶ τῷ πατρὶ Ἐπιδοφόρῳ.

¹ Ἐν τῇ Ἀμαλθ.

« χρῆ . . .

. . νομῆς καὶ καρπικῆς ἀγρο-
 ουμένου »

² Ἐν τῇ Ἀμαλθ.

« αὐτο σὺν τοῖς προ-
 γενομένοις, ἐλθεῶσιν καλυμέ-
 νῳ τομῇ κατωτέρῳ καὶ τῇ . . .
 . . σω, καὶ κερδῶνι καὶ μελλαν-
 ομορῶντι ποταμῷ καὶ
 ρωτωτεῖρᾳ . . . , πρὸς »

2,

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ

ΕΠΙΠΡΥΤΑΝΕΩΣ·Α·ΣΕΠΤΑΥΡ

ΑΧΙΛΛΕΙΔΗΝΕ·ΜΗ·Ε·ΑΥΡ·ΕΡΜΟΛΑΟΣ

ΡΟΥΣΤΙΚΟΥΕΔΩΚΕΝΥΠΕΡΑΡΧΗΣ

5. ΛΟΓΙΣΤΕΙΑΣΚΑΘΩΣΕΔΟΞΕΤΟΙΣ

ΚΩΜΗΤΑΙΣΙ.Χ.ΔΙΑΚΟΣΙΑΠΕΝΤΗ

ΚΟΝΤΑΤΑΠΡΟΧΩΡΗΣΑΝΤΑΕΙΣΤΗΝ

ΤΩΝΤΕΙΡΩΝΩΝΣΥΝΤΕΛΕΙΑΝ

ἤτοι

Ἀγαθῇ Τύχῃ.

Ἐπὶ Πρυτάνεως Λ(ουκίου) Σεπτ(ιμίου) Αὐρ(ηλίου)

Ἀχιλλεΐδῃ, Νε(οκαίσαρ(εῶνος) μη(νὸς) εἰ. Αὐρ(ήλιος)

Ἑρμόλαος

Ρουστίκου ἔδωκεν ὑπὲρ ἀρχῆς

5. Λογιστείας, καθὼς ἔδοξε τοῖς

κωμῆταις, (δηνάρια) διακόσια πεντή-

κοντα τὰ προχωρήσαντα εἰς τὴν

τῶν Τειρώνων συντέλειαν.

3.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ

ΕΠΙΠΡΥΤΑΝΕΩΣΑΠΟΛΗΙΑΣΦΑΥΣΤΕΙΝΗ

ΤΟΥΕΞΗΣΕΤΟΥΣΣΜΣΝΕΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝΟΣ

ΔΙΣΤΑΙΕΝΟΥ.ΑΥΡΑΡΕΙΣΑΙΟΣΠΛΟΥ

5. ΤΙΩΝΟΣΕΦΕΣΙΟΣΑΓΟΡΑΝΟΜΗΣΑΣΤΑΧΙΟΝ

ΝΥΝΔΙΑΣΥΛΛΟΓΟΥΠΡΟΤΡΕΨΑΜΕΝΟΥΑΥ

ΤΟΝΜΑΥΡΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ.Α.ΘΥΑΙΡΙΟΥ

ΗΛΟΣΕΝΕΒΟΥΛΑΡΧΟΥΥΜΝΩΔΟΥΤΗΣ

ΑΓΙΩΤΑΤΗΣΑΡΤΕΜΙΔΟΣΤΟΥΠΡΟΕΣΤΩ

10. ΤΗΣΚΑΤΟΙΚΙΑΣ ΚΑΙΥΠΕΡ

ἥτοι

Ἀγαθῇ Τύχῃ

Ἐπὶ Πρυτάνεως Ἀπολητίας Φαυστείνῃς,

τοῦ ἐξῆς ἔτους, μ(ηνὸς) Νεοκαισαρεῶνος,

δ'. ἱσταμένου, Αὐρ(ηλίου) Λαρεισαῖος Πλου-

5. τίωνος Ἐφέσιος ἀγορανομήσας τάχιον

νῦν διὰ συλλόγου προτρεψάμενου αὐ-

τὸν Μ(άρκου) Αὐρ(ηλίου) Ἀρτεμιδώρου, Δ(ομιτίου) Θυαίριου

ἡλ(ω)σεν ἐ(ξουσιν) Βουλάρχου Ὑμνωδοῦ τῆς

ἀγιωτάτης Ἀρτέμιδος τοῦ Προεσιῶ-

10. τος] τῆς κατοικίας [Τειρηνῶν] καὶ ὑπερ-

τάτου]

Τῶν δὴ τούτων ἐπιγραφῶν ἀντίγραφα, στοιχειοθετουμένης τῆς πα-
ρούσης διατριβῆς, προθύμως σπεύτας εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Ἐφορείας
τοῦ ἡμετέρου Μουσείου, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸ ὁ ἐλληνοδιδάσκαλος Θε-
ρῶν ἀξιότιμος Κύριος Δ. Γκράτσος, ἔχων ἀρωγοὺς κατὰ τὴν ἀντι-
γραφὴν καὶ τοὺς ἀξιότιμους Κ.Κ. Ν. Ξυδόπουλον ἱατρὸν, Π. Γεωρ-
γιαδὴν καὶ Ζ. Λαβδαῖον. Ἀμρότεροι δὲ εὐρίσκονται κεχαραγμένοι
ἐπὶ μιᾷ καὶ τῆς αὐτῆς στήλης, ἐχούσης περίμετρο. 1. 70, ὕψ. 1, 30,
καὶ ἐκτισμένης ἐν τῇ ἐν Θείροις ἐκκλησίᾳ τῶν Ταξιαρχῶν ἀπέχουσι
δὲ ἀλλήλων περὶ τοὺς 6 δακτύλους.

4.

Φίλιππος Φιλίππου Ταράβους; τοὺς
δύω κίονας ¹ σὺν βωμῷ καὶ σπείραις
καὶ κεφαλαῖς ² καὶ ἐπιστυλίῳ τῇ Τει-
ρηγῶν ³ κώμῃ ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέστησε.

5.

. [Αὐτοκρ-
άτορι Νέρβα ⁴ Τραϊανῷ Καίσαρι
Σεβαστῷ Γερμανικῷ τῷ καὶ θια-
σώτῃ Διονύσου. ⁵ Εὐδούλος Κάσ-
σανδρος Ἀπολλωνίου τοῦ παλαιοῦ;
γέροντος; Μενέστρατος Μενεστρά-
του, Ἀτταλος Μητρο[δῶρου]; ⁶ . . .

¹ Κατὰ τὸ ἀντίγρ. Γεωργιάδου «κίονες»

² Γεωργ. «κεφαλαι»

³ Γεωργ. «Τηρουτινων»

⁴ Γεωργ. «αταρινερβα»

⁵ Γεωργ. «γερμανικωτος και θεασωτης Διονυσιου»

⁶ Γεωργ. «μητρος»

Ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν τούτων γίνεται δῆλον ὅτι κατὰ τὴν Ῥωμαϊκὴν ἐποχὴν ἐπὶ τῆς αὐτῆς τῶν Θειωρῶν θέσεως ὑπῆρχε κώμη ἢ κατοικία Τειρηνῶν ἔχουσα τὴν αὐτὴν ὀνομασίαν, ἣν καὶ νῦν ἔτι παρὰ τοῖς ὀθωμανοῖς ἢ πόλιν τῶν Θειωρῶν. Ἀναμφίδολον δὲ ὅτι ἐκ τῶν παρὰ τὸν Καῦστρον μερῶν τούτων μετηνάστευσεν ἡ μεγάλῃ τῶν Λυδῶν μερὶς ἢ κατοικήσασα τὴν ἐν Ἰταλίᾳ Τυρρηνίαν, ἣτις ἔλαβε τὸ ὄνομα ἐκ τῆς ἐγκαταλειφθείσης πατρίδος. Περὶ τῆς μεταναστεύσεως ταύτης διηγείται ὁ Ἡρόδοτος τὰ ἑξῆς. « Φασὶ δὲ αὐτοὶ Λυδοὶ καὶ τὰς ποιγνίας τὰς νῦν σφίσι τε καὶ Ἕλλησι κατεστεύσας ἐσωτῶν ἐξεύρεσθαι γενέσθαι. Ἄμα δὲ ταύτας τε ἐξευρεθῆναι παρὰ σφίσι λέγουσι καὶ Τυρρηνίαν ἀποικίσσαι, ὧδε περὶ αὐτῶν λέγοντες ἐπὶ Ἄττος τοῦ Μάνεω βασιλέος σιτοδείην ἰσχυρὴν ἀνὰ τὴν Λυδίην πᾶσαν γενέσθαι καὶ τοὺς Λυδοὺς τέως μὲν διάγειν λιπαρόντας, μετὰ δὲ, ὡς οὐ πάυσονται, ἄκεα διζῆσθαι, ἄλλον δὲ ἄλλο ἐπιμυχανᾶσθαι αὐτῶν. Ἐξευρεθῆναι δὲ ὧν τότε καὶ τῶν κύβων καὶ τῶν ἀστραγάλων καὶ τῆς σφαίρης καὶ τῶν ἄλλων πασέων παιγνιέων τὰ εἶδεα, πλὴν πεσσῶν τούτων γὰρ ὧν τὴν ἐξεύρεσιν οὐκ οἶκι ἱεῦνται Λυδοί. Ποιέειν δὲ ὧδε πρὸς τὸν λιμὸν ἐξευρόντας τὴν μὲν ἐτέρην τῶν ἡμερέων παίζειν πᾶσαν, ἵνα δὲ μὴ ζητέοιεν σιτία, τὴν δὲ ἐτέρην σιτέσθαι παυομένους τῶν παιγνιέων. Τριούτῳ τρέπῃ διάγειν ἐπ' ἕτεα δυῶν δέοντα εἵκοσι. Ἐπεὶ τε δὲ οὐκ ἀνιέναι τὸ κακόν, ἀλλ' ἐπὶ μᾶλλον ἔτι βιάζεσθαι, οὕτω δὲ τὸν βασιλέα αὐτῶν δύο μοίρας διελόντα Λυδῶν πάντων κληρῶσαι, τὴν μὲν ἐπὶ μονῇ, τὴν δὲ ἐπὶ ἐξόδῳ ἐκ τῆς χώρας, καὶ ἐπὶ μὲν τῇ μένειν αὐτοῦ λαχανούσῃ τῶν μοιρέων ἐσωτὸν τὸν βασιλέα προστάσσειν, ἐπὶ δὲ τῇ ἀπαλλασσομένῃ τὸν ἐσωτοῦ παῖδα, τῷ οὐνομα εἶναι Τυρρηνόν. Λαχόντας δὲ αὐτῶν τοὺς ἐτέρους ἐξιέναι ἐκ τῆς χώρας καταβῆναι ἐς Σμύρνην καὶ μηχανίσασθαι πλοῖα, ἐς τὰ ἐσθεμένους τὰ πάντα, ὅσα σφί ἦν χρηστὰ ἐπίπλοα, ἀποπλῶειν κατὰ βίου τε καὶ γῆς ζήτησιν, ἐς δ' ἔθνεα πολλὰ παραμειψαμένους ἀπικέσθαι ἐς Ὀμβρικοὺς, ἔνθα σφέας ἐνιδρύσασθαι πόλιν καὶ οἰκέειν τὸ μέχρι τοῦδε. Ἀντὶ δὲ Λυδῶν μετουνεμασθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ βασιλέος τοῦ παιδός, ὃς σφέας ἀνήγαγε. Ἐπὶ τούτου τὴν ἐπωνυμίαν ποιευμένους ὀνομασθῆναι Τυρρηνοὺς.¹

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω παρεκβάσεως ἐπανερχόμενος εἰς τὴν πόλιν τῆς Νήσου προσθέτω διὲ καὶ ἐκ τῶν νομισμάτων προσεπικυροῦνται τὰ περὶ

¹ Ἡρόδ. Β:βλ. Α'. 94,

αὐτῆς εἰρημένα· διότι τὰ νομίσματα τὰ ἀποδιδόμενα μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῶν νομισματολόγων εἰς τὴν πόλιν τῆς Λέσβου Νάπην, πόλιν μὴ κόψασαν νομίσματα, πρέπει ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν πόλιν τῆς Νήσου=Μοσχοννησίῳ καὶ νὰ ναραταχθῶσι μετὰξὺ τῶν νομισμάτων τῆς Μυσίας καὶ οὐχὶ τῶν τῆς Λέσβου.

Τὰ νομίσματα ταῦτα φέρουσιν ἐπιγραφὴν ΝΑ ἢ ΝΑΣΙ, οὐδέποτε δὲ ΝΑΠ· ὑπέπεσαν δὲ οἱ νομισματολόγοι εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην καὶ ἐσφαλμένην ἀνάγνωσιν συγχύσαντες τὰ γράμματα ΣΙ μετὰ τοῦ Π. Ἡ ἐπιγραφὴ δὲ ΝΑ ἢ ΝΑΣΙ εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς λέξεως Νάσιω-τᾶν Αἰολικῶς ἀντὶ Νήσιωτων· διότι Αἰολεῖς κατώκουν οὐχὶ μόνον τὰς Ἑκατοννήσους ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπέναντι τῆς Λέσβου παραλίαν τῆς Μυσίας, ὡς μαρτυρεῖται ἐκ τῶν ἀνακαλυφθεισῶν κατὰ τὰ μέρη ταῦτα ἐπιγραφῶν καὶ ἐκ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, ἐν οἷς ὁ Θουκυδίδης ἀναφέρει ὅτι « ἀπ' αὐτῆς [τῆς Ἀντάνδρου, οἱ Μυτιληναίων φυγάδες] ὁρμώμενοι τὴν τε Λέσβον ἐγγὺς οὖσαν κακώσειν καὶ τὰ ἐν τῇ ἡπείρῳ Αἰολικὰ πολίσματα χεῖρώσασθαι»¹ καὶ ὁ Στράβων «ἐπὶ δὲ τῇ παραλίᾳ τῇ ἀπὸ Λεκτοῦ μέχρι Κανῶν ἀντιπαρατέταται ἡ νῆσος Λέσβος, λόγου ἀξία πλείστου· περικεῖται δὲ αὐτῇ καὶ νησία, τὰ μὲν ἔξωθεν, τὰ δὲ καὶ ἐν τῷ μετὰξὺ αὐτῆς τε καὶ τῆς ἡπείρου· καιρὸς ἦδη περὶ τούτων εἰπεῖν· καὶ γὰρ ταῦτά ἐστιν Αἰολικὰ, σχεδὸν δέ τι καὶ μητρόπολις ἡ Λέσβος ὑπάρχει τῶν Αἰολικῶν πόλεων»² καὶ ἐν τῷ προηγουμένῳ κεφαλαίῳ . «Κάμφαντι δὲ τὸ Λεκτὸν, ἐλλογιμώταται πόλεις τῶν Αἰολέων ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ τῶν Μυτιληναίων αἰγιαλὸς, κώμας τινὰς ἔχων τῶν κατὰ τὴν ἡπειρον τῶν Μυτιληναίων.»³

Ὁ Μικνέντος ἐν τῇ Περιγραφῇ τοῦ τῶν ἀρχαίων νομισμάτων καὶ ἐν τῷ παραρτήματι αὐτῆς⁴ περιγράφει 6 νομίσματα τῆς πόλεως ταύτης ἀποδίδων αὐτὰ, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ νομισματολόγοι, εἰς τὴν πόλιν τῆς Λέσβου Νάπην. Ἐξ αὐτῶν τὰ μὲν τρία εἶναι χαλκᾶ, τὰ δὲ ἕτερα τρία ἀργυρᾶ· ἐκ τῆς διαιρέσεως δὲ τῶν τελευταίων τούτων ἀποδεικνύεται ἡ σημαντικότης τῆς πόλεως Νήσου κατὰ τὴν ἀρχαιότητα· διότι αἱ

¹ Δ'. 52.

² Γ'. 6'. 1.

³ α. 49.

⁴ T. III. p. 60.

⁵ T. VI. p. 78.

μικραὶ καὶ ἄσημοι πόλεις μόνον χαλκᾶ νομίσματα ἔκοπτον. Ἐκ τῶν τριῶν ἀργυρῶν τὸ ὑπ' ἀρ. 151 τοῦ παραρτήματος ἀνευδοιάστως πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν Ἀνδρον· κατέταξε δὲ ἐνταῦθα ὁ Μιοννέτος κατὰ μίμησιν τοῦ Σεστίην. Ἐκ τῶν λοιπῶν πέντε, ἐν μόνον φέρει τὴν ἐπιγραφὴν ΝΑΠ, ἀναμφιβόλως κακῶς ἀναγνωσθεῖσαν οὕτω, χάριν τῆς ὁποίας ἀπεδόθησαν μὲν καὶ τὰ λοιπὰ εἰς τὴν ἄσημον πόλιν τῆς Λέσβου Νάπην, αὕτη δὲ αὕτη ἡ πόλις πάλιν χάριν τῶν ἐπιγραφῶν ΝΑΣΙ μετεβλήθη εἰς τὴν ἀνύπαρκτον Νάσην.

Τὴν πόλιν Νάπην μνημονεύουσι μόνον Στέφανος ὁ Βυζάντιος ¹ καὶ ὁ γεωγράφος, ὅστις ἐκ τοῦ τρόπου, δι' οὗ ἐκφράζεται περὶ αὐτῆς μᾶς ὑποδεικνύει τὴν ἀσημότητά της. Καὶ πρῶτον μὲν ἐν τοῖς περὶ Λέσβου οὐδόλως ποιεῖται μνησίαν αὐτῆς· ἔπειτα δὲ, ὡς ἐν παρόδῳ, ἐν τῷ ἐν-νάτῳ βιβλίῳ², ἐτυμολογῶν τὴν ὀνομασίαν της, λέγει ὅτι ἔκειτο ἐν νάπη=βουνῶδε δάσει « ἀπὸ γὰρ τοῦ δρυμώδους ὠνόμασται ὁμωνύμως », καὶ μετὰ ταῦτα αὖτε καὶ Νάπη ἐν τῷ Μηθύμνης πεδίῳ, ἣν Ἑλλάνικος ἀγνοῶν Δάπην ὀνομάζει. » Ἦτο λοιπὸν μικρά τις πόλις ἑξαρτωμένη ἀπὸ τῆς Μηθύμνης, ἥς τὰ νομίσματα ἐκυκλοφόρουσαν μεταξὺ τῶν κατοικῶν αὐτῆς, καὶ τόσον ἄγνωστος ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ Μυτιληναῖος ἱστορικὸς Ἑλλάνικος, καίτοι ἐν Λέσβῳ ἡ πόλις, ἠγνῶει τὸ ἀληθές αὐτῆς ὄνομα ὀνομάζων αὐτὴν Δάπην. Δὲν εἶναι λοιπὸν μόνοι οἱ σημερινοὶ νομισματολόγοι, οἱ χάριν τῶν ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Νήσου ἐπιγραφῶν καὶ ὅπως ἀποδώσωσι ταῦτα εἰς τὴν Νάπην οἱ ἀλλοιώσαντες τὸ ὄνομα αὐτῆς· τὸ πᾶθος τοῦτο εἶχε τὴν κακὴν τύχην νὰ ὑποστῇ καὶ ἐπὶ τῆς κλασικῆς ἐποχῆς, ἕνεκα φιλολογικῆς παραδρομῆς καὶ τότε; Ἀναμφίβολον λοιπὸν ὅτι ἡ πόλις αὕτη δὲν ἔκοψε νομίσματα καὶ μάλιστα ἀργυρᾶ.

Πρὸ τινων ἐτῶν διερχόμενος ἐκ Κυθωνιῶν εὐτύχησα ν' ἀγοράσω παρὰ τίνος μερικὰ τῶν σπανίων τούτων νομισμάτων, ἐν οἷς ἐπὶ ἀνέκδοτα, ἅτινα λαμβάνω τὴν εὐκαιρίαν ἥδη νὰ δημοσιεύσω ἐνταῦθα. Σημειωτέον δὲ ὅτι τὸ μέρος ἐν ᾧ ἠγόρασα ταῦτα προσηγορεύει τὴν ταυτότητα τῆς ἀρχαίας πόλεως Νήσου πρὸς τὸ νῦν Νησί· διότι ἡ πόλις τῶν Κυθωνιῶν μόλις ἀπέχει τέταρτον τῆς ὥρας τοῦ Μοσχοννησίου=Νήσου· εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι ἐν γένει πρὸς κατὰξιν ἀρχαίων χαλκῶν νομισμάτων, πρὸ παντὸς ἄλλου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ τόπος

¹ Ἐν Α.

² Κ. 4. 5.

τῆς προελεύσεώς των, οὗτινος ἡ ἔρευνα ποτὲ δὲν πρέπει νὰ παραιρε-
λῇται· μόνος δὲ αὐτὸς ἐν ἐλλείψει ἄλλων δεδομένων ἀρκεῖ ν' ἀπο-
δείξη τὴν πόλιν ἐν ᾗ ἐξεδόθησαν· διότι εἶναι ἀναντίρρητον, ὅτι τὰ μι-
κρὰ ταῦτα μνημεῖα, κοπτόμενα πρὸς ἐγγύριον ἀποκλειστικῶς χρῆσιν
ἢ ὠρισμένα ὅπως κυκλοφορῶσιν ἐν περιφερείᾳ λίαν περιορισμένῃ, δὲν
ἦτο δυνατόν, ἕνεκα τῆς μικρᾶς των ἀξίας, ν' ἀπεμακρύνοντο πολὺ τοῦ
τόπου ἐν ᾧ κατασκευάσθησαν, ὡς συνέβαινεν εἰς τὰ χρυσᾶ καὶ ἀργυ-
ρᾶ νομίσματα. Εἶναι δὲ τὰ ἐξῆς·

1. Κεφαλὴ δαφνοστεφῆς τοῦ Ἀπόλλωνος ἐστραμμένη πρὸς τὰ δε-
ξιᾶ.

Ὅπ. ΝΑΣ[Ι]. Τίγρις βαδίζουσα πρὸς τὰ ἀριστερά· στρέφουσα δὲ
τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ δεξιᾶ. ΧΑ. 1.

2. Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος πρὸς τὰ δεξιᾶ.

Ὅπ. ΝΑΣΙ. Τίγρις βαδίζουσα πρὸς τὰ δεξιᾶ· στρέφουσα δὲ τὴν
κεφαλὴν πρὸς τὰ ἀριστερά. Πρὸ αὐτῆς κεφαλὴ κριοῦ. ΧΑ. 1.

3. Κεφαλὴ δαφνοστεφῆς τοῦ Ἀπόλλωνος ἐστραμμένη πρὸς τὰ δεξιᾶ.

Ὅπ. ΝΑΣΙ. Τίγρις ὁρμῶσα πρὸς τὰ δεξιᾶ· στρέφουσα δὲ τὴν
κεφαλὴν πρὸς τὰ ἀριστερά. Πρὸ αὐτῆς κεφαλὴ κριοῦ ἐστραμμέ-
νῃ πρὸς τὰ δεξιᾶ. ΧΑ. 1.

4. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ.

Ὅπ. ΝΑ[ΣΙ]. Τίγρις βαδίζουσα πρὸς τὰ ἀριστερά· στρέφουσα
δὲ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ δεξιᾶ. Κάτωθεν αὐτῆς ράβδος. ΧΑ. 1.

5. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ.

Ὅπ. ΝΑΣΙ. Τίγρις βαδίζουσα πρὸς τὰ ἀριστερά· στρέφουσα δὲ
τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ δεξιᾶ. Ὑπὸ αὐτὴν μῦς. ΧΑ. 1.

6. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ.

Ὅπ. Κεφαλὴ βοδὸς μετὰ τοῦ λαιμοῦ, πρὸς τὰ δεξιᾶ. ΧΑ. 1.

7. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ.

Ὅπ. ΝΑΣΙ. Δελφὶν ἐστραμμένος πρὸς τὰ δεξιᾶ. ΧΑ. 4.

Τὰ τελευταῖα γράμματα ΣΙ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ ὑπ. ἀρ. 2 νομίσμα-
τος ὁμοιάζουσιν ἐκ πρώτης ὄψεως, ἕνεκα τῆς προσεγγίσεώς των, τό-
σον πρὸς τὸ ἀρχαῖον γράμμα Π, ὥστε ἀπαιτεῖται μεγάλη προσοχὴ πρὸς
διάκρισιν.

Ἀπαντα δὲ τὰ νομίσματα τῆς Νήσου φέρουσι τὴν κεφαλὴν τοῦ
Ἀπόλλωνος· διότι ὁ θεὸς οὗτος κατ' ἐξοχὴν ἐτιμᾶτο ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ, ἐν ᾗ, καίτοι ἐρήμῳ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Στράβωνος, ὑπῆρχεν
«ἱερὸν ἄγριον Ἀπόλλωνος.» Ὅτι δὲ τὸ ἱερὸν τοῦτο ἀνήκε τῷ Σμιν-

Θεῖ 'Απόλλωνι ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ἐπὶ τῶν νομισμάτων μῦθος, συμβόλου τοῦ 'Απόλλωνος τούτου, καθ' ὃ λέγει ὁ Στράβων ἐν τοῖς ἐξῆς ¹

«Ὡς δὲ τῇ Χρύσει ταύτῃ καὶ τὸ τοῦ Σμινθέως 'Απόλλωνός ἐστιν ἱερὸν, καὶ τὸ σύμβολον, τὸ τὴν ἐτυμότητα τοῦ ὀνόματος σώζον, ὁ μῦθος ὑπόκειται τῷ ποδὶ τοῦ ξόανου. Σκόπα δ' ἐστὶν ἔργα, τοῦ Παρίου· συνοικειοῦσι δὲ καὶ τὴν ἱστορίαν εἰς τὸν μῦθον τούτῳ τῷ τρόπῳ τὴν περὶ τῶν μυῶν. Τοῖς γὰρ ἐκ τῆς Κρήτης ἀφιγμένοις Τεύκροις (οὗς πρῶτους πρέδωκε Καλλίνος, ὁ τῆς ἐλεγεῖας ποιητής· ἠκολούθησαν δὲ πολλοί) χρησμὸς ἦν, αὐτόθι ποιήσασθαι τὴν μονήν, ὅπου ἂν οἱ γηγενεῖς αὐτοῖς ἐπιθῶνται· συμβῆναι δὲ τοῦτ' αὐτοῖς φασὶ περὶ 'Αμαξιτόν· νόκτωρ γὰρ πολλὸ πλῆθος τῶν ἀρουραίων μυῶν ἐξανθίσαν διατραγεῖν, ὅσα σκύτινα τῶν τε ὅπλων καὶ τῶν χρηστηρίων· τοὺς δὲ αὐτόθι μεῖναι· τούτους δὲ καὶ τὴν Ἰδην ἀπὸ τῆς ἐν Κρήτῃ κατονομάζει. Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικός πληθύνοντάς φασὶ μῦας περὶ τὸ ἱερὸν νομισθῆναι τε ἱερούς, καὶ τὸ ξόανον οὕτω κατασκευασθῆναι βεβηκὸς ἐπὶ τῷ μυθῷ.»

Κατὰ τὸν Κάρολον Τεξιέρον τὰ ἐρείπια τῆς Χρύσης ταύτης ὡς καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ ναοῦ τοῦ Σμινθέως 'Απόλλωνος, ἔχοντος ὥρικὸν ρυθμόν, ἀνεκαλύφθησαν πλησίον τοῦ χωρίου Μπαμπᾶ, ὀλίγα ἔτη πρὸ τῆς ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ περιηγήσεως αὐτοῦ.² Ὁ δὲ ἕτερος ἐκ τῶν ἐκδοτῶν τῆς ἐν Παρίσις ἐκδιδομένης Νομισματικῆς ἐπιθεωρήσεως K. J. de Witte, ἐκδίδων μετ' εἰκόνος πολυτιμὸν τι χαλκοῦν αὐτόνομον νόμισμα τῆς 'Αλεξανδρείας Τρωάδος, διατηρούμενον ἐν τῇ νομισματικῇ συλλογῇ τῶν Παρίσιων, λέγει ὅτι ἐπὶ τοῦ νομίσματος τούτου εἰκονίζεται τὸ ἄγαλμα τοῦ Σκόπα καὶ ὅτι εἶναι τὸ μόνον διασωζόμενον ἀρχαῖον μνημεῖον, ὅπερ μᾶς διεφύλαξε τὴν εἰκόνα τοῦ ὀριστικῆς τοῦτου·³ ἀλλ' ὁ Στράβων, ὅπως ἴδωμεν, ἀναφέρει τὸν 'Απόλλωνα τοῦ Σκόπα βεβηκότα ἐπὶ τοῦ μῦθου καὶ τοῦτον ὑποκειμένον τῷ ποδὶ τοῦ ξόανου, ἐνῶ κατὰ τὴν παρατιθεμένην εἰκόνα τοῦ νομίσματος καὶ κατὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ Μιονέτου ⁴ ὁ μῦθος εὐρίσκεται πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ 'Απόλλωνος· ἐκτὸς τού-

¹ B. IG. K. α. 48.

² Asie Min. p. 191.

³ Rev. Numismat. 1858. p. 28.

⁴ Suppl. T. V. p. 510. n. 81.

του, τὸ μὲν ἄγαλμα τοῦ Σκόπα ἔκειτο ἐν τῷ Σμινθίῳ τῆς Χρύσης· τὸ δὲ περὶ οὗ ὁ λόγος νόμισμα ἐκόπη ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Τρωάδι.

Σμίνθιαι, ἦτοι νοοὶ τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνος, ὑπῆρχον ἐκτὸς τῶν ἐν Νήσῳ καὶ Χρυσῇ καὶ ἐν Τενέδῳ πρὸ τοῦ Ὀμήρου.

Τενίδειό τε ἴξι ἀνάσσει;

Σμινθεῦ.¹

διατηρούμενον καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Στράβωνος,² μνημονευόμενον δὲ ἐν Εὐσταθίῳ καὶ ὑπὸ Διονυσίου τοῦ Περιηγητοῦ,³ καὶ ἐν Ἀμαξιτιῷ,⁴ καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Τρωάδι ἔπειτα, τῇ παρὰ τῇ προηγουμένη κειμένη καὶ ἀναπληρωσάσῃ ταύτην, ὡς πιστοποιεῖται ἐκ τῶν ὑπ' ἀρ. 3, 577 καὶ 3,582 τοῦ C. I. G. ἐπιγραφῶν καὶ σπανίων τινων τετραδράχμων τῆς πόλεως ταύτης,⁵ ἐφ' ὧν ἡ ἐπιγραφή ΖΜΙΘΕΩΣ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ἀντὶ Σμινθέως, καὶ ἐν εἰς τινὰ εἰκονίζοντα τὸν Σμινθέα Ἀπόλλωνα φέροντα ἐπὶ τῆς παλάμης τμῦν.⁶ καὶ ἐξ ἄλλων νομισμάτων αὐτῆς φερόντων ἢ μὴ τὸ αὐτὸ σύμβολον.⁷ Νεαυτοῦ τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνος ἀναφέρει ὁ Στράβων καὶ ἐν ταῖς πόλεσι τῆς νήσου Κέω Κορησσίᾳ καὶ Ποιήεσση⁸, καὶ ἐν Ρόδῳ, ἔθνα ἤγετο καὶ ἐορτὴ καλουμένη Σμίνθια, περὶ ὧν, κατὰ τὸν Ἀθήναιον,⁹ ὁ Φιλόμνηστος ἡ Φιλόδημος ἔγραψεν ὀλόκληρον βιβλίον ἀπολεσθέν· ὁ δὲ σοφιστὴς Ἀπολλώνιος ἐν τῷ Ὀμηρικῷ λεξικῷ τὰ ἐξῆς· ἀκαὶ ἐν Ρόδῳ σμίνθια ἐορτῇ, ὅτι τῶν μυῶν ποτὲ λυμεινομένων τὸν καρπὸν τῶν ἀμπελώνων

¹ Γλαῦδ. Α. 38,

ΙΓ'. δ. 46.

³ 546.

⁴ Στράβ. ΙΓ'. δ. 48.

⁵ Mionnet Descrip. t. II. p. 639. n. 65. — Suppl. t. V. p. 509. n. 71. — Revue Numism. Nouvel. ser. t. III. p. 23.

⁶ Αἰ. τέθ.

⁷ Mionnet Descrip. t. II. p. 610. n. 80. et p. 644. n. 105. — Suppl. t. V. p. 511. n. 87. et p. 516 n. 121. et p. 510 n. 81. — Choiseul Gouffier. Voyage pittoresque t. II. pl. LXVII. n. 11. — Revue Numism. Nouvel. ser. t. III. p. 23.

⁸ Ι', ε. 6.

⁹ Γ'. 6.

Ἀπόλλων καὶ Διόνυσος διέφθειραν τοὺς μύκας· ἀλλ' Ἀρίσταρχος ἀπρεπὲς ἡγήεται ἀπὸ χμαίπετοῦς ζώου τὸν θεὸν ἐπιθέτω κεκοσμεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ. »¹ Σμίνθιος ἐκαλεῖτο ἐπίσης καὶ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα Ροδιακῶν μηνῶν, καθ' ὃν βέβαια ἤγοντο τὰ Σμίνθια· Σπανία δέ τις Ροδιακὴ δραχμὴ διαφυλαττομένη ἐν τῇ νομισματικῇ συλλογῇ τῶν Παρισίων εἰκονίζει μῦν. ² Μὴν Σμίνθιος μνημονεύεται καὶ ἐπὶ Κυζικηνῆς ἐπιγραφῆς.³ Καὶ ἐν Ἰλίῳ δὲ ἀναμφιβόλως ὑπῆρχε ναὸς τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνος καὶ ἑορτὴ ἤγετο τῶν Σμινθίων, καθ' ἣν ἐτελοῦντο καὶ ἀγῶνες ὁμώνυμοι, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ἐξῆς ἐπιγραφῆς, εὕρισκαμένης μὲν νῦν ἐν τῇ ἐν Δαρδανελλίοις οἰκίᾳ τοῦ Κυρίου Louis Fonton, ἔνθα μετηνέχθη ἐκ τοῦ χωρίου τῆς Τρωάδος Καλαφατλί, ἀντιγραφθείσης δὲ καὶ ληρθείσης ἐν χαρτοτύπῳ, διαφυλαττομένη ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς, ὑπὸ τοῦ διαπύρου λάτρου τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος καὶ μεγάλου εὐεργέτου τοῦ ρηθέντος Μουσείου Κυρίου Διονυσίου Μαρκοπούλου καὶ δημοσιευθείσης τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Μουσείου ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 602 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος Προόδου.

Ἀγαθῇ Τύχῃ.

Φλάδιον Ἰούλ[ιον] Ἀὐρ[ήλιον].

Ἑρμῇν

υἱὸν Ἰουλ[ίου] Ἑρμοῦ

5

νεικήσαντα παίδων

Πυθικῶν πάλην,

Σμίνθια, Π α ὕ λ ε ι α.

Ἰχνη τῆς λατρείας τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνος εὐρέθησαν καὶ ἐν Αἰεσβῳ⁴, χαλκοῦς δὲ τις μῦς εὐρεθεὶς ἐν Ἱεραπόλει τῆς Φρυγίας,

¹ Ἐν λ. Σμινθεῦ.

² Mion. Descrip. t. III. p. 416. n. 136.—Rev. Numis. Nouvel. ser. t. III. p. 30.

³ C. I. G. ἀρ. 3,656.

⁴ C. I. G. ἀρ. 2,190 β.

μήκους 4 1/2 ὕφεκατομέτρων, καὶ διαφυλαττόμενος ἐν τῷ Μουσεῖῳ τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς, ἐκ προσφορᾶς τοῦ φιλοτίμου καὶ φιλαρχαίου Κυρίου Ἀντωνίου Ροδοκανάκη, ὑποδεικνύει τὴν λατρεῖαν τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνος καὶ ἐν τῇ Ἱερὰ πόλει ταύτῃ.

Περὶ Σμινθίων ὁ Στράβων ἀναφέρει καὶ τὰ ἐξῆς· « Πολλαχοῦ δ' ἐστὶ τὸ τοῦ Σμινθέως ὄνομα, καὶ γὰρ περὶ αὐτὴν τὴν Ἀμαξιτὸν χωρὶς τοῦ κατὰ τὸ ἱερὸν Σμινθίου, δύο τόποι καλοῦνται Σμίνθια· καὶ ἄλλοι δ' ἐν τῇ πλησίον Λαρισσαίᾳ· καὶ ἐν τῇ Παριανῇ δ' ἐστὶ χωρίον τὰ Σμίνθια καλούμενον, καὶ ἐν Ρόδῳ καὶ ἐν Λίνδῳ, καὶ ἄλλοι δὲ πολλαχοῦ· καλοῦσι δὲ νῦν τὸ ἱερὸν Σμίνθιον.»¹

Ἐκλήθη δὲ Σμινθεὺς ἢ Σμίνθιος² ἢ Ζμινθεύς, κατὰ τὰ ἀνωτέρω μνημονευθέντα τετραδραχμα τῆς Ἀλεξανδρείας Τρωάδος, ὁ Ἀπόλλων, ἐκ τοῦ μυθῶς ὅστις καθ' Ἡσύχιον³, ἐκαλεῖτο σμῖς καὶ σμίνθος· κατὰ Στράβωνα δέ⁴ « τοὺς μῦθας, ἀφ' ὧν ὁ Σμινθεὺς, ἐπειδὴ σμίνθιοι οἱ μῦες, » τούτέστι μυοκτόνος, ἀπαλλάττων τὴν γεωργίαν ἐκ τῆς μάστιγος τῶν ἀρουραίων μυῶν, οἵτινες ἐνίοτε ἐπιφέρουν τοιαύτην καταστροφὴν, ὥστε διηγοῦνται ὅτι, ὅτε ὁ βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας Κάσανδρος ἐπέστρεφεν ἐξ Ἀπολλωνίας ἀπήντησε τοὺς κατοίκους τῶν Ἀδδῆρων περιπλανωμένους καὶ προσπαθοῦντας νὰ συνοικισθῶσιν ἀλλαχοῦ ὥς ἐκδιωχθέντας ἐκ τῆς πατρίδος των ὑπὸ πληθὺς βατράχων καὶ μυῶν.⁵ Ὁ Αἰλιανὸς⁶ ἐπίσης ἀναφέρει ὅτι « καὶ οἱ τὴν Ἀμαξιτὸν τῆς Τρωάδος κατοικοῦντες μὴν σέβουσιν· ἔνθεν τοι καὶ τὸν Ἀπόλλω τὸν παρ' αὐτοῖς τιμώμενον Σμίνθιον καλοῦσι φασιν. Ἐτι γὰρ καὶ τοὺς Αἰολέας καὶ τοὺς Τρώας τὸν μὴν προσαγορεύειν σμίνθον, ὥσπερ οὖν καὶ Αἰσχύλος ἐν τῷ Σισύφῳ·

ἀλλ' ἀρουραῖός τις ἐστὶ σμίνθος ὧδ' ὑπερφυῆς·

καὶ τρέφονται μὲν ἐν τῷ Σμινθείῳ μῦες τιθασσοὶ δημοσίας τροφὰς λαμβάνοντες, ὑπὸ δὲ τῷ βωμῷ φωλεύουσι λευκοί, καὶ παρὰ τῷ τρίποδι τοῦ Ἀπόλλωνος ἕστηκε μῦς. »

¹ ΙΓ'. ἀ. 48.

² Ἡσύχ. ἐν λ. σμίνθος.

³ Ἐν λ.

⁴ ΙΓ'. ἀ. 64.

⁵ Trog. Pomp. ἐν Justin. XV, 2.

⁶ Περὶ ζώων IB', 5.

Ἄλλ' ἐπανερχόμενος εἰς τὴν ἡμετέραν Νῆτρον προσθέτω ὅτι τὸ δνομα αὐτῆς ἀναφέρεται καὶ ἐπὶ τοῦ τελευταίου τεμαχίου τῆς Ἀττικῆς ἐπιγραφῆς, τῆς ὑπὸ πολλῶν μὲν δημοσιευθείσης, τελευταῖον δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀδόλφου Κίρχοφου ἐν ταῖς Ἀττικαῖς ἐπιγραφαῖς ὑπ' ἀρ. 37, ἐφ' ἧς ἀναγράφονται οἱ φόροι τῶν συμμυχιδῶν καὶ ὑποτελῶν πόλεων καὶ ἧς ἡ ἀρχαιότης ἀνέρχεται μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Περικλέους περίπου· ἀναφέρεται δὲ ἐν τέλει τῶν λοιπῶν πόλεων καὶ κατατάσσεται τρίτη μετὰ τῶν Ἀκταίων,¹ μετὰ τὸ Ροίτειον καὶ τὴν Ἀντανδρον, παρὰ τὴν ὁποίαν καὶ γεωγραφικῶς κεῖται. Δὲν ἀνεγνώσθη δ' μέχρι τοῦδε ἕνεκα τῆς κολοδώσεως τῆς πλακῆς, ἐφ' ἧς φαίνονται κελευσμένα μόνα τὰ ἐξῆς γράμματα ΝΕΣΟ, ἅτινα συμπληρῶν ἀναγινώσκω ΝΕΣΟΣ=ΝΗΣΟΣ· εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι μόλις ἐπὶ ἀρχοντος Εὐκλείδου, ἦτοι κατὰ τὸ 6^{ον} ἔτος τῆς 96ης Ὀλυμπιάδος, μετὰ τὴν ἔξωσιν τῶν Τριάκοντα τυράννων, διὰ νόμου προταθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀρχίνου ἐγκατέλειψαν οἱ Ἀθηναῖοι τὸ ἀτελὲς αὐτῶν ἀλφάβητον, ἀντικαταστήσαντες αὐτὸ ἐν τοῖς δημοσίαις ἐγγράφοις διὰ τῶν εἰκοσιτεσσάρων γραμμάτων τοῦ Ἰωνικοῦ ἀλφάβητου, τοῦ καλουμένου Ἰωνικὰ γράμματα, καὶ ὅτι πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἔγραφεν καὶ τὸ στοιχεῖον Η διὰ τοῦ Ε γράμματος.

Ἐκ τῆς ἐπομένης δὲ σπουδαιότητος καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνεκδότου ἐπιγραφῆς, ἣν διερχόμενος πρὸ τινων ἐτῶν ἐκ τῆς πόλεως Νῆσου ἠτύχησεν ἡ ἀνακαλύψω μετὰ τῶν συσσωρευμένων λίθων τῆς τότε ἐπισκευαζομένης ἐκκλησίας τῆς Ἀγ. Τριάδος, καὶ ἣν διέσωσα ἐκ βεβαίας κατὰστροφῆς, ἀποδεικνύεται πληρέστατα ἡ ἀρχαία ὀνομασία τῆς περὶ ἧς πρόκειται πόλεως. Ἡ ἐκ λευκοῦ λίθου πλαῆς, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιγραφή ἔχει ὕψ. 1, 13, πλ. 0,50 καὶ πλάχ. 0,11· ἀνευρέθη δὲ, ὡς μὲ ἐβεδίσωσαν, πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὑπὸ τὴν ἐκκλησίαν ταύτην ὅτε ὠκοδομεῖτο. Τὸ ἐμὲν ἄντίγραφον παρεβλήθη καὶ πρὸς ἀντίγραφον καὶ χαρτότυπον ληφθέντα ἐσχάτως, διὰ τὸ Μουσεῖον τῆς Εὐαγ. Σχολῆς, ὑπὸ τοῦ ἐπιτίμου αὐτοῦ ἐφόρου Κ. Διονυσίου Μαρκοπούλου.

¹ « καὶ οἱ Μυτιληναίων φυγάδες—αἰρούσι Ροίτειον—καὶ μετὰ τοῦτο ἐπὶ Ἀντανδρον στρατεύσαντες λαμβάνουσι τὴν πόλιν. καὶ ἣν αὐτῶν ἡ διάνοια τὰς τε ἄλλας πόλεις τὰς Ἀκταίας καλουμένας, ὥς πρότερον Μυτιληναίων νεμομένων Ἀθηναῖοι εἶχον, ἐλευθεροῦν καὶ πάντων μάλιστα τὴν Ἀντανδρον,» (Θουκιδ. 4.52.)

.....
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ.
 ΩΡΑΣΤΑΙΠΟΛΙΚΑ.
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΔΙΑΛ
 ΩΝΒΙΟΝΦΙΛΙΠΠΟΣΔΕ
 5 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΟΑΛΕΞΑΝΔΡΩΤ.
 ΝΗΠΑΡΕΛΑΒΟΝΘΕΡΣΙΠΠΟΣΕΩΝ
 ΛΗΕΣΣΙΦΙΛΟΣΚΑΙΤΟΙΣΣΤΡΟΤ
 ΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΙΜΑΚΕΔΟΝΕΣΣΙΝ
 ΘΩΝΑΙΤΙΟΣΓΕΓΟΝΕΤΑΙΠΟΛΙΑ
 10 ΑΡΕΠΤΑΞΑΝΤΟΣΧΡΗΜΑΤΑΕΙΣ
 ΟΝΕΙΣΦΕΡΗΝΠΑΝΤΩΝΤΩΝΑΛΛΩ
 ΟΝΤΩΝΘΕΡΣΙΠΠΟΣΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟ
 ΣΒΑΣΙΑΠΑΣΚΑΙΑΝΓΙΠΑΤΡΟΝΕΚ
 ΜΠΟΛΙΝΕΠΡΑΞΕΔΕΚΑΙΠΡΟΣΚΛΕ
 15 ΤΑΣΕΙΣΚΥΠΡΟΝΣΤΡΑΤΕΙΑΣΚΑΙ
 ΣΔΑΠΑΝΑΣΕΙΣΜΙΚΡΟΝΣΥΝΑΓΑΓ
 ΟΔΕΚΑΙΠΕΡΙΤΑΝΣΙΤΟΔΕΙΑΝΑΝΗ
 ΚΑΙΠΑΡΤΩΝΣΑΔΡΑΠΑΝΕΙΣΑΓΩΓΑ
 ΤΕΣΚΕΥΑΣΣΕΕΔΩΚΕΔΕΚΑΙΤΑΙΠΟΛ
 20 ΛΕΙΣΣΩΤΗΡΙΑΝΚΑΙΤΟΚΟΙΣΕΛΑΣ
 ΗΣΕΤΩΓΚΑΤΕΣΤΑΚΟΝΤΩΝΕΛΘΟΗ
 ΑΤΕΣΣΙΚΑΙΤΟΙΣΠΟΛΙΤΑΙΣΕΙΣ.

. ΝΚΑΙΠΟΛΥΠΕΡΧΟΝΤΟΣΕΙΣΤΑΝΑΣ . .
 ΤΟΣΔΙΩΙΚΗΣΕΦΙΛΟΝΑΥΤΟΝΤΑΙΠ
 25 ΧΗΝΠΑΡΕΣΚΕΥΑΣΣΕΔΕΚΑΙ . . ΡΑΒΑ
 ΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΤ . . ΣΕΠ.ΤΙΝΩΝΤΕΤΑ
 ΙΣΥΠΟΤΩΝΒΑΣΙΛΗΩΝΦΙΛΟΙΣΤΑΙΠ
 ΤΑΛΛΑΠΡΑΣΣΕΙΜΕΤΕΥΝΟΙΑΣΠΡΟΣ
 ΜΟΝΠΑΝΤΑΔΕΔΟΣΘΑΙΑΥΤΩΑΤΕΛΕ . .
 30 ΝΤΟΜΠΑΝΤΑΧΡΟΝΟΝΚΑΙΑΥΤΩΚΑ . .
 ΟΙΣΙΣΤΑΣΑΙΔΕΑΥΤΩΚΑΙΕΙΚΟΝΑΧ . .
 ΔΕΔΟΣΘΑΙΔΕΚΑΙΣΙΤΗΣΙΝΕΜΠΡΟΤΑΝ .
 ΙΟΤΑΚΕΑΠΟΛΙΣΙΡΟΠΟΗΤΑΙΜΕΡΙΣΔ .
 . . ΣΘΩΘΕΡΣΙΠΗΩΚΑΙΤΩΝΕΚΓΟΝΩΝΑΙΤΩΓ .
 35 . . ΤΑΤΩΓΚΑΛΗΣΘΑΙΔΕΚΑΙΕΙΣΠΡΟΕΔΡΙΑΝ
 . . . ΦΑΝΩΤΩΔΞΑΥΤΟΝΟΧΟΡΟΣΤΑΤΑΣΑΙΟΕΝ
 . . ΕΝΤΩΙΑΓΩΝΙΚΑΙΟΓΚΑΡΥΣΣΕΤΩΑΝΔΡΑΓ .
 . . ΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΤΑΣΠΡΟΣΤΟΝΔΑ
 . . . ΙΝΑΓΙΝΩΣΚΩΣΙΠΑΝΤΕΣΟΤΙΟΔΑΜΟΣ .
 40 . . ΣΙΩΤΑΝΤΟΙΣΑΓΑΘΟΙΣΑΝΔΡΑΣ . . . ΕΥΕ .
 . . . ΑΙΣΤ ΚΑΙΣΩΘΕΝΤΟΣΑΥΤΩΕΣΤΕΦ .
 . . ΦΟΡΗΣΕΝ . . ΕΡΑΙΣΤΡ . ΣΚΑ . ΕΥΑΓΓΕΛΙ
 ΚΑΙΣΩΤΗΡΙΑΕ . ΥΣΕΚΑΙΠΑΝ ΙΝΣΥΝΑ
 ΓΑΓΕΔΑΜΟΤΕ . ΗΝΚΑΙΝΥΝΤ ΔΙΚΑΩΣΑ
 45 ΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟΙΣΤΑΜΙΔΙΣΤΟΙΣΜΕΤΗΡΑ
 ΚΛΕΙΤΩΤΟΨΑΦΙΣΜΑΕΙΣΣΤΑΛΛΑΝΑΙΘΙΝΑ .

ΤΩΕΚΘΕΡΜΑΣΛΙΘΩΚΑΙΣΤΑΣΑΙΟΠΠΑΚΕΘΕ.
 ΣΙΠΠΩΣΥΝΑΡΕΣΚΗΜΕΧΡΙΠΟΡΝΟΠΙΑΣΕΞΕ.
 ΤΩΔΕΘΕΡΣΙ.ΩΚΑΙΑΛΛΑΟΠΠΑΚΕΘΕΛΗΤΩΙ
 50 .ΡΩΝΣΤΑΣΑ.ΤΟΨΑΦΙΣΜΑΚΑΙΚΕΤΙΘΕΛΗΠ.
 ΟΣΓΡΑΦΗΝΕΜΜΕΝΑΙΑΥΤΩΤΩΓΚΕΝ.ΥΕΡΓΕ
 ΤΗΤΑΜΠΟΔΙΝ

ἀριστερὰ πλευρά.

...	ΠΑ	15	... ΝΙΕΝΤΑ . .
..	ΔΡΕΑΠΟ . .		.. ΛΑ
...	ΑΣΤΑΙΣ . .		
..	ΔΕΣΟΑΡ. .		.. Χ . . ΕΩΝΠ . .
5	... ΗΝΑΕΔ . . .		.. ΑΡΧΑΕΟ . . .
..	ΙΡΗΙΑ	20	.. ΔΑΜΟΣΕ . . .
..	ΕΟΝΕΑΙ. . . .		.. ΔΑΤΕΙΟ . .
~	.. ΤΑΕΕΦΙΤ . . .		.. ΚΥΡΙΑΕΚ .
..	Σ . . . ΙΝΑ . . .		.. ΑΤΑΙΣΔΩ .
10			.. ΣΠΑΙΣΑ . .
..		25	.. ΣΔΕΔΟΜΕ .
..			.. ΙΣΘΕΡΣΙΠΠ .
..			.. ΒΟΤΩ . ΑΜΩΚ .
..	 Π . .		.. ΕΚΓΟΝΟΙΣΙΑ

. . . . ΝΗΝΕΙΣΤ	. . . ΟΣΙΟΙΣΙΡ
30 . . . ΑΝΤΑΧΡΟΝ	. . . ΩΑΣ . ΛΑΠ
. . ΚΑΘΑΠΕΡΟΔ	50 ΙΕΠΑΡΑΤ
. . . ΣΕΔΩΚΕΚ Δ	. . ΣΤΩΚΑΙΙΑΤΙ
. . . ΕΜΜΕΝΑΙ .	. . . ΚΑΙΓΕΝΟΣ
. . . ΑΥΤΑΜΗΓΕ	ΙΣΤΟΜΗΑΝΤΑ .
35 . . ΧΟΝΤΗΠΡΟΟ	. . ΟΝΟΝΚΑΙΕΜ
. . ΣΙΕΝΑΙΜΗΤΕΡ	55 . . ΕΣΤΩΤΩΝΟΜ
. . ΤΟΡΙΕΠΠΑΙΜ	ΕΡΙΤΩΚΑΛΔ
. . ΤΕΕΠΙΜΗΝΙ .	ΟΣΤΟΝΔΑ
. . ΣΕΝΙΚΑΙΙΑΔ	 ΕΨΑΦΙ
40 . . ΚΕΤΙΣΟΥΡΗΤΩ	 ΑΝΑ
. . ΕΙΠΗΝΑΡΧΩΝ	60 . . ΑΨΑΙΤΟΙΣΕ
. . ΑΓΑΓΗ	. . ΤΑΣΤΑΙΣΕΙ
. . ΙΜΗΝ . ΟΣΕΙΣ	ΑΙΣΣΤΑΛΛΑ .
. . . . ΠΑΚΥΡΑ Τ	. ΠΕΡ .
45 . . ΣΤΩΚΑΙΟΦΕ	. . . ΔΟΤΩ
. . ΕΤΩΕΚΑΣΤΟ	65 ΑΝΔΛΩΜΑ
. ΡΑΣΤΡ	

-
 βασιλεὺς] 'Αλέξανδρος
 ωρας τᾷ πόλει κα[
 ὅτε] 'Αλέξανδρος διέχ-
 λαξεν τὸν ἐξ ἀνθρώπων βίον, Φίλιππος δὲ
 5 ὁ Φιλίππῳ καὶ] 'Αλέξανδρος ὁ 'Αλεξάνδρῳ τ-
 ἄμ. βασιλείᾳ]ν παρέλαβον, Θέρσιππος ἔων
 τοῖς βασι]λήεσσι φίλος καὶ τοῖς στρατο-
 ἀγοισι καὶ] τοῖς ἄλλοισι Μακεδόνεσσιν,
 πολλῶν ἀγά]θων αἷτιος γέγονε τᾷ πόλει. 'Α-
 10 ντιπάτρῳ γ]ὰρ ἐπιτάξαντος χρήματα εἰς
 τὸμ πόλειμ]ον εἰσφέρειν, πάντων τῶν ἄλλω-
 ν εἰσφερ]όντων, Θέρσιππος παραγενόμενο-
 ς πρὸς τοῖς βασι]λέας καὶ 'Αντίπατρον ἐκ-
 ούρισε τὰμ.] πόλιν· ἔπραξε δὲ καὶ πρὸς Κλε-
 15 ἴτον περὶ] τᾶς εἰς Κύπρον στρατείας καὶ
 οὐκ ὀλίγο[ς διπλᾶς εἰς μίχρον συνάγαγ-
 ε χρόνον.] 'Ο δὲ καὶ περὶ τὰν σιτοδείαν ἀνή-
 λωσεν ὡς] καὶ πᾶρ τῶν σαδραπᾶν εἰσαγώγα-
 ν συνκκ]ευσάσσε· ἔδωκε δὲ καὶ τᾷ πόλ-
 20 ι χρήμ[α:] καὶ εἰς σωτηρίαν καὶ τόκοις ἐλάσ-
 σους ἤ[ε]θησε τῷ κατεστακόντων· ἐ[β] [ΑΘθ
 δὲ χρη]μάτεσσι καὶ ταῖς πολίταισι εἰσε-
 νέγκω]ν καὶ Πολυπέρχοντος εἰς τὴν 'Ασί[α]-
 ν πέμψαν[τος, διώκησε, φίλον αὐτον τᾷ π-
 25 ὀλι ὑπάρ]χην· παρσεκεύασσε δὲ καὶ 'Αρραβα-
 ῖον καὶ[τοῖς ἄλλοις τ[οῖς] ἐπ[ὶ] τινων τετα-
 γμένο]ις ὑπὸ τῶν βασιλῶν φίλοις τᾷ π-
 ὀλι καὶ] τ' ἄλλα πράσσει μετ' εὐνοίας πρὸς
 τὸν δᾶμ]ον πάντα. Δεδόσ[θ]αι αὐτῷ ἀτέλε[ια-

- 30 ν πάντων] τὸν πάντα χρόνον καὶ αὐτῶ καὶ ἐ-
κγόν] αἱ σιᾶσαι δὲ αὐτῶ καὶ εἰκόνα χ[ίλ-
κην] δεδρόσθαι δὲ καὶ σίτησιν ἐμ. προταν[ε-
ίω κα]ῖ ὅτακε ἀ πόλις ἱεροποιῆται· μερὶς δ[ι-
δός] τῶ Θεορίππῳ καὶ τῶν ἐκγόνων ἀὶ τῶ γ[γ-
35 κυ]τάτωγ· καλῆσθαι δὲ καὶ εἰς προεδρίαν·
στε]φανώτῳ δὲ αὐτον ὁ χοροστάτας ἀὶ ὁ ἔν-
ων] ἐν τῷ ἀγῶνι καὶ ὀγκαρυσσέτω ἀνδραγ-
αθί]κς ἔνεκα καὶ εὐνοίας τᾶς πρὸς τὸν δᾶ-
μον·] ἵνα γινώσκῃσι πάντες ὅτι ὁ δᾶμος [ὁ
40 Να]σιωταῖαν τοῖς ἀγέλοις ἀνδρας [καὶ] εὐε[ρ-
γέτ]κς τ[ίμ]α καὶ σωθέντος αὐτῶ ἐστε[ρ-
ντ]ρόρησεν [ἄμ]ήραις τ[ί]ς κα[] εὐαγγέλι[α
καὶ σωτήρι]α ἔ[θ]ουσ καὶ παν[άγ]ον συνά-
γαγε δαμοτέ[λ]ην καὶ νῦν τ[ίμ]α δεικνύς· ἀ-
45 ναγράφει δὲ τοῖς ταμίαις τοῖς μετ' Ἱρα-
κλείτῳ τὸ ψάπισμα εἰς στάλλαν λιθίνα[ν
τῶ ἐκ Θέρμας λήθῳ καὶ σιᾶσαι ὅππα καὶ Θε[ρ-
σίππῳ συνχρέσκη μέχρ[ι] Ἱεροποίας ἐξέ[σ]-
στω δὲ Θερ[σ] [ππ]ω καὶ ἄλλα ὅππα καὶ θέλη τῶ[ν
50 ἱ]ρῶν σιᾶσαι[ι] τὸ ψάπισμα καὶ κέ τι θέλη π[ρ-
οσγράψῃ]ν ἔμμεναι αὐτῶ τῶγ κεν [ε]ὑεργέ-
τη τὰμ πόλιν.

ἀριστερὰ πλευρά,

23	. . . α ταις δω[ρ-
έαι]ς παίσαι[ς]	30	ιαμέ]νην εἰς τ-
ὸν π[ί]ντα χρόν-
25	ται]ς δεδομ[ν-
α]ς Θεορίππ[ω
ἔ]πὸ τῶ [δ]άμω κ[α-
ἱ] ἐκγόνοισι δ-		ον], καθάπερ ὁ δ-
ᾶμ[ς]; ἔδωκε κα-
ὶ ἀὶ ἔμμεναι· π-
άντ' ἰῶτα μήτε

35	ἄ.]χοντι προθ- ηκ.]έναι, μήτε ρ- ή]τορι εἰπαΙ μ- ή]:ε ἐπιμηνί[ο- ι]: ἔνι, καὶ αἶ ὁ-	ος ἔ]πω καὶ ἄτι- μος] καὶ γένος ε]ἰς τὸμ πάντα χρ.]νον καὶ ἐμ- μεν;] ἔστω τῷ νόμ-
40	έ] καὶ τις ἡ ρήτω- ρ] εἶπη ἡ ἄρχων εἰσ]χάγη [ἡ ἐπ]ιμήν[ι]: εἰσ- ενένκ]η ἄκυρα τ-	55 ω κ ἰ] ερίτω καλλ- ως πρὸς τόν δᾶ- μον·τὰ δ'] ἐψαρι- σμένα προσ]ανα- γρ.]ψαι τοῖς ἐ-
45	ε ἔσ]τω καὶ ὄφε- ιλ]έτω ἕκαστο- ς στατῆρ]ις τρ- ιακ.]οσίοις ἔρ- οις τ]ῷ Ἀσ[κ]λαπ-	60 ξε]τάσταις εἰ- ς τ]αῖς στάλλα- ις ταῖς ὑ]πὲρ τ [ῷ Θερίππω· τὸ]
50	ίω κα:] ἐπάρατ-	65 δ'] ἀνάλωμα [δότ- [ω ὁ ταμίης.]

Τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης οἱ 13 μόνον ἀνώτεροι στίχοι ἐδημοσιεύθησαν καὶ ἐν τῷ C. I. G. ὑπ' ἀρ. 2,166 c, ληφθέντες ἐκ τῆς Ἰονίου Ἀνθολογίας Φυλ. α. σελ. 134, ἐνθα κατὰ λάθος προσερτῶνται εἰς τὴν ὑπ' ἀρ. 2,182 τοῦ C. I. G. ἐπιγραφῆν, μεθ' ἧς οὐδεμίαν ἔχουσι σχέσιν. Ἐν ταῖς δημοσιεύσεσι ταύταις ἡ διαίρεσις τῶν στίχων ἐγένετο τυχαίως καὶ οὐχὶ ὁπως φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου. Ἀγνοῶ δὲ τοὺς λόγους δι' οὓς σημειοῦται ὅτι ἡ ἐπιγραφή αἴτη εὑρέθη ἐν Μυτιλήνῃ.¹

Κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦτο στεφανοῦται ὁ Θέρισπιπος ὑπὸ τῶν Νησιωτῶν, ὧν, φαίνεται, ἦτο συμπολίτης, τιμᾶται ὑπ' αὐτῶν δι' ἀναστάσεως χαλκοῦ ἀνδριάντος, παρέχεται αὐτῷ διατροφή ἐν τῷ Πρυτανεῖῳ, ἀνυδοῖα αὐτῷ καὶ τοῖς ἀπογόνοις αὐτοῦ κτλ. κτλ. ἐξ εὐγνωμοσύνης διὰ τὰς εὐεργεσίας αἷς ἐπεδαψίλευσε τῇ Νήσῳ διὰ τῶν φιλικῶν ἐνεργειῶν του παρ' Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μεγάλῳ καὶ μετὰ τὸν θά-

¹ C. I. G. Τόμ. 6'. σελ. 1,023,

νατον αὐτοῦ παρὰ τοῖς διαδόχοις του, τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Φιλίππῳ τῷ Ἀριδαίῳ καὶ τῷ υἱῷ Ἀλεξάνδρῳ τῷ ἐκ τῆς Ρωξάνης, οἵτινες ἐνταῦθα καλοῦνται οἱ βασιλεῖς, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ (παρὰ Διοδώρῳ ὡς καὶ παρὰ Πλουτάρχῳ Εὐμέν. 12), καὶ διὰ τῆς φιλίας του πρὸς τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς λοιποὺς ἐπισήμους Μακεδόνας, ἰδίως δὲ πρὸς τοὺς Ἐπιμελητὰς τῶν βασιλέων καὶ τοποτηρητὰς τῆς βασιλείας Ἀντίπατρον καὶ Πολυπέρχοντα τὸν Σιμμίου, ὅστις ἐνταῦθα γράφεται ὅπως καὶ παρὰ Πλουτάρχῳ, καὶ οὐχὶ Πολυσπέρχων ὅπως ἐν Ἀρριανῷ, Διοδώρῳ καὶ ἀλλαχοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τὸν Ἀντίπατρον ἀπελθὼν ἀπήλλαξε τὴν Νῆστον ἀπὸ τῆς εἰς τὸν πόλεμον χρηματικῆς εἰσφορᾶς, εἰς ἣν ὑπεβλήθησαν, κατὰ δικταγὴν αὐτοῦ τοῦ Ἀντιπάτρου, πᾶσαι αἱ λοιπαὶ πόλεις· τὸν δὲ Πολυπέρχοντα διὰ τῆς καλῆς ἐν Ἀσίᾳ πολιτείας του εἶχε καταστήσει φίλον τῆς πόλεως. Ἐκτὸς τούτων καὶ ἐν καιρῷ σινοδείας ἐδαπάνησαν ὑπὲρ τῶν πολιτῶν, καὶ εἰσαγωγὴν σίτου συνενήργησε παρὰ τῶν σατραπῶν, ἥτοι τῶν στρατηγῶν τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου τῶν μεριθέντων μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ τὸ ἐν Ἀσίᾳ καὶ Ἀφρικῇ κράτος του, καὶ δάνεια ἔδωκε πρὸς σωτηρίαν τῆς πόλεως μὲ τόκους μικροτέρους τῶν συνήθων, κτλ. κτλ.

Ὁ Θέροσιππος οὗτος ἦτο διάσημον φαίνεται τῆς ἐποχῆς ἐκείνης πρόσωπον, διότι ἐκτὸς τοῦ παρόντος ὑπὲρ αὐτοῦ ψηφίσματος καὶ ὁ Ἀρριανὸς¹ ἀναφέρει ὅτι μετὰ τὴν ἐν Ἰσσοῦ μάχην ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου πρεσβευτῆς πρὸς Ἀχρεῖον. Ὁ χρόνος δὲ καθ' ὃν ἐγένετο τὸ ψήφισμα τοῦτο δύναται νὰ ὁρισθῇ οὐχὶ μόνον ἐν τοῦ σχήματος τῶν γραμμικῶν αὐτοῦ, ἔπειρ εἶναι τὸ ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου σύνηθες, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων συγχρόνων ἱστορικῶν προσώπων, ἕνεκα τῶν ὁποίων μάλιστα δύναται μερικώτερον νὰ ὁρισθῇ ὡς γενόμενον κατὰ τὴν 115ην Ὀλυμπιάδα· καθότι εἶναι γνωστὸν μὲν ἐκ τῆς ἱστορίας ὅτι ἐκ τῶν ἐπιμελητῶν τῶν βασιλέων ὁ μὲν Ἀντίπατρος ἀπεβίωσε τὸ 6. ἔτ. τῆς 115ης Ὀλ.² (319 π. χ.) ἀποδείξας Ἐπιμελητὴν τὸν Πολυπέρχοντα· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ προηγουμένου Κόσανδρος ἀπεκατέστη Ἐπιμελητῆς, φυγαδεύσας ἐκ τῆς Μακεδονίας τὸν Πολυπέρχοντα, τὸ 4. ἔτ. τῆς

¹ 2. 14. 4.

² Διοδ. 18. 48.

116ης 'Ολ. ¹ (316 π. χ.), ὁ δὲ ἕτερος τῶν βασιλέων Φίλιππος δ' Ἀριδαῖος ἐφρονεύθη ὑπὸ τῆς μητρειᾶς αὐτοῦ 'Ολυμπιάδος τὸ δ' ἔτ. τῆς 115ης 'Ολ. (317 π. χ.), ἀφοῦ ἐδοκίλευσεν ἔτη ἕξ καὶ μῆνας τέσσαρας ². Ἐκ δὲ τοῦ παρόντος ψηφίσματος ὑποδηλοῦται ὅτι οἱ Νησιῶται, οἱ ἐν τοῖς ἐμφυλίοις ἐκείνοις μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου πολέμοις, ἕνεκα τοῦ συμπολίτου αὐτῶν Θερσίππου βέβαια, τοῦ φίλου τῶν βασιλέων καὶ τῶν ἐν αὐτῷ μνημονευομένων Ἐπιμελητῶν, συντασσόμενοι μετὰ τῶν νομίμων διαδόχων, ὑποδηλοῦται, λέγω, ὅτι οἱ Νησιῶται ἐψήφισαν τὸ ὑπὲρ τοῦ Θερσίππου ψήρισμα τοῦτο μετὰ τὸν θάνατον μὲν τοῦ Ἀντιπάτρου, διότι μετὰ τὸ θόμα τούτου ἀναφέρεται ἐν αὐτῷ τὸ τοῦ Πολυπέρχοντος, ἐξ οὗ εἰκάζεται ὅτι οὗτος προΐστατο τότε τῆς Κυβερνήσεως· ἐνῷ τὸ τοῦ Κασάνδρου οὐδόλως μνημονεύεται ἐν τῷ ψηφίσματι· πρὸ τοῦ θανάτου δὲ τοῦ Ἀριδαίου, διότι ἐν αὐτῷ ῥητῶς ἀναφέρονται ἀμφότεροι οἱ βασιλεῖς. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἐποχῆς τοῦ θανάτου τοῦ Κλείτου ³ (διότι τοῦτον ὑποκρύπτουσι τὰ τελευταῖα γράμματα ΚΛΕ τοῦ 14ου στ. καὶ οὐχὶ τὸν Κασάνδρον ὡς ὑποθέτει ὁ Βοίχχιος ⁴), τοῦ ναυάρχου τῆς μερίδος τῶν βασιλέων καὶ πρῶγιν σατράπου τῆς Λυδίας, συμβάντος τὸ γ' ἔτ. τῆς 115ης 'Ολ. (318 π. χ.), δύναται νὰ ὀρίσθῃ ἡ χρονολογία τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ψηφίσματος. Ἐκ τοῦ τελευταίου δὲ τούτου συμβάντος ὑποθέτω ὅτι καὶ ἡ ἐν τῷ ψηφίσματι ἀναφερομένη εἰς Κύπρον στρατεία ἧς προΐστατο ὁ Κλεῖτος οὗτος, εἶναι ἄλλη τις προγενεστέρα ἢ ἡ κατὰ τὸ β'. ἔτ. τῆς 118ης 'Ολ. (307 π. χ.) γενομένη, ὡς ὑποθέτει ὁ Βοίχχιος, ⁵ καθ' ἣν Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς ἐνίκησε Πτολεμαῖον τὸν Λάγυν καὶ τοὺς συμμάχους αὐτοῦ καὶ μετὰ τὴν δόσαν, κατὰ τὸν Διόδωρον, ὁ πεπληρ αὐτοῦ Ἀντίγονος «πυθόμενος τὴν γενομένην νίκην, καὶ μετεωρισθεὶς ἐπὶ τῷ μεγέθει τοῦ προτερήματος, διάδημα περιέθετο καὶ τὸ λοιπὸν ἐχορημάτιζε βασιλεύς, συγχωρήσας καὶ τῷ Δημητρίῳ τῆς αὐτῆς τυγχάνειν προσηγορίας καὶ τιμῆς. Ὁ δὲ Πτολεμαῖος οὐδὲν τῇ ψυχῇ ταπεινωθεὶς διὰ τὴν ἥτταν, καὶ αὐτὸς ὁμοίως ἀνέλαβε τὸ διάδημα καὶ πρὸς ἅπαντας ἀνέγραπεν ἐκυτὸν βασι-

¹ Διόδ. 19. 52.

² Αὐτόθ. 11.

³ Ἐνθ. ἀνωτ. 72.

⁴ C. I. G. N. 2, 166 c.

⁵ Αὐτόθ.

λέα. Παραπλησίως δὲ τούτοις καὶ οἱ λοιποὶ δυνάσται ζηλοτυπήσαντες ἀνηγόρευον ἑαυτοὺς βασιλεῖς, Σέλευκος μὲν προσφάτως τὰς ἄνω σατραπείας προσκεκτημένος, Λυσίμαχος δὲ καὶ Κάσανδρος τὰς ἐξ ἀρχῆς δοθείσας μερίδας διατηροῦντες.»¹ Καθ' ἣν δ' ἐποχὴν συνέβαινον ταῦτα οὐδ' ὁ ἕτερος τῶν βασιλέων Ἀλέξανδρος ὑπῆρχεν ἐν τοῖς ζῶσιν ὡς φονευθεὶς ὑπὸ τοῦ Κασάνδρου μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ρωξάνης τὸ 6'. ἔτ. τῆς 117ης 'Ολ. (311 π. χ.).²

Ἡ δὲ ἐν στ. 48 τοῦ παρόντος ψηφίσματος ἀναφερομένη Πορνοπία εἶναι τὸ ἐν Νήσῳ προαναφερθὲν Σμίνθιον, ἦτοι ὁ ναὸς τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνος, ὅστις ἦτο ὁ αὐτὸς μὲ τὸν Πορνοπίωνα Ἀπόλλωνα, ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῆς Πορνοπίας ταύτης μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Νήσου μυδὸς καὶ τῆς ἐξῆς παραγράφου τοῦ Σιράθωνος. «Τὰ οὖν περὶ τοὺς Τεύκρους καὶ τοὺς μύας, ἀρ' ὣν ὁ Σμινθεύς, ἐπειδὴ σμίνθιοι οἱ μύες, δεῦρο μετενεκτέον. Παρχμυθοῦνται δὲ τὴν ἀπὸ μικρῶν ἐπὶ κλησιν τοιούτοις τισί. Καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν παρνόπων, οὓς οἱ Οἰταῖοι κόρνοπας λέγουσι, Κορνοπίωνα τιμᾶσθαι παρ' ἐκείνοις Πρακλέα ἀπαλλαγῆς ἀκρίδων χάριν Ἰποκτόνον δὲ παρ' Ἐρυθραίοις τοῖς τὸν Μίμαντα οἰκοῦσιν, ὅτι φθαρτικὸς τῶν ἀμπελοφάγων ἱπῶν· καὶ δὴ παρ' ἐκείνοις μόνους τῶν Ἐρυθραίων τὸ θηρίον τοῦτο μὴ γενέσθαι. Ρόδιοι δὲ Ἐρυθρίβιου Ἀπόλλωνος ἔχουσιν ἐν τῇ χώρᾳ ἱερόν, τὴν ἐρυσίβην καλοῦντες ἐρυθρίβην· παρ' Αἰολεῦσι δὲ τοῖς ἐν Ἀσίᾳ μείς τις καλεῖται Πορνοπίων, οὕτω τοὺς πάρνοπας καλοῦντων Βοιωτῶν, καὶ θυσία συντελεῖται Πορνοπίωνι Ἀπόλλωνι.»³ Ἐνθα τὸ μείς τις πρέπει νὰ διορθωθῇ εἰς μῦς τις. Τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦτου χαλκοῦν ἄγαλμα, ἔργον τοῦ Φειδίου καὶ καλούμενον Παρνόπιον ἀναφέρει ὁ Πausanias ὅτι εἶδεν ἐν τῇ Ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν. Ἐκ τῆς Νήσου δὲ ταύτης πιθανὸν νὰ προσέλαβε τὴν ἐπωνυμίαν καὶ ὁ ἐν τινι Βοιωτικῇ ἐπιγραφῇ⁴ ἀναφερόμενος Νησιώτης Ἀπόλλων.

Πρὸς ταῦτα σημειωτέον ὅτι ὁ παρ' Αἰολεῦσιν ἀναδιδασμὸς τοῦ τούτου παρχηρεῖται ἐνίοτε καὶ παρὰ τοῖς νῦν Νησιώταις, τοῖς Λεσβίοις καὶ τοῖς λοιποῖς χρωμένους τοῦ νῦν Λεσβιακοῦ ιδιώματος, οἵτινες λέ-

¹ Διόδ. 20. 53.

² Ἐνθ, ἀνωτ. 19, 105.

³ IG. 4. 64.

⁴ 1. 24. 8.

⁵ C. I. G. n. 1, 607.

γουςιν ἔδω=ἔδω, ὦ! Πάνχρια=ὦ! Παναγία κτλ. ἐν τῇ προφορᾷ τῶν ὁποίων παρατηρεῖται καὶ ὁ διπλασιασμός τοῦ σ, ὥσπερ καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Αἰολεῦσι, ὅπερ προφέρουσι τραχέως καὶ παραπλησίως τῷ Γαλλικῷ ch. καὶ ὅτι ἐκτὸς τοῦ Θεροπίπου, ὑπὲρ οὗ τὸ ἀνωτέρω ψήφισμα, ἐκ τῆς Νήσου ταύτης ἦτο ἴσως καὶ ὁ ἐν Ἀττικῇ τινι ἐπιγραφῇ, ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Κ. Ἀλ. Ραγκαβῇ δημοσιευθεῖση, ¹ μνημονευόμενος κιθαρωδὸς Ἀλκίδιος ὁ Νησιώτης, ὃν ὁ σοφὸς ἐκδότης συγχίζει πρὸς τὸν προγενέστερον τοῦ Φειδίου ἀγαλματοποιὸν Νησιώτην, τὸν ἀναφερόμενον καὶ ὑπὸ τοῦ Λουκιανοῦ ², ὅστις καὶ αὐτὸς πιθανὸν ἐκ τῆς αὐτῆς νᾶ κατήγετο πόλεως.

Γ'.

Περὶ Μασχακώμης ἢ Μασχακωμέων.

Ἡ μετὰ τὴν Αὐρηλιούπολιν καὶ Νήσαν ἐν τοῖς Ἐπισκοπικοῖς καταλόγοις ἀναφερομένη Μασχακώμη ³ δὲν εἶναι πόλις, ἀλλὰ τίτλος ἀπλοῦς ἐπισκόπου οὗ ἡ ἐπαρχία ἐγειτόνευε πρὸς τὰς προειρημένας ἐπισκοπὰς, παραχθείς ἐκ τοῦ ὀνόματος δῶν ἢ καὶ περισσοτέρων πόλεων, ὡς οἱ τίτλοι πολλῶν ἐπισκόπων, ὁ τοῦ Ἡλιουπόλεως καὶ Θυατείρων π. χ. ὁ τοῦ Μοσχοννησίων, ὁ τοῦ Στρατονικείας ἢ τοι Καλάνδου ⁴ κτλ. κτλ. παρήχθη δὲ ὑποθέτω ἐκ τῆς ὀνομασίας τῶν ἐξῆς πό-

¹ Antiquités Helléniques. n. 23.

² Φιλοφειδ. 18. Ρητόρ. διδάσκ. 9. — Antiqu. Hel. n. 24 et 25.

³ G. Parthey. Not. 1. 109, 3. 28, 8. 116, 10. 163, 13. 26. — Σύνταγμα. τ. θεῶν καὶ ἱερῶν κανόνων Ράλλη καὶ Ποτλῆ. Τ. έ. σ. 458, 476.

⁴ Βλ. ἐν Ἰωνίᾳ Ἀρ. 106. 7 Ἰουνίου 1875, διατριβήν μου, ἐν ᾗ ἀποδεικνύεται ὅτι αἱ Λυδικαὶ αὗται πόλεις ἔκειντο, ἡ μὲν Στρατονικεῖα ἔνθα τὸ νῦν Τουρκικὸν χωρίον Σελεντίκ, καὶ ὅτι πολλὰ τῶν ἀποδιδωμένων εἰς τὴν ἐν Καρίᾳ Στρατονικεῖαν νομισμάτων πρέπει ὅ' ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν πόλιν ταύτην· ἡ δὲ Κάλανδος ἔνθα τὸ νῦν χωρίον Κέλεμπος. Ἐκεῖ ἀποδεικνύεται καὶ ἡ ταυτότης τῆς ἐν Λυδίᾳ

λεων. α) Ἐκ τῆς τοῦ Μόσχου, πόλεως ἡ κώμης κειμένης ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Νήσου, Μόσχου, διατηρήσαντος μέχρι τοῦ νῦν τὴν θ-
νομασίαν τῆς ἐπ' αὐτοῦ πόλεως, ὡς καὶ ἡ ἀπέναντι αὐτοῦ κειμένη
νησίς ἡ καλουμένη Πέρα-Μόσχος, καὶ ἐφ' οὗ μὲ ἐβεβαίωσαν ὅτι
παρατηροῦνται ἔχνη ἀρχαίας οἰκήσεως. Το ἄνομα τοῦτο ἐδόθη φαίνε-
ται ἐρχῆθαι εἰς αὐτὴν ἐκ τοῦ σχήματος τοῦ ἐφ' οὗ κεῖται ἀκρωτηρίου·
τίς οἶδε δὲ διὰ τίνας ἀλλοκότους εὐφωνίας λόγους, οἱ κατασκευασταὶ
τοῦ τίτλου τοῦ ἐπισκόπου αὐτῆς, μετέβαλλον αὐτὸ εἰς Μάσχον· καὶ
β') ἐκ τοῦ ὀνόματος τῶν Κωμῶν, πόλεως ἡ κώμης (ἡ καὶ πολλῶν
συνάμα κωμῶν) κειμένης ἐπὶ τῆς ἀπέναντι τῆς Νήσου περὶ τῆς
Μυσίας, ὡς ἀποδεικνύει τὸ ὄνομα τοῦ νῦν χωρίου Γκώμεις, τοῦ
ἐνταῦθα κειμένου, προκύψαν ἐκ τουρκικῆς παραφθορᾶς τῆς λέξεως
Κώμεις, οὐδὲν δὲ σημαίνει οὔτε Τουρκιστί· οὔτε Ἀραβιστί. Ἐνεκα
δὲ τῆς καταστροφῆς ἡ τῆς λειψανδρίας τῶν Κωμῶν τούτων κατηργή-
θη ἡ ἐπισκοπὴ Μασχακώμης, ἡ δὲ ἐπερχία αὐτῆς προσηρτήθη εἰς τὴν
ἐπισκοπὴν Νήσης, ἣς ὁ ἐπίσκοπος ἐτιτλοφορήθη ἕκτοτε διὰ τοῦ τί-
τλου ὁ Μοσχοννησίων, τίτλου λίαν μεταγενεστέρου, ὡς μὴ ἀνα-
φερομένου ἐν τοῖς Ἐπισκοπικοῖς καταλόγοις, δι' οὗ τιτλοφορεῖται ἔτι
καὶ νῦν ὁ ἐπίσκοπος Νήσης καὶ δι' οὗ ἀντεκατεστάθησαν οὐχὶ μόνον
τὰ ὀνόματα τῆς Νήσου καὶ τῆς ἐπ' αὐτῆς διατηρουμένης πόλεως, ἀλ-
λὰ καὶ τὸ τοῦ ἀρχιεπαγγέλου τῶν Ἑκατοννήσων.

Μετὰ τὰ ῥηθέντα καὶ μάλιστα εἰς τὰ περὶ Νήσης ἐννοεῖ πᾶς τις
ὅποια προσοχὴ πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὰ ἐξῆς ληρήματα, ἅτινα ὁ κα-
θηγητὴς Κ. Κ. Φρεαρέτης δὲν ἐνόμισε περιττὸν νὰ συλλέξῃ ἐπιχω-
ρίως· «Λέγουσι ὅτι Νύκχρός τις Τούρκος πρὸ τινων περιόδου αἰώνων
ἀποβιβάσθεις εἰς τὴν νῆσον ἔρημον τότε οὗσαν καὶ θαυμάζας τὸ κάλ-
λος αὐτῆς ἠθέλησε νὰ τὴν κατοικήσῃ. Πρῶτος δὲ κάτοικος αὐτῆς ὁ-
πῆρξε διαδόχος τις πατρὸς Μόσχος καλούμενος, ὃν συλλαβὼν ἐγ-
κατέστησεν εἰς τὴν νῆσον μετὰ τῶν ἐκείρων αὐτοῦ καὶ τῶν οἰκογενει-
·

πόλεως Κεράσων μετὰ τοῦ νῦν Τουρκικοῦ χωρίου Κελεσὶν καὶ ἡ τῆς
πόλεως Παλουκεσέρ πρὸς τὴν Παλαιάν Κεισάρειαν. Ἐν δὲ τῷ φύλλῳ
τῷ ὑπ' ἀρ. 110, 21 Ἰουνίου 1875, τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος, ἡ ταυτότης
τῶν ἐν Αὐδίᾳ πόλεων Κολοσῆς καὶ Πηλαιουπόλεως πρὸς τὰ νῦν
Τουρκικὰ χωρία Κελες καὶ Παληάμπολ.

ων αὐτῶν. Ἐντεῦθεν δὲ ἡ νῆσος ἐκλήθη Μοσχόννησος καὶ τὸ ἀρχιπέλαγος Μοσχοννήσια.»¹

Τὸ χωρίον Γκώμετς ἀπέχον 2 ½ ὥρ. τῶν Κυδωνιῶν κεῖται ἐν τῷ πεδίῳ Ἀρμουτ-δβασί, ἀποτελοῦντι ἰδίαν περιφέρειαν, ὑπὸ ναίτην, καὶ λίαν γνωστῇ τοῖς ἡμετέροις ἐμπόροις ἕνεκα τῆς μεγάλης αὐτοῦ ἐξαγωγῆς δρυοβαλάνων, ἀνερχομένης συνήθως κατ' ἔτος μετὰ τῆς τοῦ παρακειμένου Κεμερίου εἰς 40,000 καντάρια περίπου, καλῆς ποιότητος, διότι τὸ ἥμισυ σχεδὸν αὐτῆς εἶναι εἶδος Τεργέστης, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ πρώτης ποιότητος Ἀγγλίας· συγκομίζεται δὲ περὶ τὰ τέλη Αὐγούστου. Τοῦ Ἀρμουτ-δβασί τούτου, τοῦ ἐν τοῖς κυβερνητικοῖς ἐγγράφοις καλουμένου Ἐμ π ρ ο ὕ τ-Ἀ μ π ά τ, πρωτεύουσα, ἐν ᾗ διαμένει ὁ ναίτης, εἶναι τὸ χωρίον Γκώμετς, κατοικοῦμενον ὑπὸ 70 οἰκογενειῶν, ὧν αἱ 40 Χριστιανικαί· εἰς μικρὰν δὲ ἀπ' αὐτοῦ ἀπόστασιν κεῖνται τὰ ἐξῆς χωρία, ἔχοντα βεβαίως μεγαλειτερον πληθυσμὸν ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν, καὶ ἐξ ὧν ἀποτελεῖτο μέρος τῆς ἐπαρχίας τοῦ ἐπισκόπου Μασχακωμένων ὅπως τῶν Ἐπισκοπικῶν τις καταλόγων τιτλοφορεῖ αὐτόν.²

α.) Τὸ χωρίον Καφαάτς ἢ Καραγάτς (μέλαν δένδρον, πτελέα, ἀγριοβελανιδιά) κατοικοῦμενον ὑπὸ 300 οἰκογενειῶν, ὧν αἱ 100 Χριστιανικαί. Πλησίον αὐτοῦ κεῖται τὸ ἀκρωτήριον Καρά-τεπές (μέλας λόφος), ὅπερ μετὰ βεβαιότητος εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ Στράβωνος ἀναφερομένη Πυρρά ἄκρα, ἡ σχηματίζουσα πρὸς νότον τὴν ἰδίως καλούμενην Ἀδραμυττηνὸν κόλπον, ὅστις πρὸς βορρᾶν σχηματίζεται ὑπὸ τοῦ ἀκρω-

¹ Ἀπόσπασμα Περίπλ. Μακεδ. καὶ Ἑλλάς. Ἀσίας ἐν Πανδ. ἔτ. II'. φυλ. 292. σ. 80. ἔνθα πρέπει νὰ διορθωθῇ ὅτι ἡ Νῆσος νῦν συνδέεται διὰ γεφύρας μετὰ τῶν Κυδωνιῶν, ἐνῷ τὸ πέρασμα γίνεται μακρὰν τῆς πόλεως ταύτης διὰ σχεδίας, ὅτι ἐν Νήσῳ οὐδὲν ἔχνος σώζεται ἀρχαιότητος, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑκατοννήσων εἶναι «μόλις τριάκοντα τὸ πολὺ τεσσαράκοντα» ἐνῷ ἀκριβῶς εἶναι 40. Καὶ τὰ ὀνόματα δὲ αὐτῶν πρέπει νὰ συμπληρωθῶσι καὶ διορθωθῶσι ἐν τῇ πραγματείᾳ αὐτῇ, ὡς καὶ τὰ ὀνόματα τῶν χωρίων Καρλι-κιοῖ καὶ Ζεῖτελλι-κιοῖ εἰς Καδῆ-κιοῖ καὶ Ζεῖτινλί (Ἐλαιῶν). Ἐπίσης δὲν εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ Ἀντικνδρος μέχρι τοῦ νῦν παραδόξως σώζει τὸ ἀρχαῖον ὄνομα, καὶ ὅτι τὸ ἀρχαῖον Ἀδραμύττειον ἔκειτο ἔνθα καὶ τὸ νῦν, ἐνῷ κεῖται 2 ½ ὥρ. μακρὰν αὐτοῦ κατὰ τὴν θέσιν Καρά-τάς.

² Parthey, Not. 7. 99.

τηρίου τῶν Γαργάρων, ὅπερ ἀναμφιβόλως εἶναι ὁ καλούμενος νῦν Ἀν-
τὰ-τεπὲς (γητοειδὴς λόφος) «κεῖται δὲ τὰ Γάργαρα ἐπ' ἄκρας, ποιούσης
τὸν ἰδίως Ἀδραμυττηνὸν καλούμενον κόλπον. Λέγεται γὰρ καὶ πᾶσα
ἡ ἀπὸ Λεκτοῦ μέχρι Κανῶν παραλία τῷ αὐτῷ τούτῳ ὀνόματι, ἐν ᾧ καὶ
ὁ Ἑλαϊτικὸς περιλαμβάνεται· ἰδίως μέντοι φασὶ τοῦτον Ἀδραμυττηνόν,
τὸν κλειόμενον ὑπὸ ταύτης τε τῆς ἄκρας, ἐφ' ἣ τὰ Γάργαρα, καὶ τῆς
Πυρραῆς ἄκρας προσαγορευομένης· ἐφ' ἣ καὶ Ἀφροδίσιον ἱδρύται. Πλά-
τος δὲ τοῦ στόματος ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἄκρας ἐπὶ τὴν ἄκραν, διάστημα ἐ-
κατὸν καὶ εἴκοσι σταδίων.»¹ Πλησίον δὲ τοῦ χωρίου τούτου κεῖνται
καὶ τὰ ἐρείπια τῆς πόλεως Κισθήνης· «ἔξω δὲ τοῦ κόλπου [τοῦ ἰδίως
Ἀδραμυττηνοῦ] καὶ τῆς Πυρραῆς ἄκρας ἡ τε Κισθήνη ἐστὶ πόλις ἔρη-
μος, ἔχουσα λιμένα.»² 6'.) Γαργάριοι (40 οἰκογ. ὧν 15 Χριστ.).²
7'.) Χατζῆ-Ὅσμάν (28 οἰκογ. ὧν 8 Χριστ.) 8'.) Κουζουλού (8 οἰκογ.
Τουρκ.). 9'.) Μουράντ-Ἀλή (40 οἰκογ. Τουρκ.). 10'.) Ὀλοῦ-Μπεϊλέρ
(10 οἰκογ. Τουρκ.). 11'.) Τουρσουνλί (45 οἰκογ. ὧν 10 Χριστ.). 12'.)
Γκιότσεμπε, συνιστάμενον ἐκ 10 περίπου χωριδίων κατοικουμένων ὑ-
πὸ 200 οἰκογενειῶν Γιυρούκιδων· καὶ 13'.) Κερέμχοι (50 οἰκογ. ὧν
15 Χριστιαν.). Ἐπὶ τῶν χωρίων τούτων τῶν ἤδη ἐκτουρκισθέντων ἐ-
ξετείνετο τὸ ἐπὶ τῆς στερεᾶς μέρος τῆς ἐπισκοπῆς Μασσακώμης, ἃν
δὲν περιλάβωμεν ἐν αὐτῷ καὶ τὰς ἀπωτέρω κειμένας κώμας Κορυ-
φαντίδα καὶ Ἀττεαν, ὧν ἡ θῆσις μένει ἔτι ἄγνωστος, καὶ τὴν Ἡρά-
κλειαν, ἣν πολλοὶ ταυτίζουσι πρὸς τὰς νῦν Κυδωνίας, ἀνευ οὐδενὸς
ἀποχρῶντος λόγου. ἃς ὁ Στράβων ρητῶς ἀποκαλεῖ κώμας τῶν
Μυτιληναίων.³

Δ'.

Περὶ τῆς Πορδοσελήνης ἢ Πορδοσελήνης τοῦ νῦν Πύργου.

Ἐκ τῶν περὶ Νήσου ρηθέντων ἀπεδείχθη νομίζω ἀκριδέως ὅτε
οὔτε ἡ νῆσος ἐκεῖνη, οὔτε ἡ ἐπ' αὐτῆς πόλις ἐκαλεῖτο Πορδοσελήνη·

¹ Στράβ. ΙΓ'. α. 51.

² Αὐτόθι.

³ ΙΓ'. α. 51.

αὐτῷ δὲ ὠνομάζετο ἡ παρακειμένη αὐτῇ, δευτερεύουσα κατὰ τὸ μέγεθος ἐκ τῶν Ἑκατοννήσων, ὡς καὶ ἡ ἐπ' αὐτῆς πόλις, πρὸ τῆς ὁποίας κατὰ Στράδωνα ἔκειτο ἡ μείζων Νήσος. Ἡ νήσος αὕτη ἔρημος οὖσα νῦν καλεῖται Πύργος, ἕνεκα τῶν ἐπ' αὐτῆς ἀρχαίων οἰκοδομῶν, αἵτινες ὑπὸ τῶν παραπλεόντων ἐκλαμβάνονται ὡς πύργος. Φαίνεται δὲ οἰκισθεῖσα εἰς λίαν ἀρχαίαν ἐποχὴν, διότι καὶ ὁ προγενέστερος τοῦ Ἡροδότου Σκύλαξ ὁ Καρυανδεὺς ἀναφέρει αὐτὴν ἐν τῷ Περύπλῳ τοῦ ¹ εὐτυχεστέρα δὲ τῆς γείτονος Νήσου, ἀπέφυγε τὰς αἰτίας ὑφ' ὧν ἐκείνη κατεστράφη, διότι βλέπομεν αὐτὴν διατηρουμένην ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Στράδωνος καὶ ἔτι μεταγενεστέρως, ὡς ἀποδεικνύουσι τὰ νομίσματα αὐτῆς, μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἱεροκλέους, ὅστις ἀναφέρει αὐτὴν ὡς ὑπάρχουσαν ἐν τῷ Συνεκδίμῳ αὐτοῦ ² καὶ καλεῖ Προσελήνην καὶ ὡς ὑπαγομένην πολιτικῶς εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῶν Νήσων. Ἐν ἐποχῇ δὲ μεταγενεστέρᾳ αὐτοῦ ἡρημώθη, διότι ἐν ταῖς ἐπισκοπικαῖς καταλόγοις οὐδέλως γίνεται μνεία αὐτῆς. Προσελήνη δὲ ὀνομάζεται καὶ ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου, ἔνθα ὁ Φλωρέντιος ὑπογράφεται, διὰ τοῦ χωρεπισκόπου αὐτοῦ Εὐελπίστου, ἀπίσκοπος Λέσθου, Τενέδου, Προσελήνης, Αἰγιαλῶν.»

Δὲν νομίζω δὲ ὁρθὰ τὰ περὶ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Στράδωνος λεγόμενα, ὅτι «τὰς δυσφημίας τῶν ὀνομάτων φυγόντες τινές, ἐνταῦθα μὲν Ποροσελήνην δεῖν λέγειν φασί», ³ ἀντὶ Πορδοσελήνην, ὡς ἦτο δῆθεν ἡ ἀρχικὴ ὀνομασία τῆς περὶ ἧς πρόκειται νήσου καὶ τῆς ἐπ' αὐτῆς πόλεως· διότι ἄπορον, τῇ ἀληθείᾳ, πῶς ἦτο δυνατόν οἱ κάτοικοι αὐτῆς νὰ ὀνομάσωσι τὴν πόλιν τῶν καὶ ἑαυτοὺς ἐκ τῆς λέξεως πορδῆς ἥτις ἐξ ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς εἶχε τὴν αὐτὴν οἶαν καὶ νῦν σημασίαν· ἐκτὸς τούτου ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῶν δὲν καλοῦσιν ἑαυτοὺς Πορδοσεληνίτας, ἀλλὰ *Ποροσεληνίτας*. Ἐκ τούτων λοιπὸν ὀρμώμενος ὑποθέτω ὅτι ἀρχῇθεν τὸ ὄνομα τῆς τε νήσου καὶ τῆς πόλεως ἦτο Ποροσελήνη, παραχθὲν ἐκ τῆς ἀπῆλυντι, ἐπὶ τῆς Νήσου, κειμένης οἰκῆσεως, τῆς καλουμένης ἕνεκα τοῦ μηνοειδοῦς αὐτῆς σχήματος Σελήνης, ὡς μαρτυρεῖ ἡ μέχρι τοῦ νῦν παραμείνας ἐπὶ τοῦ παραλίου τούτου ὀνομασία, καλουμένου Σέληνα, τοῦ ἐκεῖ κειμένου μοναστηρίου τοῦ Ἀγ. Δημητρίου, παρὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἔχνη ἀρχαίως οἰκῆσεως,

¹ "Εκδ. Ζωσιμ. σ. 78.

² G. Parthey. 586. 9.

³ II'. 6'. 6.

ὥς μὲ ἐβεβαίωσαν. Ἐκ τῆς Σελήνης λοιπὸν ταύτης ὠνομάσθη ἡ ἀπέναντι νῆσος Ποροσελήνη = Παρρασελήνη, ἥτοι ἡ πλησίον τῆς Σελήνης νῆσος· συνήθης δὲ ἡ τροπὴ τοῦ α εἰς ο παρ' Αἰόλεῦσιν· ὡς πόρνοψ, Πορνοπίων, Πορνοπία = πάρνωψ, Παρνοπίων, Παρνοπία, πόρδαλις = πάρδαλις, στροτάγος = στρατηγός. Τὴν ὑπόθεσίν μου ταύτην ἐνισχύει καὶ ἡ ὀνομασία τῆς προαναφερθείσης νησίδος Πέρα-Μόσχου, ἥτις ὠνομάσθη εὐτὼ ὡς κειμένη πέραν = ἀντίκρου τοῦ ἀκρωτηρίου ἢ τῆς οἰκήσεως Μόσχου. Λίαν δὲ πιθανὸν ὅτι οἱ πρῶτοι Ἑλληνόφωνοι κάτοικοι τῆς Νήσου, ἥτις πρώτη βεβαίως οἰκίσθη, ὡς μεγαλειτέρα καὶ εὐφορωτέρα τῶν λοιπῶν Ἑκατοννήσων, εὐρεθέντες ἐν ἀμυχανίᾳ πῶς νὰ ὀνομάσωσι τεσσαράκοντα ἕλας νήσους, ἔδωκαν εἰς αὐτάς ὀνομασίας οὐχὶ μόνον ὡς ἐκ τοῦ σχήματος αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των πρὸς τὰ διάφορα σημεῖα τῆς προοικισθείσης Νήσου. Πορδοσελήνη δὲ ὠνομάσθη ἔπειτα πρὸς χλευασμὸν ὑπὸ τῶν γειτόνων της, ὡς συμβαίνει καὶ νῦν ἔτι μεταξὺ μικρῶν πλησιοχώρων πόλεων, ὡς καὶ κάτοικοι ἀγαπῶσι νὰ χλευάζωνται ἀμοιβαίως. Οἱ Τήνιοι οὖν καὶ ἡ ἄλλη ἂνδριοι ἐποίησαν καὶ συνηθίζουσι νὰ λέγωσι περὶ τῶν γειτονευόντων πρὸς αὐτοὺς νήσων τοὺς ἐξῆς στίχους·

Σύρα·

Ψύρα,

Μύκονο κασιδα,

"Αντρ' ἀντριωμένη,

Τῆνο τιμημένη.

Ἐχλευάζεται δὲ φαίνεται ἡ Πορδοσελήνη διὰ τῆς προσονομασίας Πορδοσελήνη, ἔνεκα τῆς μικρότητος αὐτῆς ἢ τῆς μεγάλης ἀκαθαροῦς της. Παραπλησίᾳ δὲ προσονομασία φόβος θὰ ἦτο μὴ προσαρθῇ καὶ τῇ ἡμετέρᾳ Σμύρνῃ, καὶ τοι μεγάλη πόλει, ἔνεκα τῆς ἀκηδίας τῆς δημορχίας αὐτῆς, ὑπὸ τῶν γειτόνων πόλεων, ἂν αἱ δημορχίαι αὐτῶν δὲν εὐρίσκοντο εἰς πολλῶν χεῖρονα τῆς ἡμετέρας κατάστασιν. Αἱ δὲ τὰ ρηθέντα δὲ περὶ Πορδοσελήνης· δεόντως δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ εὐφυὴς ἐπίνοια τῶν διυσχυριζομένων· ὅτι νῦν κατ' εὐφημισμὸν ἐκ τῆς Πορδοσελήνης ὠνομάσθη ἡ τε νῆσος καὶ ἡ πόλις Μοσχοννήσια.

Ὁ Αἰλιανὸς ἀναφέρει ὅτι ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ συνέβη τὸ ἐξῆς παράδοξον. «Λέγει δὲ καὶ Βυζάντιος ἀνὴρ, Λεωνίδης ὄνομα, ἰδεῖν αὐτὸς παρὰ τὴν Αἰολίδα πλέων ἐν τῇ καλουμένῃ Πορδοσελήνῃ πόλει δελφῖνα ἠθάρδα καὶ ἐν λιμένι τῷ ἐκείνων οἰκοῦντα καὶ ὡσερ

οὖν ἰδιοξένοις χρώμενον τοῖς ἐκαῖθι. Καὶ ἐπὶ γε τούτῳ ὁ αὐτὸς λέγει πρεσβύτην τινα καὶ γέροντα δὲ συνοικοῦντα αὐτῇ ἐκθρέψαι τὸν δε τὸν τρώφιμον δελέατ᾽ οἱ προτείνοντας καὶ μάλα γε ἐφολκᾷ. Καὶ μὲν τοὶ καὶ θμότηρος οἱ ἦν ὁ τῶν πρεσβυτῶν υἱός, καὶ ἐτιθησκύντο ἄμρω τὸν δελφῖνα καὶ τὸν παῖδα τὸν σφέτερον, καὶ πως ἐκ τῆς συντροφίας ἐλαθέτην ἐς ἔρωτα ἀλλήλων ὑπελθόντε ὅτε ἄνθρωπος καὶ τὸ ζῶον, καὶ, τοῦτο δὴ τὸ ἀδόμενον. ὑπέρσεμνος ἀντέρως ἐτιματο ἐν τοῖς προειρημένοις. Ὁ τοῖνον δελφίς ὡς μὲν πατρίδα ἐφίλει τὴν Ποροσελήνην, ὡς δὲ ἴδιον οἶκον ἡγάπα τὸν λιμένα, καὶ δὴ καὶ τὰ τροφεῖα τοῖς θρεψάμεναις ἀπεδίδου. Καὶ τούτων γε ἐκεῖνος ἦν ὁ τρόπος. Τέλειος ὢν τῆς ἀπὸ χειρὸς τροφῆς ἐδεῖτο ἥκιστα, ἥδη γε μὴν καὶ περαιτέρω προνέων καὶ περιηγόμενος καὶ σκοπῶν ἄγρας ἐναλλοῦς τὰ μὲν ἐκ τῷ δεῖπνον εἶχε, τὰ δὲ τοῖς οἰκείοις ἀπέφερεν· οἱ δὲ ἥδεσαν τοῦτο καὶ μέντοι καὶ ἀνέμενον τὸν ἐξ αὐτοῦ φόρον ἀσμένως. Καὶ μία μὲν ἦν ἥδε ἡ πρόσσδος, ἐκείνη δὲ ἄλλη. Ὄνομα τῷ δελφίνι ὡς τῷ παιδὶ οἱ θρεψάμενοι ἔθεντο· καὶ ὁ παῖς τῇ συντροφίᾳ θαρρῶν, τοῦτο αὐτὸν ἐπὶ τινος προβλήτος στάς τόπου ἐκάλει, καὶ ἄμα τῇ κλήσει καὶ ἐκολάκευεν· ὁ δὲ, εἴτε πρὸς εἰρεσίαν ἡμιλλᾷτό τινα, εἴτ' ἐκυδίστα τῶν ἄλλων ὅσοι περὶ τὸν χώρον ἐπλανῶντο ἀγελαῖοι κατατκιρτῶν, εἴτ' ἐθήρα ἐπειγούσης τῆς γαστρὸς αὐτόν, ἐπανήει καὶ μάλα γε ὤκιστα δίκην ἐλαυνομένης νεῶς πολλῷ τῷ ροθίῳ, καὶ πλησίον τῶν παιδικῶν γενόμενος συμπαίκτης τε ἦν καὶ συνεσχίρτα, καὶ πῇ μὲν τῷ παιδί παρενήχeto, πῇ δὲ ὁ δελφίς οἷα προκαλούμενος εἶτα μέντοι ἐς τὴν ἀμιλλαν τὴν πρὸς αὐτόν τὰ παιδικὰ ὑπῆγε. Καὶ τὸ ἔτι θυμῳ, ἀπέστη καὶ τῆς πρώτης ποτὲ καὶ δὴ καὶ ὑπενήξατο αὐτῷ, οἷα νικώμενος ἡδέως δήπου. Τούτα τοῖνον ἐκεκλήρυκτο, καὶ τοῖς πλέουσιν ὄραμα ἐδόκει σὺν καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσα ἡ πόλις ἀγαθὰ εἶχε, καὶ τοῖς πρεσβύταις καὶ τῷ μειρακίῳ πρόσσδος ἦν.»¹ Τὸ παράδοξον τοῦτο ἀναφέρει ὡς αὐτόπτης μάρτυς καὶ ὁ Πανσανίας. «Τὸν δ' ἐν Ποροσελήνῃ δελφῖνα τῷ παιδί σῶστρο ἀποδιδόντα, ὅτι συγκοπέντα ὑπὸ ἀλιέων αὐτὸν ἰάσατο, τοῦτον τὸν δελφῖνα εἶδον, καὶ καλοῦντι τῷ παιδί ὑπακούοντα, καὶ φέροντα, ὅποτε ἐποχεῖσθαι οἱ βούλοιο.»² Σημειωτέον δὲ ὅτι ἀμφοτέρω οἱ συγγραφεῖς οὔτοι γράφουσι Ποροσελήνην καὶ οὐχὶ Πορδοσε-

¹ Περὶ ζώων. Β'. 6.

² 3 25, 7.

λήνην, ὡς καὶ ὁ γεωγράφος Πτολεμαῖος. ¹ Ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἀναφέρει τὸ ἐξῆς ἐπίσης παράδοξον, ὅτι «ἐν Πορδοσελήνῃ ὁδὸς διείργει, ἥς ἐπ' ἐκεῖνα μὲν γαλῇ γίνεται, ἐπὶ θάτερα δὲ οὐ γίνεται.» ²

Αἱ Ἑκατόννησοι ἐκλήθησαν οὕτω, κατὰ Στράβωνα, ὡς εἶδομεν ἂνωτέρω, ἐκ τοῦ Ἀπόλλωνος, τοῦ καλουμένου Ἑκάτου καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ οὐτῶν, ὡς φαίνονται παραδεχόμενοι ὁ Ἡροδότος ³ καὶ Διόδωρος ὁ Σικελιώτης ⁴. διότι εἶναι ἀκριδῶς τεσσαράκοντα τὸν ἀριθμόν, ὡς ἀναφέρει ὁ Τιμοσθένης παρὰ Στράβωνι, αἱ ἐξῆς. α.) Νησί, (Νῆσος, Μοσχοννήσιον), ἡ μεγαλειτέρα τῶν λοιπῶν, ἐκ τούτου δὲ ἔχουσα τὴν ὀνομασίαν. Ἐχει περίμετρον 18 περίπου ναυτικῶν μιλίων. Εἶναι εὐφορωτάτῃ καὶ παράγει ὑπὲρ τὰς 300,000 ὀκ. ἐλαίου ἐτησίως. Κατοικεῖται ὑπὸ 6,000 κατοίκων, ἀποκλειστικῶς Χριστιανῶν, τῶν πλείστων ναυτῶν, ὧν τὸ γυναικῶν καὶ εὐκίνητον, ὡς καὶ τὸ τῶν ἀρχαίων αὐτῆς κατοίκων παριστᾷ ἡ ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῶν εἰκονιζομένη τίγρις ἢ πάρδαλις. Ἡ πόλις αὐτῆς εἶναι ἡ ἔδρα τοῦ ἐπισκόπου Μοσχοννησίων, ἐξορτωμένου ἀπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Σμύρνης· πολιτικῶς δὲ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῆς διοικήσεως Λέσβου. β.) Πύργος (Πορδοσελήνη). γ.) Γυμνός, καλούμενος οὕτω ἔνεκα τῆς λειότητος αὐτοῦ καὶ τῆς σπανιότητος τῶν ἐπ' αὐτοῦ δένδρων, ὧν 2 ἢ 3 καὶ ταῦτα μικρὰ καὶ ἀσθενῆ μόλις ἀπαντῶνται ἐφ' ἑλῆς τῆς ἐπιφανείας του· εἶναι δὲ μία ἐκ τῶν μεγαλειτέρων Ἑκατοννήσων καὶ καθ' ὅλοκληρίαν καλλιεργημένη. δ.) Νησοπούλα ἔξου τοῦ Μπουγαζοῦ (ἥτοι ἡ ἔξω τοῦ Μπουγαζίου· διότι κατὰ τὸ νῦν Λεσθιακὸν ἰδίωμα πάντοτε, ἢ φωνῇ ο, ὡς καὶ ἡ ω, τρέπεται εἰς ου ὅσάκις δὲν τονίζεται). ε.) Λεῖρος, ἐρ' οὗ ὁ φωνός, ἐξ οὗ καὶ Φανάρι. ς.) Κάλαμος. ζ.) Τοῦ Καλάμου τὸ νησί. η.) Πέρα Μόσχος. θ.) Λιγιά. ι. ια. ιβ.) Τρία Πλάτσα· τουτέστι, Τρία πουλάκια (διότι οἱ Λέσθιοι τὴν μὲν φωνὴν ου πάντοτε ὅσάκις δὲν τονίζεται ἀποβάλλουσι τὴν δὲ συλλαβὴν καὶ μεταβάλλουσιν εἰς τσι). ιγ.) Ἀδιέδατος. ιδ.) Περιστεροῦ. ιε.) Οὐλχ. ις.) τοῦ Κοπίνου τὸ νησί. ιζ.) τοῦ Κοντοῦ τὸ νησί. ιη.) Δοκαλερό. ιθ.) Ἀμμεῦσα. κ.) Γχιμουσλί. κά.) Πετροῦς. κβ.) Σκλαβανῆσι. κγ.) Καλαμάκι. κδ.) Κρομμυδοννήσι. κέ.) Ἀγία Πιλαγιά. κς.) Κοκκινοννήσι. κζ.) Σεφέρ.

¹ Γεωγρ. ὑψηγ. V. 2. 5.

² Ζῶων ἱστορία, 8· 28.

³ 1. 151.

⁴ 1. 177.

κή.) Ρεματίνηα. κθ΄.) Ἁῖς Νικόλας. λ΄.) Ἁῖς Γιώργς, (ἀντὶ Ἁγίος Νικόλαος καὶ Ἁγίος Γεώργιος· διότι οἱ Λέσθιοι τὴν μὲν φωνὴν εἴηαι τρέπουσι πάντοτε εἰς ι ὁσάκις δὲν τονίζεται τὴν δὲ φωνὴν ι, καθ' ὅποιον δὴποτε τρόπον καὶ ἂν γράφηται, ὁσάκις δὲν τονίζεται καὶ αὐτὴ ἀποβάλλουσι). λά.) Πρόδρομος, ἐφ' οὗ τὸ μοναστήριον τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. λδ΄.) Νησοπούλα μέσα στὸ Μπουγάζ. λγ΄.) Γαῖδουροννησι. λδ΄.) Ξέραις τοῦ Χούτρα. λέ. καὶ λς΄.) Φαριά. λζ΄.) καὶ λή.) Βουλιασμέναις. λθ΄.) Ξέρα τοῦ Καλάμου. μ΄.) Ξέραις τοῦ Γρέϊ. Αἱ τελευταῖαι ἑπτὰ εἶναι σκόπελοι.

(Ἡ συνέχεια τῶν ἐπομένων πόλεων ἐν τῷ προσεχεῖ τεύχει.)

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

καὶ ἐπιδιορθώσεις τῶν ἐν τῷ α. τοῦ χειρ. δημοσιευθεῖσθαι ἐπιγραφῶν·

Σελ.	Ἐπιγρ. ὑπ' ἀριθ.	στίχ.	ἀντὶ	ἀνάγνωθι
66	8	3	Κλύδιος	Κλ(α)διδιος
76	41	2	λαμπρο...	Λαμπρο...
96	91	6	Αὔλοῦ	Αὔλου
102	104	5	κλοπῇ	κλοπὴν
104	108	24	Ζωίλου	Τώμιος
104	108	25	Μνησικλεοῦς καὶ Ὑψικλεοῦς	
105	»	6	Ἀριστοβήμου Μητροῦς Γῆς	
			ἀνάγνωθι Δημῶνακτος. Γῆς	
»	»	7	Υ.Γ.ΟΛ.	Ἀναξίπολις
106	»	39	...νος Ἀπολλωνίου, ἀνδρ.	
			...νωρ Ἀπολλωνίου,	
110	στοιχ. α.	1	Ἡ Πλουτιάς	Πλουτιάς
116	» ιδ'.	1	tri(bunae)	tr(ibuniliae)
123	» λα.	2	ὅς θανεν	ὅς θάνεν
141	» ξς'.	1	ὅν θετο	ὅν θέτο

Συμπλήρωσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 79, ἐν σελ. 93, ἐπιγραφῆς ὑπὸ τοῦ κα-
θηγητοῦ τῆς Εὐαγγελικῆς σχολῆς κ. Θωμᾶ Τιμαγένοως.

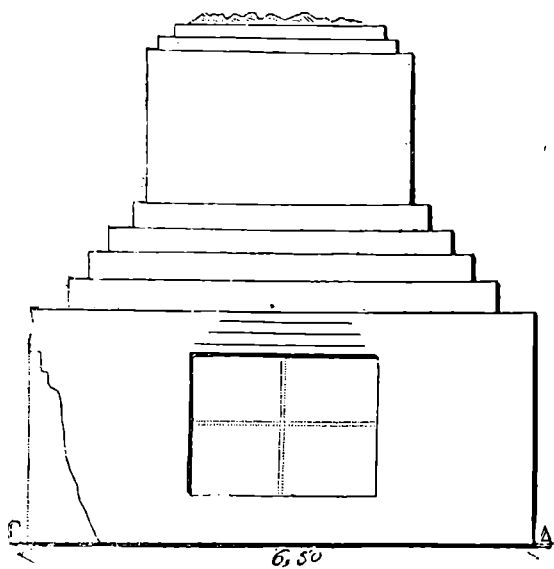
Εἰ πάλιν ἔστι γενέσθαι, ὕπνος τόδ' | ἐφήμερός ἐστι·

Εἰ δ' οὐκ ἔστιΝ πάλιν ἐλθεῖν, αἰ[ώνιος ὕπνος.

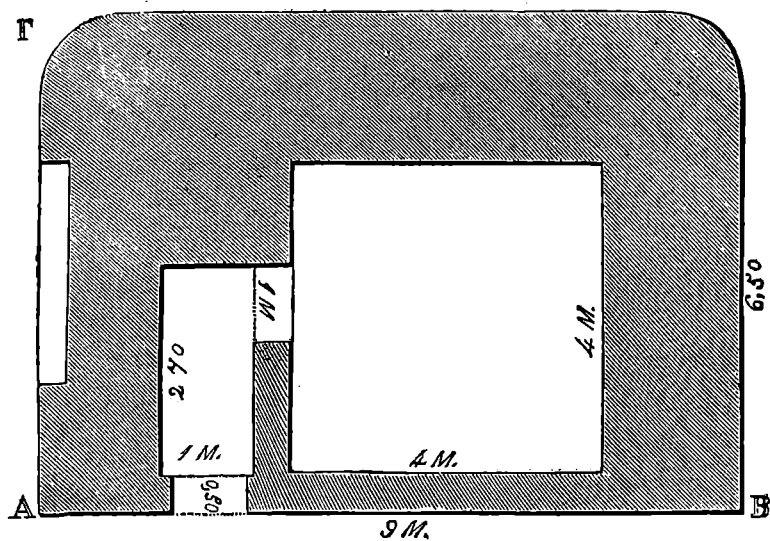
ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

καὶ ἐπιδιορθώσεις τῶν ἐν τῷ παρόντι τεύχει δημοσιευθεῖσων ἐπι-
γραφῶν.

Σελ.	ἐπιγρ. ὑπὸ στοιχ.	στίχ.	ἀντὶ	ἀνάγνωθι
1	ογ'.	2	Trib(uni) Potes(tati)	Trib(unitiae) Potes(tatis)
2	οδ'.	»	»	»
7	πδ'.	2	Στέξτον	Σέξτον
11	ηγ'.		3414	3414 add.
13	ηή.		3520	3529
19	ρς'.	10	3548	3532
22	ριδ'.	19	των	τῶν
23	»	27	ἅπαντας	ἅπαντας
70		34	ὄν	ὄν κς'.
128		19	 ΚΑΙ	 ΚΑΙ
»		»	ΕΙΣΑΓΩΓΑ	ΕΙΣΑΓΩΓΑ . .
131		5	ΕΜΜΕΝΑΙ.	ΕΜΜΕΝΑΙΠ
»		7	ΠΡΟΟ	ΠΡΟΘ
»		8	. ΣΙΕΝΑΙ	. . ΕΝΑΙ
»		9	. . ΕΡΙΤΩ	. . . ΕΡΙΤΩ
»		12	 ΑΝΑ	 ΑΝΑ
»		14	. . ΑΓΑΓΗ	. . . ΑΓΑΓΗ
»		16	 ΗΑΚΥΡΑΤ	 ΗΑΚΥΡΑΤ
»		17		
»		18		
132		19	ὀλίγα[ς	ὀλίγα];
»		21	λωσεν ὡς]	λωσεν,]
»		»	εἰσαγώγα -	εἰσαγώγα[ν σ-
»		22	ν συνκα]	ίτου κα]
»		25	ταῖς	τοῖς
»		27	πέμψαν[ις	πέμψαν[τος
»		29	καί[	καί]
»		32	Δεδός[θ]χι	Δεδός[θ]χι

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ

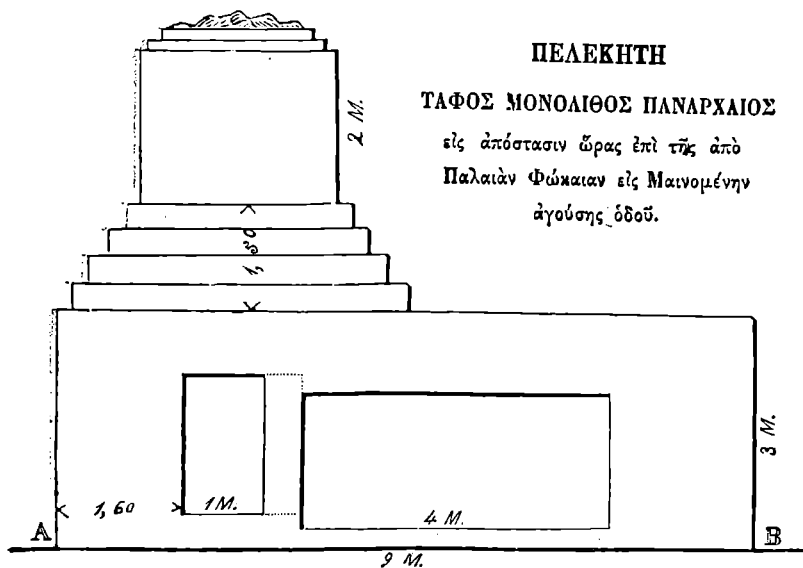

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΟΡΙΖΟΝΤΕΙΟΝ

ΠΕΛΕΚΗΤΗ

ΤΑΦΟΣ ΜΟΝΟΛΙΘΟΣ ΠΑΝΑΡΧΑΙΟΣ

εις απόστασιν ὥρας ἐπὶ τῆς ἀπὸ
Παλαιὰν Φώκαιαν εἰς Μαινομένην
ἀγούσης ὁδοῦ.

ΚΑΘΕΤΑ

ΚΛΙΜΑΞ

1
100

